

ДИРЕКТИВА 2009/138/ЕЗ НА ЕВРОПСКИОТ ПАРЛАМЕНТ И НА СОВЕТОТ

од 25 ноември 2009 година за основање и водење на деловни активности за осигурување и реосигурување (Солвентност II)

(преформулација)

(Текст со важност за ЕЕП)

ЕВРОПСКИОТ ПАРЛАМЕНТ И СОВЕТОТ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА,

имајќи го предвид Договорот за основање на Европската заедница, а особено член 47(2) и член 55 од истиот,

имајќи го предвид предлогот на Комисијата,

имајќи го предвид мислењето на Европскиот економско-социјален комитет¹,

по консултации со Комитетот на регионите,

постапувајќи во согласност со постапката утврдена во член 251 од Договорот²,

со оглед на тоа што:

- (1) Ќе се направат голем број суштински промени на Првата Директива 73/239/ЕЕЗ на Советот од 24 јули 1973 година за усогласување на законите, регулативите и административните одредби кои се однесуваат на основање и водење на деловни активности на директно осигурување со исклучок на осигурувањето на живот³; Директивата 78/473/ЕЕЗ на Советот од 30 мај 1978 година за усогласување на законите, регулативите и административните одредби кои се однесуваат на соосигурување во Заедницата⁴; Директивата 87/344/ЕЕС на Советот од 22 јуни 1987 година за усогласување на законите, регулативите и административните одредби кои се однесуваат на осигурување на правна заштита⁵; Втората Директива 88/357/ЕЕЗ на Советот од 22 јуни 1988 година за усогласување на закони, регулативи и административни одредби кои се однесуваат на директно осигурување различно од осигурување на живот и за утврдување на одредбите за да се овозможи ефективна примена на слободата на обезбедување услуги⁶; Директивата 92/49/ЕЕЗ на Советот од 18 јуни 1992 година за координација на законите, регулативите и административните одредби во врска со директно осигурување различно од осигурувањето на живот (трета директива за неживотно осигурување)⁷; Директивата 98/78/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 27 октомври 1998 година за дополнителна супервизија на друштвата за осигурување во група на друштва за осигурување⁸; Директивата 2001/17/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 19 март 2001 година за реорганизација и ликвидација на друштво за осигурување⁹; Директивата

¹ Сл. весник С 224, 30.8.2008, стр. 11.

² Мислење на Европскиот парламент од 22 април 2009 година (сè уште не објавено во Службениот весник) и Одлуката на Советот од 10 ноември 2009 година.

³ Сл. весник L 228, 16.8.1973, стр. 3.

⁴ Сл. весник L 151, 7.6.1978, стр. 25.

⁵ Сл. весник L 185, 4.7.1987, стр. 77.

⁶ Сл. весник L 172, 4.7.1988, стр. 1.

⁷ Сл. весник L 228, 11.8.1992, стр. 1.

⁸ Сл. весник L 330, 5.12.1998, стр. 1.

⁹ Сл. весник L 110, 20.4.2001, стр. 28.

2002/83/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 5 ноември 2002 година за осигурување на живот¹ и Директивата 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 16 ноември 2005 година за реосигурување². Со цел разјаснување, посочените директиви треба да се преформулираат.

- (2) За да се олесни основањето и водењето на активностите за осигурување и реосигурување, неопходно е да се отстранат најсериозните разлики во законодавствата на земјите-членки во однос на правилата на кои подлежат друштвата за осигурување и реосигурување. Затоа, треба да се обезбеди правна рамка за друштвата за осигурување и реосигурување која би им овозможила да извршуваат деловни активности во рамките на внатрешниот пазар и на тој начин на друштвата за осигурување и реосигурување со седишта во Заедницата би им се олеснило да ги опфатат ризиците и заложбите коишто се наоѓаат таму.
- (3) Во интерес на правилното функционирање на внатрешниот пазар е да се утврдат усогласени правила кои се однесуваат на супервизија на групите за осигурување и, со цел да се заштитат доверителите, да се реорганизираат постапките за ликвидација во однос на друштвата за осигурување.
- (4) Соодветно е одредени претпријатија кои обезбедуваат услуги за осигурување да не се опфатени со системот утврден во оваа директива поради нивната големина, нивниот правен статус, нивната природа, која е тесно поврзана со јавните системи за осигурување или поради посебните услуги кои ги нудат. Исто така, пожелно е да се исклучат одредени институции во неколку земји-членки, чија деловна активност опфаќа само многу ограничен сектор и е ограничена со закон до одредена територија или до одредени лица.
- (5) Многу мали друштва за осигурување кои исполнуваат одредени услови, вклучувајќи бруто приход од премија под 5 милиони ЕУР, се исклучени од доменот на оваа директива. Сепак, сите друштва за осигурување и реосигурување кои веќе се лиценцирани според тековните директиви, треба да бидат лиценцирани при спроведување на оваа директива. Друштвата кои се исклучени од доменот на оваа директива треба да имаат можност да ги искористат основните слободи гарантирани со Договорот. Тие друштва имаат можност да бараат овластување според оваа директива за да имаат корист од единствената лиценца предвидена во оваа директива.
- (6) Треба да биде возможно земјите-членки да побараат од претпријатијата кои водат деловни активности за осигурување или реосигурување и кои се исклучени од доменот на оваа директива да се регистрираат. Исто така, земјите-членки можат да ги подложат тие друштва на разумен и правен надзор.
- (7) Директивата 72/166/ЕЕЗ на Советот од 24 април 1972 година за приближување на законите на земјите-членки во врска со осигурување од граѓанска одговорност во однос на употребата на моторни возила, како и во однос на спроведување на обврската за осигурување од таква одговорност³; Седмата Директива 83/349/ЕЕЗ на Советот од 13 јуни 1983 година заснована врз член 54(3)(е) од Договорот за консолидирани сметки⁴; Втората директива 84/5/ЕЕЗ на Советот од 30 декември 1983 година за приближување на законите на земјите-членки во однос на осигурување од граѓанска одговорност во однос на употребата на моторни возила⁵; Директивата 2004/39/ЕЗ на Европскиот парламент и на

¹ Сл. весник L 345, 19.12.2002, стр. 1.

² Сл. весник L 323, 9.12.2005, стр. 1.

³ Сл. весник L 103, 2.5.1972, стр. 1.

⁴ Сл. весник L 193, 18.7.1983, стр. 1.

⁵ Сл. весник L 8, 11.1.1984, стр. 17.

Советот од 21 април 2004 година за пазарите на финансиски инструменти¹, како и Директивата 2006/48/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 14 јуни 2006 година во однос на основањето и водењето на деловна активност на кредитни институции², ги утврдуваат општите правила во областа на сметководството, осигурувањето од автомобилска одговорност, финансиските инструменти и кредитните институции и обезбедуваат дефиниции во тие области. Соодветно е некои од дефинициите утврдени во тие директиви да се применуваат за целите на оваа директива.

- (8) Започнувањето на активности за осигурување или реосигурување треба да подлежи на претходно овластување. Затоа, неопходно е да се утврдат условите и постапката за давање и одбивање на такво овластување.
- (9) Директивите кои се укинати со оваа директива не утврдуваат никакви правила во однос на опсегот на активностите за реосигурување кои друштвото за осигурување може да биде овластено да ги извршува. Земјите-членки се тие кои одлучуваат за утврдување на какви било правила во тој поглед.
- (10) Упатувањата на оваа директива за друштвата за осигурување или реосигурување треба да содржат интерни осигурителни друштва - каптиви и интерни реосигурителни друштва – каптиви, освен во случаите кога се донесува конкретна одредба за тие друштва.
- (11) Бидејќи оваа директива претставува важен инструмент за постигнувањето на внатрешниот пазар, на друштвата за осигурување и реосигурување овластени во нивните матични земји-членки треба да им биде дозволено да ги извршуваат сите или некои од нивните активности ширум Заедницата, преку основање филијали или преку обезбедување услуги. Затоа, соодветно е да се спроведе усогласување колку што е потребно и доволно за да се постигне заемно признавање на овластувањата и надзорните системи, а со тоа и единствено овластување кое е валидно во рамките на Заедницата и кое и овозможува на матичната земја-членка да врши надзор над друштвото.
- (12) Директивата 2000/26/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 16 мај 2000 година за приближување на законите на земјите-членки во однос на осигурување од граѓанска одговорност во однос на употребата на моторните возила (Четврта директива за моторно осигурување)³ ги утврдува правилата за именување на претставници одговорни за ликвидација на штети. Тие правила треба да се применуваат за целите на оваа директива.
- (13) Друштвата за реосигурување треба да го ограничат предметот на своите деловни активности на реосигурување и сродни активности. Таквиот услов не треба да го спречи друштвото за реосигурување да врши дејности како што се обезбедување на статистички или актуарски совет, анализа на ризик или истражување за своите клиенти. Тоа, исто така, може да ги вклучува функциите и активностите на одредена холдинг компанија во однос на активностите на финансискиот сектор, во рамките на значењето на член 2(8) од Директивата 2002/87/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 16 декември 2002 година за дополнителен надзор на кредитни институции, друштва за осигурување и инвестициски фирми во финансиски конгломерат⁴. Во секој случај, тој услов не дозволува водење на неповрзани банкарски и финансиски активности.
- (14) Заштитата на имателите на полиса однапред претполага дека друштвата за осигурување и

¹ Сл. весник L 145, 30.4.2004, стр. 1.

² Сл. весник L 177, 30.6.2006, стр. 1.

³ Сл. весник L 181, 20.7.2000, стр. 65.

⁴ Сл. весник L 35, 11.2.2003, стр. 1.

реосигурување се предмет на услови за ефикасна солвентност, што резултира со ефикасна распределба на капитал во Европската унија. Со оглед на развојот на пазарот, сегашниот систем повеќе не е соодветен. Затоа е потребно да се воведат нова регулаторна рамка.

- (15) Во согласност со најновите случувања во областа на управување со ризикот, во контекст на Меѓународната асоцијација на осигурителни супервизори, Одборот за меѓународни сметководствени стандарди и Меѓународната асоцијација на актуари и со последните случувања во други финансиски сектори треба да се преземе економски пристап базиран на ризик кој претставува поттик за друштвата за осигурување и реосигурување правилно да ги оценат и да управуваат со ризиците. Усогласувањето треба да се подобри преку обезбедување на конкретни правила за вреднување на активата и пасивата, вклучувајќи и технички одредби.
- (16) Главната цел на регулирањето и надзорот на осигурувањето и реосигурувањето е соодветна заштита на имателите на полиса и на корисниците. Терминот корисник го опфаќа секое физичко или правно лице на кое му е доделено право според договорот за осигурување. Финансиска стабилност и фер и стабилни пазари се други цели на регулирањето и надзорот на осигурувањето и реосигурувањето кои исто така треба да се земат предвид, но не треба да ја загрозуваат главната цел.
- (17) Режимот на солвентност, утврден во оваа директива, се очекува да резултира со уште подобра заштита за имателите на полиса. Тој режим ќе бара земјите-членки да и обезбедат ресурси на надзорните органи за да ги исполнат своите обврски, како што е утврдено во оваа директива. Ова ги опфаќа сите потребни капацитети, вклучувајќи финансиски и човечки ресурси.
- (18) Затоа, надзорните органи на земјите-членки треба да ги имаат на располагање сите неопходни средства за да обезбедат уредно водење на деловната активност преку друштвата за осигурување и реосигурување во рамките на Заедницата, независно дали таа активност се води според правото на основање или слободата на давање услуги. Со цел да се обезбеди ефикасност на надзорот, сите преземени активности од страна на органите за супервизија треба да бидат пропорционални со карактерот, обемот и сложеноста на ризиците поврзани со деловните активности на друштвата за осигурување или реосигурување, без оглед на важноста на соодветното друштво за целокупната финансиска стабилност на пазарот.
- (19) Оваа директива не треба да биде премногу тешка за малите и средни друштва за осигурување. Еден од инструментите за постигнување на таа цел е правилна примена на начелото на пропорционалност. Тоа начело важи и за барањата наметнати на друштвата за осигурување и реосигурување и за остварувањето на надзорните надлежности.
- (20) Поточно, оваа директива не треба да биде премногу тешка за друштвата за осигурување кои се специјализирани во обезбедување на посебни видови на осигурување или услуги за одредени сегменти на корисници и треба да признава дека специјализирањето на овој начин може да биде важен инструмент за ефикасно и ефективно управување со ризик. За да се постигне таа цел, како и правилна примена на начелото на пропорционалност, исто така, треба да се вклучи одредба која посебно ќе им овозможи на друштвата да ги искористат своите податоци за калибрирање на параметрите во модулите за преземање ризик од стандардната формула на Условот за солвентност на капиталот.
- (21) Исто така, оваа директива треба да ја земе предвид посебната природа на каптивите за осигурување и каптивите за реосигурување. Бидејќи тие друштва ги покриваат само ризиците поврзани со индустриската или трговската група на која и припаѓаат, треба да се обезбедат соодветни пристапи во согласност со начелото на пропорционалност за да се одрази природата, обемот и сложеноста на деловните активности.

- (22) Надзорот на активноста за реосигурување треба да ги земе предвид посебните карактеристики на деловната активност за реосигурување, особено нејзината глобална природа и фактот дека имателите на полиса самите по себе се друштва за осигурување или реосигурување.
- (23) Надзорните органи треба да бидат во можност од друштвата за осигурување и реосигурување да ги добијат информациите кои се потребни за надзор, вклучувајќи ги, каде што е соодветно, информациите кои се јавно обелоденети од страна на друштво за осигурување или реосигурување преку финансиско известување, котирање и други правни или регулаторни услови.
- (24) Надзорните органи на матичната земја-членка треба да се одговорни за следење на финансиската состојба на друштвата за осигурување и реосигурување. За таа цел, тие треба да вршат редовни прегледи и оценувања.
- (25) Надзорните органи треба да бидат способни да ги земат предвид ефектите на ризик и управување со активата на доброволен кодекс на однесување и транспарентност на кои се придржуваат соодветните институции кои работат со нерегулирани или алтернативни инвестициски инструменти.
- (26) Појдовна точка за соодветноста на квантитативните барања во секторот за осигурување е Условот за солвентност на капитал. Затоа, надлежните органи имаат право да наметнат премија на капитал на Условот за солвентност на капитал само под исклучителни услови, во случаите наведени во оваа директива и според процесот за надзорен преглед. Стандардната формула на Условот за солвентност на капитал има за цел да го одрази профилот на ризик на повеќето друштва за осигурување и реосигурување. Сепак, може да има случаи кога стандардизираниот пристап не го одразува соодветно многу специфичниот профил на ризик на дадено друштво.
- (27) Воведувањето на премија на капитал е исклучок, во смисла дека таа треба да се користи само како крајна мерка, кога другите надзорни мерки се неефикасни или несоодветни. Освен тоа, терминот „исклучителен“ треба да се сфати во контекст на конкретната ситуација на секое друштво, а не во однос на бројот на премии на капитал наметнати во одреден пазар.
- (28) Премијата на капитал треба да се одржи сè додека околностите под кои тоа им е наметнато не се поправат. Во случај на значителни недостатоци во целиот или во дел од внатрешниот модел или на значителни пропусти во управувањето, надзорните органи треба да гарантираат дека засегнатото претпријатие ги прави сите напори за поправање на недостатоците кои довеле до наметнување на премија на капитал. Сепак, кога стандардизираниот пристап не го одразува соодветно специфичниот профил на ризик на дадено друштво, премијата на капитал може да се одржи во текот на неколку последователни години.
- (29) Некои ризици можат единствено соодветно да се разгледаат преку услови за управување, а не преку квантитативни услови изразени во Условот за солвентност на капитал. Затоа, ефикасниот систем на управување е од суштинско значење за соодветно управување на друштвото за осигурување и за регулаторниот систем.
- (30) Системот на управување вклучува функција за управување со ризик, функција за усогласување, функција за внатрешната ревизија и актуарска функција.
- (31) Функцијата е административен капацитет за преземање на одредени задачи за управување. Определувањето на одредена функција не го спречува друштвото слободно да одлучува како да ја организира таа функција во пракса, освен ако не е поинаку е одредено во оваа директива.

Ова не треба да доведе до прекумерно тешки услови, бидејќи треба да се земат предвид природата, обемот и сложеноста на активностите на друштвото. Затоа, треба да биде возможно тие функции да ги извршува сопствениот персонал, да се побара совет од надворешни експерти или да бидат доделени на експерти во рамките на ограничувањата утврдени со оваа директива.

- (32) Освен тоа, во однос на функцијата на внатрешна ревизија, во помалите и помалку сложени друштва треба да е дозволено едно лице или организациона единица да врши повеќе од една функција.
- (33) Функциите кои се вклучени во системот за управување се сметаат за клучни функции, а истовремено и за важни и критични функции.
- (34) Сите лица кои ги вршат клучните функции треба да се способни и погодни за вршење на таа функција. Сепак, само имателите на клучни функции треба да подлежат на барањата за известување на надзорниот орган.
- (35) За проценка на бараното ниво на компетентност, како дополнителни фактори треба да бидат земени предвид стручните квалификации и искуството на оние кои ефикасно управуваат со друштвото или имаат други клучни функции.
- (36) Сите друштва за осигурување и реосигурување, како составен дел на нивната деловна стратегија, треба редовно да ги оценуваат нивните вкупни потреби за солвентност, во поглед на нивните посебни профили за ризик (сопствена оценка на ризик и солвентност). Тоа оценување не бара ниту развој на внатрешниот модел ниту служи за пресметување на условите за капитал различен од Условот за солвентност на капитал или Условот за минимален капитал. Резултатите од секое оценување треба да се достават до надзорниот орган како дел од информациите кои се доставуваат за надзорни цели.
- (37) Со цел да се обезбеди ефикасен надзор на функциите и активностите на аутсорсинг, важно е дека надзорните органи на аутсорсинг друштвата за осигурување или реосигурување имаат пристап до сите соодветни податоци кои ги поседува сервисот на аутсорсинг услуги, независно дали тој е регулирано или нерегулирано лице, како и право да врши инспекции на самото место. За да се земе предвид развојот на пазарот и да се гарантира дека условите за аутсорсинг и понатаму се исполнуваат, надзорните органи треба да бидат информирани пред аутсорсингот на критични или важни функции или активности. Тие услови треба да ја земат предвид работата на Заедничкиот форум и се во согласност со тековните правила и практики во банкарскиот сектор и со Директивата 2004/39/EЗ и нејзината примена во кредитните институции.
- (38) За да се гарантира транспарентност, друштвата за осигурување и реосигурување јавно треба да ги изнесат неопходните информации за нивната солвентност и финансиска состојба - тоа значи бесплатно обезбедување на јавен пристап до информациите или во печатена или електронска форма, најмалку еднаш годишно. На друштвата треба да им биде дозволено јавно да изнесат дополнителни информации на доброволна основа.
- (39) Треба да се обезбеди одредба за размена на информации помеѓу надзорните органи и органите или телата кои врз основа на нивната функција помагаат да се зајакне стабилноста на финансискиот систем. Затоа, потребно е да се наведат условите под кои се можни тие размени на информации. Покрај тоа, кога информациите можат да се изнесат само со согласност од надзорните органи, истите треба да можат, каде што е соодветно, да го направат својот договор предмет на усогласување со строги услови.

- (40) Неопходно е да се промовира надзорна конвергенција не само во поглед на надзорните инструменти, туку и во поглед на надзорните практики. Комитетот на супервизори за европско осигурување и професионални пензии (КСЕОПП) основан со Одлуката 2009/79/EЗ¹ треба да игра важна улога во овој поглед и редовно да ги известува Европскиот парламент и Комисијата за постигнатиот напредок.
- (41) Целта на информациите и известувањето кои ќе бидат претставени во однос на премијата на капитал од страна на КСЕОПП нема да ја спречи нивната употреба како што е дозволено со оваа директива, туку ќе придонесе за повисок степен на надзор на конвергенцијата во употребата на премијата на капитал помеѓу надзорните органи во различните земји-членки.
- (42) За да се ограничи административниот товар и за да се избегне дуплирањето на задачите, надзорните органи и националните статистички органи треба да соработуваат и да разменуваат информации.
- (43) За целите на зајакнување на надзорот на друштвата за осигурување и реосигурување и на заштитата на имателите на полиса, законските ревизори во рамките на значењето на Директивата 2006/43/EЗ на Европскиот парламент и на Советот од 17 мај 2006 година за законски ревизии на годишни сметки и консолидирани сметки², треба да имаат обврска веднаш да ги пријават сите факти кои можат да имаат сериозно влијание врз финансиската состојба или административна организација на одредено друштво за осигурување или реосигурување.
- (44) Друштвата за осигурување кои извршуваат активности и во областа на животното и во областа на неживотното осигурување, треба да управуваат со овие активности посебно, со цел да се заштитат интересите на живите иматели на полиса. Поточно, тие друштва треба да подлежат на истите капитални барања како оние кои се применуваат за иста група за осигурување, составена од друштво за животно осигурување и друштво за неживотно осигурување, земајќи ја предвид зголемената преносливост на капитал во случај на композитни друштва за осигурување.
- (45) Процената на финансиската состојба на друштвата за осигурување и реосигурување треба да се базира на цврсти економски принципи и оптимално да се искористат информациите обезбедени од страна на финансиските пазари, како и општо достапните податоците за технички ризици при осигурување. Особено, условите за солвентност треба да се засноваат на економската оценка на целиот биланс на состојба.
- (46) Стандардите за оценување, за надзорни цели, треба да се во согласност со меѓународните сметководствени случувања, колку што е можно, за да го ограничат административниот товар на друштвата за осигурување или реосигурување.
- (47) Во согласност со тој пристап, условите за капитал треба да бидат покриени од сопствени средства, без оглед на тоа дали се во или надвор од ставките на биланс на состојба. Бидејќи сите финансиски средства не обезбедуваат целосно покривање на загубите во случај на ликвидација и при нормално функционирање, ставките на сопствените средства треба да се класифицираат во согласност со критериумите за квалитет во три групи, а прифатливиот износ на сопствени средства за покривање на капитални барања треба да биде соодветно ограничен. Ограничувањата кои се применуваат за ставките на сопствени средства треба да се применуваат само за да се утврди состојбата на солвентноста на друштвата за осигурување и реосигурување и не треба дополнително да ја ограничуваат слободата на тие друштва во однос на нивното внатрешно управување со капитал.

¹ Сл. весник L 25, 29.1.2009, стр. 28.

² Сл. весник L 157, 9.6.2006, стр. 87.

- (48) Општо земено, активите кои се ослободени од сите предвидливи пасиви се достапни за надоместување на загубите како резултат на неповолни бизнис флукуации при нормално функционирање и во случај на ликвидација. Затоа, поголемиот дел од вишокот на активи од пасиви, како што се проценува во согласност со принципите утврдени во оваа директива, треба да се третира како високо-квалитетен капитал (Ниво 1).
- (49) Не сите активи во рамките на друштвото се неограничени. Во некои земји-членки, одредени производи резултираат со посебни структури на фондови кои на една класа на иматели на полиса и даваат поголеми права на активите во рамките на сопствените средства. Иако тие активи се вклучени во пресметување на вишокот активи наспроти пасивите, за цели на определување на сопствени средства, тие всушност не можат да се искористат при исполнување на ризиците надвор од посебните средства. За да биде во согласност со економскиот пристап, процената на потребата на сопствените средства треба да се приспособи за да ја одрази различната природата на активите, кои претставуваат дел од посебна уредба. Слично на ова, пресметката на Условот за солвентност на капитал треба да го одрази намалувањето на здружувањето или диверзификацијата поврзани со тие посебни средства.
- (50) Во некои земји-членки постои практика осигурителните компании да продаваат производи за животно осигурување во однос на кои имателите на полиса и корисниците придонесуваат за ризичен капитал на компанијата во замена за целиот поврат или за дел од повратот на придонесите. Акумулираниот профит се вишокот средства кои се во сопственост на правно лице во кое тие се генерирани.
- (51) Вишокот средства треба да се вреднуваат во согласност со економски пристап утврден во оваа директива. Во овој поглед, не треба да биде доволно само повикувањето на оценување на вишокот средства во законските годишни сметки. Во согласност со условите за сопствени средства, вишокот средства треба да подлежи на критериумите утврдени во оваа директива за класификација во нивоа. Тоа значи, меѓу другото, дека само вишокот средства кои ги исполнуваат условите за класификација во Ниво 1 треба да се смета како капитал од Ниво 1.
- (52) Заедничките здруженија и здруженијата кои работат на принципот на заедништво со променливи придонеси, можат да бараат од своите членови дополнителни придонеси (дополнителни побарувања на членовите), со цел да се зголеми износот на финансиските средства кои се на располагање за надоместување на загубите. Дополнителните барања на членовите може да претставуваат значаен извор на финансирање на здруженијата и меѓусебно-осигурителните здруженија кои работат на принципот на реципроцитет, вклучително кога тие здруженија се соочуваат со неповолни флукуации на деловни активности. Затоа, дополнителните барања на членовите треба да бидат признаени како помошни ставки на сопствени средства и да се третираат на соодветен начин за целите на солвентност. Особено, во случај на бродските здруженија и меѓусебно-осигурителните бродски здруженија кои работат на принципот на реципроцитет со променливи придонеси кои го покриваат само осигурувањето од поморски ризици, примената на дополнителни барања на членовите е долгогодишна воспоставена практика која е предмет на посебни уредби за повраток, а одобрениот износ на тие барања треба да се третира како капитал со добар квалитет (Ниво 2). Слично на тоа, во случај на други здруженија или меѓусебно-осигурителни здруженија кои работат на принципот на реципроцитет, кога дополнителните барања на членовите се со сличен квалитет, одобрениот износ на тие барања, исто така, треба да се третира како капитал со добар квалитет (Ниво 2).
- (53) Со цел да им се овозможи на друштвата за осигурување и реосигурување да ги исполнат своите обврски кон имателите на полиса и корисниците, земјите-членки треба да бараат од

тие друштва да воспостават соодветни технички одредби. Начелата и актуарските и статистички методологии и основните статистички методологии за пресметка на тие технички одредби треба да се усогласат во рамките на Заедницата, со цел да се постигне подобра споредливост и транспарентност.

- (54) Пресметката на технички одредби треба да одговара на вреднувањето на активите и другите пасиви, на состојбата на пазарот и треба да е во согласност со меѓународниот развој во сметководството и надзорот.
- (55) Затоа, вредноста на техничките одредби треба да одговара на износот кој друштвото за осигурување или реосигурување треба да го плати ако веднаш ги префрли договорните права и обврски на друго друштво. Како резултат на тоа, вредноста на техничките одредби треба да одговара на износот кој друго друштво за осигурување или реосигурување (референтно друштво) се очекува да го побара за да ги преземе и да ги исполни основните обврски за осигурување и реосигурување. Износот на техничките одредби треба да ги одразува карактеристиките на основното портфолио за осигурување. Конкретните информации за друштвото, како на пример информациите во однос на управувањето и трошоците, треба да се искористат за нивна пресметка само доколку тие информации им овозможуваат на друштвата за осигурување и реосигурување подобро да ги одразат карактеристиките на основното портфолио за осигурување.
- (56) Претпоставките за референтните друштва за преземање или задоволување на основните обврски за осигурување и реосигурување треба да се усогласат во рамките на Заедницата. Поточно, претпоставките за референтното друштво кое утврдува дали и до кој степен се земаат предвид влијанијата од диверзификација при пресметката на границата на ризик, треба да се анализираат како дел од оцената на влијанието на спроведување на мерки и тогаш треба да се усогласат на ниво на Заедницата.
- (57) За целите на пресметување на технички одредби, треба да биде можно да се применуваат разумни интерполации и екстраполации од директно видливи пазарни вредности.
- (58) Неопходно е очекуваната сегашната вредност на пасивите за осигурување да се пресметува врз основа на моменталните и веродостојни информации и реални претпоставки, имајќи ги предвид финансиските гаранции и можности за договори за осигурување или реосигурување, за да се достигне економска вредност на обврските за осигурување или реосигурување. Треба да се бара употребата на ефикасни и усогласени актуарски методологии.
- (59) Со цел да ја одразат конкретната состојба на малите и на средните претпријатија, треба да се обезбедат поедноставени пристапи за пресметување на техничките резерви.
- (60) Надзорниот режим треба да предвиди условот осетлив на ризик, кој е заснован врз идната пресметка, да обезбеди точна и навремена интервенција од страна на надзорните органи (Условот за солвентност на капитал) и минимално ниво на безбедност под кое не треба да падне износот на финансиски ресурси (Услов за минимален капитал). Треба да се усогласат двете капитални барања во рамките на Заедницата, со цел да се постигне единствено ниво на заштита на имателите на полиса. За доброто функционирање на оваа директива, треба да постои соодветна скала на интервенција помеѓу Условот за солвентност на капитал и Условот за минимален капитал.
- (61) За да се ублажат несаканите потенцијални проциклични ефекти од финансискиот систем и за да се избегне ситуација во која друштвата за осигурување и реосигурување неправилно се принудени да подигнат дополнителен капитал или да ги продадат своите инвестиции како

резултат на негативните движења во финансиските пазари, модулот на пазарен ризик на стандардната формула за Условот за солвентност на капитал треба да вклучува механизам на симетрично приспособување во однос на промените во нивото на цените на капиталот. Покрај тоа, во случај на исклучително паѓање во финансиските пазари и кога тој механизам на симетрично приспособување не е доволен да овозможи друштвата за осигурување и реосигурување да ги исполнат своите Услови за солвентност на капитал, треба да се донесат одредби за да им се овозможи на надзорните органи да го продолжат периодот во кој друштвата за осигурување и реосигурување се бара повторно да го утврдат нивото на квалификувани сопствени средства за покривање на Условот за солвентност на капитал.

- (62) Условот за солвентност на капитал треба да го одразува нивото на подобни сопствени средства кои им овозможуваат на друштвата за осигурување и реосигурување да ги апсорбираат значителните загуби и кои даваат разумна гаранција на имателите на полиса и на корисниците дека плаќањата ќе бидат направени кога ќе достасаат.
- (63) Со цел да се гарантира дека друштвата за осигурување и реосигурување имаат подобни сопствените средства кои го опфаќаат Условот за солвентност на капитал на постојана основа, имајќи ги предвид сите промени во нивниот профил на ризик, тие друштва треба да го пресметуваат Условот за солвентност на капитал најмалку еднаш годишно, постојано да го следат и повторно да го пресметуваат при секоја значајна промена на профилот на ризик.
- (64) Со цел да се промовира добро управување со ризикот и да се усогласат регулаторните услови за капитал со индустриските практики, Условот за солвентност на капитал треба да се утврди како економски капитал со кој треба да располагаат друштвата за осигурување и реосигурување, со цел да се гарантира дека пропаѓањето не се случува почесто од еднаш во 200 случаи или дека тие друштва ќе бидат во позиција, со веројатност од најмалку 99,5%, да ги исполнат своите обврски кон имателите на полиса и кон корисниците во текот на следните 12 месеци. Тој економски капитал треба да се пресметува врз основа на реалниот профил на ризик на тие друштва, земајќи го предвид влијанието на можните техники за ублажување на ризик, како и влијанијата од диверзификација.
- (65) Треба да се донесат одредби за да се утврди стандардна формула за пресметување на Условот за солвентност на капитал за да им овозможи на сите друштва за осигурување и реосигурување да го оценат нивниот економски капитал. За структурата на стандардната формула треба да се донесе модуларен пристап, што значи дека во првиот чекор треба да биде оценета индивидуалната изложеност на секоја категорија на ризик, а во вториот чекор – вкупната изложеност. Кога употребата на параметри специфични за друштвото овозможува реалниот преземен профил на ризик на друштвото подобро да се одразува, ова треба да биде дозволено, под услов таквите параметри да се пресметани со помош на стандардизирана методологија.
- (66) Со цел да ја одразат конкретната состојба на малите и на средните претпријатија, треба да се обезбедат поедноставени пристапи за пресметување на Условот за солвентност на капитал во согласност со стандардната формула.
- (67) Новиот пристап базиран на ризик, во принцип, не го вклучува концептот на квантитативните лимити за инвестирање и критериумите за подобност на актива. Сепак, треба да биде возможно да се воведат лимити за инвестирање и критериуми за подобност на актива за решавање на ризици кои не се соодветно опфатени со под-модул на стандардната формула.
- (68) Во согласност со пристапот ориентиран на ризик на Условот за солвентност на капитал, треба да биде можно, во посебни случаи, делумно или целосно да се искористат внатрешните модели за пресметка на тој услов, наместо стандардната формула. Со цел имателите на полиса

и корисниците да имаат ист степен на заштита, таквите внатрешни модели треба да бидат претходно одобрени од страна на надлежните органи врз основа на хармонизирани процеси и стандарди.

- (69) Кога износот на основните подобни сопствени средства падне под Условот за минимален капитал, овластувањето на друштвата за осигурување и реосигурување треба да се повлече кога тие друштва не се во можност повторно да го утврдат износот на основните подобни сопствени средства на ниво на Условот на минимален капитал во краток временски период.
- (70) Условот на минимален капитал треба да обезбеди минимално ниво под кое износот на финансиски средства не треба да падне. Неопходно е тоа ниво да се пресметува во согласност со едноставна формула, која подлежи на одредени долни и горни граници врз основа на ризикот базиран на Условот за солвентност на капитал за да се овозможи постепено зголемување на надзорната интервенција, а тоа се заснова врз податоци кои можат да бидат предмет на ревизија.
- (71) Друштвата за осигурување и реосигурување треба да имаат актива од доволен квалитет за да ги покријат вкупните финансиски барања. Сите инвестиции на друштвата за осигурување и реосигурување треба да се управуваат во согласност со принципот на „разумно лице“.
- (72) Земјите-членки не треба да бараат од друштвата за осигурување или реосигурување да ги инвестираат своите средства во одредени категории активи, бидејќи таквото барање е неспојливо со либерализацијата на капитални движења според член 56 од Договорот.
- (73) Неопходно е да се забранат какви било одредби кои им овозможуваат на земјите-членки да бараат гаранција на средствата кои ги покриваат техничките одредби на друштвата за осигурување или реосигурување, во каква било форма, кога осигурувачот е реосигуран од страна на друштво за осигурување или реосигурување кое е овластено во согласност со оваа директива или од страна на друштва од трети земји кога надзорниот режим на таа трета земја се смета за еквивалентен.
- (74) Правната рамка досега не обезбеди ниту детални критериуми за прудентна процена на предложеното стекнување ниту постапка за нивна примена. Затоа, потребно е разјаснување на критериумите и процесот на прудентната процена за да се обезбеди потребната правна сигурност, јасност и предвидливост во однос на процесот на процена, како и на резултатот од него. Тие критериуми и постапки беа воведени со одредбите во Директивата 2007/44/ЕЗ. Што се однесува на осигурувањето и реосигурувањето, тие одредби треба да бидат кодифицирани и интегрирани во оваа директива.
- (75) Затоа, од клучно значење е максималното усогласување на овие постапки и прудентни процени во рамките на Заедницата. Сепак, одредбите за квалификуваните удели не треба да ги спречуваат земјите-членки да бараат од надзорните органи да бидат информирани за стекнување на имоти под праговите утврдени во тие одредби, сè додека една земја-членка не наметнува повеќе од еден дополнителен праг под 10% за таа намена. Тие одредби не треба да ги спречат ниту надзорните органи од обезбедување општи насоки за тоа во кои случаи ќе се смета дека таквите удели резултираат со значително влијание.
- (76) Во поглед на зголемување на мобилноста на граѓаните на Унијата, осигурувањето од автомобилска одговорност сè повеќе се нуди на прекугранична основа. За да се гарантира континуирано правилно функционирање на системот на зелена карта и на договорите помеѓу националните бироа на моторни осигуреници, соодветно е земјите-членки да се во можност да бараат од друштвата за осигурување да овозможуваат осигурување од моторна

одговорност на нивната територија, преку обезбедување на услуги за да придружување и учество во финансирање на националното биро, како и на гарантниот фонд основан во таа земја-членка. Земјата-членка во која се даваат услуги треба да бара од друштвата кои обезбедуваат осигурување од автомобилска одговорност да назначат претставник на нејзина територија кој ќе ги собира сите потребни информации во врска со побарувањата и кој ќе го претставува односното друштво.

- (77) Во рамките на внатрешниот пазар, во интерес на имателите на полиса е дека тие треба да имаат пристап до што е можно поширок спектар на осигурителни производи кои се достапни во Заедницата. Затоа, земјата-членка во која постои ризик или земјата-членка која е обврзана треба да гарантира дека не постојат пречки во пуштањето на пазарот во рамките на нејзината територија на сите осигурителни производи кои се нудат за продажба во Заедницата, доколку тие не се во спротивност со законските одредби за заштита на општото добро во таа земја-членка и доколку општото добро не е гарантирано со правилата на матичната земја-членка.
- (78) Треба да се донесат одредби за воведување на систем на санкции кога во земјата-членка во која постои ризик или во земјата-членка која е обврзана, друштвото за осигурување не е во согласност со сите применливи одредби за заштита на општото добро.
- (79) Во внатрешниот пазар за осигурување, потрошувачите имаат поширок и поразличен избор на договори. За да можат потрошувачите да имаат целосна корист од таа различност и од зголемената конкуренција, тие треба да ги имаат сите информации кои се потребни пред склучувањето на договорот и во текот на неговото траење за да им се овозможи да го изберат договорот кој најмногу одговара на нивните потреби.
- (80) Друштвото за осигурување кое нуди договори за помош треба да ги поседува потребните средства за обезбедување на надоместоци во натура кои ги нуди во соодветен период. Треба да се утврдат посебни одредби за пресметување на Условот за солвентност на капитал и на апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал кои такво друштвото треба да ги поседува.
- (81) Ефикасното вршење на деловната активност за соосигурување на Заедницата за активности кои поради нивната природа или нивната големина може да бидат опфатени со меѓународно соосигурување, треба да се олесни со минимално усогласување со цел да се спречат нарушувањето на конкуренцијата и разликите во третирањето. Во тој контекст, водечкото друштво за осигурување треба да ги оцени тврдењата и да го одреди износот на техничките резерви. Покрај тоа, треба да се предвиди соработка особено во полето на соосигурувањето во Заедницата, како помеѓу надзорните органи на земјите-членки, така и помеѓу тие органи и Комисијата.
- (82) Во интерес на заштита на осигурените лица, треба да се усогласи националното законодавство во однос на осигурувањето на правни трошоци. Секој судир на интереси кој произлегува претежно од фактот дека друштвото за осигурување покрива друго лице или покрива лице во поглед на двата законски трошока и која било друга класа на осигурување, треба да се одбегнува или да се реши. За таа цел, на многу начини е можно да се постигне соодветен степен на заштита на осигуреници. Кое решение и да се прифати, интересот на лицата со покритие за законски трошоци треба да биде заштитен со еднакви заштитни мерки.
- (83) Судирите помеѓу осигурените лица и друштвата за осигурување кои ги опфаќаат законските трошоци треба да бидат решени на најправеден и најбрз можен начин. Затоа, соодветно е земјите-членки да предвидат арбитражна постапка или постапка која обезбедува слични гаранции.

- (84) Во некои земји-членки, приватното или доброволно здравствено осигурување служи како делумна или целосна алтернатива за здравствено покритие предвидено со системите за социјално осигурување. Посебната природа на таквото здравствено осигурување се разликува од другите класи на осигурување против штета и животно осигурување, доколку тоа е потребно да се гарантира дека имателите на полиса имаат ефективен пристап до приватно здравствено покритие или здравствено покритие на доброволна основа без оглед на нивната возраст или профил на ризик. Со оглед на природата и социјалните последици на договорите за здравствено осигурување, надзорните органи на земјата-членка во која постои ризик треба да имаат можност да бараат систематско известување за општите и посебни услови за полисата, во случај на приватно или доброволно здравствено осигурување, со цел да се потврди дека таквите договори се делумна или целосна алтернатива за здравствено покритие предвидено со системот за социјално осигурување. Ваквото потврдување не треба да биде предуслов за ставање во промет на производите.
- (85) За таа цел, некои земји-членки донесоа специфични законски одредби. За да се заштити општото добро, треба да биде можно да се донесуваат или да се одржуваат такви законски одредби, доколку тие не го ограничуваат прекумерно правото на основање или слободата на давање услуги, под услов таквите одредби да се применуваат на ист начин. Тие законски одредби може да се разликуваат во карактерот, во согласност со условите во секоја земја-членка. Целта на заштита на општото добро, исто така, може да се постигне преку барање од друштвата кои нудат приватно здравствено покритие или здравствено покритие на доброволна основа да понудат стандардни полиси во согласност со горната граница предвидена со законски шемии за социјално осигурување, при стапка на премија еднаква или пониска од пропишаниот максимум и да учествуваат во шемите за надомест на загуба. Понатаму може да се побара техничката основа на приватно здравствено покритие или здравственото покритие на доброволна основа да биде слична на онаа на животното осигурување.
- (86) Матичните земји-членки треба да бидат способни да бараат секое друштво за осигурување кое нуди, во рамките на своите територии, задолжително осигурување во случај на несреќи при работа на свој ризик да е во согласност со посебните одредби утврдени во нивното национално законодавство за такво осигурување. Сепак, таков услов не треба да се применува кај одредбите во врска со финансискиот надзор кои се од исклучителна одговорност на матичната земја-членка.
- (87) Некои земји-членки не подлежат на осигурителни трансакции во каква било форма на индиректно оданочување, додека повеќето применуваат специјални даноци и други форми на учество, вклучувајќи ги и дополнителните трошоци наменети за тела за надоместување. Структурите и стапките на тие даноци и придонеси значително се разликуваат помеѓу земјите-членки во кои тие се применуваат. Пожелно е да се спречат постојните разлики кои доведуваат до нарушување на конкуренцијата во осигурителните услуги помеѓу земјите-членки. Сè до последователното усогласување, примената на даночните системи и другите форми на придонес предвидени од страна на земјите-членки во кои има ризик или во земјата-членка која е обврзана, веројатно е тој проблем да се поправи, при што земјите-членки ќе се осигураат дека тие даноци и придонеси се собрани.
- (88) Земјите-членки кои не се предмет на примената на Регулативата (ЕЗ) б.р 593/2008 на Европскиот парламент и на Советот од 17 јуни 2008 година за законот што се применува за договорни обврски (Рим I)¹ треба, во согласност со оваа директива, да се применуваат одредбите од таа Регулатива, со цел да се утврди законот кој ќе се применува на договори за осигурување кои спаѓаат во доменот на член 7 од таа регулатива.

¹ Сл. весник L 177, 4.7.2008, стр. 6.

- (89) Со цел да се земат предвид меѓународните аспекти на реосигурување, треба да се донесат одредби за да се овозможи склучување на меѓународни договори со трети земји, со цел да се одредат средствата за надзор на реосигурани лица кои водат деловна активност на територијата на секоја договорна страна. Покрај тоа, треба да се обезбеди флексибилна постапка за да се овозможи процена на прудентна еднаквост со трети лица на ниво на Заедницата, со цел да се подобри либерализацијата на услугите за реосигурување во трети земји преку воспоставување или прекугранично давање на услуги.
- (90) Поради посебната природа на крајните активности на реосигурување, земјите-членки треба да гарантираат дека друштвата за осигурување и реосигурување кои склучуваат крајни договори за реосигурување или водат крајни активности за реосигурување, можат правилно да ги идентификуваат, мерат и контролираат ризиците кои произлегуваат од тие договори или активности.
- (91) Треба да се обезбедат соодветни правила за ентитети со посебна намена кои ги преземаат ризиците од друштвата за осигурување и реосигурување, без да се друштва за осигурување или реосигурување. Повратните износи од ентитетите со посебна намена треба да се сметаат како износи кои се одбиени според договорите за реосигурување или ретроцесија.
- (92) Ентитетите со посебна намена одобрени пред 31 октомври 2012 година треба да бидат предмет на законот на земјата-членка која го одобрила ентитетот со посебна намена. Меѓутоа, со цел да се избегне регулаторна арбитража, секоја нова активност започната со таков ентитет со посебна намена по 31 октомври 2012 година треба да биде предмет на одредбите од оваа директива.
- (93) Со оглед на зголемувањето на прекуграничната природа на деловната активност за осигурување, разликите помеѓу режимите на земјите-членки за ентитети со посебна намена кои се предмет на одредбите на оваа директива треба да се намалат во најголема можна мера, имајќи ги предвид нивните надзорни структури.
- (94) Треба да се спроведат дополнителни работи за ентитетите со посебна намена, земајќи ја предвид преземената работа во други финансиски сектори.
- (95) Мерките за надзор на друштвата за осигурување и реосигурување во група треба да им овозможат на органите кои вршат надзор на друштвото за осигурување или реосигурување да направат поточна процена на неговата финансиска состојба.
- (96) Надзорот на таква група треба до потребен степен да се земат предвид холдинг компаниите за осигурување и холдинг компаниите за осигурување со мешана дејност. Сепак, оваа директива во никој случај не треба да значи дека земјите-членки треба да вршат се надзор на тие друштва за осигурување поединечно.
- (97) Додека надзорот на одделните друштва за осигурување и реосигурување и понатаму е основното начело на осигурителниот надзор, потребно е да се утврди кои друштва спаѓаат во доменот на надзорот на ниво на група.
- (98) Во согласност со правото на Заедницата и националните закони, друштвата, особено здруженијата или меѓусебноосигурителните здруженија кои работат на принципот на реципроцитет, треба да бидат способни да формираат концентрации или групи, не преку капитал-врски, туку преку формални цврсти и одржливи односи, врз основа на договорно или друго материјално признавање дека гарантира финансиска солидарност помеѓу тие друштва. Кога доминантното влијание се остварува преку централизирана координација, тие друштва

треба да бидат надгледувани во согласност со истите правила како и оние што се предвидени за групи формирани преку капитал-врски, со цел да се постигне соодветно ниво на заштита за имателите на полиса и еднакви услови за сите групи.

- (99) Во секој случај треба да се применува надзор на групата, на ниво на крајното друштво-мајка кое има седиште во Заедницата. Сепак, земјите-членки, ако сметаат дека е неопходно, треба да им дозволат на надзорните органи да вршат надзор на група на ограничен број пониски нивоа.
- (100) Неопходно е да се пресмета солвентноста на ниво на група за друштвата за осигурување и реосигурување кои се дел од група.
- (101) Консолидираниот Услов за солвентност на капитал за група треба да ја земе предвид глобалната диверзификација на ризиците кои постојат во сите друштва за осигурување и реосигурување во таа група, со цел правилно да се одрази изложеноста на таа група на ризик.
- (102) Друштвата за осигурување и реосигурување кои припаѓаат на една група треба да бидат способни да поднесат барање за одобрување на внатрешен модел кој ќе се користи за пресметка на солвентноста и на ниво на група и на индивидуално ниво.
- (103) Некои одредби од оваа директива изречно предвидуваат можност за посредување или консултација со КСЕОПП, но ова не смее да го спречи КСЕОПП да има улога на посредник или консултативна улога во однос на други одредби.
- (104) Оваа директива го одразува иновативниот модел на надзор во кој главната улога ја игра супервизорот на групата, истовремено признавајќи ја и одржувајќи ја важната улога на индивидуалните супервизори. Надлежностите и одговорностите на супервизорите се поврзани со нивната одговорност.
- (105) Сите иматели на полиса и корисници треба да добијат еднаков третман без оглед на нивната националност или место на живеење. За таа цел, секоја земја-членка треба да гарантира дека сите мерки преземени од страна на надзорниот орган, врз основа на тоа дека неговиот национален мандат не е во спротивност на интересите на таа земја-членка или на имателите на полиса и корисниците во таа земја-членка. Во сите ситуации за решавање на жалби и ликвидација, средствата треба да бидат дистрибуирани на рамноправна основа на сите релевантни иматели на полиса, без оглед на нивната националност или место на живеење.
- (106) Неопходно е да се гарантира дека сопствените средства се соодветно дистрибуирани во рамките на групата и кога е потребно се на располагање за заштита на имателите на полиса и на корисниците. За таа цел, друштвата за осигурување и реосигурување во рамките на групата треба да имаат доволно сопствени средства за покривање на нивните услови за солвентност на капитал.
- (107) Сите супервизори кои учествуваат во надзорот на групата треба да бидат способни да ги разберат одлуките, особено кога тие одлуки се донесуваат од страна на супервизорот на групата. Само што ќе станат достапни на еден од надзорниците, релевантните информации треба да се поделат со другите супервизори, со цел сите супервизори да можат да дадат свое мислење врз основа на истите релевантни информации. Во случај засегнатите супервизори да не можат да постигнат договор, треба да се побара квалификуван совет од КСЕОПП за решавање на прашањето.
- (108) Солвентноста на подружница за осигурување или реосигурување од осигурителна холдинг-компанија, друштвото за осигурување или реосигурување од трета земја може да биде засегнато од финансиските ресурси на групата од која е дел и од распределбата на

финансиските средства во рамките на таа група. Затоа, надзорните органи треба да располагаат со средства за вршење надзор на група и за преземање соодветни мерки на ниво на друштво за осигурување или реосигурување, кога неговата солвентност е или може да биде загрозувана.

- (109) Концентрациите на ризик и трансакциите во рамките на група можат да влијаат врз финансиската состојба на друштвата за осигурување или реосигурување. Затоа, надзорните органи треба да бидат во можност да вршат надзор над таквите концентрации на ризик и трансакции во рамки на група, земајќи ги предвид природата на односите помеѓу регулирани субјекти, како и нерегулирани субјекти, вклучувајќи ги и холдинг компаниите за осигурување и холдинг компаниите за осигурување со мешана дејност, и треба да преземат соодветни мерки на ниво на друштвото за осигурување или реосигурување, кога неговата солвентност е или може да биде загрозувана.
- (110) Друштвата за осигурување и реосигурување во рамките на една група треба да имаат соодветни системи на управување кои треба да подлежат на супервизорски преглед.
- (111) Сите групи за осигурување и реосигурување кои подлежат на надзор треба да имаат надзорник на групата именуваат од редот на вклучените надзорни органи. Правата и должностите на надзорникот на групата треба да вклучуваат соодветни овластувања за координација и одлучување. Органите кои се вклучени во надзорот на друштвата за осигурување и реосигурување што припаѓаат на иста група треба да воспостават начини за координација.
- (112) Со оглед на зголемување на надлежностите на супервизорите на групата, треба да се гарантира спречувањето на своеволно заобиколување на критериумите за избор на супервизор на групата. Особено во случаи кога супервизорот на групата ќе биде назначен земајќи ја предвид структурата на групата и на релативната важност на дејностите за осигурување и реосигурување во различни пазари, трансакциите во внатрешната група, како и реосигурувањето на група не треба повторно да се смета при процена на нивната релативна важност во рамките на пазарот.
- (113) Супервизорите од сите земји-членки во кои се основани друштвата од групата треба да бидат вклучени во надзорот на групата преку колегиум на супервизори (колегиумот). Сите тие треба да имаат пристап до информациите достапни до другите надзорни органи во рамките на Колегиумот и треба активно и трајно да бидат вклучени во донесувањето одлуки. Треба да се воспостави соработка помеѓу органите одговорни за надзор на друштвата за осигурување и реосигурување, како и помеѓу тие органи и органите одговорни за надзор на друштвата кои се активни во другите финансиски сектори.
- (114) Активностите на Колегиумот треба да бидат пропорционални со природата, обемот и сложеноста на ризиците поврзани со деловната активност на сите друштва кои се дел од групата и на прекуграничната димензија. Треба да се создаде Колегиум за да се гарантира ефикасна примена на соработката, размената на информации и консултациите помеѓу надзорните органи на Колегиумот во согласност со оваа директива. Надзорните органи треба да го користат Колегиумот за помагање во приближување на нивните одлуки и за тесно да соработуваат за извршување на нивните активности за надзор во рамките на групата при усогласени критериуми.
- (115) Оваа директива треба да обезбеди консултативна улога на КСЕОПП. Советот на КСЕИОПП за релевантниот супервизор не треба да е обврзувачко за тој супервизор при донесувањето одлука. Сепак, при донесувањето на одлука, релевантниот супервизор би требало да го земе предвид тој совет и да го објасни секое значајно отстапување од него.

- (116) Друштвата за осигурување и реосигурување кои се дел од група, чие главно претставништво е надвор од Заедницата, треба да подлежат на еднакви и соодветни начини за надзор на група. Затоа е потребно да се гарантира транспарентност на правилата и размена на информациите со органи од трети земји во сите соодветни околности. За да се гарантира усогласен пристап кон определувањето и процената на еднаквоста на надзорот на друштвата за осигурување и реосигурување од трета земја, треба да се донесат одредби за Комисијата да донесе обврзувачка одлука во врска со еднаквоста на режимите за солвентност на трета земја. За трети земји за кои не е донесена одлука од страна на Комисијата, процената на еднаквоста треба да биде направена од страна на супервизор на група по консултации со другите соодветни надзорни органи.
- (117) Бидејќи националното законодавство во врска со мерките за реорганизација и постапките за ликвидација не е усогласено, соодветно е, во рамките на внатрешниот пазар, да се гарантира заемно признавање на мерките за реорганизација и ликвидација на законодавството на земјите-членки во врска со друштвата за осигурување, како и потребната соработка, имајќи ја предвид потребата за единство, универзалност, координација и публицитет на таквите мерки и еднаквиот третман и заштита на доверителите за осигурување.
- (118) Треба да се гарантира дека мерките за реорганизација, кои беа усвоени од страна на надлежниот орган на земјата-членка, со цел да се сочува или обнови финансиската стабилност на друштвото за осигурување и да се спречи колку што е можно состојбата на ликвидација, имаат влијание во рамките на Заедницата. Сепак, влијанијата од таквите мерки за реорганизација, како и постапките за ликвидација во однос на трети земји не треба да бидат засегнати.
- (119) Треба да се направи разлика помеѓу надлежните органи за целите на мерките за реорганизација и постапките за ликвидација и на надзорните органи на друштвата за осигурување.
- (120) Определувањето на филијала за несолвентни намени, треба, во согласност со постојните начела за несолвентност, да го земе предвид води сметка за единствениот правен идентитет на друштвото за осигурување. Сепак, законодавството на матичната земја-членка треба да го одреди начинот на кој треба да се третираат активите и пасивите кои ги имаат независни лица кои имаат постојан орган што дејствува како застапник на друштвото за осигурување за време на ликвидација на тоа друштвото за осигурување.
- (121) Треба да се утврдат услови според кои ликвидационската постапка која не е заснована на несолвентност и вклучува приоритетна цел за исплата на барања за осигурување, спаѓа во доменот на оваа директива. Побарувањата од страна на вработените во друштвото за осигурување, кои произлегуваат од договорите за вработување и односите за вработување, треба да бидат такви да можат да се заменат во националната шема за гаранција на плата. Таквите заменски побарувања треба да имаат корист од третманот утврдени со законите на матичната земја-членка (*lex concursus*).
- (122) Мерките за реорганизација не го спречуваат почетокот на постапка за ликвидација. Затоа, постапките за ликвидација треба да можат да започнат во отсуство на, или по усвојувањето на мерките за реорганизација и тие можат да бидат прекинати со договор или други аналогни мерки, вклучувајќи ги и мерките за реорганизација.
- (123) Само надлежните органи од матичната земја-членка треба да бидат овластени да донесуваат одлуки за постапките на ликвидација во врска со друштвата за осигурување. Одлуките треба да имаат влијание во рамките на Заедницата и треба да бидат признаени од сите земји-членки.

Одлуките треба да бидат објавени во согласност со постапките на матичната земја-членка и во *Службениот весник на Европската унија*. Информациите, исто така, треба да бидат достапни до познатите доверители кои се жители на Заедницата, кои треба да имаат право да поднесат жалби и да достават забелешки.

- (124) Сите активи и пасиви на друштвото за осигурување треба да бидат земени предвид во постапките за ликвидација.
- (125) Сите услови за започнување, водење и завршување на ликвидациската постапка треба да бидат регулирани со законот на матичната земја-членка.
- (126) За да се обезбеди координирана активност помеѓу земјите-членки, надзорните органи на матичната земја-членка и оние од сите други земји-членки треба итно да бидат информирани за започнувањето на ликвидациската постапка.
- (127) Од суштинско значење е осигурените лица, иматели на полиси, корисниците и сите повредени страни кои имаат директно право на дејство против друштвото за осигурување за побарување кое произлегува од осигурителните дејства да бидат заштитени во ликвидациските постапки, доколку е јасно дека во таквата заштита не спаѓаат побарувања кои не произлегуваат од обврските според договорите за осигурување или осигурителните дејства, туку од граѓанска одговорност предизвикана од застапник во преговорите за кои, според законот што се применува на договорот за осигурување или дејството, застапникот не е одговорен според таков договор за осигурување или дејство. За да се постигне таа цел, земјите-членки треба да имаат можност да избираат помеѓу еквивалентни методи за да се обезбеди посебен третман за осигурителните доверители, при што ниту еден од тие методи не ја спречуваат земјата-членка да воспостави подредување на различни категории на побарувања од осигурување. Исто така, треба да се обезбеди соодветна рамнотежа помеѓу заштитата на осигурителните доверители и други привилегирани доверители заштитени со законодавството на засегнатата земја-членка.
- (128) Започнувањето на ликвидациска постапка треба да вклучува повлекување на одобрението за водење деловна активност доделена на друштвото за осигурување, освен ако тоа веќе се случило.
- (129) При ликвидациската постапка, доверителите треба да имаат право да поднесат побарување или да достават писмени забелешки. Побарувањата на доверителите со седиште во земја-членка, освен во матичната земја-членка, треба да се третираат на ист начин како еквивалентните побарувања во матичната земја-членка, без дискриминација врз основа на националност или место на живеење.
- (130) За да се заштитат легитимните очекувања и сигурноста на одредени трансакции во земјите-членки, освен во матичната земја-членка, потребно е да се одреди законот што се применува на влијанијата од мерките за реорганизација и постапките за ликвидација на судските спорови кои се во тек и на индивидуалните извршни дејства кои произлегуваат од судските спорови.
- (131) Мерките кои се потребни за спроведување на оваа директива треба да бидат донесени во согласност со Одлуката 1999/468/ЕЗ на Советот од 28 јуни 1999 година со која се утврдуваат постапките за примена на овластувањата пренесени на Комисијата¹.
- (132) Особено, Комисијата треба да биде овластена да донесува мерки за адаптација на анексите и мерките за одредување особено на надзорните овластувања и дејства кои треба да се

¹ Сл. весник L 184, 17.7.1999, стр. 23.

преземаат и за утврдување на поконкретни барања во области како што се системот на управување, јавното објавување, процената на критериумите во однос на квалификуваните холдинг компании, пресметката на техничките резерви и капитални барања, правилата за инвестирање и надзор на група. Комисијата, исто така, треба да биде овластена да донесува мерки за спроведување кои на трети земји им доделуваат статус на еквивалентност со одредбите од оваа директива. Бидејќи тие мерки се од општ обем и се наменети за изменување на несуштинските елементи на оваа директива, меѓу другото, преку дополнување со несуштинските елементи, тие треба да бидат донесени во согласност со регулаторната постапка со надзор утврдена во член 5а од Одлуката 1999/468/ЕЗ.

- (133) Бидејќи целите на оваа директива не можат да се постигнат во доволна мера од страна на земјите-членки и затоа, поради обемот и ефектите, треба подобро да се постигнат на ниво на Заедницата, Заедницата може да донесе мерки, во согласност со начелото на супсидијарност, како што е утврдено во член 5 од Договорот. Во согласност со начелото на пропорционалност, како што е утврдено во тој член, оваа директива не ги надминува границите на тоа што е неопходно со цел да се постигнат тие цели.
- (134) Директивата 64/225/ЕЕЗ на Советот од 25 февруари 1964 година за укинување на ограничувањата за слободата на основање и слободата на давање услуги во однос на реосигурување и ретроцесија¹; Директивата 73/240/ЕЕЗ на Советот од 24 јули 1973 година за укинување на ограничувањата за слободата на основање во деловната активност на директно осигурување, освен на животното осигурување²; Директивата 76/580/ЕЕЗ на Советот од 29 јуни 1976 година со која се изменува Директивата 73/239/ЕЕЗ за усогласување на законите, регулативите и административните одредби во однос на основање и водење на деловна активност на директно осигурување, освен животното осигурување³ и Директивата 84/641/ЕЕЗ на Советот 10 декември 1984 година за изменување, особено во однос на помош на туристи, Прва директива (73/239/ЕЕЗ) за усогласување на законите, регулативите и административните одредби во однос на основање и водење на деловната активност на директно осигурување, освен животното осигурување⁴, застареа и затоа треба да се укинат.
- (135) Обврската за транспонирање на оваа директива во националното законодавство треба да се ограничи на оние одредби кои претставуваат суштинска промена во споредба со претходните директиви. Обврската за транспонирање на одредбите кои се непроменети е предвидена во претходните директиви.
- (136) Оваа директива не треба да биде во спротивност со обврските на земјите-членки во однос на роковите за транспонирање во националното законодавство на директивите утврдени во Анекс VI, Дел Б.
- (137) Комисијата ќе ја разгледа адекватноста на постојните гарантни шеми во осигурителниот сектор и ќе претстави соодветен законски предлог.
- (138) Член 17(2) од Директивата 2003/41/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 3 јуни 2003 година за активностите и надзорот на институциите за професионално пензиско осигурување⁵, се однесува на постојните законски одредби во однос на границите на солвентност. Тие одредби треба да се задржат, со цел да се одржи статус кво. Комисијата треба, што е можно побрзо, да спроведе ревизија на Директивата 2003/41/ЕЗ во

¹Сл весник. 56, 4.4.1964, стр. 878.

² Сл. весник L 228, 16.8.1973, стр. 20.

³ Сл. весник L 189, 13.7.1976, стр. 13.

⁴ Сл. весник L 339, 27.12.1984, стр. 21.

⁵ Сл. весник L 235, 23.9.2003, стр. 10.

согласност со член 21(4) од неа. Комисијата, помогната од КСЕОПП, треба да развие соодветен систем на правила за солвентност во врска со институциите за професионално пензиско осигурување, истовремено целосно одразувајќи ги основните карактеристики на осигурување и тоа не треба да го спречи применувањето на оваа директива врз тие институции.

(139) Донесувањето на оваа директива го менува профилот на ризик на осигурителната компанија во однос на имателот на полиса. Комисијата треба што е можно побрзо и не подоцна од крајот на 2010 година да го претстави предлогот за ревизија на Директивата 2002/92/EЗ на Европскиот парламент и на Советот од 9 декември 2002 година за осигурително посредување¹, земајќи ги предвид последиците од оваа директива за имателите на полиса.

(140) Понатамошните широкоопфатни реформи на регулаторниот и на надзорниот модел на финансискиот сектор во ЕУ се многу потребни и треба брзо да се спроведат од страна на Комисијата, земајќи ги предвид заклучоците презентирани од страна на група експерти со која претседаваше Жак де Ларосиер од 25 февруари 2009 година. Комисијата треба да предложи закон кој ќе одговори на недостатоците утврдени во однос на одредбите кои се однесуваат на надзорната координација и соработка.

(141) Неопходно е да се побара совет од КСЕОПП за тоа како најдобро да се решат прашањата на зголемениот групен надзор и управувањето со капитал во група од друштва за осигурување или реосигурување. КСЕОПП треба да ја советува Комисијата како да ги развие своите предлози под услов да гарантираат висок степен на заштита за имателот на полиса (и корисникот) и за заштита на финансиската стабилност. Во таа смисла КСЕОПП треба да ја советува Комисијата за структурата и принципите кои можат да ги насочат потенцијални идни измени на оваа директива кои може да бидат потребни за да влијае на промените што можат да бидат предложени. Комисијата треба да поднесе извештај до Европскиот парламент и до Советот, со соодветни предлози за алтернативни начини за прудентен надзор на друштвата за осигурување и реосигурување во рамките на групи кои го подобруваат ефикасното управување со капитал во рамките на групите, доколку се смета дека е соодветна соодветната регулаторна рамка за воведување на таков режим.

Особено, пожелно е да функционира режим за поддршка на група кој има цврсти основи базирани на постоењето на хармонизирани и соодветно финансирани гарантни шеми за осигурување; усогласена и правно обврзувачка рамка за надлежните органи, централни банки и министерства за финансии во однос на управувањето со кризи, резолуција и споделување на фискалниот товар кој ги подредува надзорните овластувања и фискалните одговорности; правно обврзувачка рамка за посредување на надзорниот спорови; усогласена рамка за рана интервенција и хармонизирана рамка за пренесување на активи, постапки на стечај и ликвидација кои ја елиминираат соодветната национална компанија или бариерите на корпоративното право за преносливост на активи. Во својот извештај, Комисијата, исто така, треба да го земе предвид влијанието на диверзификацијата со текот на времето и ризикот поврзан со членството во групата, практиките во централизираното групно управување со ризик, функционирањето на внатрешните групни модели, како и надзорот на трансакциите и концентрациите на ризик во рамките на групата.

(142) Во согласност со точка 34 од Меѓуинституционалниот договор за подобро креирање

¹ Сл. весник L 9, 15.1.2003, стр. 3.

закони¹, земјите-членки, за себе и во интерес на Заедницата, се поттикнуваат да подготват, колку што е можно, табели на корелација помеѓу оваа директива и мерките за транспонирање и да ги објават,

ЈА ДОНЕСОА СЛЕДНАВА ДИРЕКТИВА:

¹ Сл. весник С 321, 31.12.2003, стр. 1.

СОДРЖИНА

НАСЛОВ I ОПШТИ ПРАВИЛА ЗА ОСНОВАЊЕ И ВОДЕЊЕ НА АКТИВНОСТИ ЗА ДИРЕКТНО ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I Предмет, опсег и дефиниции

ОДДЕЛ 1 Предмет и опсег Членови 1 и 2

ОДДЕЛ 2 Исклучоци од опсегот

Пододдел 1 Општо Членови 3 и 4

Пододдел 2 Неживотно Членови од 5 до 8

Пододдел 3 Животно Членови 9 и 10

Пододдел 4 Реосигурување Членови 11 и 12

ОДДЕЛ 3 Дефиниции Член 13

ПОГЛАВЈЕ II Основање на деловна активност Членови од 14 до 26

ПОГЛАВЈЕ III Надзорни органи и општи правила Членови од 27 до 39

ПОГЛАВЈЕ IV Услови со кои се регулира деловната активност

ОДДЕЛ 1 Одговорност на административно,
управно или надзорно тело Член 40

ОДДЕЛ 2 Систем на управување Членови од 41 до 50

ОДДЕЛ 3 Јавно објавување Членови од 51 до 56

ОДДЕЛ 4 Квалификувани холдинг компании Членови од 57 до 63

ОДДЕЛ 5 Деловна тајна, размена на информации
и промовирање на надзорна конвергенција
71 Членови од 64 до

ОДДЕЛ 6 Обврски на ревизорите Член 72

ПОГЛАВЈЕ V Водење на активност за животно и неживотно
осигурување Членови од 73 и 74

ПОГЛАВЈЕ VI Правила за вреднување на
активи и пасиви, технички одредби, сопствени средства,
солвентност на капитал, услов за минимален капитал
и правила за инвестирање

ОДДЕЛ 1 Вреднување на активи и пасиви Член 75

ОДДЕЛ 2 Правила за технички одредби Членови од 76 до 86

ОДДЕЛ 3 Сопствени средства

Пододдел 1 Определување на сопствени средства Членови од 87 до 92

Пододдел 2	Класификација на сопствени средства	Членови од 93 до 97
Пододдел 3	Подобност на сопствени средства	Членови 98 и 99
ОДДЕЛ 4	Услов за солвентност на капитал	
Пододдел 1	Општи одредби за условот за солвентност на капитал употребувајќи стандардна формула или внатрешен модел до 102	Членови од 100 до 102
Пододдел 2	Услов за солвентност на капитал – стандардна формула	Членови од 103 до 111
Пододдел 3	Услов за солвентност на капитал – целосни и делумни внатрешни модели до 127	Членови од 112 до 127
ОДДЕЛ 5	Услов за минимален капитал	Членови од 128 до 131
ОДДЕЛ 6	Инвестиции	Членови од 132 до 135
ПОГЛАВЈЕ VII	Друштва за осигурување и реосигурување во тешки или нерегуларни ситуации до 144	Членови од 136 до 144
ПОГЛАВЈЕ III	Право на основање и слобода на давање услуги	
ОДДЕЛ 1	Основање на друштва за осигурување	Членови од 145 до 146
ОДДЕЛ 2	Слобода на давање услуги: од страна на друштва за осигурување	
Пододдел 1	Општи одредби	Членови од 147 до 149
Пододдел 2	Одговорност при управување со моторно возило од трета страна	Членови од 150 до 152
ОДДЕЛ 3	Надлежности на надзорните органи на земјата домаќин	
Пододдел 1	Осигурување	Членови од 153 до 157
Пододдел 2	Реосигурување	Член 158
ОДДЕЛ 4	Статистички информации	Член 159
ОДДЕЛ 5	Третирање на договори на филијали во процес на ликвидација до 161	Членови од 160 до 161
ПОГЛАВЈЕ IX	Филијали кои се основани во рамките на заедницата и кои припаѓаат на друштвата за осигурување со седиште надвор од заедницата	
ОДДЕЛ 1	Основање на деловна активност	Членови од 162 до 171
ОДДЕЛ 2	Реосигурување	Членови од 172 до 175
ПОГЛАВЈЕ X	Подружници на друштвата за осигурување и реосигурување регулирани со закони на трета земја и придобивки на холдинг компании од такви друштва	Членови 176 и 177

НАСЛОВ II ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ ЗА ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I Применлив закон и услови на директни договори за осигурување

ОДДЕЛ 1	Применлив закон	Член 178
ОДДЕЛ 2	Задолжително осигурување	Член 179
ОДДЕЛ 3	Општо добро	Член 180
ОДДЕЛ 4	Услови за договори за осигурување и нивоа на премии	Членови 181 и 182
ОДДЕЛ 5	Информации за иматели на полиса	

Пододдел 1	Неживотно осигурување	Членови 183 и 184
------------	-----------------------	-------------------

Пододдел 2	Животно осигурување	Членови 185 и 186
------------	---------------------	-------------------

ПОГЛАВЈЕ II Одредби специфични за неживотно осигурување

ОДДЕЛ 1	Општи одредби	Членови од 187 до 189
ОДДЕЛ 2	Соосигурување на Заедницата	Членови од 190 до 196
ОДДЕЛ 3	Помош	Член 197
ОДДЕЛ 4	Осигурување на правни трошоци	Членови од 198 до 205
ОДДЕЛ 5	Здравствено осигурување	Член 206
ОДДЕЛ 6	Осигурување во случај на несреќи при работа	Член 207

ПОГЛАВЈЕ III Одредби специфични за животно осигурување

ПОГЛАВЈЕ IV	Правила специфични за реосигурување	Членови 210 и 211
-------------	-------------------------------------	-------------------

НАСЛОВ II НАДЗОР НА ДРУШТВА ЗА ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ ВО ГРУПА

ПОГЛАВЈЕ I Надзор на група: дефиниции, случаи на примена, опсег и нивоа

ОДДЕЛ 1	Дефиниции	Член 212
ОДДЕЛ 2	Случаи на примена и опсег	Членови 213 и 214
ОДДЕЛ 3	Нивоа	Членови од 215 до 217

ПОГЛАВЈЕ II Финансиска состојба

ОДДЕЛ 1	Солвентност на група	
Пододдел 1	Општи одредби	Членови 218 и 219
Пододдел 2	Избор на метод за пресметување и	

општи начела	Членови од 220 до 224
Пододдел 3 Примена на методи за пресметување	Членови од 225 до 229
Пододдел 4 Методи за пресметување	Членови од 230 до 234
Пододдел 5 Надзор на солвентност на група за друштва за осигурување и реосигурување кои се подружници на холдинг компанија за осигурување	Член 235
Пододдел 6 Надзор на солвентност на група за групи со централизирано управување со ризик до 243	Членови од 236
ОДДЕЛ 2 Концентрација на ризик и трансакции во рамките на група	Членови 244 и 245
ОДДЕЛ 3 Управување со ризик и внатрешна контрола	Член 246
ПОГЛАВЈЕ III Мерки за поедноставување на надзорот на група	Членови од 247 до 259
ПОГЛАВЈЕ IV Трети земји	Членови од 260 до 264
ПОГЛАВЈЕ V Холдинг компании за осигурување со мешана дејност	Членови 265 и 266
НАСЛОВ IV РЕОРГАНИЗАЦИЈА И ЛИКВИДАЦИЈА НА ДРУШТВА ЗА ОСИГУРУВАЊЕ	
ПОГЛАВЈЕ I Опсег и дефиниции	Членови 267 и 268
ПОГЛАВЈЕ II Мерки за реорганизација	Членови од 269 до 272
ПОГЛАВЈЕ III Постапки на ликвидација	Членови од 273 до 284
ПОГЛАВЈЕ IV Заеднички одредби	Членови од 285 до 296
НАСЛОВ V ДРУГИ ОДРЕДБИ	Членови од 297 до 304
НАСЛОВ VI ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ	
ПОГЛАВЈЕ I Преодни одредби	
ОДДЕЛ 1 Осигурување	Членови 305 и 306
ОДДЕЛ 2 Реосигурување	Членови 307 и 308
ПОГЛАВЈЕ II Завршни одредби	Членови од 309 до 312
АНЕКС I КЛАСИ НА НЕЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ	
А.	Класификација на ризици во согласност со класите на осигурување
Б.	Опис на овластувањата издадени за повеќе од една класа на осигурување
АНЕКС II КЛАСИ НА ЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ	

АНЕКС III ПРАВНИ ФОРМИ НА ДРУШТВА

А. Форми на *друштво* за неживотно осигурување:

Б. Форми на *друштво* за животно осигурување:

В. Форми на *друштво* за реосигурување:

АНЕКС IV УСЛОВ ЗА СОЛВЕНТНОСТ НА КАПИТАЛ (УСК) - СТАНДАРДНА ФОРМУЛА

1. Пресметување на Основниот услов за солвентност на капитал

2. Пресметување на модулот за преземање на ризик од неживотно осигурување

3. Пресметување на модулот за преземање на ризик од неживотно осигурување

4. Пресметување на модулот на пазарен ризик

АНЕКС V ГРУПИ НА КЛАСИ ЗА НЕЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЧЛЕН 159

АНЕКС VI

Дел А Укинати директиви со список од нивни последователни измени (наведени во член 310)

Дел Б Список со рокови за транспонирање во националниот закон (наведени во член 310)

АНЕКС VII КОРЕСПОНДЕНТНА ТАБЕЛА

НАСЛОВ I

ОПШТИ ПРАВИЛА ЗА ОСНОВАЊЕ И ВОДЕЊЕ НА ДИРЕКТНИ АКТИВНОСТИ ЗА ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I

Предмет, опсег и дефиниции

Оддел 1

Предмет и опсег

Член 1

Предмет

Оваа директива ги утврдува правилата во врска со следново:

- (1) основање и водење на самовработувачки активности на директно осигурување и реосигурување во рамките на Заедницата;
- (2) надзор на групите за осигурување и реосигурување;
- (3) реорганизација и ликвидација на друштвата за осигурување.

Член 2

Опсег

1. Оваа директива се однесува на директни друштва за животно и неживотно осигурување кои се основани на територијата на земја-членка или кои сакаат да бидат основани таму.

Таа, исто така, се применува кај друштва за реосигурување кои вршат само дејност на реосигурување и кои се основани на територијата на земја-членка или кои сакаат да бидат основани таму, со исклучок на Наслов IV.

2. Во однос на неживотното осигурување, оваа директива се применува за дејностите од класите наведени во Дел А кон Анекс I. За целите на првиот потстав од став 1, неживотното осигурување ја вклучува активноста која се состои од помош за лицата кои имаат проблеми при патување, додека се надвор од нивниот дом или нивното вообичаено престојувалиште. Тоа се состои од обврската друштвото, врз претходно платена премија, помошта веднаш да ја направи достапна за корисникот според договор за помош, кога тоа лице е во тешка состојба како резултат на непредвидени случаи, во случаите и под условите утврдени во договорот.

Помошта може да се состои од обезбедување бенефиции во готово или во натура. Обезбедувањето бенефиции во натура, исто така, може да се изврши со помош на вработените и опремата на лицето кое ги обезбедува.

Помошта не опфаќа сервисирање, одржување, услуги по продажбата или едноставно укажување или обезбедување помош како посредник.

3. Во однос на животното осигурување, оваа директива се применува за:

(а) следниве активности на животно осигурување, кога се на договорна основа:

(i) животно осигурување кое се состои од осигурување во случај на достигнување на одредена возраст, осигурување во случај на смрт, осигурување во случај на достигнување на одредена возраст или прерана смрт, животно осигурување со повраток на премии, осигурување на брак, осигурување на породување;

(ii) ануитети;

(iii) дополнително осигурување извршено како дополнение на животното осигурување, односно осигурување во случај на лични повреди вклучувајќи неможност за вработување, осигурување во случај на смрт како резултат на несреќен случај и осигурување во случај на инвалидитет како резултат на несреќен случај или болест;

(iv) видови на постојано здравствено осигурување кое постои во Ирска и Обединетото Кралство и кое не подлежи на укинување;

(б) следниве активности, кога тие се на договорна основа, доколку подлежат на надзор од страна на надлежните органи одговорни за надзор на приватното осигурување:

(i) активности при кои здруженијата на корисници се основани со цел заеднички да се капитализираат нивните придонеси, а потоа да се дистрибуираат средствата кои се акумулирани меѓу преживеаните лица или меѓу корисниците на покојникот (тонтини);

(ii) активности за откуп на капитал врз основа на актуарско пресметување, со кои, во замена за еднократни или периодични исплати однапред се преземаат обврски со точно определен рок и износ;

(iii) управување со групни пензиски фондови, вклучувајќи управување со инвестиции, а особено на средствата кои претставуваат резерви на телата кои вршат плаќања во случај на смрт или преживување или во случај на прекин или ограничување на дејност;

(iv) активностите наведени во точка (iii), кога се придружени со осигурување кое го опфаќа и чувањето на капитал и плаќањето на минимална камата;

(v) активностите извршени од страна на друштва за животно осигурување, како и оние наведени во Поглавје 1, Наслов 4 од Книга IV од францускиот „Code des assurances“;

(в) активности поврзани со должината на животот на човекот кои се пропишани или предвидени со закон за социјално осигурување, доколку тие се реализирани или управувани од друштвата за животно осигурување на сопствен ризик во согласност со законите на земјата-членка.

Оддел 2

Исклучоци од опсегот

Пододдел 1

Општо

Член 3

Законски системи

Без да е во спротивност на член 2(3)(в), оваа директива не се применува за осигурување кое е дел од законскиот систем на социјалната заштита.

Член 4

Исклучок од опсегот поради обемот

1. Без да е во спротивност на член 3 и членовите од 5 до 10, оваа директива не се применува кај друштво за осигурување кое ги исполнува следниве услови:

(а) годишниот приход на бруто запишана премија не надминува 5 милиони ЕУР;

(б) вкупните технички резерви на друштвото, бруто износите кои се повратливи од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена, како што е наведено во член 76, не надминуваат 25 милиони ЕУР;

(в) кога друштвото е дел од група, вкупните технички резерви на групата дефинирани како бруто износите кои се повратливи од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена не надминуваат 25 милиони ЕУР;

(г) деловната активност на друштвото не ги вклучува активностите на осигурување или реосигурување кои опфаќаат пасиви, кредитно и гаранциско осигурување ризици, освен ако тие претставуваат дополнителни ризици во рамките на значењето од член 16(1);

(д) деловната активност на друштвото не вклучува реосигурување кое надминува 0,5 милиони ЕУР од приходот на бруто запишаната премија или 2,5 милиони ЕУР од бруто износот на своите технички резерви кои се повратливи од договори за реосигурување и ентитети со посебна намена или повеќе од 10% од приходот на бруто запишаната премија или повеќе од 10% од бруто износот на своите технички резерви кои се обновливи од договори за реосигурување и ентитети со посебна намена.

2. Доколку некој од износите утврдени во став 1 се надминува во текот на три последователни години, оваа директива се применува од четвртата година.

3. По пат на отстапување од став 1, оваа директива се применува кај сите друштва кои бараат дозвола за водење активности на осигурување и реосигурување од кои годишниот приход на бруто запишана премија или бруто износот на техничките резерви кои се повратливи од договори за реосигурување и ентитети со посебна намена, се очекува да надмине некој од износите утврдени во став 1 во текот на следните пет години.

4. Оваа директива престанува да важи за оние друштва за осигурување за кои надзорниот орган потврдил дека се исполнети сите следни услови:

(а) ниту еден од праговите утврдени во став 1 не е надминат во текот на претходните последователни три години и

(б) ниту еден од праговите утврдени во став 1 не се очекува да биде надминат во текот на следните

пет години.

Сè додека односното друштво за осигурување извршува активности во согласност со членовите од 145 до 149, не се применува став 1 од овој член.

1. Во согласност со оваа директива, ставовите 1 и 4 не го спречуваат друштвото да бара дозвола или да продолжи да ја користи дозволата.

Пододдел 2

Неживотно

Член 5

Активности

Во врска со неживотното осигурување, оваа директива не се применува кај следниве активности:

- (1) активности на капитален откуп, како што е утврдено со законот на секоја земја-членка;
- (2) активности на институции за прудентни и заеднички интереси чии бенефиции варираат во согласност со расположливите ресурси и во кои придонесите на членовите се одредуваат врз паушална основа;
- (3) активности кои ги вршат организации кои немаат правен субјективитет, со цел обезбедување на заедничко покритие за своите членови без да постои плаќање на премии или формирање на технички резерви или
- (4) активности за осигурување на извозен кредит за сметка на државата или со нејзина поддршка или кога државата е осигурител.

Член 6

Помош

1. Оваа директива не се применува на активноста за помош која ги исполнува следниве услови:

(а) помош се обезбедува во случај на незгода или дефект, вклучувајќи патничко возило, кога незгодата или дефектот се јавуваат на територијата на земјата-членка на друштвото кое обезбедува покритие;

- (б) одговорноста за помош е ограничена на следниве активности:

- (i) услуга за помош на лице место при дефект за кој друштвото обезбедува покритие, во повеќето случаи користи сопствениот персонал и опрема;
- (ii) пренесувањето на возилото до најблиската или најсоодветниот локација на која може да се изврши поправката и можната придружба, нормално со истите средства за помош, на возачот и патниците до најблиската локација од каде што може да го продолжат своето патување со други средства и

(iii) кога од страна на матичната земја-членка на друштвото кое обезбедува покритие се предвидува пренесување на возилото, а можеби и на возачот и патниците до нивниот дом, местото на поаѓање или првичната дестинација во иста држава и

(в) помошта не се извршува од страна на друштвото кое е предмет на оваа директива.

2. Во случаите наведени во точките (i) и (ii) од став 1(б), условот дека незгодата или дефектот треба да се случат на територијата на земјата-членка на друштвото кое обезбедува покритие, не се применува кога корисникот е член на орган кој обезбедува покритие, а услугата за помош при дефект или пренесување на возилото се обезбедува едноставно со покажување на членската карта, без плаќање на дополнителна премија, од страна на слично тело во засегнатата земја врз основа на заемен договор или во случајот на Ирска и Велика Британија, кога активностите за помош се обезбедуваат од единствено тело кое работи во двете земји.

3. Оваа директива не се применува во случај на активностите наведени во точка (iii) од став 1(б), кога несреќата или дефектот се случиле на територијата на Ирска или, во случајот на Обединетото Кралство, на територијата на Северна Ирска и возилото, евентуално придружувано од возачот и патниците, се пренесува до нивниот дом, местото на поаѓање или првичната дестинација во рамките на една од двете територии.

4. Оваа директива не се применува за активности за помош кои ги врши Автомобилскиот клуб на Големото Војводство Луксембург кога несреќата или дефектот на патничко возило се случиле надвор од територијата на Големото Војводство Луксембург и помошта се состои во пренесување на возило кое е вклучено во несреќата или дефектот, придружено од страна на возачот и патниците, до нивниот дом.

Член 7

Заеднички друштва

Оваа директива не се применува на заеднички друштва кои вршат активности на неживотно осигурување кои со други друштва од овој вид имаат склучено договор што предвидува целосно реосигурување на осигурителните полиси издадени од нив или според кои концесионерот треба да ги исполни обврските кои произлегуваат од таквите политики на местото на cedentot. Во таков случај концесионерот подлежи на правилата на оваа директива.

Член 8

Институции

Оваа директива не се однесува на следните институции кои водат тактивности на неживотно осигурување, освен ако нивните статuti или право не претрпат измени во однос на капацитетот:

(1) во Данска, Falck Danmark;

(2) во Германија, следниве полујавни институции:

(a) Postbeamtenkrankenkasse,

- (b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
- (3) во Ирска, Voluntary Health Insurance Board;
- (4) во Шпанија, Consorcio de Compensación de Seguros.

Пододдел 3

Животно

Член 9

Дејности и активности

Во врска со животното осигурување, оваа директива не се применува кај следниве дејности и активности:

- (1) дејности на штедните институции или институциите на заемно вложување, чии користи варираат според расположливите средства и кои бараат од секој од нивните членови да придонесат со соодветна фиксна стапка;
- (2) дејности кои ги вршат организации кои не се друштвата од член 2, чија цел е да обезбедат придобивки за вработените или самовработените лица кои спаѓаат во друштво или група друштва или занает или група занаети, во случај на смрт или преживување или на прекин или намалување на работоспособноста, без оглед на тоа дали обврските кои произлегуваат од таквите работи се целосно покриени во секое време со математичките резерви;
- (3) дејностите на пензиско осигурување на пензиските друштва за осигурување пропишани во Законот за пензиско осигурување (TyEL) и останати поврзани фински закони, под услов:
 - (а) компаниите за пензиско осигурување кои веќе според финскиот закон се обврзани да водат одделни сметководствени системи и системи на управување за нивните работи на пензиско осигурување, од 1 јануари 1995 година, основаат посебни правни лица кои ќе ги вршат овие работи и
 - (б) финските власти им овозможат на недискриминаторен начин на сите државјани и компании од земјите-членки да ги вршат, според финските закони, работите пропишани во член 2 поврзани со овој исклучок, без оглед на тоа дали се вршат преку сопственост или учество во постојно друштво за осигурување или група или преку формирање или учество во нови друштва за осигурување или групи, вклучувајќи компании за пензиско осигурување.

Член 10

Организации, друштва и институции

Во врска со животното осигурување, оваа директива не се применува кај следниве организации, друштва и институции:

- (1) организации кои преземаат ризик за обезбедување бенефиции единствено во случај на

смрт, доколку износот на таквите бенефиции не ги надминува просечните погребни трошоци за смрт на едно лице или кога бенефициите се обезбедуваат во натура;

- (2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ во Германија, освен ако неговиот статут не е изменет или дополнет во врска со опсегот на неговиот капацитет;
- (3) „Consortio de Compensación de Seguros“ во Шпанија, освен ако неговиот статут не е изменет или дополнет во врска со опсегот на неговите активности и неговиот капацитет.

Пододдел 4

Реосигурување

Член 11

Реосигурување

Во однос на реосигурувањето, оваа директива не се применува за активноста на реосигурување спроведена или целосно загарантирана од страна на владата на земјата-членка, кога таа влада дејствува, за причините за значаен јавен интерес, во својство на реосигурител во крајна инстанца, вклучително и во услови кога таквата улога е потребна поради состојбата на пазарот во која не е изводливо да се обезбеди соодветна трговска покриеност.

Член 12

Друштва за осигурување кои ја прекинуваат својата активност

1. Оваа директива не се применува за друштвата за реосигурување кои до 10 декември 2007 година престанале да склучуваат нови договори за реосигурување и исклучиво управуваат со нивното постојно портфолио со цел да се прекине нивната активност.
2. Земјите-членки подготвуваат листа на соодветните друштва за реосигурување и го доставуваат тој список до сите други земји-членки.

Оддел 3

Дефиниции

Член 13

Дефиниции

За целите на оваа директива се применуваат следниве дефиниции:

- (1) под „друштво за осигурување“ се подразбира друштво за директно животно и неживотно осигурување кое добило овластување во согласност со член 14;
- (2) под „интерно осигурително друштво – каптива“ се подразбира друштво за осигурување, во

сопственост на финансиско друштво, освен друштво за осигурување или реосигурување или група на друштва за осигурување или реосигурување, во смисла на член 212(1)(в), или во сопственост на нефинансиско друштво, чија цел е да обезбеди покритие за осигурување исклучиво за ризиците на друштвото или друштвата на кои им припаѓа или на друштво или друштва на групата на кои е член;

- (3) под „друштво за осигурување од трета земја“ се подразбира друштво на кое би му требало одобрение како друштво за осигурување, во согласност со член 14, доколку седиштето му е во Заедницата;
- (4) под „друштво за реосигурување“ се подразбира друштво кое добило овластување во согласност со член 14 да врши активности на реосигурување;
- (5) под „интерно реосигурително друштво – каптива“ се подразбира друштво за реосигурување, во сопственост на финансиско друштво, освен друштво за осигурување или реосигурување или група на друштва за осигурување или реосигурување, во смисла на член 212(1)(в), или во сопственост на нефинансиско друштво, чија цел е да обезбеди покритие за осигурување исклучиво за ризиците на друштвото или друштвата на кои им припаѓа или на друштво или друштва на групата на кои е член;
- (6) под „друштво за реосигурување од трета земја“ се подразбира друштво на кое би му требало одобрение како друштво за реосигурување, во согласност со член 14, доколку седиштето му е во Заедницата;
- (7) под „реосигурување“ се подразбира:
 - (а) активноста која се состои во прифаќање ризици пренесени од страна на друштво за осигурување или од друштвото за осигурување од трета земја, или од друго друштво за реосигурување или од друштво за реосигурување од трета земја или
 - (б) во случај на здружението на преземачи на ризик познато како Lloyd's, активноста која се состои во прифаќање ризици, пренесени од кој било член на Lloyd's, од страна на друштво за осигурување или реосигурување, освен здружението на преземачи на ризик познато како Lloyd's;
- (8) „матична земја-членка“ е секоја од следниве:
 - (а) за неживотно осигурување, земјата-членка во која се наоѓа седиштето на друштвото за осигурување кое го покрива ризикот;
 - (б) за животно осигурување, земјата-членка во која се наоѓа седиштето на друштвото за осигурување кое ги покрива обврските или
 - (в) за реосигурување, земјата-членка во која се наоѓа седиштето на друштвото за реосигурување;
- (9) под „матична земја-членка“ се подразбира земјата-членка различна од матичната земја-членка во која друштвото за осигурување или реосигурување има филијала или дава услуги; за животно и неживотно осигурување, земјата-членка на давање услуги е земјата-членка која ги покрива обврските или земјата-членка во која постои ризик, кога обврската или ризикот се покриваат од друштво за осигурување или филијала во друга земја-членка;

- (10) под „надзорен орган“ се подразбира државен орган или државни органи кои се овластени со закон или регулатива да вршат надзор над друштвата за осигурување или реосигурување;
- (11) под „филијала“ се подразбира претставништво или филијала на друштво за осигурување или реосигурување кое се наоѓа на територијата на земјата-членка, освен во матичната земја-членка;
- (12) под „деловен субјект“ на друштво се подразбира седиштето или секоја негова филијала;
- (13) „земја-членка каде што постои ризик“ е:
- (а) земјата-членка во која се наоѓа имотот, каде што осигурувањето се однесува или на згради или на згради и нивните делови, сè додека деловите се опфатени со истата полиса за осигурување;
 - (б) земјата-членка на регистрација, каде што осигурувањето се однесува на возила од секаков вид;
 - (в) земјата-членка каде што имателот на полиса ја склучил полисата во случај на полиси со времетраење од четири месеца или помалку кои опфаќаат ризици при патување или одмор, без оглед на која класа се однесува;
 - (г) во сите класи кои не се изречно опфатени во точките (а), (б) или (в), земјата-членка во која е утврдено едно од следново:
 - (i) имателот на полиса има вообичаено престојувалиште или
 - (ii) ако имателот на полиса е правно лице, деловниот субјект на имателот на полиса на кој се однесува договорот;
- (14) под „земја-членка во која настанува обврската“ се подразбира земјата-членка во која е утврдено едно од следново:
- (а) имателот на полиса има вообичаено престојувалиште;
 - (б) ако имателот на полиса е правно лице, деловниот субјект на имателот на полиса на кој се однесува договорот;
- (15) под „матично друштво“ се подразбира матично друштво како што е дефинирано во член 1 од Директивата 83/349/ЕЕЗ;
- (16) под „подружница“ се подразбира подружница како што е дефинирана во член 1 од Директивата 83/349/ЕЕЗ, вклучувајќи ги и неговите подружници;
- (17) под „блиски врски“ се подразбира сосотојба при која две или повеќе физички или правни лица се поврзани со контрола или учество или состојба во која две или повеќе физички или правни лица се трајно поврзани со едно и исто лице преку контрола;
- (18) под „контрола“ се подразбира врската меѓу матичното друштво и подружницата, како што е дефинирано во член 1 од Директивата 83/349/ЕЕЗ или слична врска помеѓу кое било физичко или правно лице и друштво;

- (19) под „трансакција во рамки на групата“ се подразбира која било трансакција со кои друштвото за осигурување или реосигурување се потпира, директно или индиректно, на други друштва во рамките на истата група или на кое било физичко или правно лице поврзано со друштвата во рамките на таа група со тесни врски, за исполнување на обврска, без разлика дали се договорна или не и дали е за плаќање или не;
- (20) под „учество“ се подразбира поседување, директно или преку контролирање, на 20% или повеќе од правата на глас или капиталот на друштвото;
- (21) под „квалификуван удел“ се подразбира директно или индиректно учество во друштво, кое претставува 10% или повеќе од капиталот или од правата на глас или кое овозможува значително да се влијае врз управувањето со друштвото во кое уделот постои;
- (22) под 'регулиран пазар' се подразбира:
- (а) во случај на пазар кој се наоѓа во земја-членка, регулиран пазар како што е дефиниран во член 4(1)(14) од Директивата 2004/39/EЗ или
 - (б) во случај на пазар кој се наоѓа во трета земја, финансиски пазар кој ги задоволува следниве услови:
 - (i) признаен е од матичната земја-членка на друштвото за осигурување и ги задоволува условите кои се споредливи со оние утврдени во директивата 2004/39/EЗ и
 - (ii) финансиските инструменти со кои се тргува на пазарот се со квалитет што е споредлив со квалитетот на инструментите со кои се тргува на регулираниот пазар или пазари на земјата-членка домаќин;
- (23) под „национално биро“ се подразбира национално биро за осигурување како што е дефинирано во член 1(3) од Директивата 72/166/EEЗ;
- (24) под „национален гарантен фонд“ се подразбира органот наведен во член 1(4) од Директивата 84/5/EEЗ;
- (25) под „финансиско друштво“ се подразбира секој од следниве субјекти:
- (а) кредитна институција, финансиска институција или помошно друштво за банкарски услуги во смисла на член 4(1), (5) и (21) од Директивата 2006/48/EЗ соодветно;
 - (б) друштво за осигурување или друштво за реосигурување или холдинг компанија за осигурување во рамките на значењето на член 212(1)(г);
 - (в) инвестициска фирма или финансиска институција во рамките на значењето на член 4(1)(j) од Директивата 2004/39/EЗ или
 - (г) мешовита финансиска холдинг компанија во смисла на значењето на член 2(15) од Директивата 2002/87/EЗ;
- (26) под „ентитети со посебна намена“ се подразбира секое друштво, соединето или не, освен постојното друштво за осигурување или реосигурување, кое презема ризици од друштва за осигурување или реосигурување и кое целосно ја гарантира неговата изложеност на такви ризици преку приход од издавање на должнички или други финансиски механизми кога

правата на давателите за отплата на тој долг или друг финансиски механизам се подредени на реосигурителните обврски на таквото друштво;

(27) „големи ризици“ се:

- (а) ризиците класифицирани според класите 4, 5, 6, 7, 11 и 12 во Дел А кон Анекс I;
- (б) ризиците класифицирани според класите 14 и 15 во Дел А кон Анекс I, кога имателите на полиса професионално се занимаваат со индустриска или трговска дејност или со некоја слободна професија и со ризиците оврзани со ваквата дејност;
- (в) ризиците класифицирани според класите 3, 8, 9, 10, 13 и 16 во Дел А кон Анекс I, доколку имателот на полиса ги надминува границите на најмалку два од следниве критериуми:
 - (i) вкупен биланс на состојба од 6,2 милиони ЕУР;
 - (ii) нето приход, во смисла на Четвртата директива 78/660/ЕЕЗ на Советот од 25 јули 1978 година врз основа на член 54(3)(е) од Договорот за годишните сметки на одредени видови компании³⁰, во износ од 12,8 милиони ЕУР;
 - (iii) просечен број од 250 вработени лица за време на финансиската година.

Доколку имателот на полиса припаѓа на група друштва за кои се подготвени консолидираните сметки во рамките на значењето на Директивата 83/349/ЕЕЗ, критериумите утврдени во точка (в) од првиот потстав се применуваат врз основа на консолидираните сметки.

Земјите-членки можат, во категоријата наведена во точка (в) од првиот потстав, да ги додадат ризиците осигурени од професионални здруженија, заеднички вложувања или привремени групации;

- (28) под „аутсорсинг“ се подразбира договор во каква било форма помеѓу друштво за осигурување или реосигурување и давател на услугата, без разлика дали подлежи на надзор или не, со кој тој давател на услуги врши процес, услуга или некоја активност, без разлика дали директно или преку подаутсорсинг кој инаку би се вршел од страна на самото друштво за осигурување или реосигурување;
- (29) „функција“, во рамките на системот на владеење, значи внатрешен капацитет за исполнување на практични задачи; системот на управување ја вклучува функцијата на управување со ризик, функцијата на придржување, функцијата на внатрешната ревизија и актуарската функција;
- (30) под „преземај ризик“ се подразбира ризик од загуба или несакани промени во вредноста на граѓанската одговорност, поради несоодветни претпоставки во врска со формирањето цена и резерви;
- (31) под „пазарен ризик“ се подразбира ризикот од губење или несакана промена во финансиската состојба кои произлегуваат, директно или индиректно, од флукуации во нивото и во нестабилноста на пазарните цени на активите, пасивите и финансиските инструменти;
- (32) под „кредитен ризик“ се подразбира ризикот од губење или несакана промена во финансиската состојба кои произлегуваат од флукуации во кредитната состојба на издавачите на хартии од

³⁰ Сл. весник L 222, 14.8.1978, стр. 11.

вредност, договорните страни и сите должници на кои се изложени друштвата за осигурување и реосигурување, во форма на ризик од неисплаќање на другата договорна или ризик од ширење или концентрации на пазарен ризик;

- (33) под „оперативен ризик“ се подразбира ризикот од загуба кој произлегува од неадекватни или неуспешни внатрешни процеси, кадар или системи или од надворешни настани;
- (34) под „ликвиден ризик“ се подразбира ризикот дека друштвата за осигурување и реосигурување не се во можност да остваруваат инвестиции и други средства за да ги изедначат нивните финансиски обврски, кога тие ќе достасаат;
- (35) под „концентрација на ризик“ се подразбираат сите изложувања на ризик со потенцијална загуба која е доволно голема за да претставува закана за солвентноста или за финансиската состојба на друштвата за осигурување и реосигурување;
- (36) под „техники за ублажување ризик“ се подразбираат сите техники кои им овозможуваат на друштвата за осигурување и реосигурување да пренесат дел од нивните ризици или сите ризици на друга страна;
- (37) под „ефекти на диверзификација“ се подразбира намалувањето на изложеноста на ризик на друштвата за осигурување и реосигурување и групите поврзани со диверзификацијата на нивната деловна активност, што резултира од фактот дека негативните резултати од еден ризик можат да се надоместат со поповолен исход од друг ризик, кога тие ризици не се целосно поврзани;
- (38) под „прогноза за веројатност на распределба“ се подразбира математичка функција која ја одредува веројатноста за реализација на сеопфатно множество на меѓусебно исклучиво идни настани;
- (39) под „мерење на ризик“ се подразбира математичка функција која определува паричен износ на дадена прогноза за веројатност на распределба и монотонно се зголемува со нивото на изложеност на ризик на кое се базира таа прогноза за веројатност на распределба.

ПОГЛАВЈЕ II

Основање на деловна активност

Член 14

Принцип на овластување

1. Почнувањето со вршење на деловна активност за директно осигурување или реосигурување, опфатена со оваа директива, подлежи на претходно добивање на официјално овластување.
2. Таквото овластување наведено во став 1 се бара од надзорните органи на матичната земја-членка како што следува:
 - (а) секое друштво кое основа свое седиште на територијата на таа земја-членка или
 - (б) секое друштво за осигурување кое откако го добило потребното овластување од став 1 ја

проширува деловната активност на цела класа за осигурување или на класи за осигурување различни од веќе овластените.

Член 15

Опсег на овластувањето

1. Овластувањето во согласност со член 14 важи за целата Заедница. Тоа му овозможува на друштвото за осигурување и реосигурување да врши деловна активност таму, опфаќајќи го и правото на основање или врз основа на слободата за давање на услуги.

2. Според член 14, овластувањето се дава за една конкретна класа на директно осигурување од оние наведени во Дел А од Анекс I или Анекс II. Тоа ја опфаќа целата класа, освен ако барателот не сака да покрива само дел од ризиците што се однесуваат на таа класа.

Ризиците вклучени во класата не треба да бидат вклучени во друга класа, освен во случаите наведени во член 16.

Секоја земја-членка може да даде овластување за две или повеќе класи, онаму каде што нејзините домашни закони дозволуваат таквите класи да се извршуваат истовремено.

3. Земјите-членки може да дадат овластување за групи на класи наведени во Дел Б од Анекс I, во однос на неживотно осигурување.

Надлежните органи можат да го ограничат овластувањето, за кое е поднесено барањето за една од класите, на работите кои се опфатени во планот за работа од член 23.

4. Друштвата кои подлежат на оваа директива можат да се вклучат во помошта од дејностите наведени во член 6, само ако имаат добиено овластување за класа 18 во Дел А од Анекс I, без да е во спротивност на член 16(1). Во таков случај оваа директива се применува за односните активности.

5. Во однос на реосигурување, се доделуваат овластувања за неживотно реосигурување, животно реосигурување или сите видови на реосигурување.

Барањето за овластување се разгледува во контекст на планот на дејствувања која треба да се достави во согласност со член 18(1)(в) и на исполнувањето на условите утврдени за овластување од земјата-членка од којашто се бара дозволата.

Член 16

Дополнителни ризици

1. Друштво кое добива одобрение за осигурување на основен ризик кој припаѓа на една класа или група класи утврдени во Анекс I може исто така да осигура ризици вклучени во друга класа без да е потребна дозвола во однос на такви ризици, под услов ризиците да ги исполнуваат сите следни услови:

(а) поврзани се со основниот ризик;

(б) се однесуваат на објектот кој е опфатен во случај на основниот ризик и

(в) опфатени се со договорот со кој се врши осигурување на основниот ризик.

2. По пат на отстапување од став 1, ризиците од класите 14, 15 и 17 во Дел А кон Анекс I нема да се сметаат за дополнителни ризици на други класи.

Сепак, осигурувањето на правни трошоци, како што е утврдено во класа 17, може да се смета за дополнителен ризик на класа 18, доколку се исполнети условите утврдени во став 1 и еден од следниве услови:

(а) главниот ризик се однесува единствено на помошта обезбедена за лица кои наидуваат на тешкотии додека патуваат, додека се далеку од дома или од нивното постојано место на живеење или

(б) осигурувањето се однесува на спорови или ризици што произлегуваат од користењето поморски превозни средства или се во врска со тоа.

Член 17

Правна форма на друштво за осигурување или реосигурување

1. Матичната земја-членка бара секое друштво за кое е побарано овластување според член 14 да донесе една од правните форми утврдени во Анекс III.

2. Земјите-членки можат да формираат друштва во формата регулирана со јавното право, ако таквите тела имаат за цел вршење на дејства за осигурување или реосигурување, под истите услови кои важат за друштвата регулирани со приватното право.

3. Комисијата може да донесе мерки за спроведување во врска со проширување на списокот на форми утврдени во Анекс III.

Тие мерки, со цел да се изменат несуштинските елементи на оваа директива со дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301(3).

Член 18

Услови за овластување

1. Матичната земја-членка бара од секое друштво за кое се бара овластување:

(а) во однос на друштвата за осигурување, да го ограничи неговиот предмет на деловни активности за осигурување и активности кои директно произлегуваат од нив, со исклучок на сите други комерцијални деловни активности;

(б) во однос на друштвата за реосигурување, да ги ограничи своите предмети на деловни активности за реосигурување и на сродни активности; тоа барање може да вклучи дејности и активности на холдинг компанија во поглед на дејности на финансискиот сектор во смисла на член 2(8) од Директивата 2002/87/EЗ;

(в) да поднесе план на работење во согласност со член 23;

(г) да располага со подобно основни средства за покривање на апсолутната долна граница од

Условот за минимален капитал предвиден во член 129(1)(г);

(д) да докаже дека во следните години ќе може да располага со подобни сопствени средства за покривање на Условот за солвентност на капитал, како што е предвидено во член 100;

(ѓ) да докаже дека во следните години ќе може да располага со подобни основни сопствени средства за покривање на Условот за минимален капитал, како што е предвидено во член 128;

(е) да докаже дека ќе може да се усогласи со системот на управување наведен во Поглавје IV, Дел 2;

(ж) во однос на неживотно осигурување, да го достави името и адресата на сите претставници на побарувања назначени во согласност со член 4 од Директивата 2000/26/EЗ во секоја друга земја-членка која не е земја-членка во која е побарано овластувањето, доколку ризиците кои се опфатени се класифицираат во класа 10 од Дел А кон Анекс I на оваа директива, освен одговорноста на превозникот.

2. Друштво за осигурување кое бара овластување за да ја прошири својата деловна активност на други класи или да го прошири овластувањето што опфаќа само некои од ризиците што се однесуваат на една класа, треба да поднесе план за работа во согласност со член 23.

Понатаму, тоа треба да докаже дека ги поседува подобните сопствени средства за покривање на Условот за солвентност на капитал и Условот за минимален капитал предвиден во првиот став од член 100 и член 128.

3. Без да е во спротивност на став 2, друштвото кое дава животно осигурување и кое бара дозвола да ја прошири својата деловна активност до ризиците наведени во класите 1 или 2 во Дел А од Анекс I, како што е наведено во член 73, ќе покаже дека:

(а) поседува подобни основни сопствени средства за покривање на апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал за друштвата за животно осигурување и апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал за друштвата за неживотно осигурување, во согласност со член 129(1)(г);

(б) во следните години друштвата ги покриваат минималните финансиски обврски наведени во член 74(3).

4. Без да е во спротивност на став 2, друштвото кое дава неживотно осигурување за ризиците наведени во класите 1 или 2 во Дел А од Анекс I и кое бара дозвола да ја прошири својата деловна активност до ризиците за животно осигурување, како што е наведено во член 73, ќе покаже дека:

(а) поседува подобни основни сопствени средства за покривање на апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал за друштвата за животно осигурување и апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал за друштвата за неживотно осигурување, во согласност со член 129(1)(г);

(б) во следните години друштвата ги покриваат минималните финансиски обврски наведени во член 74(3).

Член 19

Тесни врски

Онаму каде што постојат тесни врски меѓу друштвото за осигурување или друштвото за реосигурување и други физички или правни лица, надлежните органи даваат овластување само доколку тие врски не го спречуваат ефективното извршување на нивните надзорни функции.

Надлежните органи одбиваат да дадат овластување доколку законите, регулативите или административните одредби на трета земја со кои се регулира едно или повеќе физички или правни лица со кои друштвото за осигурување или реосигурување има тесни врски, или тешкотии поврзани со нивното спроведување, го спречуваат ефективното извршување на нивните надзорни функции.

Надлежните органи бараат од друштвата за осигурување и реосигурување да им ги обезбедат информациите што тие ги бараат за да го следат придржувањето кон условите наведени во првиот став на континуирана основа.

Член 20

Седиште на друштвата за осигурување и друштвата за реосигурување

Земјите-членки бараат седиштата на друштва за осигурување и реосигурување да се наоѓаат во истата земја-членка како и нивните регистрирани канцеларии.

Член 21

Услови за полиса и нивоа на премии

1. Земјите-членки не бараат претходно одобрување или систематско известување за општите или посебните услови на осигурување, за нивоата на премии, за техничките основи, кои особено се користат за пресметување на нивоата на премии и технички резерви и за обрасците и другите печатени документи кои друштвото за осигурување планира да ги користи во работењето со имателите на полиси или друштвата цеденти или ретро-цеденти.

Сепак, за животно осигурување и со единствена цел да се потврди придржувањето кон домашните одредби во врска со актуарските принципи, матичната земја-членка може да бара систематско известување за техничките основи што се користат за пресметување на нивоата на премии и технички резерви. Тоа барање не претставува претходен услов за овластување на друштвото за животно осигурување.

2. Земјите-членки не задржуваат или воведуваат претходно известување или одобрување на предложените зголемувања во стапките на премиите, освен како дел од општите системи за контрола на цените.

3. Земјите-членки можат да ги подложат друштвата кои бараат или имаат добиено овластување за класата 18 во Дел А од Анекс I на проверки на нивните директни или индиректни ресурси во врска со персоналот и опремата, вклучувајќи ја квалификацијата на нивните медицински тимови и квалитетот на опремата достапни на таквите друштва, со цел да ги исполнат своите обврски кои произлегуваат од таа класа.

4. Земјите-членки можат да ги задржат во сила или да ги воведат законите, регулативите или административните одредби со кои се бара одобрение на меморандумот и членовите за

здружување и доставување на сите други документи потребни за нормално извршување на надзор.

Член 22

Економски услови на пазарот

Земјите-членки не бараат секоја примена за овластување да се разгледува во смисла на економските услови на пазарот.

Член 23

План за работа

1. Планот за работа наведен во член 18(1)(в) вклучува детали или доказ за:

- (а) природата на обврските кои друштвото за осигурување или реосигурување предлага да ги покрива;
- (б) видот на реосигурување кој друштвото за реосигурување предлага да го направи со цеденти;
- (в) водечките принципи за реосигурување и ретроцесија;
- (г) основните сопствени ставки од кои е составена апсолутната долна граница на Условот за минимален капитал;
- (д) процените поврзани со трошоците за формирање на административните служби и организацијата за обезбедување на деловните активности; финансиските средства наменети за покривање на тие трошоци и, ако ризиците се класифицирани во класа 18 во Дел А од Анекс I, средствата со кои располага друштвото за осигурување за одредбите од ветената помош.

2. Како дополнение кон условите утврдени во став 1, за првите три финансиски години програмата вклучува:

- (а) проекција на биланс на состојба;
- (б) процени за идниот Услов за солвентност на капитал, како што е предвидено во Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 1, врз основа на проекцијата на биланс на состојба наведена во точка (а), како и методот на пресметка искористен за да се добијат тие оценки;
- (в) процени за идниот Услов за минимален капитал, како што е предвидено во членовите 128 и 129, врз основа на проекцијата на биланс на состојба наведена во точка (а), како и методот на пресметка искористен за да се добијат тие оценки;
- (г) процени на финансиските средства наменети да ги покријат техничките одредби, Условот за минимален капитал и Условот за солвентност на капитал;
- (д) во однос на неживотно осигурување и реосигурување, исто така и следново:
 - (i) процени на трошоците за управување, освен трошоците за инсталација, особено тековните општи трошоци и провизии;

- (ii) проценки на премии или придонеси и побарувања;
- (г) во однос на животно осигурување, исто така и план за детални проценки на приходите и расходите во однос на директната деловна активност, реосигурителни акцепти и реосигурителни цесии.

Член 24

Акционери и членови со квалификувани удели

1. Надлежните органи на матичната земја-членка не му доделуваат на друштвото овластување за вршење на работи на осигурување или реосигурување пред да бидат известени за идентитетот на акционерите или членовите, директни или индиректни, без разлика дали се физички или правни лица кои имаат квалификуван удел во тоа друштво и за висината на уделите.

Истите органи го одбиваат овластувањето доколку, земајќи ја предвид потребата да се обезбеди доследно и прудентно управување со друштвото за осигурување или реосигурување, тие не се задоволни во врска со квалификациите на акционерите или членовите.

1. За целите на став 1, се земаат предвид правата на глас од членовите 9 и 10 од Директивата 2004/109/EЗ на Европскиот парламент и на Советот од 15 декември 2004 година за усогласување на условите за транспарентност во однос на информациите за прашањата чии хартии од вредност се примени за тргување на регулиран пазар³¹, како и условите во однос на нивна агрегација утврдена во член 12(4) и (5) од таа директива.

Земјите-членки не ги земаат предвид правата на глас или акциите кои инвестициските фирми или кредитни институции можат да ги имаат како резултат на преземање на финансиските инструменти и/или пласирање на финансиски инструменти на основа на цврста заложба вклучена според точка (6) од Оддел А од Анекс I на Директивата 2004/39/EЗ, под услов тие права, од една страна, да не вршат или на друг начин да се мешаат во управувањето на издавачот и, од друга страна, да бидат искористени во рок од една година од стекнувањето.

Член 25

Одбивање на овластувањето

Секоја одлука за одбивање на овластувањето е придружена со прецизни основи за тоа и за неа се известува друштвото за кое станува збор.

Секоја земја-членка мора да донесе одредба за правото на жалба до судот во случај на одбивање.

Таква одредба, исто така, се донесува во врска со случаите каде што надлежните органи не донеле одлука по барањето за овластување по истекот на период од шест месеци од датумот на неговото добивање.

Член 26

³¹ Сл. весник L 390, 31.12.2004, стр. 38.

Претходни консултации со органите на други земја-членки

1. Надзорните органи на која било друга земја-членка треба да се консултираат пред давањето на овластување за:

- (а) подружница на друштво за осигурување или реосигурување овластена во таа земја-членка;
- (б) подружница на друштвото-мајка за осигурување или реосигурување овластена во таа земја-членка или
- (в) друштво контролирано од истото лице, без разлика дали е физичко или правно, кое го контролира друштвото за осигурување или реосигурување овластено во таа земја-членка.

2. Органите на една земја-членка кои се одговорни за надзорот на кредитните институции или инвестициските фирми се консултирани пред давањето на овластување на друштвото за осигурување или реосигурување кое е:

- (а) подружница на кредитна институција или инвестициска фирма овластена во Заедницата;
- (б) подружница на друштво-мајка на кредитна институција или инвестициска фирма овластена во Заедницата или
- (в) друштво контролирано од истото лице, без разлика дали е физичко или правно, кое ја контролира кредитната институција или инвестициската фирма овластена во Заедницата.

3. Соодветните органи наведени во ставовите 1 и 2 особено се консултираат меѓусебно при оценувањето на соодветноста на акционерите и условите за соодветност и надлежност на сите лица кои ефикасно го водат друштвото или имаат и други клучни функции кои се вклучени во управувањето на друг субјект од истата група.

Тие меѓусебно се информираат за какви било информации во врска со соодветноста на акционерите и условите за соодветност и надлежност на сите лица кои ефикасно го водат друштвото или имаат и други клучни функции кои се од значење за другите надлежни органи за добивање на овластување, како и за тековната проценка на усогласеноста со условите за работа.

ПОГЛАВЈЕ III

Надзорни органи и општи правила

Член 27

Главна цел на надзорот

Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи ги добиваат потребните средства и имаат соодветна стручност, капацитет и мандат за постигнување на главната цел на надзорот, имено заштита на имателите на осигурителна полиса и корисниците.

Член 28

Финансиска стабилност и процикличност

Без да е во спротивност на главната цел на надзорот, како што е утврдена во член 27, земјите-членки обезбедуваат, во извршувањето на нивните обврски, надзорните органи прописно ќе го разгледаат влијанието можното влијание врз одлуките за стабилноста на стабилноста на финансиските системи во Европската унија, особено во итни ситуации, земајќи ги предвид достапните информации во соодветно време.

Во време на исклучителни движења во финансиските пазари, надзорните органи ги земаат предвид процикличните влијанија на нивните дејства.

Член 29

Општи начела за надзор

1. Надзорот се заснова на планиран пристап и пристап на база на ризик. Тоа опфаќа потврдување на постојаната основа за правилно функционирање деловната активност за осигурување или реосигурување и за усогласување со одредбите за надзор од страна на друштвата за осигурување и ресоригурување.
2. Надзорот на друштвата за осигурување и реосигурување содржи соодветна комбинација од дејства надвор од местото и инспекции на самото место.
3. Земјите-членки обезбедуваат дека условите кои се утврдени во оваа директива се применуваат на начин кој е сразмерен со природата, опсегот и сложеноста на ризиците кои се вродени во деловната активност на друштвата за осигурување и реосигурување.
4. Комисијата обезбедува дека мерките за спроведување го земаат предвид начелото на сразмерност, а со тоа обезбедуваат сразмерна примена на оваа директива, особено за малите друштва за осигурување.

Член 30

Надзорни органи и поле на примена на надзорот

1. Финансискиот надзор на друштвата за осигурување и реосигурување, вклучувајќи го и оној на деловните активности кои се водат или преку филијали или во согласност со слободата на давање услуги, е единствена одговорност на домашната земја-членка.
2. Финансискиот надзор во согласност со став 1 вклучува проверка, во врска со вкупните деловни активности на друштвата за осигурување и реосигурување, за состојбата на солвентност, за воспоставување на технички одредби, за нивните активи и за нивните подобни финансиски средства, во согласност со правилата утврдени или праксите кои се следат во домашната земја-членка во согласност со одредбите кои се донесени на ниво на Заедницата.

Кога засегнатото друштво за осигурување се овластува да ги опфати ризиците кои се класифицирани во класа 18 во Дел А од Анекс I, надзорот се проширува на надзор на

техничките ресурси кои ги има друштвото за осигурување на располагање за целите на изведување на помошни дејства кои се заложило да ги извршува, каде законот на домашната земја-членка обезбедува надзор на таквите ресурси.

3. Ако надзорните органи на земјата-членка во која се наоѓа ризикот или земјата-членка на ангажманот или, во случај на друштво за реосигурување, надзорните органи на домашната земја-членка, имаат причина да го земат предвид фактот дека дејствата на друштвото за осигурување и реосигурување можат да влијаат на неговата финансиска солидност, тие ги известуваат надзорните органи на матичната земја-членка на тоа друштво.

Надзорните органи на домашната земја-членка определува дали друштвото соодветствува со прудентните начела утврдени во оваа директива.

Член 31

Транспарентност и одговорност

1. Надзорните органи ги спроведуваат своите задачи на транспарентен и одговорен начин со должна почит за заштитата на доверливи информации.

2. Земјите-членки обезбедуваат дека следниве информации се објавуваат:

(а) текстовите на законите, прописите, административните правила и општото водење на полето на уредување на осигурувањето;

(б) општите критериуми и методите, вклучувајќи ги и алатките кои се развиени во согласност со член 34(4), кои се користат во процесот за надзорен преглед како што е утврдено во член 36;

(в) вкупно статистички податоци за клучните аспекти на примена на прудентната рамка;

(г) начинот на спроведување на опшиите наведени во оваа директива;

(д) целите на надзорот и неговите главни функции и дејства.

Објавувањето наведено во првиот потстав е доволно за да обезбеди споредба на пристапите за надзор кои се донесени од страна на надзорните органи на различната земја-членка.

Објавувањето се прави на општ формат и се ажурира редовно. Информациите наведени во точки (а) до (д) од првиот потстав се достапни на единствена електронска локација во секоја земја-членка.

3. Земјите-членки обезбедуваат транспарентни постапки во врска со назначувањето и разрешувањето на членовите на регулаторните и управните тела на нивните надзорни органи.

4. Комисијата донесува мерки за спроведување во врска со сраз 2, назначувајќи ги клучните аспекти за кои се објавуваат вкупни статистички податоци и форматот, структурата, содржината и датумот на излегување во печат на објавите.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 32

Забрана за одбивање на договори за реосигурување или договори за ретроцесија

1. Матичната земја-членка на друштвото за осигурување не одбива договор за реосигурување кој се склучува со друштво за осигурување или со друштво за осигурување кое е овластено во согласност со член 14 за области кои се директно поврзани со финансиската солидност на тоа друштво за реосигурување или тоа друштво за осигурување.

2. Матичната земја-членка на друштвото за реосигурување не одбива договор за ретроцесија кој

се склучува со друштво за реосигурување или со друштво за осигурување или за друштво за осигурување кое е овластено во согласност со член 14 за области кои се директно поврзани со финансиската солидност на тоа друштво за реосигурување или тоа друштво за осигурување.

Член 33

Надзор на филијалите кои се основани во друга земја-членка

Земјите-членки обезбедуваат, онаму каде друштвото за осигурување и реосигурување кое е овластено во друга земја-членка изведува деловна активност преку филијала, надзорните органи на матичната земја-членка можат, по известувањето на надзорните органи на засегнатата матична земја-членка, самите да изведуваат проверки на самото место на информациите кои се потребни за да се обезбеди финансиски надзор на друштвата, или преку посредници кои се назначени за таа намена.

Надлежните органи на засегнатата земја-членка домаќин можат да учествуваат во тие проверки.

Член 34

Општи овластувања за надзор

1. Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи имаат овластување да преземат превентивни и корективни мерки за да обезбедат дека друштвата за осигурување и реосигурување соодветствуваат со законите, прописите и административните одредби со кои тие треба да се усогласат во секоја земја-членка.
2. Надзорните органи имаат овластување да ги преземат сите потребни мерки, а онаму каде е соодветно, вклучувајќи ги и оние од административна и финансиска природа, во однос на друштвата за осигурување и реосигурување и членовите на нивното административно, управно или надзорно тело.
3. Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи имаат овластување да ги бараат сите потребни информации за спроведување на надзор во согласност со член 35.
4. Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи имаат овластување да развијат, освен пресметка на Услов за солвентност на капитал и онаму каде е соодветно, потребните квантитативни алатки според процесот за надзорен преглед за проценување на способноста на друштвата за осигурување и реосигурување да ги издржат можните случувања или идните промени во економските услови кои би можеле да имаат неповолни влијанија врз севкупното финансиско учество. Надзорните органи имаат овластување да бараат соодветни испитувања да се спроведуваат од страна на друштвата.
5. Надзорните органи имаат овластување да извршуваат испитувања на самото место во деловните простории на друштвата за осигурување и реосигурување.
6. Овластувањата за надзор се применуваат навремено и сразмерно.
7. Овластувањата во однос на друштвата за осигурување и реосигурување наведени во ставовите 1 до 5, исто така се достапни во однос на аутсорсинг дејствата на друштвата за осигурување и реосигурување.
8. Овластувањата наведени во ставовите 1 до 5 и 7 се спроведуваат, доколку е потребно со примена и онаму каде е тоа соодветно, преку судски канали.

Член 35

Информации кои треба да се овозможат за надзорни цели

1. Земјите-членки бараат друштвата за осигурување и реосигурување да поднесат до надзорните органи информации кои се потребни за целите на надзорот. Тие информации ги вклучуваат најмалку информациите кои се потребни за следново, при изведувањето на процесот наведен во

член 36:

(а) за да се процени системот на управување кој се применува од страна на друштвата, деловните активности кои тие ги водат вреднувањето на начелата кои се применуваат заради солвентност, ризиците и системите за управување со ризик и нивната капитална структура, потреби и управување;

(б) за да се донесат какви било одлуки кои произлегуваат од спроведувањето на нивните надзорни права и обврски.

2. Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи ги имаат следниве овластувања:

(а) да ја определат природата, опсегот и форматот на информациите наведени во став 1, кои бараат од друштвата за осигурување и реосигурување во следниве рокови да поднесат:

(i) во претходно определени периоди;

(ii) при појава на претходно определени настани;

(iii) во текот на испитувањата во врска со ситуацијата на друштвото за осигурување и реосигурување;

(б) да добијат информации во врска со договорите кои ги поседуваат посредниците или во врска со договорите во кои се вклучени и трети страни; и

(в) да побараат информации од надворешни стручни лица, како што се на пример ревизори и актуари.

3. Информациите наведени во ставовите 1 и 2 се состојат од следново:

(а) квалитативни или квантитативни елементи, или какви било комбинации од истите;

(б) историски, тековни или можни елементи, или какви било комбинации од истите; и

(в) податоци од внатрешни или надворешни извори или какви било комбинации од истите.

4. Информациите наведени во ставовите 1 и 2 соодветствуваат со следниве начела:

(а) тие мораат да ја одразуваат природата, опсегот и сложеноста на деловната активност на засегнатото друштво, а особено вродените ризици во таа деловна активност;

(б) тие мораат да се достапни, да се комплетни во сите материјални аспекти, споредливи и доследни со текот на времето; и

(в) тие мораат да се соодветни, веродостојни и разбирливи.

5. Земјите-членки бараат од друштвата за осигурување и реосигурување да имаат соодветни системи и структури за исполнување на условите кои се утврдени во ставовите 1 до 4, како и пишана полиса, одобрена од страна на административното, управното или надзорното тело на друштвото за осигурување и реосигурување, со што се обезбедува тековна соодветност на поднесените информации.

6. Комисијата донесува мерки за спроведување кои ги наведуваат информациите наведени во ставовите 1 до 4, со цел да се обезбеди приближување на поднесувањето на извештај за надзорот до соодветен степен.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 36

Процес за надзорен преглед

1. Земјите-членки обезбедуваат надзорните органи да ги прегледуваат и оценуваат стратегиите, процесите и постапките за известување кои се воспоставени од страна на друштвата за осигурување и реосигурување за усогласување со законите, прописите и административните одредби кои се донесени во согласност со оваа директива.

Тој преглед и оценување се состојат од проценката на квалитативните услови во врска со системот на управување, проценката на ризиците се кои се соочуваат засегнатите друштва и проценката на способноста на тие друштва да ги проценат тие ризици, земајќи ја предвид средината во која друштвата функционираат.

2. Надзорните органи особени ја прегледуваат и оценуваат усогласеноста со следново:

(а) системот на управување, вклучувајќи ја проценката на сопствениот ризик и солвентноста, како што е утврдено во Поглавје IV, Оддел 2;

(б) Техничките одредби, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 2;

(в) условите за капитал, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 4 и 5;

(г) правила за инвестирање како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 6;

(д) квалитет и количина на сопствени финансиски средства, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 3;

(ф) кога друштвото за осигурување или реосигурување користи целосен или делумен внатрешен модел, тековното усогласување со условите за целосни или делумни внатрешни модели како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 3.

3. Надзорните органи имаат во сила соодветни алатки за надзор кои им овозможуваат да ги идентификуваат влошените финансиски услови во едно друштво за осигурување и реосигурување и да надгледуваат како тоа влошување да се подобри.

4. Надзорните органи ја проценуваат соодветноста на методите и праксите на друштвата за осигурување и реосигурување, кои се дизајнирани да ги идентификуваат можните настани или идните промени на економските услови кои би можеле да имаат несакани дејства врз севкупното финансиско учество на засегнатото друштво.

Надзорните органи ја проценуваат способноста на друштвата да им одолеат на тие можни настани или идни промени на економските услови.

5. Надзорните органи ги имаат потребните овластувања да побараат друштвата за осигурување и реосигурување да ги залечат слабостите или недостатоците кои се идентификуваат во процесот за надзорен преглед.

6. Прегледите, оценките и проценките наведени во ставовите 1, 2 и 4, се спроведуваат редовно.

Надзорните органи ја воспоставуваат минималната честота и опсегот на тие прегледи, оценувања и проценки, имајќи ја предвид природата, нивото и сложеноста на дејствата на засегнатите друштва за осигурување или реосигурување.

Член 37

Капитална премија

1. По процесот за надзорен преглед, надзорните органи можат во исклучителни околности да постават капитална премија за друштвата за осигурување или реосигурување со одлука која ги наведува причините. Можноста постои само во следниве случаи:

(а) надзорниот орган заклучува дека профилот на ризик на друштвото за осигурување или реосигурување значително отстапува од претпоставките кои се основа на Условот за

солвентност на капиталот, како што е пресметано користејќи стандардна формула во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 2 и:

- (i) условот да се користи внатрешен модел според член 119 е несоодветен или бил неефективен; или
 - (ii) додека се развива делумен или целосен внатрешен модел, во согласност со член 119;
- (б) надзорниот орган заклучува дека профилот на ризик за друштвата за осигурување или реосигурување значително отстапува од претпоставките кои се основа на Условот за солвентност на капиталот, како што е пресметано користејќи внатрешен модел или делумен внатрешен модел во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 3, бидејќи одредени мерливи ризици се недоволно заземени и примената на моделот за подобро да го отсликува дадениот профил на ризик не успеа во рамките на соодветната временска рамка; или
- (в) надзорниот орган заклучува дека системот на управување на едно друштво за осигурување и реосигурување значително отстапува од стандардите утврдени во Поглавје IV, Оддел 2, дека тие отстапувања го спречуваат да може соодветно да ги идентификува, измери, следи, управува и пријавува ризиците под кои подлежи или може да подлежи и дека примената на други мерки сама по себе најверојатно нема да може да ги подобри недостатоците кои се доволни во рамките на соодветната временска рамка.

2. Во околностите утврдени во точките (а) и (б) од став 1, капиталната премија се пресметува на начин на кој се обезбедува дека друштвото соодветствува со член 101(3).

Во околностите наведени во став 1(в), капиталната премија е сразмерна со материјалните ризици кои произлегуваат од недостатоците кои доведуваат до одлука од надлежниот орган да ја воспостави премијата.

3. Во случаите утврдени во точките (б) и (в) од став 1, надзорниот орган обезбедува дека друштвото за осигурување и реосигурување го прави секој напор да ги подобри недостатоците кои довеле до воведување на капиталната премија.

4. Капиталната премија наведена во став 1 се прегледува најмалку еднаш годишно од страна на надзорниот орган и се отстранува кога друштвото ги подобрило недостатоците кои довеле до нејзино воведување.

5. Условот за солвентност на капиталот, вклучувајќи ја и премијата која е воведена, го заменуваат несоодветниот Услов за солвентност на капиталот.

И покрај првиот потстав, Условот за солвентност на капиталот не вклучува капитална премија која се воведува во согласност со став 1(в) за целите на пресметката на границата на ризик наведена во член 77(5).

6. Комисијата донесува мерки за спроведување за утврдување на дополнителни спецификации за околностите според кои може да се воведат капитална премија и методологиите за пресметување на истите.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 38

Надзор на аутсорсинг функции и дејства

1. Без да е во спротивност на член 49, земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување со аутсорсинг дејство за осигурување или реосигурување ги преземаат потребните чекори за да обезбедат дека се исполнени следниве услови:

(а) давателот на услугите мора да соработува со надзорните органи на друштвото за осигурување и реосигурување во врска со аутсорсинг функција или дејство;

(б) друштвата за осигурување и реосигурување, нивните ревизии и надзорни органи мораат да имаат ефективен пристап до податоците кои се поврзани со аутсорсинг функции или дејства;

(в) надзорните органи мораат да имаат ефективен пристап до деловните простории на давателот на услугата и мораат да можат да ги користат тие права на пристап.

2. Земјата-членка во која се наоѓа давателот на услугата им дозволува на надзорните органи на друштвото за осигурување и реосигурување самите, или преку посредници назначени за таа цел, да спроведуваат проверки на самото место во просториите на давателот на услугата. Надзорниот орган на друштвото за осигурување и реосигурување го известува соодветниот орган на земјата-членка на давателот на услугата пред спроведување на проверката на самото место. Во случај на ненадзорен субјект, соодветен орган е надзорниот орган.

Надзорните органи на земјата-членка на друштвото за осигурување или реосигурување може таквата проверка на самото место да ја делегира на надзорните органи на земјата-членка во која се наоѓа давателот на услугата.

Член 39

Пренос на портфолиото

1. Според условите утврдени во националното законодавство, земјите-членки им даваат дозвола на друштвата за осигурување и реосигурување да отворат главни претставништва на нивната територија за да ги пренесат сите или дел од нивните портфолија на договори, кои се склучени според правото на основање и слобода на давање услуги, до друштво кое истите ги прифаќа и кое е основано во рамките на Заедницата.

Таквиот пренос се дозволува само ако надзорните органи на матичната земја-членка на друштвото кое ги прифаќа портфолијата, потврдува дека по земањето предвид на преносот, друштвото кое прифаќа ги поседува потребните подобни финансиски средства за да го покрие Условот за солвентност на капиталот.

2. Во случај на друштва за осигурување, се применуваат ставовите 3 до 6.

3. Кога филијала предложува пренос на целото или дел од портфолиото од договори, не се консултира земјата-членка во која се наоѓа филијалата.

4. Во условите наведени во ставовите 1 до 3, надзорните органи на матичната земја-членка на друштвото за осигурување кое го врши преносот, го овластува преносот по добивање на согласност од страна на органите на земјите-членки во кои беа склучени договорите, или според правото на основање или слобода на давање на услуги.

5. Органите на земјите-членки кои се консултирани го даваат своето мислење или согласност на органите на матичната земја-членка на друштвото за осигурување кое го врши преносот во рок од три месеци од добивањето на барањето за консултација.

Молкот од консултираните надлежни органи до истекот на тој рок се смета за премолчена согласност.

6. Преносот на портфолиото кој е овластен во согласност со ставовите 1 до 5 се објавува или пред или после овластувањето, како што е утврдено со националното законодавство на матичната земја-членка, на земјата-членка во која се наоѓа ризикот, или на земјата-членка на извршувањето.

Таквите преноси автоматски стануваат важечки наспроти имателите на полиси, осигурените лица и кое било друго лице кое ги има правата или обврските кои произлегуваат од пренесените договори.

Првите и вторите потставови од овој став не влијаат врз правото на земјите-членки да им даваат на имателите на полиси избор да ги поништат договорите во утврден рок по преносот.

ПОГЛАВЈЕ IV

Услови кои ја управуваат деловната активност

Оддел 1

Одговорност на административното, управното или надзорното тело

Член 40

Одговорност на административното, управното или надзорното тело

Земјите-членки обезбедуваат дека административното, управното или надзорното тело на друштвото за осигурување и реосигурување има максимална одговорност за усогласување, од засегнатото друштво, со законите, прописите и административните одредби кои се донесени во согласност со оваа директива.

Оддел 2

Систем на управување

Член 41

Општи услови за управување

1. Земјите-членки бараат од сите друштва за осигурување и реосигурување да стават во сила ефективен систем за управување кој обезбедува здраво и разумно управување на деловната активност.

Тој систем најмалку вклучува соодветна транспарентна организациска структура со јасна распределба и соодветно издвојување на одговорностите и ефективен систем за обезбедување на пренос на информации. Тој опфаќа усогласеност со условите кои се утврдени во членовите 42 до 49.

Системот на управување подлежи на редовен внатрешен преглед.

2. Системот за управување е сразмерен со природата, опсегот и сложеноста на функциите на друштвото за осигурување и реосигурување.

3. Друштвата за осигурување и реосигурување ги пишуваат сите полиси во однос на минималното управување на ризик, внатрешна контрола, внатрешна ревизија и каде е соодветно, аутсорсинг. Тие обезбедуваат дека тие полиси се спроведуваат.

Тие пишани полиси се прегледуваат најмалку еднаш годишно. Тие подлежат на претходно одобрување од страна на административното, управното или надзорното тело и се прилагодуваат во насока на каква било промена во засегнатиот систем или област.

4. Друштвата за осигурување и реосигурување преземаат разумни чекори за да обезбедат постојаност и редовност во изведбата на нивните дејства, вклучувајќи развој на плановите за непредвидени околности. За таа цел, друштвото воведува соодветни и сразмерни системи, извори и постапки.

5. Надзорните органи има соодветни средства, методи и овластувања за проверка на системот за управување на друштвата за осигурување и реосигурување и за оценка на ризици кои се појавуваат кои се идентификуваат од тие друштва кои можат да влијаат врз нивната финансиска стабилност.

Земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи ги имаат потребните овластувања за да побараат да се подобри системот за управување и да се зајакне за да се обезбеди усогласеност со условите утврдени во членовите 42 до 49.

Член 42

Погодни и соодветни услови за лицата кои ефективно го водат друштвото или имаат други клучни улоги

1. Друштвата за осигурување и реосигурување обезбедуваат дека сите лица кои ефективно го водат друштвото или имаат други клучни функции, постојано ги исполнуваат следниве услови:
 - (а) нивните професионални квалификации, знаење и искуство се соодветни за да обезбедат здраво и разумно управување (погодно); и
 - (б) тие се со добро реноме и интегритет (соодветна).
2. Друштвата за осигурување и реосигурување го известуваат надзорниот орган за сите промени на идентитетот на лицата кои ефективно го водат друштвото или се одговорни за други клучни функции, заедно со сите информации кои се потребни за проценка дали кои било нови лица кои се назначени да управуваат со претпријатието се погодни и соодветни.
3. Друштвата за осигурување и реосигурување го известуваат нивниот надзорен орган ако кое било од лицата кои се наведени во ставовите 1 и 2 се заменети бидејќи повеќе не ги исполнуваат условите наведени во став 1.

Член 43

Доказ за добро реноме

1. Кога земјата-членка од своите граѓани бара доказ за добро реноме, доказ дека нема претходен банкрот, или и двете, дека земјата-членка прифаќа како доволен доказ во однос на граѓаните на други земји-членки, претставување на извадок од судските записи или доколку не постои тоа, на еквивалентен документ кој е издаден од страна на надлежниот судски или административен орган во матичната земја-членка или земјата-членка од која доаѓа странскиот државјанин кој покажува дека тие услови се исполнети.
2. Кога матичната земја-членка или земјата-членка од која доаѓа засегнатиот државјанин не го издава документот кој е наведен во став 1, истиот може да се замени со изјава под заклетва – или во земјите-членки во кои не постои одредба за изјава под заклетва со свечена изјава – која се дава од засегнатиот странски државјанин пред надлежниот судски или административен орган, или онаму каде е соодветно, нотар во матичната земја-членка или земјата членка од која доаѓа тој странски државјанин.

Таквиот орган или нотар издава потврда за проверка на веродостојноста на изјавата под заклетва или свечената изјава.

Изјавата наведена во првиот потстав во однос на тоа дека немало претходен банкрот, може исто така да се даде пред надлежно професионално лице или трговски орган во засегнатата земја-членка.

3. Документите и потврдите наведени во ставовите 1 и 2 не се поднесува повеќе од три месеци по датумот на нивно издавање.

4. Земјите-членки ги назначуваат органите и телата кои се надлежни да издаваат документи наведени во ставовите 1 и 2 и веднаш ги известуваат другите земји-членки и Комисијата за тоа.

Секоа земја-членка исто така ги известува другите земји-членки и Комисијата за надлежните органи или тела до кои се поднесуваат документите наведени во ставовите 1 и 2 како поддршка на барањето да водат деловни активности наведени во член 2 на територијата на таа земја-членка.

Член 44

Управување со ризик

1. Друштва за осигурување и реосигурување имаат во сила ефективен систем за управување со ризик кој се состои од стратегии, процеси и постапки за известување за да ги идентификуваат, следат, управуваат и известуваат за ризици на постојана основа, на поединечно и збирно ниво, на кои се или можат да бидат изложени и нивната меѓусебна зависност.

Системот за управување со ризик е ефективен и добро интегриран во организациската структура и во процесите на донесување одлуки на друштвата за осигурување и реосигурување со соодветно земање предвид на лицата кои ефикасно го водат друштвото или имаат други клучни функции.

2. Системот за управување со ризик ги опфаќа ризиците кои треба да се вклучат во пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот, како што е утврдено во член 101(4), како и ризиците кои не се или не се целосно вклучени во пресметката на истите.

Системот за управување со ризик ги опфаќа минимум следниве области:

- (а) преземање ризик и правење резерва;
- (б) управување со активи – одговорност;
- (в) инвестирање, особено деривати и слични заложби;
- (г) ликвидност и управување со концентracија на ризик;
- (д) управување со оперативен ризик;
- (ѓ) реосигурување и други техники за ублажување на ризик.

Пишаната полиса за управување со ризик, наведена во член 41(3) не се состои од полиси кои се во врска со точките (а) до (ѓ) од вториот потстав од овој став.

3. Во врска со ризикот на инвестиции, друштвата за осигурување и реосигурување покажуваат дека соодветствуваат со Поглавје VI, Оддел 6.

4. Друштвата за осигурување и реосигурување обезбедуваат функција за управување со ризик која е структурирана на таков начин да ја олесни примената на системот за управување со ризик.

5. За друштвата за осигурување и реосигурување кои користат делумен или целосен модел кој е одобрен во согласност со членовите 112 и 113, функцијата за управување со ризик ги опфаќаат следните дополнителни задачи:

- (а) да го проектираат и применат внатрешниот модел;
- (б) да го испитаат и озаконат внатрешниот модел;
- (в) да го документираат внатрешниот модел и сите последователни промени кои се направени кон него;
- (г) да ја анализираат изведбата на внатрешниот модел и да изготват краток извештај;
- (д) да го известат административното, управното или надзорното тело за изведбата на внатрешниот модел, посочувајќи области кои треба да се подобрат и ажурирајќи го тоа тело за статусот на напорите за подобрување на претходно идентификуваните слабости.

Член 45

Проценка на сопствен ризик и солвентност

1. Како дел од неговиот систем за управување со ризик, секое друштво за осигурување и друштво за реосигурување спроведува проценка на сопствен ризик и солвентност.

Таа проценка го опфаќа минимум следново:

- (а) севкупните потреби за солвентност, земајќи го предвид посебниот профил на ризик,

дозволените граници за толеранција на ризик и деловната стратегија на друштвото;

(б) усогласеноста, на постојана основа, со условите за капитал, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддели 4 и 5 и со условите во врска со техничките одредби, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 2;

(в) значајноста со која профилот на ризик на засегнатото друштво отстапува од претпоставките кои се основа на Условот за солвентност на капиталот, како што е утврдено во член 101(3), пресметано со стандардната формула во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 2, или со неговиот делумен или целосен внатрешен модел во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 3.

2. За целите на став 1(а), засегнатото друштво во сила става процеси кои се сразмерни на природата, опсегот и сложеноста на ризикот кој е својствен за неговата деловна активност и кои му овозможуваат соодветна идентификација и проценка на ризиците со кои истото се соочува на краток и долг рок и на кои е или може да биде изложено. Друштвото ги покажува методите кои се користат при таа проценка.

3. Во случајот наведен во став 1(в), кога се користи внатрешниот модел, проценката се изведува заедно со рекалибрацијата која ги претвора бројките на внатрешниот ризик во мерка за ризик и калибрација на Условот за солвентност на капиталот.

4. Проценката на сопствениот ризик и солвентност е составен дел од деловната стратегија и се зема предвид, на постојана основа, во стратешките одлуки на друштвото.

5. Друштвата за осигурување и реосигурување ја изведуваат проценката наведена во став 1, редовно и без одлагање, по каква било значителна промена во профилот на ризик.

6. Друштвата за осигурување и реосигурување ги известуваат надзорните органи за резултатите од секоја проценка на сопствениот ризик и солвентноста, како дел од информациите за кои се поднесува извештај според член 35.

7. Проценката на сопствениот ризик и солвентноста не се користи за пресметување на условот за капитал. Условот за солвентност на капиталот се прилагодуваат само во согласност со членовите 37, 231 до 233 и 238.

Член 46

Внатрешна контрола

1. Друштвата за осигурување и реосигурување воведуваат ефективен систем за внатрешна контрола.

Тој систем минимум опфаќа административни и сметководствени постапки, рамка за внатрешна контрола, соодветни постапки за поднесување извештај на сите нивоа на друштвото и функција за усогласување.

2. Функцијата за усогласување опфаќа советување на административното, управното или надзорното тело за усогласеност со законите, прописите и административните одредби кои се донесени во согласност со оваа директива. Таа исто така вклучува и проценка на можното влијание на кои било промени во правната средина на функциите на засегнатото друштво и идентификација и проценка на ризикот на усогласеност.

Член 47

Внатрешна ревизија

1. Друштвата за осигурување и реосигурување обезбедуваат ефективна функција за внатрешна ревизија.

Функцијата за внатрешна ревизија опфаќа оценување на соодветноста и делотворноста на системот за внатрешна контрола и други елементи на системот за управување.

2. Функцијата за внатрешна ревизија е објективна и независна од оперативните функции.

3. Сите наоди и препораки на внатрешната ревизија се поднесуваат во вид на извештај до административниот, управниот или надзорниот орган, кој решава кои дејства треба да се преземат во врска со сите наоди и препораки од внатрешната ревизија и обезбедува дека тие дејства се спроведуваат.

Член 48

Актуарска функција

1. Друштвата за осигурување и реосигурување обезбедуваат ефективна актуарска функција за:

- (а) да го координираат пресметувањето на техничките одредби;
- (б) да обезбедат соодветност на методологиите и основните модели кои се користат, како и претпоставките кои се направени при пресметувањето на техничките одредби;
- (в) да ја проценат доволноста и квалитетот на податоците кои се користат при пресметувањето на техничките одредби;
- (г) да ги споредат најдобрите проценки наспроти искуството;
- (д) да го известат административниот, управниот или надзорниот орган за објективноста и соодветноста на пресметувањето на техничките одредби;
- (ѓ) да го надгледуваат пресметувањето на техничките одредби во случаите утврдени во член 82;
- (е) да дадат мислење за целокупната полиса за преземање ризик;
- (ж) да дадат мислење за соодветноста на спогодбите за реосигурување; и
- (з) да допринесат за ефективна примена на систем за управување со ризик, наведен во член 44, особено во врска со обликувањето на ризик што е во основа на пресметувањето на условите за капитал, утврдени во Поглавје VI, Оддели 4 и 5 и за проценката наведена во член 45.

2. Актуарската функција се извршува од лица кои имаат познавања од актуарска и финансиска математика, сразмерно со природата, опсегот и сложеноста на ризиците кои се својствени на деловните активности на друштвото за осигурување и реосигурување и кои можат да го покажат своето соодветно искуство со применливи професионални и други стандарди.

Член 49

Аутсорсинг

1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување остануваат целосно одговорни за ослободување од сите обврски според оваа директива, кога истите извршуваат аутсорс функции или кои било дејства за осигурување или реосигурување.

2. Аутсорсингот на критични или значајни оперативни функции или дејства нема да се преземаат на начин на кој би воделе до што било од следново:

- (а) матријално нарушувајќи го квалитетот на системот за управување на засегнатото друштво;
- (б) неоправдано зголемување на оперативниот ризик;
- (в) нарушување на способноста на надзорните органи да ја следат усогласеноста на друштвото со неговите обврски;
- (г) нарушувајќи ја постојаната и задоволителна услуга за имателите на полисата.

3. Друштвата за осигурување и реосигурување навремено ги известуваат надзорните органи пред аутсорсингот на критични или значајни функции или дејства, како и за каков било последователен развој на материјалот во врска со тие функции или дејства.

Член 50

Мерки за спроведување

1. Комисијата донесува мерки за спроведување за дополнително да го определат следново:

(а) елементите на системите наведени во членовите 41, 44, 46 и 47, а особено областите кои треба да се опфатат од управувањето со активи – одговорност и политика на инвестирање, како што е наведено во член 44(2), на друштвата за осигурување и реосигурување;

(б) функциите наведени во членовите 44 и 46 до 48;

(в) условите утврдени во член 42 и функциите кои подлежат под нив;

(г) условите според кои аутсорсингот, особено за давателите на услуги кои се наоѓаат во трети земји, може да се изведува.

2. Онаму каде е потребно да се обезбеди соодветно приближување на проценката наведена во член 45(1)(а), Комисијата може да донесе мерки за спроведување за дополнително да ги определи елементите од таа проценка.

3. Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Оддел 3

Јавно објавување

Член 51

Извештај за солвентност и финансиски услов: содржина

1. Земјите-членки, земајќи ги предвид информациите кои се потребни во став 3 и начелата утврдени во став 4 од член 35, бараат друштвата за осигурување и реосигурување да објавуваат, годишно, извештај за нивната солвентност и финансиска состојба.

Тој извештај ги содржи следните информации, или целосно или преку упатување на еквивалентни информации, по природа или опсег, јавно објавени според други правни или регулаторни услови:

(а) опис на деловната активност и изведбата на друштвото;

(б) опис на системот за управување и проценка на неговата соодветност за профилот на ризик на друштвото;

(в) опис, поединечно за секоја категорија на ризик, за изложеноста на ризик, концентрацијата, ублажувањето и чувствителноста;

(г) опис, поединечно за активи, технички одредби и други пасиви, на основите и методите кои се користат за нивно вреднување, заедно со објаснување на сите поголеми разлики во основата и методите кои се искористени за нивно вреднување во финансиските изјави;

(д) опис на управувањето со капиталот, вклучувајќи го минимум следново:

(i) структурата и износот на сопствените фондови и нивен квалитет;

(ii) Износите на Условот за солвентност на капиталот и на Условот за минимален капитал.

(iii) опцијата утврдена во член 304 која се користи за пресметување на Условот за солвентност на

капиталот;

(iv) информации кои овозможуваат правилно разбирање на главните разлики помеѓу основните претпоставки на стандардната формула и оние не кој било внатрешен модел од страна на друштвото за пресметување на Условот за солвентност на капиталот;

(v) износот на кое било неусогласување со Условот за минимален капитал или кое било значително неусогласување со Условот за солвентност на капиталот во текот на периодот на известување, дури и ако е отпосле отстранета, со објаснување на потеклото и последиците, како и сите преземени поправни мерки.

2. Описот наведен во точка (д)(з) од став 1 опфаќа анализа на сите позначителни промени, во споредба со претходниот период на известување и објаснување на сите поголеми разлики во врска со вредноста на таквите елементи во финансиските изјави и краток опис на преносливоста на капиталот.

Објавувањето на Условот за солвентност на капиталот, наведен во точка (д)(ii) од став 1 поединечно го покажува пресметаниот износ во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 2 и 3 и секоја премија на капитал која се воведува во согласност со член 37 или влијанието на посебните параметри кои од друштвото за осигурување или реосигурување се бара да ги користи во согласност со член 110, заедно со јасни информации за оправданоста од засегнатиот надзорен орган.

Сепак, без да е во спротивност на објавувањето кое е задолжително според кои било други правни или регулаторни услови, земјите-членки можат да обезбедат, иако се објавува вкупниот Услов за солвентност на капиталот наведен во точка (д)(ii) од став 1, премијата на капиталот или влијанието на посебните параметри кои од друштвото за осигурување и реосигурување се бара да ги користи во согласност со член 110, не мораат да бидат поединечно објавени во текот на преодниот период, кои завршуваат најдоцна до 31 октомври 2017 год.

Објавувањето на Условот за солвентност на капиталот е придружувано, онаму каде е тоа соодветно, со ознака дека неговиот износ сè уште подлежи на надзорна проценка.

Член 52

Информации за и извештај од страна на Комитетот на супервизори за европско осигурување и професионални пензии (КСЕОПП)

1. Земјите-членки бараат од надзорните органи да ги обезбедат следните информации за КСЕОПП на годишно ниво:

(а) средната премија на капитал по друштво и распределба на премиите на капитал кои се воведени од страна на надзорниот орган во текот на претходната година, измерена како процент на Условот за солвентност на капиталот, кои се прикажуваат како што следува:

(i) за сите друштва за осигурување и реосигурување;

(ii) за друштва за животно осигурување;

(iii) за друштва кои не се за животно осигурување;

(iv) за друштва за осигурување кои водат животни и неживотни дејности;

(v) за друштва за реосигурување;

(б) за сите објавувања кои се утврдени во точка (а), соодносот на премии на капитал кои се воведени според точките (а), (б) и (в) од член 37(1) соодветно.

2. КСЕОПП ги објавува, на годишна основа, следниве информации:

(а) За сите земји-членки, вкупната распределба на премијата на капитал, измерена како процент од

Условот за солвентност на капиталот, за секое од следниве:

- (i) сите друштва за осигурување и реосигурување;
 - (ii) друштва за животно осигурување;
 - (iii) друштва кои не се за животно осигурување;
 - (iv) друштва за осигурување кои водат животни и неживотни дејности;
 - (v) друштва за реосигурување;
- (б) за секоја земја-членка поединечно, распределбата на премијата за капитал, измерена како процент од Условот за солвентност на капитал, која ги опфаќа сите друштва за осигурување и реосигурување во таа земја-членка;
- (в) за секое од објавувањата кои се наведени во точка (а) и (б), соодносот на премии за капитал кои се воведени според точките (а), (б) и (в) од член 37(1) соодветно.
3. КСЕОПП ги обезбедува информациите наведени во став 2 од Европскиот парламент, Советот и Комисијата, заедно со извештај кој ги наведува степенот на надзорното приближување во употребата на премиите за капитал помеѓу надзорните органи во различните земји-членки.

Член 53

Извештај за солвентност и финансиски услов: применливи начела

1. Надзорните органи дозволуваат друштвата за осигурување и реосигурување да не објавуваат информации каде:
- (а) со објавување на таквите информации, надлежните лица на тоа друштво би добиле значителна незаконска придобивка;
 - (б) постојат обврски за имателите на полиса или други односи помеѓу договорните страни обврзувајќи го друштвото на тајност и доверливост.
2. Кога е забрането необјавување на информациите од страна на надзорниот орган, друштвата даваат изјава за оваа цел во нивниот извештај за солвентност и финансиска состојба и ги посочуваат причините.
3. Надзорните органи дозволуваат друштвата за осигурување и реосигурување, да користат – или да се упатуваат кон – јавни објави, направени според други правни и регулаторни услови, до степен до кој објавите се еднакви по природа или опсег на информациите кои се бараат според член 51.
4. Ставовите 1 и 2 не се применуваат на информациите наведени во член 51(1)(д).

Член 54

Извештај за солвентност и финансиски услов: ажурирања и дополнителни доброволни информации

1. Во случај на каков било поголем развој кој влијае значително врз суштината на информациите кои се објавени во согласност со членовите 51 и 53, друштвата за осигурување и реосигурување објавуваат соодветни информации за природата и ефектите на тој поголем развој.

За целите на првиот потстав, најмалку следното се смета за поголеми развои:

- (а) непридржување кон Условот за солвентност на капиталот се забележува и надзорните органи или сметаат дека друштвото нема да може да поднесе реална финансиска шема на краток рок или нема таква шема во рамките на еден месец од датумот кога се забележува непридржувањето;
- (б) значително непридржување кон Условот за солвентност на капиталот се забележува и

надзорните органи немаат реален план за обновување во рок од два месеци од датумот кога е забележано непридржувањето.

Во врска со точка (а) од вториот потстав, надзорните органи бараат од засегнатото друштво веднаш да го објави степенот на непридржувањето, заедно со објаснување на неговото потекло и последиците, вклучувајќи ги сите преземени поправни мерки. Кога, наместо финансиска шема на краток рок која на почеток се чинела реална, непридржувањето кон Условот за минимален капитал не е решен три месеци по неговото забележување, истиот се објавува на крајот од тој период, заедно со објаснување на неговото потекло и последиците, вклучувајќи ги сите поправни мерки, како и сите дополнителни планирани мерки.

Во врска со точка (б) од вториот потстав, надзорните органи бараат од засегнатото друштво веднаш да го објави степенот на непридржувањето, заедно со објаснување на неговото потекло и последиците, вклучувајќи ги сите преземени поправни мерки. Кога, наместо финансиска шема на краток рок која на почеток се чинела реална, непридржувањето кон Условот за минимален капитал не е решен три месеци по неговото забележување, истиот се објавува на крајот од тој период, заедно со објаснување на неговото потекло и последиците, вклучувајќи ги сите поправни мерки, како и сите дополнителни планирани мерки.

2. Друштвата за осигурување и реосигурување можат да ги објавуваат, на доброволна основа, сите информации или објаснувања во врска со нивната солвентност и финансиска состојба која до тогаш не е побарана да се објави во согласност со членовите 51 и 53 и став 1 од овој член.

Член 55

Извештај за солвентност и финансиска состојба: полиса и одобрување

1. Земјите-членки од друштвата за осигурување и реосигурување бараат да имаат соодветни системи и структури за да ги исполнат условите утврдени во членовите 51 и 53 и член 54(1), како и да имаат пишана полиса со која се обезбедува тековна соодветност на сите информации кои се објавени во согласност со членовите 51, 53 и 54.

2. Извештајот за солвентноста и финансиската состојба подлежи на одобрување од страна на административниот, управниот или надзорниот орган на друштвото за осигурување и реосигурување и се објавува единствено по одобрувањето.

Член 56

Извештај за солвентност и финансиска состојба: мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување кои дополнително ги определуваат информациите кои мораат да се објават и средствата со кои ова ќе се постигне.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Оддел 4

Холдинг компании кои ги исполнуваат условите

Член 57

Стекнувања

1. Земјите-членки бараат од кое било физичко или правно лице или лица кои дејствуваат во заедништво (предложениот стекнувач) кои донеле одлука или да стекнат директно или индиректно, удел кој ги исполнува условите во друштво за осигурување или реосигурување или дополнително да го зголеми, директно или индиректно, таквиот удел кој ги исполнува условите во друштво за осигурување или реосигурување како резултат на што сразмерот на правата на

глас или на капиталот кој се поседува би достигнал или надминал 20%, 30% или 50% или слично, така што друштвото за осигурување или реосигурување би станало негова подружница (предложеното стекнување), најпрво да ги извести писмено надзорните органи на друштвото за осигурување или реосигурување во кое тие бараат да се стекнат или да го зголемат уделот кој ги исполнува условите, посочувајќи ја големината на наменетиот удел и соодветните информации, како што е наведено во член 59(4). Земјите-членки не мораат да применуваат 30% од прагот каде, во согласност со член 9(3)(а) од Директивата 2004/109/ЕЗ, истите применуваат праг од една третина.

2. Земјите-членки бараат секое физичко или правно лице кое презело одлука да објави, директно или индиректно, за удел кој ги исполнува условите во друштво за осигурување и реосигурување, најпрво писмено да ги известат надзорните органи на матичната земја-членка, посочувајќи ја големината на уделот на тоа лице по наменетото објавување. Таквото лице на истиот начин ги известува надзорните органи за одлуката да го намали уделот кој ги исполнува условите на тоа лице, така што сразмерот на гласачките права или на капиталот кој се поседува би се симнал под 20%, 30% или 50% или слично, за да друштвото за осигурување и реосигурување нема повеќе да биде подружница на тоа лице. Земјите-членки не мораат да применуваат 30% од прагот каде, во согласност со член 9(3)(а) од Директивата 2004/109/ЕЗ, истите применуваат праг од една третина.

Член 58

Период на проценка

1. Надзорните органи, брзо и во секој случај во рок од два работни дена по добивањето на известувањето кое се бара според член 57(1), како и по можното последователно добивање на информациите наведени во став 2, го потврдуваат добивањето на истите во писмена форма до предложениот стекнувач.

Надзорните органи имаат максимум 60 работни дена од датумот на писменото признавање на потврдата за известувањето и сите документи кои се потребни од страна на земјата-членка да се поднесат во прилог на известувањето, на база на списокот наведен во член 59(4) (периодот на проценка), да се изврши проценката која е наведена во член 59(1) (проценката).

Надзорните органи го известуваат предложениот стекнувач на датумот на истекот на периодот на проценка во периодот на признавање на потврдата.

2. Надзорните органи можат, во текот на периодот на проценка, доколку е потребно, а не подоцна од педесетиот работен ден од периодот на проценка, да побараат дополнителни информации кои се потребни за завршување на проценката. Таквото барање се прави во писмена форма и ги определува дополнителните потребни информации.

За периодот помеѓу датумот на барање на информациите од страна на надзорните органи и добивањето на одговор на нив од страна на предложениот стекнувач, периодот на проценка се прекинува. Тој прекин не надминува 20 работни дена. Сите понатамошни барања од страна на надзорните органи за завршување или разјаснување на информациите се на нивна дискреција, но нема да резултираат со прекин на периодот за проценка.

3. Надзорните органи можат да го продолжат прекинут наведен во вториот потстав од став 2 до 30 работни дена, доколку предложениот стекнувач е:

- (а) кои се наоѓаат или регулираат надвор од Заедницата; или
- (б) физичко или правно лице кое не подлежи на надзор според оваа директива, Директивата 85/611/ЕЕЗ на Советот од 20 декември 1985 год. за координација на законите, прописите и административните одредби во врска со друштвата за колективно инвестирање во преносливи

хартии од вредност (ДКИПХВ)³², Директивата 2004/39/ЕЗ, или Директивата 2006/48/ЕЗ.

4. Ако надзорните органи, по завршувањето на проценката, одлучат да се спротивстават на предложеното припојување, тие, во рок од два работни дена и кој не го надминува периодот на проценка, писмено го известуваат предложениот стекнувач наведувајќи ги причините. Како предмет на националното законодавство, може да се даде соодветна изјава за причините за одлуката, која ќе биде пристапна на барање на предложениот стекнувач. Ова нема да ја спречи земјата-членка да му овозможи на надзорниот орган да спроведе такво објавување во отсуство на барање од страна на предложениот стекнувач.

5. Ако надзорните органи не се спротивставуваат на предложеното припојување во рамките на периодот на проценка, истото се смета за одобрено.

6. Надзорните органи можат да утврдат максимален период за склучување на предложеното припојување и да го прошират онаму каде е соодветно.

7. Земјите-членки не воведуваат услови за известување до и одобрување од страна на надзорните органи за директни или индиректни припојувања на гласачките права или капиталот кои се построги од оние утврдени во оваа директива.

8. Комисијата ги донесува мерките за спроведување за дополнително определување на прилагодувањата на критериумите кои се утврдени во член 59(1), со цел да се земат предвид дополнителните развои и да се обезбеди унифицирана примена на членовите 57 до 63.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 59

Проценка

1. При проценувањето на известувањето наведено во член 57(1) и информациите наведени во член 58(2), надзорните органи со цел да обезбедат здраво и разумно управување на друштвата за осигурување и реосигурување, во кои се предлага припојување, и имајќи го предвид веројатното влијание на предложениот стекнувач врз друштвото за осигурување и реосигурување, известуваат за одржливоста на предложениот стекнувач и финансиската стабилност на предложеното припојување, спротивно на сите следни критериуми:

(а) реномето на предложениот стекнувач;

(б) реномето и искуството на кое било лице, кое ќе ја насочи деловната активност на друштвото за осигурување и реосигурување, како резултат на предложеното припојување;

(в) финансиската стабилност на предложениот стекнувач, особено во врска со видот на деловната активност која се води и е предвидена во друштвото за осигурување и реосигурување во кое е предложено припојувањето;

(г) дали друштвото за осигурување или реосигурување ќе биде во можност да се усогласи и продолжи да се усогласува со разумните услови врз основа на оваа директива и, кога е соодветно, други директиви, поточно, Директивата 2002/87/ЕЗ, особено, дали групата од која истото ќе стане дел има структура која овозможува да се спроведува ефикасен надзор, ефективно да се разменат информации помеѓу надзорните органи и да се определи распределбата на задолженија помеѓу надзорните органи;

(д) дали постојат разумни основи за сомнеж дека, во врска со предложеното припојување,

³² Сл. весник L 375, 31.12.1985, стр. 3.

перењето пари или финансирање на тероризам во рамките на значењето на член 1 од Директивата 2005/60/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 26 октомври 2005 год. за заштита од употреба на финансискиот систем за целите на перењето пари и финансирање на тероризам³³, се извршува или било извршено или испробано, или дека предложеното припојување би можело да го зголеми ризикот за тоа.

2. Надзорните органи можат да се спротивстават на предложеното спојување само ако постојат разумни основи за тоа врз основа на критериумите утврдени во став 1 или ако наведената информација од страна на предложениот стекнувач е нецелосна.

3. Земјите-членки нема ниту да воведат какви било претходни услови во врска со нивото на удел кое мора да се добие, ниту да се дозволи на нивните надзорни органи за да се испита предложеното припојување во смисла на економските потреби на пазарот.

4. Земјите-членки јавно објавуваат список кој ги определува информациите кои се потребни за извршување на проценката и кои мораат да се обезбедат до надзорните органи во периодот на известувањето наведен во член 57(1). Потребните информации се сразмерни и прилагодени на природата на предложениот стекнувач и предложеното припојување. Земјите-членки не бараат информации кои не се соодветни за разумна проценка.

5. И покрај член 58(1), (2) и (3), каде два или повеќе предлози за стекнување или зголемување на уделите кои ги исполнуваат условите во истото друштво за осигурување или реосигурување се поднесени како известување до надзорниот орган, вториот ги третира предложените стекнувачи на недискриминирачки начин.

Член 60

Припојувања по пат на регулирани финансиски друштва

1. Соодветните надзорни органи работат во целосна меѓусебна консултација кога ја извршуваат проценката, ако предложениот стекнувач е еден од следниве:

(а) кредитна институција, друштво за осигурување или реосигурување, инвестициска фирма или компанија за управување во рамките на значењето на точка 2 од член 1а од Директивата 85/611/ЕЕЗ (ДКИПХВ компанија за управување) кои се овластени во друга земја-членка или во сектор, различен од оној во кој е предложено припојувањето;

(б) матичното друштво на кредитната институција, друштвото за осигурување и реосигурување, инвестициската фирма или ДКИПХВ компанијата за управување кои се овластени во друга земја-членка или во сектор различен од оној во кој е предложено припојувањето; или

(в) физичко или правно лице кое контролира кредитна институција, друштво за осигурување или реосигурување, инвестициска фирма или ДКИПХВ компанија за управување која е овластена во друга земја-членка или во сектор различен од оној во кој е предложено припојувањето.

2. Надзорните органи исто така, без неоправдано одложување, се снабдуваат меѓусебно со секакви информации кои се од основно значење за проценката. За таа цел, надзорните органи ги доставуваат меѓусебно сите соодветни информации на барање и на сопствена иницијатива ги доставуваат сите информации од основно значење. Одлуката од страна на надзорниот орган кој го овластил друштвото за осигурување и реосигурување во кое е предложено припојувањето ги посочува сите гледишта или оградувања изразени од страна на надзорниот орган кој е задолжен за предложениот стекнувач.

Член 61

Информации за надзорниот орган од страна на друштвото за осигурување и реосигурување

³³ Сл. весник L 309, 25.11.2005, стр. 15.

Кога ќе стане свесно за нив, друштвото за осигурување и реосигурување го известува надзорниот орган на неговата земја-членка за сите припојувања или објавувања на удели во неговиот капитал кои предизвикуваат тие удели да се зголеμουваат или опаѓаат под кој било од праговите кои се наведени во член 57 и член 58(1) до (7).

Друштвото за осигурување и реосигурување, исто така, барем еднаш годишно го известува надзорниот орган на неговата земја-членка за имињата на акционерите и членовите кои поседуваат удели кои ги исполнуваат условите и големини на таквите удели како што е прикажано, на пример, од информациите кои се примени на годишните и генералните состаноци на акционерите или членовите или како резултат на усогласеноста со прописите во врска со компаниите кои се наведени на берзата.

Член 62

Удели кои ги исполнуваат условите, овластувања на надзорниот орган

Земјите-членки бараат, каде што влијанието кое се извршува од страна на лицата наведени во член 57 најверојатно функционира во спротивно на здравото и разумно управување на друштвото за осигурување и реосигурување, надзорниот орган на матичната земја-членка на тоа друштво во кое уделот кој ги исполнува условите се бара или се зголемува, да преземаат соодветни мерки за да стават крај на таа ситуација. Таквите мерки можат да содржат, на пример, забрани, казни за директорите и управителите, или суспендирање на спроведувањето на гласачките права кои се приложуваат кон акциите кои се во сопственост на акционерите или членовите за кои станува збор.

Слични мерки се применуваат на физичко или правно лице кои нема да се усогласат со обврската за известување која е утврдена во член 57.

Кога едно друштво се стекнува и покрај противењето на надзорните органи, земјите-членки без разлика на другите санкции кои треба да се донесат, обезбедуваат:

- (1) суспендирање на извршувањето на соодветните гласачки права; или
- (2) поништувањето на сите гласови или можноста за нивно поништување.

Член 63

Гласачки права

За целите на овој оддел, гласачките права наведени во членовите 9 и 10 од Директивата 2004/109/ЕЗ, како и условите во врска со збирот на истите, утврдени во член 12(4) и (5) од таа директива, се земаат предвид.

Земјите-членки не ги земаат предвид гласачките права или акциите кои инвестициските фирми или кредитните институции можат да ги поседуваат како резултат на обезбедувањето на гаранција за финансиските инструменти и/или ставањето на финансиски инструменти врз цврста заложба кои се вклучени според точка 6 од Оддел А кон Анекс I од Директивата 2004/39/ЕЗ, доколку тие права, од една страна, не се спроведуваат или се користат на друг начин за да се интервертира при управувањето на издавачот, од друга страна, се ослободени во рок од една година од стекнувањето.

Оддел 5

Професионална тајност, размена на информации и подобрување на приближувањето на надзорот

Член 64

Професионална тајност

Земјите-членки обезбедуваат дека сите лица кои работат или кои имаат работено за надзорните органи, како и ревизорите и стручните лица кои дејствуваат во име на тие органи, се обврзани на

професионална тајност.

Без да е во спротивност со случаите опфатени од страна на кривичниот закон, сите доверливи информации кои ги добиваат тие лица додека ги извршуваат своите обврски нема да бидат откриени на кое било лице или орган во никој случај, освен во кратка или збирна форма, на начин на кој поединечните друштва за осигурување и реосигурување не можат да се идентификуваат.

Сепак, кога едно друштво за осигурување и реосигурување се пријавува како банкрот или е задолжително затворено, доверливите информации кои не засегаат трети страни кои се вклучени во обидите да го спасат тоа претпријатие можат да се откријат во граѓански или трговски судски постапки.

Член 65

Размена на информации помеѓу надзорните органи на земјите-членки

Член 64 не спречуваат размена на информации помеѓу надзорните органи на различни земји-членки. Таквите информации подлежат на обврска на професионална тајност утврдена во член 64.

Член 66

Спогодби за соработка со трети земји

Земјите-членки можат да склучат спогодби за соработка кои обезбедуваат размена на информации со надзорните органи на трети земји или со органи или тела на трети земји како што е дефинирано во член 68(1) и (2), само ако информациите кои треба да се објават подлежат на гаранции за професионална тајност кои се барем еднакви на оние наведени во овој оддел. Таквата размена на информации мораат да се наменети за изведба на надзорните задачи на тие органи или тела.

Кога информациите кои се објавени на трета земја од страна на една земја-членка потекнуваат во друга земја-членка, истите нема да се објават без брза согласност од надзорниот орган на таа земја-членка и онаму каде е соодветно, единствено за целите за кои тој орган дава одобрување.

Член 67

Употреба на доверливи информации

Надзорните органи кои добиваат доверливи информации според членовите 64 или 65 можат да ги користат истите само во насока на нивните обврски и за следниве цели:

- (1) Да проверат дека се исполнети условите кои го управуваат отпочнувањето на деловната активност за осигурување или реосигурување и да го олеснат водењето на таквата деловна активност, особено во однос на следењето на техничките одредби, Условот за солвентност на капиталот, Условот за минимален капитал и системот за управување;
- (2) да наметне санкции;
- (3) во управните жалби против одлуките на надзорните органи;
- (4) во судските постапки според оваа директива.

Член 68

Размена на информации со други органи

1. Членовите 64 и 67 не спречуваат што било од следново:
 - (а) размената на информации помеѓу неколку надзорни органи во истата земја-членка во извршувањето на нивните надзорни функции;
 - (б) размената на информации, во извршувањето на нивните надзорни функции, помеѓу надзорните органи и што било од следново, кои се наоѓаат во истата земја-членка:

- (i) органите кои се одговорни за надзор на кредитните институции и другите финансиски организации и органите кои се одговорни за надзорот на финансиските пазари;
 - (ii) телата кои се во процес на ликвидација и банкрот на друштвата за осигурување или друштвата за реосигурување и во други слични постапки;
 - (iii) лицата кои се одговорни за извршување на предвидени со закон ревизии на друштвата за осигурување, друштвата за реосигурување и други финансиски институции;
- (в) објавувањето на информации кои се потребни за извршување на нивните обврски, на телата кои спроведуваат задолжителни постапки за затворање или гарантни фондови.

размената на информации наведени во точките (б) и (в) може исто така да се случи помеѓу различни земји-членки.

Информациите кои се добиени од страна на тие органи, тела и лица подлежат на обврската за професионална тајност утврдена во член 64.

2. Членовите 64 до 67 не ги спречуваат земјите-членки да овластат размена на информации помеѓу надзорните органи и кои било од следниве:

- (а) Органите кои се одговорни за надгледување на телата кои се вклучени во процес на ликвидација и банкрот на друштвата за осигурување, друштвата за реосигурување и во други слични постапки;
- (б) органите кои се одговорни за надгледување на лицата кои имаат одговорност за извршување на предвидени со закон ревизии на сметките на друштвата за осигурување, друштвата за реосигурување, кредитните институции, инвестициските фирми и други финансиски институции;
- (в) независни актуарии на друштвата за осигурување и реосигурување кои изведуваат правен надзор на тие друштва и телата кои се одговорни за надгледување на таквите актуарии.

Земјите-членки кои го применуваат првиот потстав бараат исполнување на барем следниве услови:

- (а) информациите мораат да бидат за целите на извршување на надгледување или правен надзор, како што е наведено во првиот потстав;
- (б) информациите кои се добиени подлежат на обврската за професионална тајност утврдена во член 64.
- (в) кога информациите потекнуваат во друга земја-членка, истите нема да се објават без брза согласност од надзорниот орган од каде истите потекнуваат и онаму каде е соодветно, единствено за целите за кои тој орган ја дава неговата согласност.

Земјите-членки до Комисијата и до другите земји-членки ги доставуваат имињата на органите, лицата и телата кои можат да добијат информации во согласност со првите и вторите потставови.

3. Членовите 64 до 67 не ги спречуваат земјите членки да одобрат, со цел зајакнување на стабилноста и интегритетот, на финансискиот систем, размена на информации помеѓу надзорните органи и органите или телата кои се одговорни за откривање и испитување на прекршувањата на законот за трговските друштва.

Земјите-членки кои го применуваат првиот потстав бараат исполнување на барем следниве услови:

- (а) информациите мораат да бидат наменети за целите на откривање и испитување како што е наведено во првиот потстав;
- (б) информациите кои се добиени подлежат на обврската за професионална тајност утврдена во член 64;
- (в) кога информациите потекнуваат во друга земја-членка, истите нема да се објават без брза

согласност од надзорниот орган од каде истите потекнуваат и онаму каде е соодветно, единствено за целите за кои тој орган ја дава неговата согласност.

Кога, во една земја-членка, органите или телата наведени во првиот потстав ги изведуваат своите задачи за откривање или испитување со помош на лицата кои се назначени, во насока на нивните посебни надлежности, за таа цел и не се вработени во јавниот сектор, можноста за размена на информации, како што е наведено во првиот потстав, можат да се прошират на тие лица според условите утврдени во вториот потстав.

Со цел да се спроведе точка (в) од вториот потстав, органите или телата кои се наведени во првиот потстав до надзорниот орган од кого потекнуваат информациите ги поднесуваат имињата и точните одговорности на лицата до кои истите треба да се испратат.

4. Земјите-членки до Комисијата и до другите земји-членки ги доставуваат имињата на органите, лицата и телата кои можат да добијат информации во согласност со став 3.

Член 69

Објавување на информации до управните администрации кои се одговорни за финансиското законодавство

Членовите 64 и 67 не ги спречуваат земјите-членки да го овластат, според одредбите утврдени со закон, објавувањето на одредени информации до други оддели на нивните централни управни администрации кои се одговорни за законодавството за надзор на кредитните институции, финансиските институции, инвестициските услуги и друштвата за осигурување и реосигурување и за инспекторите кои дејствуваат во име на тие оддели.

Таквото објавување се прави само кога е потребно заради разумна контрола. Земјите-членки сепак обезбедуваат дека информациите кои се примаат според член 65 и член 68(1) о информациите кои се добиени по пат на проверка на самото место, како што е наведено во член 32, можат единствено да се објават со брза согласност од страна на надзорниот орган од кого потекнува информацијата или од надзорниот орган на земјата-членка во која се изведува проверката на самото место.

Член 70

Пренесување на информациите до централните банки и монетарните органи

Без да е во спротивност на овој оддел, надзорниот орган може да ги пренесе информациите кои се наменети за извршување на нивните задачи, на следниве:

- (1) централни банки и други тела со слични функции во нивниот капацитет како монетарни органи;
- (2) онаму каде е соодветно, други јавни органи кои се одговорни за надгледување на системите за плаќање.

Таквите органи или тела исто така можат да поднесуваат до надзорните органи такви информации кои би можеле да им се потребни за целите на член 67. Информациите кои се добиваат во овој контекст подлежат на одредбите за професионална тајност утврдени во овој оддел.

Член 71

Приближување на надзорот

1. Земјите-членки обезбедуваат дека овластувањата на надзорните органи ја земаат предвид, на соодветен начин, димензијата на Европската унија.
2. Земјите-членки обезбедуваат дека во спроведувањето на нивните обврски, надзорните органи го имаат предвид приближувањето во однос на надзорните алатки и надзорните практики во примената на законите, прописите и административните услови кои се донесени во согласност со

оваа директива. За таа цел, земјите-членки обезбедуваат дека надзорните органи учествуваат во дејствата на КСЕОПП во согласност со Одлуката 2009/79/ЕЗ и навремено ги земаат предвид насоките и препораките наведени во став 3 од овој член.

3. КСЕОПП онаму каде е потребно, обезбедуваат насоки и препораки кои не се правно обврзувачки во врска со примената на одредбите од оваа директива и нејзините мерки за спроведување за да се подобри приближувањето на надзорната пракса. Освен тоа, КСЕОПП редовно дава известување и најмалку на секои два месеци до Европскиот парламент, Советот и Комисијата за напредокот на приближувањето на надзорот во Заедницата.

Оддел 6

Обврски на ревизорите

Член 72

Обврски на ревизорите

1. Земјите-членки обезбедуваат барем дека лицата кои се овластени во рамките на значењето на Осмата Директива 84/253/ЕЕЗ на Советот од 10 април 1984 год., врз основа на член 54(3)(е) од Договорот за одобрување на лицата кои се одговорни за извршување на предвидени со закон ревизии на сметководствени документи³⁴, кои изведуваат предвидени со закон ревизии во друштва за осигурување или реосигурување, наведени во член 51 од Директивата 78/660/ЕЕЗ, член 37 од Директивата 83/349/ЕЕЗ или член 31 од Директивата 85/611/ЕЕЗ или кои било други задачи предвидени со закон, да имаат обврска брзо да поднесуваат извештај до надзорните органи за каков било факт или одлука во врска со друштвото за кое истите станале свесни додека ја извршувале задачата и кои подлежат да го изнесат следново:

(а) материјално прекршување на законите, прописите или административните одредби кои ги утврдуваат условите кои го регулираат овластувањето или кои посебно го управуваат водењето на дејствата на друштвата за осигурување и реосигурување;

(б) нарушувањето на постојаното функционирање на друштвото за осигурување или реосигурување;

(в) одбивање да дава потврда за сметките или за искажување на оградување;

(г) непридржување кон Условот за солвентност на капиталот;

(д) непридржување кон Условот за минимален капитал.

Лицата наведени во првиот потстав исто така поднесуваат извештај за сите факти или одлуки за кои станале свесни при извршувањето на задачата како што е опишано во првиот потстав во друштво кое има блиски врски кои се резултат од контролна врска со друштвото за осигурување и реосигурување во рамките на кои тие ја извршуваат задачата.

2. Совесното објавување за надзорните органи, од страна на лицата кои се овластени во рамките на значењето на Директивата 84/253/ЕЕЗ, за секој факт или одлука наведени во став 1, не претставуваат прекршување на која било забрана за објавување на информации наметнати со договор или со кое било законодавство, регулаторна или административна одредба и не вклучуваат такви лица кои имаат одговорност од кој било вид.

ПОГЛАВЈЕ V

Водење на дејност за животно и неживотно осигурување

Член 73

³⁴ Сл. весник L 126, 12.5.1984, стр. 20.

Водење на дејност за животно и неживотно осигурување

1. Друштвата за осигурување и реосигурување нема да се овластени да водат дејности за животно и неживотно осигурување истовремено.

2. По пат на отстапување од став 1, земјите-членки можат да обезбедат дека:

(а) друштвата кои се овластени да водат дејност за животно осигурување можат да добијат овластување за дејности за неживотно осигурување за ризиците наведени во класите 1 и 2 во Дел А од Анекс I;

(б) друштвата кои се овластени единствено за ризиците наведени во класите 1 и 2 во Дел А од Анекс I можат да добијат овластување да водат дејност за животно осигурување.

Сепак, секоја дејност посебно се управува во согласност со член 74.

3. Земјите-членки можат да обезбедат дека друштвата наведени во став 2 соодветствуваат со сметководствените правила кои ги уредуваат друштвата за животно осигурување за сите нивни активности. Во пресрет на координацијата во овој поглед, земјите-членки можат да обезбедат дека, во однос на правилата за ликвидација, дејствата во врска со ризиците кои се наведени во класите 1 и 2 во Дел А од Анекс I кои се водени од страна на тие друштва се управувани од правила кои се применливи на дејности за животно осигурување.

4. Кога едно друштво за неживотно осигурување има финансиски, трговски или административни врски со друштво за животно осигурување, надзорните органи на матичните земји-членки обезбедуваат дека сметките на засегнатите друштва не се нарушени со спогодби помеѓу оние друштва или со каква било спогодба која би можела да влијае врз распределбата на трошоците и приходот.

5. Друштвата кои на следните датуми водат истовремено дејности за животно и неживотно осигурување кои се опфатени со оваа директива можат да продолжат со тие дејности истовремено, доколку секоја дејност посебно се управува во согласност со член 74:

(а) 1 јануари 1981 год. за друштвата кои се овластени во Грција;

(б) 1 јануари 1986 год. за друштвата кои се овластени во Шпанија и Португалија;

(в) 1 јануари 1995 год. за друштвата кои се овластени во Австрија, Финска и Шведска;

(г) 1 мај 2004 год. за друштвата кои се овластени во Република Чешка, Естонија, Кипар, Летонија, Литванија, Унгарија, Малта, Полска, Словачка и Словенија;

(д) 1 јануари 2007 год. за друштвата кои се овластени во Бугарија и Романија;

(ѓ) 15 март 1979 год. за сите други друштва.

Матичната земја-членка може да побара од друштвата за осигурување да прекинат, во рокот кој треба да се определи од страна на таа земја-членка, истовремено водење на дејности за животно и неживотно осигурување во кои истите се вклучени на датумите наведени во првиот потстав.

Член 74

Одделување на управување на животно и неживотно осигурување

1. Одделното управување наведено во член 73 се организира на начин на кој дејноста за животното осигурување се разликува од дејноста за неживотно осигурување.

Соодветните камати за имателите на полиса за животно и неживотно осигурување, а особено добивката од животното осигурување одат во прилог имателите на полисата исто како друштвото за животното осигурување единствено да ја води дејноста на животно осигурување.

2. Без да е во спротивност на членовите 100 и 128, друштвата за осигурување наведени во член 73(2) и (5) пресметуваат:

(а) теоретски животен Услов за минимален капитал во врска со нивната дејност за животно осигурување или реосигурување, пресметани како друштвото само да водело таква дејност, врз основа на одделните сметки наведени во став 6; и

(б) теоретски неживотен Услов за минимален капитал во врска со нивната дејност за неживотно осигурување или реосигурување, пресметани како друштвото само да водело таква дејност, врз основа на одделните сметки наведени во став 6.

3. Како минимална вредност, друштвата за осигурување наведени во член 73(2) и (5) го опфаќаат следново со еквивалентна вредност на подобни основни ставки од сопствени средства:

(а) теоретски животен Услов за минимален капитал, во врска со дејноста за животно осигурување;

(б) теоретски неживотен Услов за минимален капитал, во врска со дејствата за неживотно осигурување.

Минималните финансиски обврски наведени во првиот потстав во врска со дејноста на животно осигурување и дејноста за неживотно осигурување, нема да е на товар на другата дејност.

4. Се додека минималните финансиски обврски наведени во став 3 се исполнети и доколку надзорниот орган е известен, друштвото може да користи експлицитни ставки од сопствени средства кои се сè уште достапни за едната или другата дејност, за да се покрие Условот за солвентност на капиталот наведен во член 100, експлицитните подобни ставки од сопствени средства кои се сè уште достапни за едната или другата дејност.

5. Надзорните органи ги анализираат резултатите во дејностите за осигурување и реосигурување за да обезбедат дека условите од ставовите 1 до 4 се исполнети.

6. Се формулираат сметките за да се прикажат изворите од резултатите за животно и неживотно осигурување одделно. Целиот приход, особено премиите, исплатите од страна реосигурувачите и приходот од инвестициите и расходот, особено осигурителните порамнувања, дополненија на техничките одредби, реосигурителни премии и оперативни трошоци во врска со деловните активности за осигурување, се дели во согласност со потеклото. Ставките кои се заеднички за двете дејности се внесуваат во сметките во согласност со методите на распределување кои треба да се прифатат од страна на надзорниот орган.

Друштвата за осигурување, врз основа на сметките, подготвуваат изјава во која подобните основни ставки од сопствени извори кои го опфаќаат секој теоретски Услов за минимален капитал, како што е наведено во став 2 се јасно идентификувани, во согласност со член 98(4).

7. Ако износот на подобните основни ставки од сопствени извори во врска со една од дејностите е недоволен да ги покрие минималните финансиски обврски наведени во првиот потстав од став 3, надзорните органи, на непотполната дејност ги применуваат мерките кои се обезбедени во оваа директива, без разлика кои се резултатите во другата дејност.

По пат на отстапување од вториот потстав од став 3, тие мерки можат да опфатат овластување на преносот на експлицитни основни ставки од сопствени средства од една дејност во друга.

ПОГЛАВЈЕ III

Правила во врска со вреднувањето на активи и пасиви, технички одредби, сопствени средства, Услов за солвентност на капитал, Услов за минимален капитал и правила за инвестирање

Оддел 1

Вреднување на активи и пасиви

Член 75

Вреднување на активи и пасиви

1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување ги вреднуваат активите и пасивите како што следува, освен ако не е поинаку предвидено:

- (а) активите се вреднуваат на износ за кој истите би можеле да се разменат помеѓу известните страни со право на располагање со засебна трансакција;
- (б) пасивите се вреднуваат на износ за кој истите би можеле да се пренесат или поравнат помеѓу известните страни со право на располагање со засебна трансакција;

Кога се вреднуваат пасивите според точка (б), не се прилагодува на свој кредитен рејтинг за осигурување или реосигурување.

2. Комисијата донесува мерки за спроведување за воспоставување на мерките и претпоставките кои треба да се искористат при вреднувањето на активите и пасивите, како што е утврдено во став 1.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Оддел 2

Правила во врска со техничките одредби

Член 76

Општи одредби

- 1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување воспоставуваат технички одредби во однос на сите нивни обврски за осигурување и реосигурување кон имателите на полиси и корисниците на договори за осигурување и реосигурување.
- 2. Вредноста на техничките одредби соодветствува со тековниот износ кој друштвата за осигурување и реосигурување треба да го платат ако истите треба да ги пренесат тие обврски за осигурување и реосигурување веднаш до друго друштво за осигурување и реосигурување.
- 3. Пресметувањето на техничките одредби користат и се доследни со информациите кои се даваат од финансиските пазари и генерално достапни податоци за преземање ризици (доследност на пазарот).
- 4. Техничките одредби се пресметуваат на разумен, веродостоен и објективен начин.
- 5. Следејќи ги начелата утврдени во ставовите 2, 3 и 4 и земајќи ги предвид начелата утврдени во член 75(1), пресметувањето на техничките одредби се изведува во согласност со членовите 77 до 82 и 86.

Член 77

Пресметување на техничките одредби;

- 1. Вредноста на техничките одредби е еднаква на износот на најдобрата проценка и границата на ризик како што е утврдено во ставовите 2 и 3.
- 2. Најдобрата проценка соодветствува со средната вредност на измерената веројатност за идни приливи, земајќи ја предвид временската вредност на парите (очекуваната сегашна вредност на идните приливи), користејќи ја соодветната временска структура за користење со неризична каматна стапка.

Пресметката на најдобрата проценка се врз основа на ажурирани и веродостојни информации и реални претпоставки и се изведуваат користејќи соодветни, применливи и важни актурски и статистички методи.

Предвидувањето на приливот кој се користи во пресметката на најдобрата проценка ги зема предвид сите приливи и одливи кои се потребни да се договорат обврските за осигурување и реосигурување во текот на периодот на траење на истите.

Најдобрата проценка се пресметува во бруто износ, без одбивање на износите кои можат да се повратат од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена. Тие износи се пресметуваат одделно, во согласност со член 81.

3. Границата за ризик служи за обезбедување дека вредноста на техничките одредби е еднаква на износот кој друштвата за осигурување и реосигурување би се очекувало да ја бараат за да ги преземат и исполнат обврските за осигурување и реосигурување.

4. Друштвата за осигурување и реосигурување одделно ја вреднуваат најдобрата проценка и границата на ризик.

Сепак, кога идните приливи кои се поврзани со обврски за осигурување и реосигурување можат да се размножат веродостојно користејќи финансиски инструменти за кои може да се следи веродостоен финансиски пазар, вредноста на техничките одредби кои се поврзани со тие идни приливи се определува врз основа на пазарната вредност на тие финансиски инструменти. Во тој случај, не се потребни одделни пресметки на најдобрата проценка и границата на ризик.

5. Кога друштвата за осигурување и реосигурување вршат одделно вреднување на најдобрата проценка и границата за ризик, границата за ризик се пресметува со определување на трошокот за обезбедување на износот на подобни сопствени средства кои се еднакви на Условот за солвентност на капиталот кој е потребен за поддршка на обврските за осигурување и реосигурување во текот на времетраењето на истите.

Стапката која се користи за определување на трошокот за обезбедување дека износот на подобните сопствени средства (стапка на трошоците на капиталот) се еднакви за сите друштва за осигурување и реосигурување и се прегледуваат периодично.

Стапката на трошоците на капитал е еднаква на дополнителната стапка, над соодветната неризична каматна стапка, која едно друштво за осигурување или реосигурување би ја направило додека поседува износ на подобни сопствени средства, како што е утврдено во Оддел 3, еднаква на Условот за солвентност на капиталот кој е потребен за поддршка на обврските за осигурување и реосигурување во текот на времетраењето на тие обврски.

Член 78

Други елементи кои треба да се земат предвид при пресметувањето на техничките одредби

Освен член 77, при пресметувањето на техничките одредби, друштвата за осигурување и реосигурување го земаат предвид следново:

- (1) сите трошоци кои ќе бидат направени при изведување на обврските за осигурување и реосигурување;
- (2) инфлација, вклучувајќи ја и инфлацијата на трошоците и побарувањата;
- (3) сите исплати на имателите на полиси и корисниците, вклучувајќи ги идните дискрециони бонуси, кои друштвата за осигурување и реосигурување очекуваат да ги направат, без разлика дали тие исплати се гарантираат со договор или не, освен ако тие исплати не спаѓаат под член 91(2).

Член 79

Вреднување на финансиските гаранции и договорните опции кои се вклучуваат во договорите за осигурување и реосигурување

При пресметувањето на техничките одредби, друштвата за осигурување и реосигурување ја земаат предвид вредноста на финансиските гаранции и сите договорни опции во полисите за осигурување и реосигурување.

Сите претпоставки од страна на друштвата за осигурување и реосигурување во врска со веројатноста дека имателите на полиси ќе ги извршуваат договорните опции, вклучувајќи предвремени раскинувања и откупувања, се реални и на база на тековните и веродостојните информации. Претпоставките го земаат предвид, или експлицитно или имплицитно, влијанието кое идните промени во финансиските и нефинансиските услови може да го имаат врз извршувањето на тие опции.

Член 80

Одделување

Друштвата за осигурување и реосигурување, при пресметувањето на нивните технички одредби, ги одделуваат нивните обврски за осигурување и реосигурување во хомогени ризични групи и како минимум по видот на деловната активност.

Член 81

Износи кои се добиваат од договори за реосигурување и ентитети со посебна намена

Пресметувањето на износите од страна на друштвата за осигурување и реосигурување кои можат да се одбијат од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена соодветствуваат со членовите 76 до 80.

При пресметувањето на износите кои можат да се добијат од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена, друштвата за осигурување и реосигурување ја земаат предвид временската разлика помеѓу износите кои можат да се добијат и директните исплати.

Резултатот од таа пресметка се прилагодува за да се земат предвид очекуваните загуби кои се резултат на неисплаќањето од договорната страна. Тоа прилагодување се заснова на проценката на веројатноста на неисплаќањето од договорната страна и на средната загуба која е резултат од тоа (загуба од неплаќање).

Член 82

Квалитет на податоците и примена на приближувањето, вклучувајќи пристап за секој случај посебно, за технички одредби

Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување имаат внатрешни процеси и постапки за обезбедување на соодветноста, целосноста и прецизноста на податоците кои се користат при пресметување на нивните технички одредби.

Кога, во посебни околности, друштвата за осигурување и реосигурување имаат недоволно податоци со соодветен квалитет за примена на конзистентен актуарски метод на комплет од поткомплет од нивните обврски за осигурување и реосигурување, или износите кои можат да се добијат од договорите за реосигурување и ентитетите со посебна намена, соодветните приближувања, вклучувајќи пристап за секој случај посебно, можат да се користат во пресметувањето на најдобрата проценка.

Член 83

Споредба наспроти искуство

Друштвата за осигурување и реосигурување имаат процеси и постапки за обезбедување на

најдобрите проценки и претпоставките кои се основа на пресметувањето на најдобрите проценки и редовно се споредуваат со искуството.

Кога споредбата го идентификува систематското отстапување помеѓу искуството и пресметувањето на најдобра проценка на друштвата за осигурување и реосигурување, засегнатото друштво ги прави соодветните приспособувања на актуарските методи кои се користат и/или на претпоставките кои се направени.

Член 84

Соодветност на нивото на технички одредби

На барање на надзорните органи, друштвата за осигурување и реосигурување покажуваат соодветност на нивото на технички одредби, како и применливоста и значајноста на методите кои се применуваат и соодветноста на основните статистички податоци кои се искористени.

Член 85

Зголемување на техничките одредби

Во обемот до кој пресметувањето на техничките одредби на друштвата за осигурување и реосигурување не соодветствува со членовите 76 до 83, надзорните органи можат да побараат друштвата за осигурување и реосигурување да го зголемат износот на техничките одредби за да истите соодветствуваат со нивото кое е одредено во согласност со тие членови.

Член 86

Мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување за утврдување на следново:

- (а) актуарски и статистички методологии за пресметување на најдобрата проценка наведена во член 77(2);
- (б) соодветната временска структура за неризични каматни стапки кои треба да се користат за пресметување на најдобрата пресметка наведена во член 77(2);
- (в) околностите во кои техничките одредби се пресметуваат како целина, или како збир од најдобрата проценка и границата на ризик и методите кои треба да се користат во случај кога техничките одредби се пресметуваат како целина;
- (г) методите и претпоставките кои треба да се искористат при пресметката на границата на ризик вклучувајќи ја и определбата на износот на подобни сопствени средства кои се потребни за поддршка на обврските за осигурување и реосигурување и калибрирањето на стапката на трошок на капитал;
- (д) видот на деловните активности врз основа на кои обврските за осигурување и реосигурување треба да се одделат со цел да се пресметаат техничките одредби;
- (е) стандардите кои треба да се исполнат во врска со обезбедување на соодветноста, целосноста и прецизноста на податоците кои се користат при пресметувањето на техничките одредби и посебните околности во кои би било соодветно да се користат приближувања, вклучувајќи пристап случај по случај, за да се пресмета најдобрата проценка;
- (е) методологиите кои треба да се користат при пресметувањето на неисплатата на договорната страна наведена во член 81, проектирана да ги фати очекуваните загуби како резултат на договорната страна;
- (ж) кога е потребно, поедноставени методи и техники за пресметување на техничките одредби, со цел да се обезбедат актуарските и статистичките методи наведени во точки (а) и (г) се

сразмерни на природата, опсегот и сложеноста на ризиците кои се поддржани од друштвата за осигурување и реосигурување, вклучувајќи и интерни осигурителни друштва-каптиви и интерни реосигурителни друштва-каптиви

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Оддел 3

Сопствени средства

Пододдел 1

Определување на сопствени средства

Член 87

Сопствени средства

Сопствените средства се состојат од збирот од основни сопствени средства наведени во член 88 и помошни сопствени средства наведени во член 89.

Член 88

Основни сопствени средства

Основните сопствени средства се состојат од следниве ставки:

- (1) вишокот на средства во пасивата, кои се вреднуваат во согласност со член 75 и Оддел 2;
- (2) подредени пасиви.

Вишокот на износот наведен во точка (1) се намалува со износот на сопствени акции кои се чуваат од страна на друштвото за осигурување и реосигурување.

Член 89

Помошни сопствени средства

1. Помошните сопствени средства се состојат од ставки различни од основните сопствени средства кои можат да се пријават за да се апсорбираат загубите.

Помошните сопствени средства можат да се состојат од следниве ставки во обемот во кој истите не се ставки од основни сопствени средства:

- (а) неплатен акционерски капитал или почетни средства кои не се пријавени;
- (б) писма за кредит и гаранции;
- (в) сите други правно обврзувачки заложби кои се добиваат од страна на друштвата за осигурување и реосигурување.

Во случајот на здруженија или меѓусебно-осигурителни здруженија кои работат на принципот на реципроцитет можат исто така да се состојат од идни побарувања кои тоа здружение може да ги има од неговите членови по пат на повик за дополнителен придонес, во рок од следните 12 месеци.

2. Кога една ставка од помошни сопствени средства е платена или пријавена, истата се третира како актива и повеќе не претставува дел од ставките од помошни сопствени средства.

Член 90

Одобрување за надзор на помошни сопствени средства

1. Износите на помошни сопствени средства кои треба да се земат предвид при одредувањето на

сопствени средства подлежи на претходно одобрување за надзор.

2. Износот кој се припишува на секоја ставка од помошните сопствени средства ја одразуваат апсорпцијата на загубата на ставката и се заснова на разумни и реални претпоставки. Кога ставката од помошните сопствени средства има утврдена номинална вредност, износот на таа ставка е еднаков на неговата номинална вредност, каде што истата соодветно ја одразува апсорпцијата на загуба.

3. Надзорните органи одобруваат што било од следново:

(а) монетарен износ за секоја ставка од помошни сопствени извори;

(б) метод со кој се определува износот на секоја ставка од помошни сопствени средства, каде одобрувањето за надзор на износот кој е определен во согласност со тој метод се доделува за посебен временски период.

4. За секоја ставка од помошни сопствени средства, надзорните органи го засноваат одобрението на проценка на следново:

- (а) статусот на договорните страни кои се засегнати, во врска со нивната способност и спремност да платат;
- (б) повратноста на средствата, земајќи ја предвид законската форма на ставката, како и сите услови кои би ја спречиле ставката да биде успешно платена или пријавена;
- (в) кои било информации за исходот од минатите повици кои друштвата за осигурување и реосигурување ги имаат направено за таквите помошни сопствени средства, во обемот во кој информациите можат да се искористат веродостојно за да се процени очекуваниот исход од идните повици.

Член 91

Вишок средства

1. Вишокот средства се сметаат дека се акумулиран доход кој не бил достапен за распределба до имателите на полиси и корисниците.

2. Доколку се овластени според националното законодавство, вишокот средства не се смета за одговорност од осигурување и реосигурување во обемот до кој истите ги исполнуваат критериумите како што се утврдени во член 94(1).

Член 92

Мерки за спроведување

1. Комисијата донесува мерки за спроведување за определување на следново:

- (а) критериумите за доделување на одобрение за надзор во согласност со член 90;
- (б) третманот на учествата, во рамките на значењето на третиот потстав од член 212(2), во финансиските и кредитните институции во врска со определувањето на сопствените средства.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

2. Учествата во финансиските и кредитните институции како што е наведени во став 1(б) се состои од следново:

- (а) учествата кои друштвата за осигурување и реосигурување ги имаат во:
- (i) кредитните институции и финансиските институции во рамките на значењето на член 4(1)

и (5) од Директивата 2006/48/ЕЗ,

(ii) инвестициските фирми во рамките на значењето на точка 1 од член 4(1) од Директивата 2004/39/ЕЗ;

(б) подредените побарувања и инструменти наведени во член 63 и член 64(3) од Директивата 2006/48/ЕЗ кои ги имаат друштвата за осигурување и реосигурување во врска со лицата кои се дефинирани во точка (а) од овој став во кој истите учествуваат.

Пододдел 2

Класификација на сопствени средства

Член 93

Карактеристики и особини кои се користат за класификација на сопствените средства во низи

1. Ставки од сопствени средства класифицирани во три низи. Класификацијата на тие ставки зависи од тоа дали тие се основни сопствени средства или ставки од помошни сопствени средства и обемот до кој истите ги поседуваат следниве карактеристики:

(а) ставката е достапна, или може да се пријави на барање, за да ги апсорбира загубите и на успешна основа, како и во случај на затворање (постојана достапност);

(б) во случај на затворање, вкупниот износ на ставката е достапен за апсорбирање на загубите и враќањето на ставката му се одбива на нејзиниот имател сè до исполнување на сите други обврски, вклучувајќи обврски за осигурување и реосигурување кон имателите на полиси и корисници на договори за осигурување и реосигурување (субординација).

2. При проценката на обемот до кој ставките од сопствени средства ги имаат карактеристиките утврдени во точките (а) и (б) од став 1, тековно и во иднина, треба да се посвети внимание на времетраењето на ставката, особено дали ставката е застарена или не. Кога една ставка од сопствени средства е застарена, се зема предвид соодветното времетраење на ставката како што е споредено со времетраењето на обврските за осигурување и реосигурување на друштвото (доволно времетраење).

Освен тоа, се земаат предвид следниве особини:

(а) дали ставката не подлежи на услови или стимулации за надоместување на номиналниот износ (отсуство на стимулации за надоместување);

(б) дали ставката не подлежи на задолжителни утврдени наплати (отсуство на задолжителни трошоци за услуга);

(в) дали ставката не е под хипотека (отсуство на хипотека).

Член 94

Главни критериуми за класификација во низи

1. Ставките од основните сопствени средства се класифицираат во Ниво 1 каде значително ги содржат карактеристиките утврдени во член 93(1)(а) и (б), земајќи ги предвид особините утврдени во член 93(2).

2. Ставките од основните сопствени средства се класифицираат во Ниво 2 каде значително ги содржат карактеристиките утврдени во член 93(1)(б), земајќи ги предвид особините утврдени во член 93(2).

Ставките од помошните сопствени средства се класифицираат во Ниво 2 каде значително ги содржат карактеристиките утврдени во член 93(1)(а) и (б), земајќи ги предвид особините утврдени во член 93(2).

3. Сите ставки од основни и помошни сопствени средства кои не спаѓаат под ставовите 1 и 2 се класифицираат во Ниво 3.

Член 95

Класификација на сопствени средства во низи

Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување ги класифицираат нивните ставки од сопствени средства врз основа на критериумите утврдени во член 94.

За таа цел, друштвата за осигурување и реосигурување се однесуваат на списокот на ставки од сопствени средства наведени во член 97(1)(а), онаму каде е применливо.

Кога една ставка од сопствени средства не е опфатена од тој список, истата се проценува и класифицира од друштвата за осигурување и реосигурување, во согласност со првиот став. Таа класификација подлежи на одобрување од страна на надзорниот орган.

Член 96

Класификација на посебните ставки за осигурување од сопствени средства

Без да е во спротивност на член 95 и член 97(1)(а) за целите на оваа директива, се применуваат следниве класификации:

- (1) вишок средства кои спаѓаат под член 91(2) се класифицираат во Ниво 1;
- (2) акредитиви и гаранции дадени од страна на независен управник во труст за осигурување на доверителите, а обезбедени од страна на кредитните институции овластени во согласност со Директивата 2006/48/ЕЗ, се класифицираат во Ниво 2;
- (3) сите идни побарувања кои можат да ги имаат бродските здруженија или меѓусебно-осигурителните бродски здруженија кои работат на принципот на реципроцитет со променливи придонеси кои единствено обезбедуваат ризици кои се наведени во класите 6, 12 и 17 во Дел А од Анекс I во однос на нивните членови по пат на повик за дополнителни придонеси, во рамките на следните 12 месеци, се класифицираат во Ниво 2.

Во согласност со вториот потстав од член 94(2), сите идни побарувања кои можат да ги имаат здруженијата или меѓусебно-осигурителните здруженија кои работат на принципот на реципроцитет со променливи придонеси во однос на нивните членови по пат на повик за дополнителни придонеси, во рамките на следните 12 месеци, кои не спаѓаат под точка (3) од првиот потстав се класифицираат во Ниво 2, каде тие значително ги поседуваат карактеристиките утврдени во 93(1)(а) и (б), земајќи ги предвид карактеристиките утврдени во член 93(2).

Член 97

Мерки за спроведување

1. Комисијата донесува мерки за спроведување за утврдување на следново:

- (а) список на ставки од сопствени средства, вклучувајќи ги и оние наведени во член 96, кои се наменети да ги исполнат критериумите утврдени во член 94, кој содржи, за секоја ставка од сопствени средства, прецизен опис на особините кои ја определите нејзината класификација;
- (б) методите кои треба да се користат од страна на надзорните органи, кога ја одобруваат проценката и класификацијата на ставките од сопствени средства кои не се опфатени од списокот наведен во точка (а).

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено

во член 301(3).

2. Комисијата редовно ги прегледува и онаму каде е соодветно, го ажурира списокот наведен во став 1(а) врз основа на развојот на пазарот.

Пододдел 3

Подобност на сопствените средства

Член 98

Подобност и ограничувања кои се применливи на Нивоата 1, 2 и 3

1. Сè додека се зема предвид Условот за солвентност на капиталот, подобните износи од ставките од Нивото 2 и Нивото 3 подлежат на квантитативните ограничувања. Тие ограничувања се за да обезбедат исполнување на најмалку следниве услови:

(а) соодносот на ставките од Ниво 1 во подобните сопствени средства е повисок од една третина од вкупниот износ на подобни сопствени средства;

(б) подобните износи на ставките од Ниво 3 во подобните сопствени средства е повисок од една третина од вкупниот износ на подобни сопствени средства.

2. Сè додека се зема предвид Условот за минимален капитал, износот од ставките од основни сопствени средства кои се подобни да го опфатат Условот за минимален капитал, кои се класифицирани во Нивото 2 подлежат на квантитативни ограничувања. Тие ограничувања се за да обезбедат, како минимум, дека соодносот на ставките од Ниво 1 во подобните основни средства е повисок од половина од вкупниот износ на подобни основни сопствени средства.

3. Подобниот износ од сопствени средства за да го опфати Условот за солвентност на капиталот утврден во член 100 е еднаков на збирот од износот од Ниво 1, подобниот износ од Ниво 2 и подобниот износ од Ниво 3.

4. Подобниот износ од основни сопствени средства за да го опфати Условот за минимален капитал утврден во член 128 е еднаков на збирот од износот од Ниво 1 и подобниот износ на ставки од основни сопствени средства класифицирани во Ниво 2.

Член 99

Мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување за утврдување на:

(а) квантитативните ограничувања наведени во член 98(1) и (2);

(б) прилагодувањата кои треба да се направат за да се одрази недостатокот на преносливост на тие ставки од сопствени средства кои можат единствено да се кроистат за да се покријат загубите кои потекнуваат од посебен сегмент на пасиви или од посебни ризици (посебни средства).

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Оддел 4

Условот за солвентност на капиталот

Пододдел 1

Општи одредби за условот за солвентност на капиталот користејќи ја стандардната формула или внатрешен модел

Член 100

Општи одредби

Земјите-членки бараат друштвата за осигурување и реосигурување да поседуваат подобни сопствени средства кои го опфаќаат Условот за солвентност на капиталот.

Условот за солвентност на капиталот се пресметува, или во согласност со стандардната формула во Пододделот 2 или користејќи внатрешен модел, како што е утврдено во Пододдел 3.

Член 101

Пресметување на Условот за солвентност на капиталот

1. Условот за солвентност на капиталот се пресметува во согласност со ставовите 2 до 5.
2. Условот за солвентност на капиталот се пресметува по претпоставка дека друштвото ќе ја води својата деловна активност во иднина.
3. Условот за солвентност на капиталот се калибрира за да обезбеди дека сите мерливи ризици кон кои едно друштво за осигурување и реосигурување е изложено се земени предвид. Тоа ги опфаќа постојните деловни активности, како и новите деловни активности кои се очекуваат да се запишат во текот на следните 12 месеци. Во врска со постојната деловна активност, таа ги опфаќа само неочекуваните загуби.

Таа одговара на вредноста на ризик на основните сопствени хец фондови за осигурување и реосигурување со 99,5% ниво на доверба за една година.

4. Условот за солвентност на капиталот ги опфаќа барем следниве ризици:

- (а) преземање ризик од договори за неживотно осигурување;
- (б) преземање ризик од договори за животно осигурување;
- (в) преземање ризик од договори за здравствено осигурување;
- (г) пазарен ризик;
- (д) кредитен ризик;
- (ѓ) оперативен ризик.

Оперативен ризик, како што е наведено во точка (ѓ) од првиот потстав вклучува законски ризици и исклучува ризици кои произлегуваат од стратешките одлуки, како и ризици за реномето.

5. При пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот, друштвата за осигурување и реосигурување го земаат предвид влијанието на техниките за ублажување на ризикот, доколку кредитниот ризик и другите ризици кои произлегуваат од употребата на таквите техники соодветно се одразуваат во Условот за солвентност на капиталот.

Член 102

Зачестеност на пресметувањето

1. Друштвата за осигурување и реосигурување го пресметуваат Условот за солвентност на капиталот најмалку еднаш годишно и поднесуваат извештај за резултатите од тоа пресметување до надзорните органи.

Друштвата за осигурување и реосигурување поседуваат сопствени средства кои го опфаќаат Условот за солвентност на капиталот.

Друштвата за осигурување и реосигурување го следат износот на подобни сопствени средства и Условот за солвентност на капиталот на постојана основа.

Ако профилот на ризик на едно друштво за осигурување и реосигурување отстапува значително од

претпоставките кои се во основата на последниот поднесен Услов за солвентност на капиталот, засегнатото друштво повторно го пресметува Условот за солвентност без одлагање и поднесува извештај за него до надзорните органи.

2. Кога постои доказ кој покажува дека профилот на ризикот на друштвото за осигурување и реосигурување значително се променил од датумот на кој Условот за солвентност на капиталот беше последен пат поднесен, надзорните органи можат да побараат засегнатото друштво повторно да го пресметува Условот за солвентност на капиталот.

Пододдел 2

Стандардна формула за Условот за солвентност на капиталот

Член 103

Структура на стандардната формула

Условот за солвентност на капиталот пресметана врз основа на стандардната формула е збирот од следниве ставки:

- (а) основниот услов за солвентност на капиталот, како што е утврдено во член 104;
- (б) условот за капитал за оперативен ризик, како што е утврдено во член 107;
- (в) прилагоденост за капацитетот за апсорпција на загубата и одложен даноци, како што е утврдено во член 108.

Член 104

Проектирање на Основниот услов за солвентност на капиталот

1. Основниот услов за солвентност на капиталот се состои од поединечни модули на ризик, кои се збир во согласност со точка (1) од Анекс IV.

Истиот се состои од минимум следниве модули на ризик:

- (а) преземање ризик од договори за неживотно осигурување;
- (б) преземање ризик од договори за животно осигурување;
- (в) преземање ризик од договори за здравствено осигурување;
- (г) пазарен ризик;
- (д) ризик од неисплатата на договорната страна.

2. За целите на точки (а), (б) и (в) од став 1, функциите за осигурување и реосигурување се распределуваат до модулот на преземање на ризик кој најдобро ја отсликува техничката природа на основните ризици.

3. Кореспондентните коефициенти за збирот на модулите на ризик наведени во став 1, како и калибрањето на условите за капитал за секој модул на ризик, резултираат со севкупен Услов за солвентност на капиталот, кој соодветствува со начелата утврдени во член 101.

4. Секој од модулите на ризик наведени во став 1 се калибрира за да се измери вредноста на ризикот, со доверба нивото на 99,5% за една година.

Онаму каде е соодветно, се земаат предвид диверсификациските влијанија при проектирањето на секој модул на ризик.

5. Истиот проект и спецификации за модулите на ризик се користат за сите друштва за осигурување и реосигурување, во врска со Основниот услов за солвентност на капиталот и во врска со кои било поедноставени пресметки како што е утврдено во член 109.

6. Во однос на ризиците кои произлегуваат од катастрофите, географските спецификации можат, онаму каде е соодветно, да се искористат за пресметување на модулите на преземање ризик при животното, неживотното и здравственото осигурување.

7. Бидејќи подлежат на одобрување од страна на надзорните органи, друштвата за осигурување и реосигурување можат, во рамките на проектот на стандардната формула, да заменат подгрупа од нејзини параметри со параметри кои се посебни за засегнатото друштво при пресметувањето на модулите на преземање на ризик при животното, неживотното и здравствено осигурување.

Таквите параметри се калибрираат врз основа на внатрешните податоци на засегнатото друштво, или на податоците кои се директно соодветни за функциите на тоа друштво користејќи стандардизирани методи.

Кога се доделува одобрение за надзор, надзорните органи ја потврдуваат целосноста, прецизноста и соодветноста на искористените податоци.

Член 105

Пресметување на Основниот условот за солвентност на капиталот

1. Основниот условот за солвентност на капиталот се пресметува во согласност со ставовите 2 до 6.
2. Модулот на преземање ризик при неживотно осигурување го одразува ризикот кој произлегува од обврските за неживотно осигурување, во врска со опфатената опасност и процесот кој се користи во водењето на деловната активност.

Тоа ја зема предвид неизвесноста во резултатите од друштвата за осигурување и реосигурување кои се поврзани со постојните обврски за осигурување и реосигурување, како и со новите деловни активности кои се очекуваат да се запишат во текот на следните 12 месеци.

Се пресметува во согласност со точка (2) од Анекс IV, како комбинација од условите за капитал за минимум следниве подмодули:

- (а) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, кои произлегуваат од флукуациите во временската точка, зачестеноста и големината на осигурените случки и во временската точка и износот на спогодбите за побарување (премија за ризик за неживотно осигурување и резерва);
- (б) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од значителната неизвесност на одредување цени и одредбите во врска со крајни или исклучителни околности (ризик од катастрофа при неживотно осигурување).

3. Модулот на преземање ризик при животното осигурување го одразува ризикот кој произлегува од обврските за животното осигурување, во врска со опфатената опасност и процесот кој се користи во водењето на деловната активност.

Се пресметува во согласност со точка (3) од Анекс IV, како комбинација од условите за капитал за минимум следниве подмодули:

- (а) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од промените во нивото, движењето или нестабилноста на стапките на смртност, при што зголемувањето на стапката на смртност води кон зголемување на вредноста на пасивите од осигурување (ризик од смртност);
- (б) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од промените во нивото, движењето или нестабилноста на стапките на смртност, при што намалувањето на стапката на смртност води кон зголемување на вредноста на пасивите од осигурување (ризик од долговечност);

(в) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од промената во нивото, движењето или нестабилноста на неспособноста, болеста или стапките на смртност (ризик од неспособност – морбидитет).

(г) ризикот од загуба или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување што произлегува од промените во нивото, движењето или нестабилноста на трошоците направени при сервисирање на договорите за осигурување и реосигурување (ризикот од сервисирање на трошоците за осигурување на живот);

(д) ризикот од загуба или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување што произлегува од флукуациите во нивото, движењето или нестабилноста на стапките на ревизија кои се применуваат на ануитетите, како резултат на промените во правната средина или во состојбата во здравството на осигуреникот (ризик од ревизија);

(ѓ) ризикот од загуба или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегуваат од промените во нивото или нестабилноста на стапките на предвременото раскинување на полисата, поништувањето, обновувањето и откупување (ризик од предвременно раскинување);

(е) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од значителната неизвесност на одредување цени и одредбите во врска со крајни или нередовни настани (ризик од катастрофа при животно осигурување).

4. Модулот на преземање на ризик при здравствено осигурување го одразува ризикот кој произлегува од преземањето на обврски за здравствено осигурување, без разлика дали истото се води на слична техничка основа како онаа за животно осигурување или не, следствено на опасностите кои се опфатени и процесите кои се користат во водењето на деловната активност.

Тоа ги опфаќа најмалку следниве ризици:

(а) ризикот од загуба или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување што произлегува од промените во нивото, движењето или нестабилноста на трошоците направени при сервисирање на договорите за осигурување и реосигурување;

(б) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, кои произлегуваат од флукуациите во временската точка, зачестеноста и големината на осигурените случки и во временската точка и износот на спогодбите за побарување во времето на донесување одредби;

(в) ризикот од загуба, или од неповолна промена во вредноста на пасивите од осигурување, што произлегува од значителната неизвесност на одредување цени и одредбите во врска со избувнување на големи епидемии, како и невообичаената акумулација на ризик под таквите екстремни околности.

5. Пазарниот ризик го одразува ризикот кој произлегува од нивото или нестабилноста на пазарните цени на финансиските инструменти кои имаат влијание врз вредноста на активите и пасивите на друштвото. Тоа соодветно ја одразува структурната некомпатибилност помеѓу активите и пасивите, особено во врска со времетраењето на истите.

Се пресметува во согласност со точка (4) од Анекс IV, како комбинација од условите за капитал за минимум следниве подмодули:

(а) чувствителноста на вредностите на активите, пасивите и финансиските инструменти на промени во временската структура на каматните стапки или во непостојаноста на каматните стапки (ризик на каматни стапки);

(б) чувствителноста на вредноста на активите, пасивите и финансиските инструменти на промени во

нивото или во непостојаноста на пазарните цени на капитал (ризик на капитал);

- (в) чувствителноста на вредноста на активите, пасивите и финансиските инструменти на промени во нивото или во непостојаноста на пазарните цени на недвижниот имот (ризик на имот);
- (г) чувствителноста на вредностите на активите, пасивите и финансиските инструменти на промени во нивото или во непостојаноста на ширењето на кредитот во временската структура на безризичната каматна стапка (ризик на ширење);
- (д) чувствителноста на вредноста на активите, пасивите и финансиските инструменти на промени во нивото или во непостојаноста на девизниот курс на валутата (ризик на валута);
- (ѓ) дополнителни ризици за друштвото за осигурување и реосигурување кои произлегуваат од недостатокот од диверсификација во портфолиото на активи или од голема изложеност на неисплатен ризик од страна на единствен издавач на хартии од вредност или група на поврзани издавачи (ризик на концентрации на пазарот).

6. Модулот на ризикот на неисплаќање од договорната страна ги одразува можните загуби како резултат на неочекувано неисплаќање или влошувањето на кредитната положба, на договорните страни и должници на друштвата за осигурување и реосигурување во текот на следните 12 месеци. Модулот на ризикот на неисплаќање од договорната страна ги опфаќа договорите за ублажување на ризикот, како на пример спогодбите за реосигурување, секјуритизации и деривати и побарувања од посредници, како и сите други кредитни изложувања кои не се опфатени во подмодулот на раширениот ризик. Соодветно ги зема предвид колатералните или другите видови на хартии од вредност кои се во сопственост на друштвото за осигурување и реосигурување и ризиците кои се поврзани со него.

За секоја договорна страна, модулот на ризик од неисплата од договорната страна ја зема предвид севкупната изложеност на ризик на договорната страна на засегнатото друштво за осигурување и реосигурување во врска со таа договорна страна, без разлика на правната форма на нејзините договорни обврски кон тоа друштво.

Член 106

Пресметување на подмодулоот на ризик на сопственичките хартии од вредност: механизам за симетрично прилагодување

1. Подмодулоот на ризик на сопственичките хартии од вредност, пресметан во согласност со стандардната формула, вклучува симетрично прилагодување на потребниот капитал за сопственичките хартии од вредност за покривање на ризикот кој произлегува од промените во нивото на цените на сопственичките хартии од вредност.
2. Симетричното прилагодување кое се прави на стандардниот потребен капитал за сопственичките хартии од вредност во согласност со член 104(4), кое го покрива ризикот од промените во нивото на цените на сопственичките хартии од вредност се заснова на функцијата на тековното ниво на соодветниот индекс на сопственички хартии од вредност и измерената средна вредност на нивото на тој индекс. Измерената средна вредност се пресметува во текот на соодветниот временски период кој е ист за сите друштва за осигурување и реосигурување.
3. Симетричното прилагодување кое се прави на стандардниот потребен капитал за сопственички хартии од вредност кој го покрива ризикот кој произлегува од промените во нивото на цените на сопственичките хартии од вредност, не резултира со потребен капитал за сопственички хартии од вредност кој се применува, а кој е повеќе од 10 процентни поени понизок или 10 процентни поени повисок од стандардниот потребен капитал за сопственички хартии од вредност.

Член 107

Услов за капитал за оперативен ризик

1. Условот за капитал за оперативен ризик ги одразува оперативните ризици до обем до кој не се веќе одразени во модулите на ризик наведени во член 104. Тој услов се калибрира во согласност со член 101(3).
2. Во врска со договорите за животно осигурување каде инвестицискиот ризик е на товар на имателите на полиси, пресметувањето на условот за капитал за оперативен ризик го зема предвид износот на годишните трошоци кои се направени во врска со тие обврски за осигурување.
3. Во врска со функциите за осигурување и реосигурување, различни од оние наведени во став 2, пресметувањето на условот за капитал за оперативен ризик го зема предвид обемот на тие функции, во смисла на заработени премии и технички одредби кои се чуваат во врска со тие обврски за осигурување и реосигурување. Во овој случај, условот за капитал за оперативни ризици не надминува 30% од Основниот услов за солвентност на капиталот во врска со тие функции за осигурување и реосигурување.

Член 108

Прилагодување за капацитетот за апсорпција на загубата на технички одредби и одложени даноци

Прилагодувањето наведено во член 103(в) за капацитетот за апсорпција на загубата на технички одредби и одложени даноци го одразува потенцијалниот надоместок на неочекувани загуби преку истовремено намалување во техничките одредби или одложените даноци или комбинација на двете.

Тоа прилагодување го зема предвид влијанието од ублажувањето на ризикот предвиден од идните дискрециони придобивки од договорите за осигурување, до обемот до кој друштвата за осигурување и реосигурување можат да предвидат дека намалувањето во таквите придобивки може да се искористи за покривање на неочекуваните загуби кога истите ќе се појават. Влијанието од ублажувањето на ризикот кое е предвидено од идни дискрециони придобивки не е повисоко од збирот на техничките одредби и одложените даноци во врска со тие идни дискрециони придобивки.

За целите на вториот став, вредноста на идните дискрециони придобивки под неповолни околности се споредува со вредноста на таквите придобивки под основните претпоставки за пресметка со најдобра проценка.

Член 109

Поедноставување на стандардната формула

Друштвата за осигурување и реосигурување можат да користат поедноставена пресметка за посебен подмодул или модул на ризик каде што природата, опсегот и сложеноста на ризиците со кои тие се соочуваат ја оправдуваат и каде што би било несразмерно да се бара сите друштва за осигурување и реосигурување да ја применат стандардизираната пресметка.

Поедноставените пресметки се калибрираат во согласност со член 101(3).

Член 110

Значителни отстапувања од претпоставките кои се во основа на пресметувањето со стандардната формула

Кога е соодветно да се пресмета Условот за солвентност на капиталот во согласност со стандардната формула, како што е утврдено во Пододдел 2, бидејќи профилот на ризик на засегнатото друштво за осигурување и реосигурување значително отстапува од претпоставките кои се во основа на пресметката со стандардната формула, надзорните органи можат, преку одлука која ги наведува причините, да побараат засегнатото друштво да замени подгрупа од параметри кои се користат во пресметката со стандардната формула со параметри кои се посебни за тоа

друштво кога се пресметуваат модулите на преземање на ризик при животно, неживотно и здравствено осигурување, како што е утврдено во член 104(7). Тие посебни параметри се пресметуваат на начин на кој се обезбедува дека друштвото соодветствува со член 101(3).

Член 111

Мерки за спроведување

1. Со цел да се обезбеди дека се применува истиот третман за сите друштва за осигурување и реосигурување кои го пресметуваат Условот за солвентност на капиталот врз основа на стандардната формула, или со цел да се земе предвид развојот на пазарот, Комисијата донесува мерки за спроведување кои го обезбедуваат следново:

- (а) стандардна формула во согласност со одредбите од членовите 101 и 103 до 109;
- (б) кои било подмодули кои се потребни или попрецизно, ризиците кои спаѓаат под соодветните модули на ризик кои се наведени во член 104, како и сите други последователни ажурирања;
- (в) методите, претпоставките и стандардните параметри кои треба да се користат при пресметувањето на секој модул на ризик или подмодулите на Основниот услов за солвентност на капиталот утврдени во членовите 104, 105 и 304, механизмот за симетрично прилагодување и соодветниот временски период, изразен во бројот на месеци, како што е наведено во член 106 и соодветниот пристап за интегрирање на методот наведен во член 304 во Условот за солвентност на капиталот како што е пресметан во согласност со стандардната формула;
- (г) кореспондентните параметри, вклучувајќи ги оние утврдени во Анекс IV ако е потребно и постапките за ажурирање на тие параметри;
- (д) кога друштвата за осигурување и реосигурување користат техники за ублажување на ризикот, методите и претпоставките кои треба да се користат за проценка на промените во профилот на ризик на засегнатото друштво и за прилагодување на пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот.
- (ѓ) квалитативните критериуми кои техниките за ублажување на ризикот наведени во точка (д) мораат да ги исполнат за да обезбедат дека ризикот е ефективно пренесен на трета страна;
- (е) методите и параметрите кои треба да се користат при проценката на условот за капитал за оперативниот ризик утврден во член 107, вклучувајќи го и процентот наведен во став 3 од член 107;
- (ж) методите и прилагодувањата кои треба да се користат за да се одрази намалениот опсег на диверсификација на ризикот за друштвата за осигурување и реосигурување во врска со посебните срадства;
- (з) методот кој треба да се користи при пресметувањето на прилагоденоста за капацитетот за апсорпција на загубата или одложени даноци, како што е утврдено во член 108;
- (с) подгрупата од стандардни параметри на модулите на преземање на ризик при животно, неживотно и здравствено осигурување кои можат да се заменат од посебните параметри на друштвото како што е утврдено во член 104(7);
- (и) стандардизирани методи кои треба да се користат од страна на друштвото за осигурување и реосигурување за пресметување на посебните параметри на друштвото, наведени во точка (с) и кои било критериуми во врска со потполноста, прецизноста и соодветноста на податоците кои се користат и кои мораат да се исполнат пред да се даде одобрение за надзор;
- (ј) поедноставени пресметки кои се обезбедени за посебни подмодули и модули на ризик, како и критериумите кои друштвата за осигурување и реосигурување, вклучувајќи ги и интерните

осигурителни друштва-каптиви и интерните реосигурителни друштва-каптиви, треба да ги исполнат за да имаат право да ги користат тие поедноставувања, како што е утврдено во член 109;

- (к) пристапот кој може да се искористи во врска со поврзаните друштва во рамките на значењето на член 212 при пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот, особено пресметувањето на подмодулот на ризик за сопственички хартии од вредност наведен во член 105(5), земајќи го предвид веројатното намалување на нестабилноста на вредноста на тие поврзани друштва која произлегува од стратешката природа на тие инвестиции и влијанието од страна на договорното друштво врз тие поврзани друштва.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

2. Комисијата може да донесе мерки за спроведување за утврдување на квантитативните ограничувања и критериумите за подобност на активи за да се посвети внимание на ризиците кои не се соодветно опфатени од подмодул. Таквите мерки за спроведување се применуваат на активи кои ги опфаќаат техничките одредби, освен активите кои се чуваат во врска со договорите за животна осигурување каде инвестицискиот ризик е на товар на имателите на полиси. Тие мерки се прегледуваат од страна на Комисијата врз основа на развојните процеси во стандардната формула и финансиските пазари.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Пододдел 3

Услов за солвентност на капиталот – целосни и делумни внатрешни модели

Член 112

Општи одредби за одобрување на целосни и делумни внатрешни модели

1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување можат да го пресметаат Условот за солвентност на капиталот користејќи целосен или делумен внатрешен модел одобрен од страна на надзорните органи.

2. Друштвата за осигурување и реосигурување можат да користат делумни внатрешни модели за пресметување на едно или повеќе од следниве:

(а) еден или повеќе модули на ризик, од Основниот услов за солвентност на капиталот, како што е утврдено во членовите 104 и 105;

(б) условот за капитал за оперативен ризик, како што е утврдено во член 107;

(в) прилагодувањето наведено во член 108.

Освен тоа, делумното изготвување на модел може да се примени на севкупната осигурителна деловна активност и друштвата за осигурување, или само на една или повеќе главни единици на деловна активност.

3. Во секое барање за одобрување, друштвата за осигурување и реосигурување поднесуваат, како минимум, документиран доказ дека внатрешниот модел ги исполнува условите утврдени во членовите 120 до 125.

Кога барањето за тоа одобрување се однесува на делумен внатрешен модел, условите утврдени во членовите 120 до 125 се прилагодуваат за да го земат предвид ограничениот опсег на примена на

моделот.

4. Надзорните органи одлучуваат за барањето во рок од шест месеци од примањето на комплетното барање.
5. Надзорните органи даваат одобрување за барањето само се задоволни со соодветноста на системите на друштвата за осигурување и реосигурување за идентификување, мерење, следење, управување и пријавување на ризик, а особено, дека внатрешниот модел ги исполнува условите наведени во став 3.
6. Одлуката од надзорните органи да го одбијат барањето за употреба на внатрешен модел ги наведува причините врз кои истото се заснова.
7. По добивањето на одобрение од надзорните органи за користење на внатрешниот модел, од друштвата за осигурување и реосигурување може, со одлука која ги наведува причините, да се бара да поднесат до надзорните органи проценка на Условот за солвентност на капитал определен во согласност со стандардната формула, како што е утврдено во Пододдел 2.

Член 113

Посебни одредби за одобрување на делумни внатрешни модели

1. Во случај на делумен внатрешен модел, одобрувањето за надзор се дава само кога тој модел ги исполнува условите утврдени во член 112 и следниве дополнителни услови:

- (а) причината за ограничениот опсег на примена на моделот е соодветно оправдана од страна на друштвото;
- (б) условот за солвентност на капитал кој се добива како резултат посоодветно го одразува профилот на ризик на друштвото и особено соодветствува со начелата утврдени во Пододдел 1;
- (в) неговиот дизајн е доследен на начелата утврдени во Пододдел 1 за да се дозволи делумниот внатрешен модел целосно да се интегрира во стандардната формула за Условот за солвентност на капиталот.

2. При проценката на барањето за употреба на делумен внатрешен модел кој единствено опфаќа подмодули на посебниот модул на ризик, или некои од единиците на деловна активност на друштвото за осигурување и реосигурување, во врска со посебниот модул на ризик или делови од двете, надзорните органи можат да побараат засегнатите друштва за осигурување и реосигурување да поднесат реален преоден план за проширување на опсегот на моделот.

Преодниот план се утврдува на начин на кој друштвата за осигурување и реосигурување планираат да го прошират опсегот на моделот на други подмодули или единици на деловната активност, со цел да се обезбеди дека моделот го опфаќа поголемиот дел од функциите за осигурување во врска со тој посебен модул на ризик.

Член 114

Мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување за определување на следново:

- (1) постапката која треба да се следи за одобрување на внатрешен модел;
- (2) прилагодувањата кои треба да се направат за стандардите утврдени во членовите 120 до 125 за да се земе предвид ограничениот опсег на примена на делумниот внатрешен модел.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 115

Политика за промена на целосните и делумните внатрешни модели

Како дел од процесот на првично одобрување на внатрешен модел, надзорните органи ја одобруваат политиката за промена на моделот на друштвото за осигурување и реосигурување. Друштвата за осигурување и реосигурување можат да го променат нивниот внатрешен модел во согласност со таа политика.

Политиката опфаќа спецификација на помали и поголеми промени на внатрешниот модел.

Помалите промени на внатрешниот модел, како и промените на таа политика, секогаш подлежат на претходно одобрување за надзор, како што е утврдено во член 112.

Помалите промени на внатрешниот модел не подлежат на претходно одобрување за надзор, доколку истите се развиени во согласност со таа политика.

Член 116

Одговорности на административните, управните или надзорните тела

Административните, управните или надзорните тела на друштвата за осигурување и реосигурување го одобруваат барањето до надзорните органи за одобрување на внатрешниот модел наведен во член 112, како и барањето за одобрување на сите последователни поголеми промени кои се прават на тој модел.

Административното, управното или надзорното тело има обврска да воспоставува системи кои обезбедуваат дека внатрешниот модел функционира исправно на постојана основа.

Член 117

Враќање кон стандардната формула

По добивањето на одобрување во согласност со член 112, друштвата за осигурување и реосигурување не се враќаат кон пресметување на целиот или кој било дел од Условот за солвентност на капиталот во согласност со стандардната формула, како што е утврдено во Пододдел 2, освен во разумно оправдани околности и кога тоа подлежи на одобрување од страна на надзорните органи.

Член 118

Непридржување кон внатрешниот модел

1. Ако, после добивањето на одобрение од надзорните органи да го користат внатрешниот модел, друштвата за осигурување и реосигурување не се придржуваат повеќе кон условите утврдени во членовите 120 до 125, тие без одлагање, до надзорните органи или поднесуваат план за повторно воспоставување на усогласеност во рамките на разумен временски рок, или покажуваат дека ефектот од непридржувањето е нематеријален.

2. Доколку тие друштва за осигурување и реосигурување не успеат да го спроведат планот наведен во став 1, надзорните органи можат да побараат од друштвата за осигурување и реосигурување да се вратат на пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот во согласност со стандардната формула, како што е утврдено во Пододдел 2.

Член 119

Значителни отстапувања од претпоставките кои се во основа на пресметувањето со стандардната формула

Кога не е соодветно да се пресмета Условот за солвентност на капиталот во согласност со стандардната формула, како што е утврдено во Пододдел 2, бидејќи профилот на ризик на

засегнатото друштво за осигурување и реосигурување значително отстапува од претпоставките кои се во основа на пресметката со стандардната формула, надзорните органи можат, преку одлука која ги наведува причините, да побараат засегнатото друштво да користи внатрешен модел за пресметување на Условот за солвентност на капиталот или соодветните модули на ризик на истите.

Член 120

Тест за користење

Друштвата за осигурување и реосигурување покажуваат дека внатрешниот модел широко се користи и игра значајна улога во нивниот систем на управување, наведен во членовите 41 до 50, особено:

- (а) нивниот систем за управување со ризик како што е утврдено во член 44 и нивните процеси на одлучување;
- (б) нивната економска проценка и проценка на солвентност на капиталот и процесите на распределба, вклучувајќи ја и проценката наведена во член 45.

Освен тоа, друштвата за осигурување и реосигурување покажуваат дека зачестеноста на пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот користејќи во внатрешниот модел е доследна на зачестеноста со која го употребуваат внатрешниот модел за другите цели кои се опфатени со првиот став.

Административното, управното и надзорното тело е одговорно за обезбедување на тековната соодветност на дизајнот и функциите на внатрешниот модел и дека внатрешниот модел продолжува соодветно да го одразува профилот на ризик на засегнатите друштва за осигурување и реосигурување.

Член 121

Статистички стандарди за квалитет

1. Внатрешниот модел, а особено пресметувањето на прогнозата за веројатност на распределба која е во негова основа, соодветствува со критериумите кои се утврдени во ставовите 2 до 9.
2. Методите кои се користат да се пресмета прогнозата за веројатност на распределба се врз основа на соодветни, применливи и значајни актуарски и статистички техники и се доследни на методите кои се користат за пресметување на техничките одредби.

Методите кои се користат за пресметување на прогнозата за веројатност на распределбата се врз основа на тековните и веродостојни информации и реалните претпоставки.

Друштвата за осигурување и реосигурување се способни да ги оправдаат, пред надзорните органи, претпоставките кои се во основа на нивниот внатрешен модел.

3. Податоците кои се користат за внатрешниот модел се прецизни, целосни и соодветни.

Друштвата за осигурување и реосигурување ги ажурираат групите на податоци кои се користат при пресметување на прогнозата за веројатност на распределбата барем еднаш годишно.

4. Не се предвидува ниту еден посебен метод за пресметување на прогнозата за веројатност на распределба.

Без разлика на избраниот метод за пресметување, способноста на внатрешниот модел да ги рангираат ризиците е доволен за да се обезбеди дека истиот се користи пошироко и игра значителна улога во системот на управување на друштвата за осигурување и реосигурување, особено нивниот систем за управување со ризик и процесите на одлучување и распределбата на капиталот во согласност со член 120.

Внатрешниот модел ги опфаќа сите материјални ризици на кои друштвата за осигурување и реосигурување се изложени. Внатрешните модели ги опфаќаат барем ризиците кои се утврдени во член 101(4).

5. Во врска со ефектите од диверсификацијата, друштвата за осигурување и реосигурување можат да ги земат предвид нивниот внатрешен модел на зависности во рамките на и низ категориите на ризик, доколку надзорните органи се задоволни од соодветноста на системот кој се користи за мерење на тие ефекти од диверсификација.

6. Друштвата за осигурување и реосигурување можат целосно да го земат предвид влијанието на техниките за ублажување на техниките во нивниот внатрешен модел, доколку кредитниот ризик и другите ризици кои произлегуваат од употребата на техники за ублажување на ризикот соодветно се одразуваат во внатрешниот модел.

7. Друштвата за осигурување и реосигурување прецизно ги проценуваат посебните ризици кои се поврзани со финансиските гаранции и сите договорни опции во нивниот внатрешен модел, кога истите се материјални. Тие исто така ги проценуваат ризиците кои се поврзани со опциите на имателите на полиси и договорните опции за друштвата за осигурување и реосигурување. За таа цел, тие го земаат предвид влијанието кое можат да го имаат идните промени во финансиските и нефинансиските услови за спроведување на тие опции.

8. Во нивниот внатрешен модел, друштвата за осигурување и реосигурување можат да ги земат предвид идните дејства за управување кои тие разумно би очекувале да ги извршат во посебни услови.

Во случајот утврден во првиот потстав, засегнатото друштво дава надоместок за времето кое е потребно да се проведат таквите дејства.

9. Во нивниот внатрешен модел, друштвата за осигурување и реосигурување ги земаат предвид сите исплати на имателите на полиси и корисниците кои очекуваат да ги направат, без разлика дали тие исплати се гарантираат со договор или не.

Член 122

Стандарди за калибрирање

1. Друштвото за осигурување и реосигурување може да користи различен временски период или мерка за ризик од оној кој е утврден во член 101(3) за целите на внатрешно формирање на модели, доколку излезните вредности на внатрешниот модел можат да се искористат од тие друштва за пресметување на Условот за солвентност на капиталот на начин кој им овозможува на имателите на полиси и корисниците ниво на заштита кое е еднакво на она утврдено во член 101.

2. Кога е изводливо, друштвата за осигурување и реосигурување го изведуваат Условот за солвентност на капиталот директно од прогнозата за веројатност на распределбата која се генерира од внатрешниот модел на тие друштва, користејќи ја мерката за вредност на ризик утврдена во член 101(3).

3. Кога друштвата за осигурување и реосигурување не можат да го изведат Условот за солвентност на капиталот директно од прогнозата за веројатност на распределбата генерирана од внатрешниот модел, надзорните органи можат да дозволат употреба на приближни вредности во процесот за да се пресмета Условот за солвентност на капиталот, доколку тие друштва можат да им покажат на надзорните органи дека на имателите на полиси им е обезбедено ниво на заштита кое е еднакво на она предвидено во член 101.

4. Надзорните органи можат да побараат од друштвата за осигурување и реосигурување да го водат својот внатрешен модел на соодветно бенчмарк портфолио и да користат претпоставки кои се повеќе засновани на надворешни, а не на внатрешни податоци, со цел да се потврди калибрирањето

на внатрешниот модел и да проверуваат дека неговата спецификација соодветствува со општо прифатената пазарна пракса.

Член 123

Припишување на добивката и загубата

Друштвата за осигурување и реосигурување најмалку еднаш годишно ги проверуваат причините и изворите на добивките и загубите за секоја поголема единица на деловната активност.

Тие покажуваат како категоризацијата на ризикот која е избрана во внатрешниот модел ги објаснува причините и изворите на добивки и загуби. Категоризацијата на ризикот и припишувањето на добивките и загубите го одразува профилот на ризик на друштвата за осигурување и реосигурување.

Член 124

Стандарди за вреднување

Друштвата за осигурување и реосигурување имаат редовен циклус на потврдување на моделот кој опфаќа следење на изведбата на внатрешниот модел, преглед на тековната соодветност на неговата спецификација и испитување на резултатите наспрема искуството.

Процесот на потврдување на моделот опфаќа ефикасен статистички процес за потврдување на внатрешниот модел кој им овозможува на друштвата за осигурување и реосигурување да им покажат на нивните надзорни органи дека условите за капитал кои се добиваат како резултат се соодветни.

Статистичките модели кои се применуваат ја испитуваат соодветноста на прогнозата за веројатност на распределбата во споредба не само со искуството од загубата, туку и со сите материјални нови податоци и информации кои се поврзани со неа.

Процесот на потврдување на моделот вклучува анализа на стабилноста на внатрешниот модел и особено испитувањето на чувствителноста на резултатите од внатрешниот модел на промени во клучните основни претпоставки. Тој исто така вклучува и проценка на прецизноста, целосноста и соодветноста на податоците кои се користат од страна на внатрешниот модел.

Член 125

Стандарди за документирање

Друштвата за осигурување и реосигурување ги документираат сите детали за проектирањето и функционирањето на нивниот внатрешен модел.

Документирањето покажува усогласеност со членовите 120 до 124.

Документирањето обезбедува краток преглед на теоријата, претпоставките и математичките и емпириските основи на внатрешниот модел.

Документирањето ги посочува сите околности под кои внатрешниот модел не функционира ефикасно.

Друштвата за осигурување и реосигурување ги документираат сите поголеми промени во нивниот внатрешен модел, како што е утврдено во член 115.

Член 126

Надворешни модели и податоци

Употребата на модел или податоци кои се добиваат од трета страна не се смета дека е барање за изземањето од скопие било услови за внатрешен модел, како што е утврдено во членовите 120 до

*Член 127***Мерки за спроведување**

Комисијата, со цел да обезбеди усогласен пристап кон употребата на внатрешни модели во Заедницата и да се унапреди подобрата проценка на профилот на ризик и управувањето на деловната активност на друштвата за осигурување и реосигурување, донесува мерки за порведување во врска со членовите 120 до 126.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

*Оддел 5***Минимален услов за капитал***Член 128***Општи одредби**

Земјите-членки бараат друштвата за осигурување и реосигурување да поседуваат подобни основни сопствени средства, за да се опфати Условот за минимален капитал.

*Член 129***Пресметување на Условот за минимален капитал**

1. Условот за минимален капитал се пресметува во согласност со следниве начела:

- (а) се пресметува на јасен и едноставен начин и на начин на кој се обезбедува дека на пресметката може да се изврши ревизија;
- (б) соодветствува со износ од подобни основни сопствени средства на кои имателите на полиси се изложени на неприфатливо ниво на ризик при што на друштвата за осигурување и реосигурување им беше дозволено да ги продолжат своите функции;
- (в) линеарната функција наведена во став 2 која се користи да се пресмета Условот за минимален капитал се калибрира до вредноста на ризик на основните сопствени средства на друштвото за осигурување и реосигурување кое подлежи на ниво на доверливост од 85% во текот на период од една година;
- (г) има апсолутна основа од:
 - (i) 2200000 ЕУР за друштва за неживотно осигурување, вклучувајќи интерни осигурителни друштва-каптиви, во случаи каде сите или некои од вклучените ризици во една од класите 10 до 15 наведени во Дел А од Анекс 1 се опфатени, во кој случај нема да е помалку од 3200000 ЕУР,
 - (ii) 3200000 ЕУР за друштва за животно осигурување, вклучувајќи интерни осигурителни друштва-каптиви.
 - (iii) 3200000 ЕУР за друштва за реосигурување, освен во случај на интерни реосигурителни друштва-каптиви во кој случај Условот за минимален капитал не е помал од 1000000 ЕУР,
 - (iv) збирот на износите наведен во точките (i) и (ii) за друштвата за осигурување, како што е наведено во член 73 (5).

2. Предмет на став 3, Условот за минимален капитал се пресметува како линеарна функција на група или подгрупа на следниве варијабли: техничките одредби на друштвото, пишаните премии,

ризичен капитал, одложен данок и административни трошоци. Враијаблите кои се користат се мерат како нето износ од реосигурувањето.

3. Без да е во спротивност со став 1(г), Условот за минимален капитал ниту паѓа под 25%, ниту надминува 45% од Условот за солвентност на капиталот на друштвото, пресметан во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 2 или 3 и вклучувајќи го кој било додаток на капитал наметнат во согласност со член 37.

Земјите-членки им дозволуваат на нивните надзорни органи, за период кој трае најдоцна до 31 октомври 2014 год., да бараат од друштвото за осигурување и реосигурување да ги применува процентите наведени во првиот потстав исклучиво на Условот за солвентност на капиталот на друштвото кој се пресметува во согласност со Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 2.

4. Друштвата за осигурување и реосигурување го пресметуваат Условот за минимален капитал најмалку на секои три месеци и поднесуваат извештај за резултатите од тоа пресметување до надзорните органи.

Кога кои било од ограничувањата наведени во став 3 го определува Условот за минимален капитал на друштвото, друштвото му обезбедува на надзорниот орган информации кои овозможуваат правилно разбирање на причините за него.

5. Комисијата, до 31 октомври 2017 год., до Европскиот парламент и до Европскиот комитет за осигурување и професионални пензии основан со Одлуката 2004/9/EЗ на Комисијата³⁵ поднесува извештај за правилата на земјите-членки и праксите на надзорните органи, донесени во согласност со ставовите 1 до 4.

Тој извештај особено ја разгледува употребата и нивото на горната граница и основата, утврдена во став 3, како и сите проблеми со кои се соочуваат надзорните органи и друштвата при примена на овој член.

Член 130

Мерки за спроведување

Комисијата ги донесува мерките за спроведување со кои се посочува пресметувањето на Условот за минимален капитал, наведен во членовите 128 и 129.

Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 131

Преодни спогодби во врска со придржувањето кон Условот за минимален капитал

По пат на отстапување од членовите 139 и 144, кога друштвата за осигурување и реосигурување соодветствуваат со Условот за граница на солвентност, наведен во член 28 од Директивата 2002/83/EЗ, член 16а од Директивата 73/239/ЕЕЗ или член 37, 38 или 39 од Директивата 2005/68/EЗ соодветно на 31 октомври 2012 год., но не поседуваат доволно подобни основни сопствени средства за да го покријат Условот за минимален капитал, засегнатите друштва соодветствуваат со член 128 до 31 октомври 2013 год.

Кога засегнатото друштво не успева да се усогласи со член 128 во рокот утврден во првиот став, овластувањето на друштвото се повлекува, бидејќи подлежи на процесите предвидени во националното законодавство.

Оддел 6

³⁵ Сл. весник L 3, 7.1.2004, стр. 34.

Инвестиции

Член 132

Начело на прудентно лице

1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување ги инвестираат нивните активи во согласност со начелото на прудентно лице, како што е наведено во ставовите 2, 3 и 4.

2. Во врска со целото портфолио на активи, друштвата за осигурување и реосигурување единствено инвестираат во активи и инструменти чии ризици може правилно да ги идентификува засегнатото друштво, да ги измери, следи, управува, контролира и да даде извештај за нив и соодветно да ги земе предвид при проценката на неговите севкупни потреби за солвентност во согласност со точка (а) од вториот потстав од член 45(1).

Сите активи, особено оние кои го опфаќаат Условот за минимален капитал и Условот за солвентност на капиталот, се инвестираат на начин на кој се обезбедува сигурност, квалитет, ликвидност и рентабилност на портфолиото во целина. Освен тоа, локацијата на тие активи се избира за да се обезбеди нивна достапност.

Активите кои се чуваат да се покријат техничките одредби исто така се инвестираат на начин кој е соодветен на природата и времетраењето на пасивите од осигурување и реосигурување. Тие активи се инвестираат во најдобар интерес на сите иматели на политики и корисниците, земајќи ја предвид која било објавена намена на полисата.

Во случајот на судир на интереси, друштвата за осигурување или субјектот кој го управува нивното портфолио на активи, обезбедува дека инвестицијата се прави во најдобар интерес на имателите на полиси и корисниците.

3. Без да е во спротивност на став 2, во врска со активите кои се чуваат во однос на договорите за животно осигурување, каде инвестицискиот ризик е на товар на имателите на полиса, се применуваат вториот, третиот и четвртиот потстав од овој став.

Кога придобивките кои се обезбедени со договор се директно поврзани со вредноста на единиците во едно ДКИПХВ, како што е дефинирано во Директивата 85/611/ЕЕЗ или со вредноста на активите кои се содржат во еден внатрешен фонд кој се чува од друштвата за осигурување, најчесто поделен во единици, техничките одредби во однос на тие придобивки мораат да се претставуваат колку што е можно поблиску од тие единици или, во случајот каде единиците не се воспоставени, од тие активи.

Кога придобивките кои се предвидени со договор се директно поврзани со индекс на учество или некоја друга референтна вредност, различна од оние наведени во вториот потстав, техничките одредби во однос на тие придобивки мораат да се претставуваат колку што е можно поблиску или од единиците кои треба да ја претставуваат референтната вредност или, во случајот каде единиците не се воспоставени, од активи на соодветна сигурност и пласман што соодветствуваат колку што е можно поблиску со оние врз кои е заснована посебната референтна вредност.

Кога придобивките наведени во вториот и третиот потстав опфаќаат гаранција на инвестициската изведба или друг вид на загарантирана придобивка, активите кои се чуваат за да се покријат соодветните дополнителни придобивки подлежат на став 4.

4. Без да е во спротивност на став 2, во врска со активите различни од оние кои се опфатени со став 3, се применуваат потставовите 2 до 5 од овој став.

Употребата на деривативни инструменти е возможна доколку тие придонесуваат за намалување на ризиците или за олеснување на ефикасното управување на портфолиото.

Инвестициите и активите кои не се одобрени за трговија на регулиран финансиски пазар се чуваат на разумни нивоа.

Активите соодветно се диверсифицираат на начин на кој се избегнува прекумерно потпирање на која било посебна актива, издавач или група од друштва, или географска област и прекумерна акумулација на ризик во портфолиото во целост.

Инвестициите во активи кои се издаваат од истиот издавач, или од издавачи кои припаѓаат на истата група, не ги изложуваат друштвата за осигурување на прекумерна концентрација на ризик.

Член 133

Слобода на инвестирање

1. Земјите-членки не бараат од друштвата за осигурување и реосигурување да инвестираат во посебни категории на активи.
2. Земјите-членки не ги бараат одлуките за инвестирање на друштвото за осигурување или реосигурување или на неговиот раководител за инвестирање да бидат предмет на какво било претходно одобрување или услови за систематско известување.
3. Овој член не е во спротивност на условите од земјите-членки со кои се ограничуваат видовите или референтните вредности кон кои придобивките на полисите можат да се поврзат. Сите такви правила се применуваат единствено кога инвестицискиот ризик е на товар на имателот на полисата кој е физичко лице и не се поограничувачки од оние утврдени во Директивата 85/611ЕЕЗ.

Член 134

Локација на активите и забрана за заложување на активи

1. Во врска со ризиците на осигурување кои се наоѓаат во Заедницата, земјите-членки не бараат активите кои се чуваат за да се покријат техничките одредби кои се поврзани со тие ризици да се наоѓаат во Заедницата или во која било определена земја-членка.

Исто така, во врска со повратокот од договорите за реосигурување од друштвата кои се овластени во согласност со оваа директива или кои имаат главно седиште во трета земја чиј режим за солвентност се смета дека е еднаков во согласност со член 172, земјите-членки не бараат активите кои ги претставуваат тие повратици да се наоѓаат во Заедницата.

2. Земјите-членки одржуваат или воведуваат воспоставување на технички одредби за систем со бруто резервации кој бара заложување на активи за да се покријат преносни премии и одредби за ненаплатени побарувања каде реосигурителот е друштво за осигурување или реосигурување кои е овластено во согласност со оваа директива.

Член 135

Мерки за спроведување

1. Со цел да се обезбеди унифицирана примена на оваа директива, Комисијата може да донесе мерки за спроведување кои ги назначуваат квалитативните услови во следниве области:

(а) идентификација, мерење, следење, управување и поднесување извештај за ризиците кои произлегуваат од инвестициите во врска со првиот потстав од член 132(2);

(б) идентификација, следење на мерењето, управување и поднесување извештај за одредени ризици кои произлегуваат од инвестирање во деривативни инструменти и активи кои се наведени во вториот потстав од член 132(4).

2. Со цел да се обезбеди меѓусекторска доследност и да се отстрани неусогласеноста помеѓу интересите на претпријатијата кои „ги препакуваат“ заемите во хартии од вредност кои можат да се

тргуваат и други финансиски инструменти (основоположници) и интересите на друштвата за осигурување и реосигурување кои инвестираат во такви хартии од вредност или инструменти, Комисијата донесува мерки за спроведување за утврдување на:

(а) условите кои треба да се исполнат од страна на основоположникот за да може друштвото за осигурување или реосигурување да инвестира во таквите хартии од вредност или инструментите кои се издаваат по 1 јануари 2011 год., вклучувајќи ги и условите кои обезбедуваат дека основоположникот одржува нето економска камата која не е помала од 5%;

(б) квалитативните услови кои мораат да се исполнат од страна на друштвата за осигурување и реосигурување кои инвестираат во таквите хартии од вредност или инструменти.

3. Тие мерки, проектирани за изменување на неосновните елементи на оваа директива со нејзино дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор, како што е наведено во член 301(3).

Член 136

Утврдување и известување на влошени финансиски услови од страна на друштвото за осигурување и реосигурување

Друштвата за осигурување и реосигурување имаат на располагање постапки за утврдување на влошување на финансиските услови и за истото веднаш ги известуваат надзорните органи.

Член 137

Неусогласеност со технички одредби

Кога едно друштво за осигурување и реосигурување не се усогласува со Глава VI, Оддел 2, надзорните органи на нејзината матична земја-членка може да го забранат слободното располагање со активите откако за своите намери ќе ги известат надзорните органи на земјите-членки домаќини. Надзорните органи на матичната земја-членка ги одредуваат активите што треба да се опфатат од таквите мерки.

Член 138

Неусогласеност со условот за солвентност на капиталот

1. Друштвата за осигурување и реосигурување го известуваат надзорниот орган веднаш штом оценат дека има неусогласување со условот за солвентност на капиталот или пак доколку постои ризик за неусогласување во следните три месеци.

2. Во рамки од два месеци од утврдувањето на неусогласеност со условот за солвентност на капиталот, засегнатото друштво за осигурување или реосигурување поднесува реален план за санација што треба да го одобри надзорниот орган.

3. Надзорниот орган бара од засегнатото друштво за осигурување или реосигурување да ги преземе неопходните мерки со цел, во рок од шест месеци од утврдувањето на неусогласеност со условот за солвентност на капиталот, повторно да го утврди нивото на прифатливи сопствени средства за да го покрие условот за солвентност на капиталот или да го намали профилот на ризик со цел да обезбеди усогласеност со условот за солвентност.

Доколку е соодветно, надзорниот орган може да го продолжи тој период на три месеци.

4. Во случај на исклучителен пад на финансиските пазари, надзорниот орган може да го продолжи периодот утврден во вториот потстав на став 3 со соодветен период на време земајќи ги предвид сите соодветни фактори.

Предметното друштво за осигурување и реосигурување, на секои три месеци му поднесува извештај за напредокот на неговиот надзорен орган во кој ги утврдува преземените мерки и постигнатиот напредок за повторно да го утврди нивото на прифатливи сопствени средства за опфаќање на условот за солвентност на капиталот или за намалување на профилот на ризик со цел да обезбеди усогласеност со условот за солвентност на капиталот.

Се повлекува продолжувањето од првиот потстав, доколку тој извештај за напредокот покажува дека немало значаен напредок во постигнување на повторно утврдување на нивото на прифатливи сопствени средства со кои што се опфаќа условот за солвентност на капитал или за намалување на профилот на ризик со цел да се обезбеди усогласеност со условот за солвентност на капиталот помеѓу датумот на установување на неусогласеноста на условот за солвентност на капиталот и датумот на поднесување на извештајот за напредок.

5. Во исклучителни околности, кога надзорниот орган смета дека финансиската состојба на предметното друштво ќе продолжи да се влошува, тогаш тој може исто така да му го ограничи или забрани слободното располагање со активите на тоа друштво. Тој надзорен орган ги информира надзорните органи на земјите-членки домаќини за сите мерки што ги презел. Тие органи ги преземаат истите мерки по барање на надзорниот орган на матичната земја-членка. Надзорните органи на матичната земја-членка ги одредуваат активите што треба да се опфатат со таквите мерки.

Член 139

Неусогласеност со условот за минимален капитал

1. Друштвата за осигурување и реосигурување го известуваат надзорниот орган веднаш штом оценат дека има неусогласување со условот за минимален капитал или пак доколку постои ризик за неусогласување во следните три месеци.

2. Во рамки од еден месец од согледувањето за неусогласеност со условот за минимален капитал, предметното друштво за осигурување или реосигурување, по одобрување од надзорниот орган, доставува краткорочна реална финансиска шема за враќање на прифатливите основни сопствени средства, во рок од три месеци од тоа согледување, барем во степен на условот за минимален капитал или да го намали профилот на ризик за да обезбеди усогласеност со условот за минимален капитал.

3. Надзорниот орган на матичната земја членка може исто така да го ограничи или забрани слободното располагање со активите на друштвото за осигурување или реосигурување. Тој соодветно ги известува надзорните органи на земји-членки домаќини. Тие органи ги преземаат истите мерки по барање на надзорниот орган на матичната земја-членка. Надзорните органи на матичната земја-членка ги одредуваат активите што треба да се опфатат со таквите мерки.

Член 140

Забрана за слободно располагање со активи лоцирани во рамки на територијата на земја-членка

Земјите-членки ги преземаат сите неопходни мерки за да бидат способни, во согласност со националното право, да го забранат слободното располагање со активи лоцирани на нивната територија по претходно барање, во случаите што се предвидени со членови 137 до 139 и член 144(2), на матичната земја-членка на друштвото која што ги одредува активите што ќе се опфатат со такви мерки.

Член 141

Надзорни овластувања при влошување на финансиските услови

Без да е во спротивност со членови 138 и 139, кога позицијата на солвентност на друштвото се влошува и понатаму, надзорните органи го имаат овластувањето да ги преземат сите мерки што се неопходни за заштита на интересите на имателите на осигурителна полиса кога се работи за договори за осигурување или обврските што произлегуваат од договори за реосигурување.

Тие мерки се пропорционални и на тој начин го одразуваат нивото и траењето на влошувањето на позицијата на солвентност на засегнатото друштво за осигурување или реосигурување.

Член 142

План за санација и финансиска шема

1. Планот за санација од член 138(2) и финансиската шема од член 139(2) во најмала рака ги содржат поединостите или доказите за следното:

- (а) проценки за трошоците за управување, особено тековните општи трошоци и провизии;
- (б) проценки за приходите и трошоците во поглед на директна деловна дејност, реосигурителни акцепти и реосигурителни цесии;
- (в) прогноза на билансот на состојба;
- (г) проценки на финансиските ресурси наменети за покривање на техничките одредби и условот за солвентност и условот за минимален капитал;
- (д) севкупната политика на реосигурување.

2. Кога надзорните органи побарале план за санација опфатен во член 138(2) или финансиската шема од член 139(2) во согласност со став 1 од овој член, тие се воздржуваат од издавање на потврда во согласност со член 39 за период кој сметаат дека се загрозени правата на имателите на осигурителна полиса или договорните обврски на друштвото за реосигурување.

Член 143

Мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување со кои се прецизираат факторите што треба да се земат предвид за целите на примена на член 138(4) вклучувајќи го максималниот соодветен временски период, изразен во вкупен број на месеци, што ќе биде ист за сите друштва за осигурување и реосигурување како што е наведено во првиот потстав на член 138(4).

Кога е неопходно да се зајакне приближувањето, Комисијата може да донесе мерки за спроведување со кои се утврдуваат дополнителни упатства во поглед на планот на санација од член 138(2), финансиската шема од член 139(2) и во поглед на член 141, водејќи соодветна грижа да се избегнат проциклични ефекти.

Тие мерки, одредени за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

Член 144

Повлекување на дозвола

1. Надзорниот орган на матичната земја-членка може да повлече дозвола што ја дала на друштво за осигурување или реосигурување во следните случаи:

(а) Предметното друштво не ја користи дозволата во рамки од 12 месеци, јасно се откажува или престанува да ја врши деловната дејност повеќе од шест месеци, освен ако предметната земја-членка не донела одредба за престанување на важноста на дозволата во вакви случаи.

(б) предметното друштво повеќе не ги исполнува условите за дозволата;

(в) предметното друштво во голема мера не ги исполнува своите обврски во согласност со прописите на кои подлежи.

Надзорниот орган на матичната земја-членка повлекува дозвола дадена на друштво за осигурување или реосигурување доколку друштвото не е усогласено со условот за минимален капитал и доколку надзорниот орган смета дека поднесената финансиска шема е јасно несоодветна или пак, доколку засегнатото друштво не успее да се усогласи со одобрената шема во рок од три месеци од согледувањето на неусогласеност со условот за минимален капитал.

2. Во случај на повлекување или престанување на важноста, надзорниот орган на матичната земја-членка соодветно ги известува надзорните органи на други земји-членки и тогаш тие надзорни органи преземаат соодветни мерки за да спречат друштвото за осигурување или реосигурување да започне нови операции во рамки на нивните територии.

Надзорниот орган на матичната земја-членка, заедно со овие органи ги презема сите мерки што се неопходни за заштита на интересите на осигурените лица и особено му го забранува слободното располагање со активите на друштвото за осигурување во согласност со член 140.

3. За секоја одлука за повлекување на дозвола треба да се дадат сите причини и за истите да се известат предметното друштво за осигурување или реосигурување

ПОГЛАВЈЕ VIII

Право на основање и слобода на давање услуги

Оддел 1

Основање на друштва за осигурување

Член 145

Услови за основање на филијала

1. Земјите-членки обезбедуваат дека едно друштво за осигурување кое што предложува да основа филијала во територијата на друга земја-членка, за ова ги известува надзорните органи на својата матична земја-членка.

Секое постојано присуство на друштво во територијата на земја-членка се третира на ист начин како филијала, иако присуството нема облик на филијала, но се состои единствено од биро со кое управува самиот персонал на претпријатието или лице што е независно но има постојана дозвола да работи за друштвото како што тоа би го правела некоја агенција.

2. Земјите-членки бараат од секое друштво за осигурување кое предложува да основа филијала во територијата на друга земја-членка да ги обезбеди следните информации во известувањето од став 1:

- (а) земјата-членка во рамки на чија територија предложува да основа филијала;
- (б) шема на работни операции во која во најмала рака се наведени видовите на предвидените деловни дејности и структурната организација на филијалата;
- (в) името на лицето кое што поседува доволни овластувања да го обврзе, во поглед на трети лица, друштвото за осигурување или, во случајот Лојдс (Lloyd's), засегнатото друштво за осигурување и да го/ги претставува во односите со органите и судовите на земјата-членка домаќин (овластен агент);
- (г) адресата во матичната земја-членка од која може да се добијат документи и до која може да се достават, вклучувајќи ги сите соопштенија до овластениот агент.

Во поглед на Лојдс (Lloyd's), во случај на каква било парница во матичната земја-членка која произлегува од преземените обврски од осигурување, осигурениците нема да се третираат понеповолно отколку ако парницата се повела против конвенционалните бизниси.

3. Кога некое друштво за неживотно осигурување има намера неговата филијала да опфаќа ризици од класа 10 во дел А од Анекс I, исклучувајќи ја одговорноста на носителот, тогаш тоа изработува декларација дека станало член на националното биро и националниот гарантен фонд на матичната земја-членка.

4. Во случај на промена на кои било детали што се соопштени во согласност со точка (б), (в) или (г) од став 2, друштвото за осигурување дава писмено известување за промената до надзорните органи на матичната земја-членка и на земјата-членка во која е лоцирана таа филијала, најмалку еден месец пред да се направи измената, така што надзорните органи на матичната земја-членка и надзорните органи на земјата-членка во која таа филијала е лоцирана да можат да ги исполнат нивните соодветни обврски во согласност со член 146.

Член 146

Соопштување на информации

1. Освен ако надзорните органи на матичната земја-членка имаат причина да се сомневаат во соодветноста на системот на управување или финансиската состојба на осигурителното

друштво или на барањата за способност и соодветност на овластениот агент во согласност со член 42, земајќи ги предвид планираните деловни дејности, тие во рок од три месеци од добивањето на сите податоци од член 145(2) им ги соопштуваат тие информации на надзорните органи на матичната земја-членка и за ова го известуваат засегнатото осигурително друштво.

Исто така, надзорните органи на матичната земја-членка потврдуваат дека осигурителното друштво го покрива условот за солвентност и условот за минимален капитал пресметани во согласност со членови 100 и 129.

2. Кога надзорните органи на матичната земја-членка одбиваат да им ги достават информациите од член 145(2) на надзорните органи на матичната земја-членка, тогаш тие му ги наведуваат причините за нивното одбивање на засегнатото осигурително друштво во рамки на три месеци по добивањето на сите информации за кои што станува збор.

Ваквото одбивање или не постапување подлежи на право на жалба пред судовите во матичната земја-членка.

3. Пред филијалата на осигурителното друштво да започне со деловната дејност, надзорните органи на матичната земја-членка, доколку е применливо, во рок од два месеци по добивањето на информациите од став 1 го известуваат надзорниот орган на матичната земја-членка за условите според кои мора да се спроведува таа деловна дејност во матичната земја-членка во корист на општото добро. Надзорниот орган на матичната земја-членка ги соопштува овие информации на предметното осигурително друштво.

Осигурителното друштво може да ја основа филијалата и да започне со деловната дејност од датумот на кој надзорниот орган на матичната земја-членка го добила тоа соопштување или, доколку не е добиено истото, по истекување на периодот што е предвиден во првиот потстав.

Оддел 2

Слобода на давање услуги: од страна на осигурителни друштва

Пододдел 1

Општи одредби

Член 147

Претходно известување на матичната земја-членка

Секое осигурителното друштво кое има намера да се занимава со деловна дејност за прв пат во една или повеќе земји-членки во согласност со слободата за давање услуги, најпрвин ги известува надзорните органи на матичната земја-членка, укажувајќи на природата на ризикот или обврските што предложува да ги опфати.

Член 148

Известување од страна на матичната земја-членка

1. Во рок од еден месец од известувањето предвидено во член 147, надзорните органи на матичната земја-членка и го соопштуваат следново на земјата-членка или земји во рамки на

чии територии едно осигурително друштво има намера да се занимава со деловна дејност во согласност со слободата за давање услуги:

- (а) уверение со кое се потврдува дека осигурителното друштво го покрива условот за солвентност на капитал и условот за минимален капитал пресметани во согласност со членови 100 и 129;
- (б) класите на осигурување кои осигурителното друштво е овластено да ги понуди;
- (в) природата на ризиците или обврските кои осигурителното друштво предложува да ги опфати во земјата-членка домаќин.

Истовремено, надзорните органи на матичната земја-членка го известуваат предметното осигурително друштво за тоа соопштување.

2. Земјите-членки во рамки на чија територија едно друштво за неживотно осигурување, во согласност со слободата на давање услуги, има намера да ги опфати ризиците од класа 10, Дел А од Анекс I, освен одговорноста на носителот, може да бараат од осигурителните друштва да го достават следново:

- (а) името и адресата на претставникот од член 18(1)(ж);
- (б) Декларација дека станало член на националното осигурително биро и националниот гарантен фонд на матичната земја-членка.

3. Доколку надзорните органи на матичната земја-членка не ги достават информациите од став 1 во рамки на периодот утврден во истиот, тогаш тие му ги наведуваат причините на осигурително друштво за нивното одбивање во рамки на тој ист период.

Ваквото одбивање или не постапување подлежи на правото за жалба пред судовите во матичната земја-членка.

4. Осигурителното друштво може да почне со деловна дејност од датумот на кој е известно за соопштението што е предвидено во првиот потстав на став 1.

Член 149

Измени во природата на ризиците или заложите

Секоја измена што едно осигурително друштво има намера да ја направи во поглед на информациите од член 145, е предмет на постапката предвидена во членови 147 и 148.

Пододдел 2

Автомобилска одговорност за штети поврзана со трети лица

Член 150

Задолжително осигурување на автомобилска одговорност за штети поврзани со трети лица

1. Кога едно друштво за неживотно осигурување, преку претпријатие што се наоѓа во

една земја-членка, опфаќа ризик класифициран во класа 10, во Дел А од Анекс I освен одговорноста на носителот што се наоѓа во друга земја-членка, земјата-членка домаќин бара од друштвото да стане член на и да учествува во финансирањето на своето национално биро и национален гарантен фонд.

2. Финансискиот придонес од став 1 се дава само во поглед на ризици, освен одговорноста на носителот, класифицирани во класа 10, во Дел А на Анекс I покриени со давање на услуги. Тој придонес се пресметува врз истата основа како и за друштвата за неживотно осигурување што опфаќаат тие ризици, преку претпријатие лоцирано во таа земја-членка.

Пресметувањето се врши во зависност од приходите од премии на претпријатието од таа класа во земјата-членка домаќин или преку бројот на ризици од таа класа покриени таму.

3. Земјата-членка домаќин може да побара од едно осигурително друштво што дава услуги да работи во согласност со правилата во таа земја-членка што се однесуваат на покривање на зголемени ризици, доколку важат за друштва за неживотно осигурување основани во таа земја-членка.

Член 151

Не-дискриминирање на лица што поднесуваат барања

Земјата-членка домаќин бара од друштвата за неживотно осигурување да обезбедат дека лицата што поднесуваат барања кои што произлегуваат од настани што се случиле на нејзината територија не се ставени во понеповолна состојба како резултат на фактот дека друштвото покрива ризик преку давање на услуги а не преку претпријатие лоцирано во таа држава, освен одговорноста на носителот класифициран во класа 10, во дел А од Анекс I.

Член 152

Претставник

1. За целите од член 151, земјата-членка домаќин бара од друштво за неживотно осигурување да назначи претставник што е резидент или има седиште на нејзината територија кој што ќе ги собере сите неопходни информации во поглед на барања за оштета и кој што ќе има доволни овластувања да го претставува друштвото во поглед на лица кои што претрпеле штета или кои што би можеле да поднесуваат барања за надомест на штета, вклучувајќи го и плаќањето на таквите барања како и да го претставува или доколку е неопходно да го организира неговото претставување пред судови и органи на таа земја-членка во поглед на тие барања.

Исто така, од тој претставник може да се бара да го претставува друштвото за неживотно осигурување пред надзорните органи на матичната земја-членка во поглед на проверка на постоењето и важноста на полисата за осигурување од одговорност поврзана со моторни возила.

2. Земјата-членка домаќин не бара од претставникот да преземе активности во име на друштво за неживотно осигурување што го назначило освен оние утврдени во став 1.

3. Назначувањето на претставникот не претставува отворање на филијала за целите на член 145.

4. Доколку осигурителното друштво не назначило претставник, земјите-членки може да го одобрат претставникот за решавање по барања за надомест на штета назначен во согласност со член 4 од Директива 2000/26/ЕЗ да ја преземе функцијата на претставник споменат во став 1 од овој член.

Оддел 3

Надлежности на надзорните органи на земјата-членка домаќин

Пододдел 1

Осигурување

Член 153

Јазик

Надзорните органи на земјата-членка домаќин може да побараат информациите што се овластени да ги бараат во поглед на деловната активност на осигурителните друштва кои работат на територијата на таа земја-членка да им се доставуваат на официјалниот јазик/јазици на таа земја.

Член 154

Претходно известување и претходно одобрување

1. Земјата-членка не донесува одредби со кои што се бара претходно одобрување или системско известување за општи и посебни услови на полисата, стапките на премии или кога се работи за животно осигурување, техничките основи кои што особено се користат за пресметка на стапките на премии и технички одредби, или обрасци и други документи кои едно осигурителното друштво има намера да ги користи при работење со иматели на полиси.
2. Земјата-членка домаќин бара од едно осигурително друштво кое предложува да се занимава со деловна активност на нејзината територија да изврши несистемно известување на условите на полисата и други документи за целите на проверка на усогласеноста со нејзините национални одредби во поглед на осигурителни договори и тоа барање не претставува предуслов за осигурителното друштво да ја спроведува својата деловна активност.
3. Земјата-членка домаќин нема и не воведува услов за претходно известување или одобрување за предложени зголемувања во стапките на премии освен како дел од општите системи за контрола на цените.

Член 155

Осигурителни друштва што не се усогласени со правните одредби

1. Кога надзорните органи на матична земја-членка утврдуваат дека едно осигурително друштво со филијала или кое што работи во согласност со слободата за давање услуги во нејзината територија не работи во согласност со правните одредби што се применуваат за истото во таа земја-членка, тогаш надзорните органи бараат од предметното осигурително друштво да ја поправи таа неправилност.

2. Доколку предметното осигурително друштво не ги преземе неопходните мерки, надзорните органи на засегнатата земја-членка ги информираат на соодветен начин надзорните органи на матичната земја-членка.

Надзорните органи на матичната земја-членка, во најбрзата прилика, ги преземаат сите соодветни мерки да обезбедат дека предметното осигурително друштво ја поправа таа неправилна состојба.

Надзорните органи на матичната земја-членка ги информираат надзорните органи на земјите-членки домаќини за сите мерки што ги презеле.

3. Доколку и покрај преземените мерки од матичната земја-членка или бидејќи тие мерки се докажат како несоодветни или недостасуваат во таа земја-членка, осигурително друштво и понатаму ги прекршува правните одредби на сила во земјата-членка домаќин, надзорните органи на земјата-членка домаќин може, откако ќе ги информираат надзорните органи на матичната земја-членка, да ги преземат соодветни мерки за да спречат или казнат понатамошни неправилности вклучувајќи, доколку е исклучително неопходно, спречување на тоа друштво и понатаму да склучува нови договори за осигурување во рамки на територијата на земјата-членка домаќин.

Земјите-членки обезбедуваат дека на нивните територии може да се вратат неопходните правни документи за такви мерки во поглед на осигурителни друштва.

4. Ставови 1, 2 и 3 не влијаат врз овластувањата на предметните земји-членки да ги преземаат соодветните вонредни мерки за спречување или казнување на неправилности во рамки на нивните територии. Тоа овластување ја вклучува можноста за спречување на осигурителните друштва да продолжат да склучуваат нови осигурителни договори во рамки на нивните територии.

5. Ставови 1, 2 и 3 немаат влијание врз овластувањето на земјите-членки да ги казнуваат прекршоците во рамки на нивните територии.

6. Кога некое осигурително друштво кое направило прекршок има претпријатие или поседува имот во предметната земја-членка, надзорните органи на таа земја-членка, во согласност со националното право, можат да ги применат националните административни казни кои се пропишани за тоа прекршување по пат на извршување на наспроти тоа претпријатие или имот.

7. Секоја мерка што е донесена во согласност со ставови 2 до 6 што вклучува ограничувања на спроведувањето на осигурителната деловна активност мора да биде соодветно оправдана и да му се соопшти на предметното осигурително друштво.

8. Осигурителните друштва, по барање на надзорните органи на земјата-членка домаќин, им ги доставуваат сите документи што ќе ги побараат за целите на ставови 1 до 7 доколку осигурителните друштва чие главно седиште е во таа земја-членка се обврзани за истото.

9. Земјите-членки ја информираат Комисијата за бројот и видот на случаите кои довеле до одбивање во согласност со членови 146 и 148 кај кои се презеле мерки во согласност со став 4 од овој член.

Врз основа на тоа информирање, Комисијата го известува Комитет за европско осигурување и професионални пензии на секои две години.

Член 156

Рекламирање

Осигурителните друштва со главни седишта во земји-членки може да ги рекламираат своите услуги преку сите расположливи комуникациски средства во земјата-членка домаќин, како предмет на правилата за формата и содржината на таквото рекламирање донесени во корист на општиот интерес.

Член 157

Даноци на премии

1. Без да е во спротивност со какво било последователно усогласување, секој договор за осигурување подлежи единствено на индиректни даноци и слични такси за премии од осигурување во земјата-членка во која постои ризикот или земјата-членка во која е опфатена заложбата.

За целите на првиот став, движен имот во зграда лоцирана во територијата на земја-членка, освен стоки во трговски транзит, се смета како ризик лоциран во таа земја-членка дури доколку зградата и се што е во неа не се покриени со истата осигурителна полиса.

Во Шпанија, осигурителниот договор исто така подлежи на доплати кои што се правно утврдени во корист на шпанскиот “Con-sorcio de Compensación de Seguros” заради извршување на неговите функции во поглед на надомест на штети што произлегуваат од вонредни настани во таа земја-членка.

2. Правото што важи за договорот од член 178 од оваа директива и во согласност со Регулатива (ЕЗ) бр.593/2008 нема влијание врз важечкиот даночен режим.

3. Секоја земја-членка ги применува своите национални одредби за осигурителни друштва што опфаќаат ризици или обврски лоцирани на нејзината територија за мерки со кои што се обезбедува собирањето на предвидените индиректните даноци и слични такси во согласност со став 1.

Пододдел 2

Реосигурување

Член 158

Друштва за реосигурување што не се усогласени со правните одредби

1 Кога надзорните органи на матична земја-членка утврдуваат дека едно друштво за реосигурување со филијала или кое што работи во согласност со слободата на давање услуги на нејзината територија не работи во согласност со правните одредби што се применуваат за истото во таа земја-членка, тогаш надзорните органи бараат од предметното друштво за реосигурување да ја поправи таа неправилност. Истовремено, тие ги упатуваат тие согледувања до надзорниот орган на матичната земја-членка.

2. Доколку и покрај преземените мерки од матичната земја-членка или бидејќи тие мерки се докажале како несоодветни, друштвото за реосигурување и понатаму ги прекршува

правните одредби во сила во земјата-членка домаќин, надзорните органи на земјата-членка домаќин откако ќе ги информираат надзорните органи на матичната земја-членка, може да преземат соодветни мерки за да спречат или казнат понатамошни неправилности вклучувајќи, доколку е исклучително неопходно, спречување на тоа друштво и понатаму да склучува нови договори за реосигурување во рамки на територијата на земјата-членка домаќин.

Земјите-членки обезбедуваат дека на нивните територии може да се вратат неопходните правни документи за такви мерки во поглед на друштва за реосигурување.

3. Секоја мерка што е донесена во согласност со ставови 1 до 2 што вклучува ограничувања на спроведувањето на деловната активност на реосигурување мора да биде соодветно оправдана и да му се соопшти на предметното осигурително друштво.

Оддел 4

Статистички податоци

Член 159

Статистички податоци за прекугранични активности

Секое друштво за осигурување го известува соодветниот надзорен орган на неговата матична земја-членка посебно за трансакции што се извршени во согласност со правото за основање и за оние што се извршени во согласност со слободата на давање услуги за износот на премии, барања за оштета и провизии без одбивање на реосигурувањето, по земја-членка како што следува:

- (а) за неживотно осигурување, по група на класи како што е утврдено во Анекс V;
- (б) за животно осигурување, по секоја од класите I до IX, како што е утврдено во Анекс II.

Што се однесува на Класа 10 во дел A од Анекс I, освен обврската на носителот, предметното друштво го известува надзорниот орган за честотата и просечните трошоци за побарувања.

Надзорниот орган на матичната земја-членка ги упатува информациите од првиот и вториот потстав во рамки на разумен временски рок и во агрегирана форма до надзорните органи на секоја од предметните земји-членки по нивно барање.

Оддел 5

Третман на договори на филијали при ликвидациони постапки

Член 160

Ликвидација на осигурителни друштва

При ликвидација на осигурително друштво, обврските кои што произлегуваат од договори склучени преку филијала или во согласност со слободата на давање услуги се исполнуваат на ист начин како оние кои што произлегуваат од други осигурителни договори на тоа друштво, без да се врши разграничување во поглед на националност во степен до кој се засегнати осигурените лица и корисниците.

Член 161

Ликвидација на друштва за реосигурување

При ликвидација на осигурително друштво, обврските што произлегуваат од договори што се склучени преку филијала или во согласност со слободата на давање услуги се исполнуваат на ист начин како оние кои што произлегуваат од други договори за реосигурување на тоа друштво.

ПОГЛАВЈЕ IX

Филијали што се основани во заедницата и што припаѓаат на друштва за осигурување или реосигурување со главни седишта лоцирани надвор од Заедницата

Оддел 1

Започнување со деловна дејност

Член 162

Начело на давање дозвола и услови

1. Земјите-членки предвидуваат дека започнувањето со деловна дејност, како што е наведено во првиот потстав од член 2(1), од страна на друштво со главно седиште надвор од Заедницата подлежи на дозвола.
2. Една земја-членка може да додели овластување на друштво кога истото ги исполнува следниве услови:
 - (а) овластено е да се занимава со деловна активност во областа на осигурување во согласност со неговото национално право;
 - (б) основа филијала во територијата на земјата-членка во која се бара дозвола;
 - (в) ја презема одговорноста на местото на управување на филијалата да формира сметки кои се карактеристични за деловната активност со која што се занимава таму и таму да ги чува сите записи што се однесуваат на склучените деловни зделки
 - (г) назначува главен претставник што треба да го одобрат надзорните органи;
 - (д) во земјата-членка во која што се бара дозвола поседува активи чиј износ е еднаков најмалку на една половина од апсолутната долна граница предвидена во член 129(1)(г) во поглед на условот за минимален капитал и депонира една четвртина од таа апсолутна долна граница како гаранција;
 - (ѓ) ја презема одговорноста да го покрие условот за солвентност на капиталот и условот за минимален капитал во согласност со барањата од членови 100 и 128;
 - (е) ги соопштува името и адресата на претставникот за решавање по барања за надомест на штета, назначен во секоја земја-членка освен земјата-членка во која се бара дозвола, каде што

ризиците што треба да се опфатат се класифицирани во класа 10 од Дел А на Анекс I, освен одговорноста на носителот;

(ж) поднесува шема на операции во согласност со одредбите од член 163;

(з) ги исполнува условите за управување утврдени во Поглавје IV, Оддел 2.

3. За целите на ова поглавје “Филијала” означува постојано присуство на едно друштво споменато во став 1 на територијата на земја-членка, кое што добива дозвола во таа земја-членка и кое што се занимава со деловна дејност од областа на осигурување.

Член 163

Шема на работни активности на филијалата

1. Шемата на работни активности на филијалата од член 162(2)(ж) го утврдува следново:

(а) природата на ризиците или обврските кои осигурителното друштво предложува да ги опфати;

(б) начелата за водење во поглед на реосигурување;

(в) проценки за идниот услов за солвентност на капиталот, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 4, врз основа на проекција на Билансот на состојба, како и методот на пресметка што се користи да се добијат тие проценки;

(г) проценки за идниот услов за минимален капитал, како што е утврдено во Поглавје VI, Оддел 5, врз основа на проекција на Билансот на состојба, како и методот на пресметка што се користи да се добијат тие проценки;

(д) состојбата на прифатливи сопствени средства и прифатливи основни сопствени средства на друштвото во поглед на условот за солвентност на капиталот и условот за минимален капитал како што е наведено во Поглавје VI, Оддели 4 и 5;

(ѓ) проценки за трошоците од основање на административни служби и организацијата за обезбедување на деловни активности, финансиските ресурси наменети за тие трошоци и доколку ризиците што треба да се опфатат се класифицирани во класа 18 во Дел А од Анекс I, расположливите ресурси за давање помош;

(е) информации за структурата на системот за управување.

2. Како дополнување на условите утврдени во став 1, шемата на работни активности го вклучува следното за првите три финансиски години:

(а) проекција на Билансот на состојба;

(б) проценки на финансиските ресурси наменети за покривање на техничките одредби, условот за солвентност на капиталот и условот за минимален капитал,

(в) за неживотно осигурување;

(и) проценки за трошоците за управување, особено тековните општи трошоци и провизии, освен трошоците за основање;

(ii) проценки за премии или придонеси и барања;

(г) За животно осигурување, план со детални проценки за приходите и трошоците во поглед на директна деловна дејност, реосигурителни акцепти и реосигурителни цесии;

3. Во поглед на животно осигурување, земјите-членки може да побараат од друштвата за осигурување да достават систематично известување за техничките основи што се користат за пресметување на стапки на премии и технички одредби, без тоа барање да претставува предуслов за едно друштво за животно осигурување да ја спроведува својата деловна активност.

Член 164

Пренос на портфолио

1. Во согласност со условите утврдени во националното право, земјите-членки ги овластуваат филијалите основани на нивна територија и опфатени со ова поглавје да пренесат дел или целото нивно портфолио на договори на друштво примател што е основано во истата земја-членка кога надзорните органи на таа земја-членка или доколку е соодветно, на земјата-членка од член 167, потврдуваат дека земајќи го предвид преносот, друштвото примател ги поседува потребните прифатливи сопствени средства за да го покрие условот за солвентност на капиталот од првиот став на член 100.

2. Во согласност со условите утврдени во националното право, земјите-членки ги овластуваат филијалите основани на нивна територија и опфатени со ова поглавје да пренесат дел или целото нивно портфолио на договори на друштво за осигурување со главно седиште во друга земја-членка кога надзорните органи на таа земја-членка или доколку е соодветно, на земјата-членка од член 100, потврдуваат дека земајќи го предвид преносот, друштвото примател ги поседува потребните прифатливи сопствени средства за да го покрие условот за солвентност на капиталот од првиот став на член 100.

3. Кога во согласност со условите утврдени во националното право, една земја-членка ги овластува филијалите основани на нејзина територија и опфатени со оваа глава да пренесат дел или цели нивни портфолија од договори на филијала опфатена со ова поглавје и основана на територијата на друга земја-членка, тогаш таа обезбедува дека надзорните органи на земјата-членка на друштвото примател, или доколку е соодветно, на земјата членка од член 167 потврдуваат дека:

(а) откако ќе се земе предвид преносот, друштвото-примател ги поседува потребните прифатливи сопствени средства за да го покрие условот за солвентност на капиталот;

(б) правото на земјата-членка на друштвото-примател дозволува таков пренос; и

(в) таа земја-членка дала согласност за преносот.

4. При условите од ставови 1 до 3, земјата-членка во која е лоцирана филијалата го врши преносот го одобрува преносот по добивање на согласност од надзорните органи на земјата-членка во која се лоцирани ризиците, или земјата-членка на обврзувањето, доколку е различна од земјата-членка во која што е лоцирана филијалата што го врши преносот.

5. Надзорните органи на земјата-членка што е консултирана го даваат своето мислење или согласност на надзорните органи на матичната земјата-членка на филијалата што врши пренос

во рок од три месеци од добивање на барање. Доколку не се добие одговор од консултираните органи за време на тој период тогаш тој молк се смета за еднаков на поволно мислење или за премолчена дозвола.

6. Преносот што е одобрен во согласност со ставови 1 до 5 се објавува како што е предвидено во националното право на земјата-членка во која е лоциран ризикот или земјата-членка на обврзувањето.

Овој вид на преноси се автоматски важечки за имателите на полиси, осигуреници и сите други лица што имаат права и обврски што произлегуваат од пренесени договори.

Член 165

Технички одредби

Земјите-членки бараат од друштвата да утврдат соодветни технички одредби за покривање на обврските од осигурување и реосигурување, преземени на нивна територија пресметани во согласност со Поглавје VI, Оддел 2. Земјите-членки бараат од друштвата да ги вреднуваат активите и пасивите во согласност со Поглавје VI, Оддел 1 и да ги одредуваат сопствените средства во согласност со Поглавје VI, Оддел 3.

Член 166

Услов за солвентност на капиталот и услов за минимален капитал

1. Секоја земја-членка бара од филијали кои што се основани во нејзината територија, износи на прифатливи сопствени средства што се состојат од ставките од член 98(3).

Условот за солвентност на капиталот и условот за минимален капитал се пресметува во согласност со одредбите од Поглавје VI, Оддели 4 и 5.

Меѓутоа, за целите на пресметување на условот за солвентност на капиталот и условот за минимален капитал, за животно и неживотно осигурување се земаат предвид само работните активности на предметната филијала.

2. Прифатливиот износ на основни сопствени средства што е потребен за покривање на условот за минимален капитал и апсолутната долна граница на тој услов се формира во согласност со член 98(4).

3. Прифатливиот износ на основни сопствени средства не е помалку од половина од апсолутната долна граница што се бара во согласност со член 129(1)(г).

Депозитот доставен во согласност со член 162(2)(д) се пресметува во согласност со таквите прифатливи основни сопствени фондови за да се покрие условот за минимален капитал.

4. Средствата што го претставуваат условот за солвентност на капиталот мора да се чуваат во земјата-членка во која се спроведуваат активностите до износот на условот за минимален капитал, а над тој износ во Заедницата.

Член 167

Предности за друштва со дозвола во повеќе од една земја-членка

1. Секое друштво кое побарало или добило дозвола од повеќе од една земја-членка може да се пријават за користење на следните предности кои се доделуваат единствено заедно:

(а) условот за солвентност на капитал од член 166 се пресметува во поглед на севкупната деловна активност која ја спроведува во рамки на Заедницата;

(б) предвидениот депозит од член 162(2)(д) се прави само во една од тие земји-членки;

(в) активите што го претставуваат условот за минимален капитал се локализираат во согласност со член 134 во која било од земјите-членки во кои ги спроведува своите деловни активности.

во случаите наведени во точка (а) од првиот потстав, се земаат предвид единствено работните активности на сите филијали што се основани во Заедницата за целите на оваа пресметка.

2. Барањето за предностите предвидени во став 1 се доставуваат до надзорните органи на засегнатите земји-членки. Во барањето се наведува органот на земјата-членка кој во иднина треба да ја набљудува солвентноста на севкупната деловна активност на филијалите основани во Заедницата. Мора да се дадат причините за изборот на органот кој што го направил друштвото.

Депозитот од член 162(2)(д) се прави во таа земја-членка.

3. Предностите предвидени во став 1 може да се доделат единствено кога надзорните органи на сите земји-членки во кои е доставено барање се согласат за тоа.

Тие предности важат од периодот кога избраниот надзорен орган ги известува другите надзорни органи дека ќе врши надзор над солвентноста на севкупната деловна активност на филијалите во Заедницата.

Избраниот надзорен орган ги добива од другите земји-членки неопходните информации за надзор на севкупната солвентност на филијалите основани на нивна територија.

4. По барање на една или повеќе предметни земји-членки, доделените предности во согласност со ставови 1, 2 и 3 се повлекуваат истовремено од сите засегнати земји-членки.

Член 168

Сметководство, прудентни и статистички информации и друштва во потешкотии

За целите на овој Оддел важат член 34, член 139(3) и членови 140 и 141.

Што се однесува на примената на членови 137 to 139, кога едно друштво се квалификува за предвидените предности од член 167(1), (2) и (3), одговорниот надзорен орган за проверка на солвентноста на филијалите основани во Заедницата, во поглед на нивната севкупна деловна дејност се третира на ист начин како и надзорниот орган на земјата-членка на чија територија е главното седиште на друштво основано во Заедницата.

Член 169

Поделба на деловните активности за осигурување на животно и неживотно осигурување

1. Филијалите од овој Оддел не се занимаваат истовремено со животно и неживотно осигурување во иста земја-членка.

2. По пат на отстапување од став 1, земјите-членки може да обезбедат дека филијалите од овој Оддел кои на соодветниот датум од првиот потстав на член 73(5), ги спроведувале двете активности истовремено во една земја-членка може и понатаму да ги спроведуваат на тој начин под услов дека секоја активност е посебно управувана во согласност со член 74.

3. Секоја земја-членка која во согласност со вториот потстав на член 73(5) бара од друштвата што се основани на нејзина територија да престанат со истовремено спроведување на активности кои ги вршеле на соодветниот датум од првиот потстав на член 73(5) исто така мора да го наметне овој услов за филијали од овој оддел кои се основани во нејзината територија и истовремено ги вршат и двете активности таму.

Земјите-членки може да обезбедат дека филијалите од овој оддел чие главно седиште ги врши двете активности истовремено и кои на датумите од првиот потстав на член 73(5) спроведувале на територијата на земја-членка само активност за животно осигурување може и понатаму да ја продолжат нивната дејност таму. Кога друштвото сака да спроведува активност на неживотно осигурување во таа територија, тогаш тоа може да спроведува активност на животно осигурување преку филијала.

Член 170

Повлекување на дозвола на друштвата кои што имаат дозвола во повеќе од една земја-членка

При повлекување на дозвола од страна на органот од член 167(2), тој орган ги известува надзорните органи на други земји-членки во кои што работи друштвото и тие органи ги преземаат соодветните мерки.

Доколку причината за тоа повлекување е несоодветност на севкупната состојба во поглед на солвентноста која што ја одредуваат земјите-членки што се согласиле на барањето од член 167, земјите-членки што дале одобрување исто така ги повлекуваат нивните дозволи.

Член 171

Договори со трети земји

Заедницата, преку договори склучени во согласност со Договорот со една или повеќе трети земји, може да се согласи на примена на одредби што се различни на предвидените од овој Оддел, за целите на обезбедување соодветна заштита на иматели на полиса и осигуреници во земјите-членки во согласност со условите за реципрочност.

Оддел 2

Реосигурување

Член 172

Еднаквост

1. Комисијата донесува мерки за спроведување за да ги прецизира критериумите за

проценување дали режимот за солвентност на трета земја што се применува за активности на реосигурување на друштва со главно седиште во таа трета земја е еднаков на оној утврден во Наслов I.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со набљудување од член 301(3).

2. Комисијата, во согласност со регулаторната постапка од член 301(2) и земајќи ги предвид критериумите донесени во согласност со став 1, може да одлучи дали режимот на солвентност на трета земја што се применува за активности на реосигурување на друштва со главно седиште во таа трета земја е еднаков на оној утврден во Наслов I.

Тие одлуки редовно се разгледуваат.

3. Доколку, во согласност со став 2, режимот на солвентност на трета земја е оценет за еднаков на утврдениот во оваа директива, договорите за реосигурување склучени со друштва со главно седиште во таа трета земја се третираат на ист начин како и договорите за реосигурување склучени со друштва со дозвола во согласност со оваа директива.

Член 173

Забрана за заложување на средства

Земјите-членки не задржуваат ниту воведуваат систем на бруто резерви кој што предвидува залог на средства за покривање на преносни премии и се уште ненаплатени побарувања во случаи во кои реосигурувачот е друштво за осигурување или реосигурување од трета земја лоцирано во земја чиј режим на солвентност е оценет како еднаков на утврдениот од оваа директива во согласност со член 172.

Член 174

Начело и услови за спроведување на политика за реосигурување

За друштва за реосигурување од трети земји кои што започнуваат или спроведуваат активност на реосигурување на нејзина територија, една земја-членка не ги применува одредбите кои што резултираат со поповолен третман од оној што им е доделен на друштва за реосигурување со главно седиште во таа земја-членка.

Член 175

Договори со трети земји

1. Комисијата може да достави предлози до Советот за спогодување за договори со една или повеќе трети земји во поглед на средствата за вршење надзор над следното:

(а) друштва за реосигурување од трети земји кои што вршат деловни активности за реосигурување во Заедницата;

(б) друштва за реосигурување од Заедницата кои што вршат деловни активности за реосигурување во територијата на трета земја.

2. Договорите од став 1, во согласност со условите за еднаквост на прудентното регулирање, особено се со цел да обезбедат ефективен пазарен пристап за друштва за реосигурување во територијата на секоја договорна страна и ќе обезбедат заемно признавање на правила и практики за реосигурување. Исто така тие имаат за цел да го обезбедат следново:

(а) дека надзорните органи на земјите-членки можат да ги обезбедат неопходните информации за надзор на друштва за реосигурување со главни седишта во Заедницата и што вршат деловна активност во територијата на засегнати трети земји;

(б) дека надзорните органи на трети земји можат да ги обезбедат неопходните информации за надзор на друштва за реосигурување со главни седишта во нивните територии и што вршат деловна активност во Заедницата.

3. Без да е во спротивност со член 300(1) и (2) од Договорот, Комисијата со помош на Комитет за европско осигурување и професионални пензии го испитува исходот на преговорите од став 1 од овој член и резултатот.

ПОГЛАВЈЕ X

Гранки на друштва за осигурување и реосигурување управувани со законите на трета земја и стекнување на удели преку тие друштва

Член 176

Информации од земји-членки до Комисијата

Надзорните органи на земјите-членки ја информираат Комисијата и надзорните органи на други земји-членки за секоја дозвола на директна и индиректна филијала, чие едно или две матични друштва се управуваат во согласност со законите на трета земја.

Исто така, тоа известување содржи означување на структурата на засегнатата група.

Кога едно друштво управувано во согласност со правото на трета земја стекнува удел во друштво за осигурување и реосигурување овластено во Заедницата што би го претворило во филијала на тоа друштво на трета земја, надзорните органи на матичната земја-членка ја информираат Комисијата и надзорните органи на другите земји-членки.

Член 177

Третман од трети земји за друштва за осигурување и реосигурување на Заедницата

1. Земјите-членки ја известуваат Заедницата за какви било потешкотии со кои што се соочиле нивните друштва за осигурување и реосигурување при нивното основање и работење во трета земја или при спроведувањето на деловната активност во трета земја.

2. Комисијата периодично поднесува извештај до Советот за испитување на дадениот третман во трети земји на друштва за осигурување и реосигурување со дозвола во Заедницата во поглед на следното:

- (а) основање на друштва за осигурување и реосигурување во трети земји, овластени во Заедницата;
- (б) стекнување на удели во друштва за осигурување и реосигурување на трети земји;
- (в) спроведување на осигурителни и реосигурителни активности од страна на така основаните друштва;
- (г) прекугранично обезбедување на активности за осигурување и реосигурување од Заедницата на трети земји.

Комисијата ги поднесува тие извештаи до Советот, заедно со сите соодветни предлози или препораки.

НАСЛОВ II

ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ ЗА ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I

Важечко право и услови за договори за директно осигурување

Оддел 1

Важечко право

Член 178

Важечко право

Секоја земја-членка што не подлежи на примената на Регулатива (ЕЗ) бр.593/2008 ги применува одредбите на таа регулатива со цел да го одреди правото што се применува за договори за осигурување што спаѓаат под опсег на член 7 од таа регулатива.

Оддел 2

Задолжително осигурување

Член 179

Поврзани обврски

1. Друштвата за неживотно осигурување може да понудат и склучат договори за задолжително осигурување во согласност со предвидените услови од овој член.
2. Кога една земја-членка наметнува обврска за осигурување, еден договор за осигурување не е доволен за таа обврска освен ако не се усогласува со посебните одредби во поглед на тоа осигурување утврдено од таа земја-членка.
3. Кога една земја-членка наметнува задолжително осигурување и осигурителното друштво е задолжено да ги извести надзорните органи за секој прекин на покривањето, таквиот прекин може да се примени за оштетени трети земји само во условите утврдени од таа земја-членка.

4. Секоја земја-членка и ги соопштува на Комисијата ризиците за кои осигурувањето е задолжително во согласност со нејзиното законодавство, наведувајќи го следново:

(а) посебните правни одредби во поглед на тоа осигурување;

(б) деталите кои мора да се наведат во уверението кое што едно друштво за неживотно осигурување мора да го издаде на осигуреник доколку таа земја-членка бара доказ дека е спазена одредбата за давање на осигурување.

Една земја-членка во поглед на деталите од точка б на првиот потстав, може да побара да вклучуваат декларација од друштвото за осигурување дека договорот ги исполнува посебните одредби во поглед на тоа осигурување.

Комисијата ги објавува деталните податоци од точка б на првиот потстав во *Службен весник на Европската унија*.

Оддел 3

Општ интерес

Член 180

Општ интерес

Ниту земјата-членка во која е лоциран ризик ниту земјата-членка на заложбата го спречува имателот на полисата да склучи договор со осигурително друштво со добиена дозвола во согласност со условите од член 14 само доколку тој склучен договор не е во спротивност со правните одредби за заштита на општиот интерес во земјата-членка во која е лоциран ризикот или во земјата-членка на заложбата.

Оддел 4

Услови за договори за осигурување и стапки на премии

Член 181

Неживотно осигурување

1. Земјите-членки не бараат претходно одобрување или систематско известување на општите и посебните услови на полисата, стапките на премии или обрасци и други печатени документи кои што едно друштво за осигурување има намера да ги користи при зделки со иматели на полиса.

Земјите-членки може да бараат несистематско известување на тие услови на полиса и други документи единствено за целта на проверка на усогласеност со националните одредби во поглед на договори за осигурување. Тие барања не претставуваат предуслов за едно друштво за осигурување да спроведува деловна активност.

2. Една земја-членка која што го прави осигурувањето задолжително, може да бара од друштвата за осигурување да му ги соопштат на надзорниот орган општите и посебни услови на таквото осигурување пред да се почне со нивно користење.

3. Земјата-членка домаќин нема да задржи ниту да воведе обврска за претходно известување или одобрување на предложени зголемувања на стапките на премии освен како дел од општите системи за контрола на цените.

Член 182

Животно осигурување

Земјата-членка не бара претходно одобрување или систематско известување на општите и посебни услови на полисата, стапките на премии, техничките основи што се користат особено при пресметување на стапки на премии и технички одредби или обрасци и други печатени документи кои едно друштво за животно осигурување има намера да ги користи при зделки со иматели на полиса.

Меѓутоа, матичната земја-членка може единствено заради целта на проверка на усогласеност со националните одредби во поглед на статистички принципи, да побара систематско известување на техничките основи што се користат особено за пресметка на стапки на премии и технички одредби. Тие барања не претставуваат предуслов за едно друштво за осигурување да спроведува деловна активност.

Оддел 5

Информации за иматели на полиса

Пододдел 1

Неживотно осигурување

Член 183

Општи информации за иматели на полиса

1. Пред да се склучи еден договор за неживотно осигурување, друштвото за неживотно осигурување го информира имателот на полиса за следново:

- (а) правото што се применува за договорот, кога страните немаат право на слободен избор;
- (б) фактот дека страните имаат слобода да го избираат правото што се применува и правото што осигурителното друштво предлага да се избере.

Осигурителното друштво исто така го информираат имателот на полиса за режимот за постапување по жалби на иматели на полиса во поглед на договори вклучувајќи, доколку е соодветно, постоењето на тело за жалби без да е во спротивност со правото на имателот на полиса да отпочне со судски постапки.

2. Обврските од став 1 важат единствено доколку имателот на полиса е физичко лице.

3. Деталните правила за спроведување на ставови 1 и 2 ги утврдува земјата-членка во која е лоциран ризикот.

Член 184

Дополнителни информации за неживотно осигурување
што се нудат во согласност со правото за основање или слободата за
давање услуги

1. Кога неживотното осигурување се нуди во согласност со правото за основање или слободата за давање услуги, имателот на полиса, пред преземање каква било обврска, се информира за земјата-членка во која е лоцирано главното седиште или доколку е соодветно, филијалата со која треба да се склучи договорот.

Сите документи што се издаваат на имателот на полиса ги содржат информациите од првиот потстав.

Обврските што се наметнуваат од првиот и вториот потстав не важат за големи ризици

2. Договорот или кој било документ што дава покритие, заедно со предлогот за осигурување, кога е задолжително за имателот на полиса, ги наведува адресата на главното седиште или доколку е соодветно, на филијалата на друштвото за неживотно осигурување кое што го дава покритието.

Земјите-членки може да побараат името и адресата на претставникот на друштвото за неживотно осигурување од член 148(2)(а) исто така да бидат застапени во документите од првиот потстав на овој став.

Пододдел 2

Животно осигурување

Член 185

Информации за иматели на полиса

1. Пред да се склучи договорот за животно осигурување на имателот на полиса му се соопштуваат информациите, во најмала рака од ставови 2 до 4.

2. Се соопштуваат следниве информации за друштвото за животно осигурување:

- (а) името на друштвото и неговата правна форма;
- (б) името на земјата-членка на главното седиште и доколку е соодветно, филијалата со која се склучува договор;
- (в) адресата на главното седиште и доколку е соодветно на филијалата со која се склучува договорот;
- (г) конкретно упатување кон извештајот за солвентноста и финансиските услови како што е утврдено во член 51, што му овозможува на имателот на полиса лесен пристап до овие информации.

3. Се соопштуваат следните информации во поглед на заложбата:

- (a) дефиниција на секоја бенефиција и секоја опција;
- (б) рокот на важност на договорот;
- (в) поединостите за прекинување на договорот;
- (г) начините на исплата на премии и рок на плаќањата;
- (д) начините на пресметка и распределба на бонуси;
- (ѓ) упатување на откупна вредност и намалената осигурителна сума и степенот до кој истите се гарантирани;
- (е) информирање за премиите за секоја бенефиција, двете главни бенефиции и дополнителни бенефиции доколку е соодветно;
- (ж) за полиси поврзани со инвестициски фондови, дефиниција на фондовите со кои се поврзани бенефициите;
- (з) укажување на природата на основните средства за полиси поврзани со единици;
- (с) режим за примена на правото за откажување;
- (и) општи информации за даночниот режим што се применува за видот на полиса;
- (ј) режимот за постапување по жалби за договорите од страна на имателите на полиса, иматели на животно осигурување или корисници во согласност со договори вклучувајќи, доколку е соодветно, постоење на тело за жалби, без да е во спротивност со правото да се отпочнат судски постапки;
- (к) правото што се применува за договорот кога страните немаат право на слободен избор, или пак кога страните можат да го изберат правото што се применува, правото што друштвото за животно осигурување предлага да се избере.

4. Како дополнување, се доставуваат посебни информации со цел да се обезбеди соодветно разбирање на ризиците од Договорот кои ги презема имателот на полиса.

5. Имателот на полиса се информира за секоја промена во поглед на следните информации во тек на времето на важност на Договорот:

- (a) условите на полисата, општите како и посебните;
- (б) името на друштвото за животно осигурување, неговата правна форма или адресата на неговото главно седиште и доколку е соодветно, на филијалата што го склучила Договорот;
- (в) сите информации наведени во точки (г) до (с) од став 3 при случај на промена на условите на полисата или при измена на правото што важи за договорот;
- (г) годишно известување на состојбата во поглед на бонусите.

Кога во поглед на понуда или склучување на договор за животно осигурување, осигурителното друштво произлегува со сума во поглед на износот на потенцијални плаќања над или надвор од плаќањата утврдени со договор, осигурителното друштво му дава на осигуреникот

примерок на пресметка при што се утврдува потенцијалното доспеано плаќање со примена на основата за пресметка на премии со користење на три различни стапки на камата. Ова не важи за орочени осигурувања и договори. Осигурителот го известува носителот на полиса на јасен и разбирлив начин дека примерокот на пресметка е само модел на пресметка базиран на апстрактни претпоставки и дека имателот на полиса нема да изведе никакви договорни барања од примерокот на пресметка.

Кога се работи за осигурување со учество во добивката, осигурителот го известува имателот на полиса писмено на годишно ниво за состојбата на побарувањата од страна на имателот на полиса, вклучувајќи го учеството во добивката. Дополнително, кога осигурителот обезбедил цифри за потенцијалниот иден развој на учеството во добивката, тој го информира имателот на полиса за разликите помеѓу реалната насока и првичните податоци.

6. Информациите од ставови 2 до 5 се обезбедуваат на јасен и точен начин, во писмена форма, на официјалниот јазик на земјата-членка на обврзувањето.

Меѓутоа, таквите информации може да бидат на друг јазик доколку тоа го побара имателот на полиса и го дозволи правото на земјата-членка или доколку имателот на полиса има слобода да го избере применливото право.

7. Земјата-членка на обврзувањето може да побара од друштвата за животно осигурување да обезбеди информации како дополнување на оние од ставови 2 до 5 само ако тоа е неопходно за имателот на полиса соодветно да ги разбере битните елементи на обврската.

8. Деталните правила за спроведување на ставови 1 и 7 ги утврдува земјата-членка на обврската.

Член 186

Период за откажување

1. Земјите-членки обезбедуваат за имателите на полиса кои што склучуваат посебни договори за животно осигурување да имаат период помеѓу 14 и 30 дена во чии рамки може да го откажат договорот од периодот кога се информирани дека истиот е склучен.

Известувањето за откажување од страна на имателите на полиса ги ослободува од каква било понатамошна обврска што произлегува од договорот.

Другите правни ефекти и условите за откажување се утврдуваат со правото што важи за договорот, особено во поглед на режимот за информирање на имателот на полиса дека договорот е склучен.

2. Земјите-членки може да изберат да не го применуваат став 1 во следите случаи:

(а) кога времетраењето на некој договор е шест месеци или помалку;

(б) кога, заради состојбата на имателот на полиса или условите на склучување на договорот, имателот на полиса нема потреба од посебна заштита.

кога земјите-членки ја искористуваат можноста утврдена во првиот потстав, тој факт го прецизираат во нивното право.

ПОГЛАВЈЕ II

Одредби карактеристични за неживотно осигурување

Оддел 1

Општи одредби

Член 187

Услови на полисата

Општите и посебни услови на полисата не вклучуваат какви било услови што треба да се исполнат во посебни случаи, специфичните околности на ризикот што треба да се покрие.

Член 188

Укинување на монополи

Земјите-членки обезбедуваат дека се укинуваат монополите во поглед на започнување на деловна активност во поглед на некои видови на осигурување, дадени на тела основани во рамки на нивни територии како што е наведено во член 8.

Член 189

Учество во национални гарантни шеми

Земјите-членки домаќини, во согласност со истите услови како и за друштвата за неживотно осигурување што се овластени во нивните територии, може да побараат од друштвата за неживотно осигурување да се придружат и да учествуваат во секоја шема создадена за гарантирање на плаќањето на побарувањата во поглед на осигурувањето кон осигуреници и оштетени трети страни.

Оддел 2

Коосигурување на ниво на Заедницата

Член 190

Операции на коосигурување на ниво на Заедницата

1. Овој оддел важи за операциите на коосигурување на ниво на Заедницата и тоа оние операции на осигурување кои што се однесуваат на еден или повеќе ризици класифицирани во согласност со класи 3 до 16 од Дел А на Анекс I и коишто се ги исполнуваат следните услови:

- (а) станува збор за голем ризик;
- (б) ризикот е покриен со единствен договор со севкупна премија и за ист период од едно или повеќе друштва за осигурување, секое во својата улога како коосигурител, од кои едното е водечко друштво за осигурување;
- (в) ризикот е лоциран во Заедницата;

(г) за целите на покривање на ризикот, водечкото друштво за осигурување се третира како да е друштво за осигурување што го покрива целиот ризик;

(д) најмалку еден од коосигурителите учествува во договорот преку главно седиште или филијала основана во земја-членка освен онаа на водечкото друштво за осигурување;

(ѓ) водечкото друштво за осигурување целосно ја презема улогата на водач во коосигурувањето и особено ги одредува условите на осигурувањето и тарифирањето.

2. Членови 147 до 152 важат само за водечкото друштво за осигурување.

3. Операциите на коосигурување кои што не ги исполнуваат условите утврдени во став 1 и понатаму подлежат на одредбите на оваа директива освен оние од овој Оддел.

Член 191

Учество во коосигурување на ниво на Заедницата

Правото на друштвата за осигурување да учествуваат во коосигурување на ниво на Заедницата не подлежат на какви било одредби освен оние од овој Оддел.

Член 192

Технички одредби

Размерот на техничките одредби го одредуваат различните коосигурители во согласност со правилата што ги утврдува нивната матична земја-членка или, во отсуство на такви правила, во согласност со вообичаената практика на таа земја.

Меѓутоа, техничките одредби се најмалку еднакви на оние што ги утврдува водечкиот осигурител во согласност со правилата на неговата матична земја-членка.

Член 193

Статистички податоци

Матичните земји-членки обезбедуваат дека коосигурителите чуваат статистички податоци со што се покажува степенот на операции на коосигурување на ниво на Заедницата во кои што учествуваат и засегнатите земји-членки.

Член 194

Третман на договори за коосигурување при ликвидациони постапки

Во случај на ликвидациона постапка врз друштво за осигурување, обврските што произлегуваат од учеството во договори за коосигурување на ниво на Заедницата се исполнуваат на оној начин како и оние што произлегуваат од другите осигурителни договори на тоа друштво без разграничување во поглед на националноста на осигурените и корисниците.

Член 195

Размена на информации помеѓу надзорните органи

За целите на спроведување на овој оддел, надзорните органи на земјите-членки во рамки на соработката од Наслов I, Поглавје IV, Оддел 5, ги обезбедуваат меѓу себе сите неопходни информации.

Член 196

Соработка во поглед на спроведувањето

Комисијата и надзорните органи на земјите-членки имаат блиска соработка за целите на испитување на сите потешкотии кои може да настанат при спроведувањето на овој оддел.

Во текот на таа соработка тие посебно ги испитуваат сите практики кои може да укажат дека водечкото друштво за осигурување не ја презема улогата на водач во практиката на коосигурување или пак дека ризиците не предвидуваат учество на две или повеќе осигурителни друштва за нивно покривање.

Оддел 3

Помош

Член 197

Активности слични на оние поврзани со помош при патување

Земјите-членки може да донесат одредба за помош за лица кои што наидуваат на тешкотии при услови освен оние од член 2(2) при спазување на оваа директива.

Кога една земја-членка донесува таква одредба, таа активност ја смета како класифицирана во класа 18, дел А на Анекс I.

Вториот потстав не влијае на никој начин врз можностите за класификација утврдени во Анекс I за активности кои очигледно спаѓаат во други класи.

Оддел 4

Осигурување на правни трошоци

Член 198

Опсег на овој оддел

1. Овој оддел важи за осигурување на правни трошоци опфатено во класа 17, во дел А на Анекс I при ветување на едно осигурително друштво, наспроти плаќање премија да ги преземе трошоците од судски постапки и да обезбеди други услуги директно поврзани со осигурително покривање, особено со оглед на следното:

(а) обезбедување надомест на претрпена загуба, штета или повреда на осигуреникот преку спогодување надвор од судот или преку граѓански или кривични постапки;

(б) бранење или претставување на осигуреникот во граѓански, кривични, управни или други постапки или во поглед на каква било тужба наспроти тоа лице.

2. Овој оддел не важи за следново:

(а) осигурување на правни трошоци кога тој вид осигурување се однесува за спорови или ризици што произлегуваат од, или се поврзани со употребата на морски пловни објекти;

(б) активноста на друштвото за осигурување што обезбедува осигурување од граѓанска одговорност за целите на бранење или претставување на осигуреник во истрага или постапка, доколку таа активност се спроведува во исто време во интерес на тоа осигурително друштво во согласност со таквото осигурување;

(в) доколку една земја-членка одлучи така, активноста на преземени правни трошоци од осигурување од страна на осигурител што го склучува осигурувањето за давање помош што ги исполнува следниве услови:

(i) активноста се спроведува во земја-членка освен онаа во која осигуреното лице има постојано место на живеење;

(ii) активноста претставува дел на договор што ја опфаќа само помошта предвидена за лица што наидуваат на тешкотии при патувањето, додека не се дома или во нивното постојано место на живеење.

За целите на точка (в) од првиот потстав, договорот јасно наведува дека предметното покритие е ограничено на околностите од таа точка и е дополнително на помошта.

Член 199

Посебни договори

Покривањето на правни трошоци подлежи на посебен договор од оној што се изработува за други класи на осигурување или пак е уредено во посебен дел на една полиса во која се прецизирани природата на покритието на правните трошоци, и доколку земјата-членка побара, износот на соодветната премија.

Член 200

Управување со барања

1. Матичната земја-членка обезбедува дека друштвата за осигурување донесуваат барем еден од начините за управување со барања утврдени во ставови 2, 3 и 4, во согласност со опцијата избрана од земјата-членка или по нивен избор, доколку земјата-членка се согласи.

Без оглед на тоа кое решение е избрано, интересот на лицата што имаат покритие на правни трошоци се смета дека е заштитен на еднаков начин во согласност со овој оддел.

2. Друштвата за осигурување обезбедуваат дека ниеден член на персоналот кој што е засегнат со управување со барањата за судски трошоци или правни совети во тој поглед, во исто време не спроведува слична активност во друго друштво кое што има финансиска, трговска или управна поврзаност со првото друштво за осигурување и кое што се занимава со една или повеќе од другите класи на осигурување утврдени во Анекс I.

Друштвата за мешано осигурување обезбедуваат дека ниеден член на персоналот што е засегнат со управување со барања во поглед на судски трошоци или правни совети во тој поглед, не се занимава истовремено со слична активност за друга класа која тие ја извршуваат.

3. Друштвото за осигурување го доверува управувањето со барања во поглед на осигурување на правни трошоци на друштво што е посебно правно лице. Тоа друштво се споменува во посебен договор или оддел опфатени во член 199.

Доколку друштвото кое што е посебно правно лице е поврзано со осигурително друштво кое што спроведува една или повеќе класи на осигурување опфатени во Дел А на Анекс I, членовите на персоналот на друштвото со посебно правно лице засегнати со управување со барања или правни совети поврзани со таквото управување не се занимаваат со иста или слична активност во другото друштво за осигурување во исто време. Земјите-членки може да ги наметнат истите услови за членовите на административниот, управен или надзорен орган.

4. Договорот обезбедува дека осигурените лица може да назначат адвокат по нивен избор или, во степен до кој дозволува националното право, секое друго лице што е соодветно квалификувано, од моментот од кој тие осигурени лица имаат барање во согласност со договорот.

Член 201

Слободен избор на адвокат

1. Секој договор за осигурување на правни трошоци јасно обезбедува дека:

- (а) кога во согласност со националното право, се бара од некој адвокат или друго лице што е соодветно квалификувано да брани, претставува или да им служи на интересите на осигуреното лице во какво било истрага или постапка, тоа осигурено лице е слободно да избере таков адвокат или друго лице;
- (б) осигурените лица се слободни да избираат адвокат или доколку претпочитаат и до степен до кој дозволува националното право, секое друго соодветно квалификувано лице да служи во нивен интерес кога настанува судир на интереси.

2. За целите на овој Оддел поимот “Адвокат” означува секое лице кое што има право да ги спроведува своите професионални активности во согласност со едно од назначувањата утврдени во Директива 77/249/ЕЕЗ на Советот од 22 март 1977 год. за олеснување на ефикасното применување на слободата за давање услуги од страна на адвокатите³⁶.

Член 202

Исклучок на слободно избирање на адвокат

1. Земјите-членки може да предвидат исклучување од член 201(1) за осигурување на правни трошоци доколку се исполнети сите следни услови:

- (а) осигурувањето е ограничено на случаи кои произлегуваат од употреба на патни возила во територијата на засегнатата земја-членка;
- (б) осигурувањето е поврзано со договор за давање помош во случаи на несреќа или дефект што вклучува патно возило;
- (в) Ниту друштвото за осигурување за правни трошоци ниту осигурителот за давање

³⁶ Сл.весник L 78, 26.3.1977, стр. 17.

помош спроведува каква било класа на осигурување од одговорност;

(г) преземени се мерки, правните совети и застапувањето на секоја страна во спорот да се врши од страна на целосно независни адвокати кога тие страни се осигурани за правни трошоци од страна на истото осигурително друштво.

2. Ослободување дадено како резултат на став 1 не влијае врз примената на член 200.

Член 203

Арбитража

Член 204

Судир на интереси

Земјите-членки заради решавање на каков било спор помеѓу друштвото за осигурување на правни трошоци и осигуреникот и без да е во спротивност со какво било право на жалба до судски орган што може да е предвидено со национално право, обезбедуваат арбитража или други постапки што нудат споредливи гаранции на објективност.

Договорот за осигурување го предвидува правото на осигуреното лице за такви постапки.

Кога се јавува конфликт на интереси или пак постои несогласување за решавање на спорот, осигурителот на правни трошоци или доколку е соодветно, службата за решавање на спорови го информира осигуреното лице за правото од член 201(1) и за можноста за примена на постапката од член 203.

Член 205

Укинување на специјализацијата во поглед на осигурување на правни трошоци

Земјите-членки ги укинуваат сите одредби кои му забрануваат на друштвата за осигурување да се занимаваат истовремено со осигурување на правни трошоци и други класи на осигурување на нивна територија.

Оддел 5

Здравствено осигурување

Член 206

Здравствено осигурување како алтернатива на социјалната сигурност

1. Земјите-членки кај кои договорите за покривање на ризиците во согласност со класа 2 во Дел А на Анекс I може да служат како делумна или целосна алтернатива за здравствено покритие предвидено со статуторниот систем на социјална сигурност може да побараат:

(а) тие договори да се согласуваат со посебните правни одредби донесени од страна на таа земја-членка за заштита на општото добро во таа класа на осигурување;

(б) општите и посебни услови на тоа осигурување им се соопштуваат на надзорните органи на таа земја-членка пред нивна употреба.

2. Земјите-членки може да побараат системот за здравствено осигурување опфатен во став 1 да функционира на техничка основа слична на онаа за животно осигурување кај која се исполнуваат сите следни услови:

- (а) платените премии се пресметуваат врз основа на табели на веројатност и други статистички податоци што се важни за земјата-членка во која е лоциран ризикот во согласност со математичките методи што се користат во осигурување;
- (б) Се формира резерва за постара возраст;
- (в) осигурителот може да го откаже договорот само во рамки на фиксен период што го одредува земјата-членка во која е лоциран ризикот;
- (г) договорот предвидува можно зголемување на премиите или намалување на плаќањата, дури и за тековни договори;
- (д) договорот предвидува дека имателите на полиса може да го сменат нивниот постоечки договор со нов договор што е во согласност со став 1, понуден од истото друштво за осигурување или истата филијала и земајќи ги предвид нивните стекнати права.

Во случаите од точка (д) на првиот потстав, се зема предвид резервата за поголема возраст и може да се бара ново медицинско испитување само за зголемено покритие.

Надзорните органи на засегнатата земја-членка ги објавува табелите на веројатност и други важни статистички податоци од точка (а) на првиот потстав и ги пренесуваат на надзорните органи на матичната земја-членка.

Премиите мора да бидат доволни, врз основа на разумни статистички претпоставки, за друштвата за осигурување да можат да ги исполнат сите нивни обврски имајќи ги предвид сите аспекти на нивната финансиска состојба. Матичната земја-членка бара техничките основи за пресметка на премиите да им се соопштат на нејзините надзорни органи пред производот да биде пуштен во промет.

При измена на постојните договори исто така важат третиот и четвртиот потстав.

Оддел 6

Осигурување од несреќи на работно место

Член 207

Задолжително осигурување од несреќи на работно место

Земјите-членки може да побараат од секое друштво за осигурување кое што на сопствен ризик нуди задолжително осигурување од несреќи на работно место да се усогласи со посебните одредби на нивното национално право во поглед на таквото осигурување, освен одредбите во поглед на финансиски надзор што е исклучителна одговорност на матичната земја-членка.

ПОГЛАВЈЕ III

Одредби карактеристични за животно осигурување

Член 208

Забрана на задолжително пренесување на дел од преземањето на одговорност

Земјите-членки не бараат од друштвата за животно осигурување да префрлат дел од нивните активности на преземање одговорност наведени во член 2(3) на организација или организации одредени со национално право.

Член 209

Премии за нови деловни дејности

Премиите за нови деловни дејности се доволни, врз основа на разумни статистички претпоставки, за да им се овозможи на друштвата за животно осигурување да ги исполнат сите свои обврски и особено, за утврдување на соодветни технички одредби.

За таа цел, може да се земат предвид сите аспекти на финансиската состојба на друштвото за животно осигурување без влез на ресурси, освен премии и приходот од нив да е систематски и постојан на начин што може да ја загрози солвентноста на засегнатото друштво на долг рок.

ПОГЛАВЈЕ IV

Правила што се карактеристични за реосигурување

Член 210

Реосигурување со ограничено преземање ризик

1. Земјите-членки обезбедуваат дека друштвата за осигурување и реосигурување кои што склучуваат договори за реосигурување со ограничено преземање ризик или се занимаваат со активности на истото се во можност соодветно да ги утврдат, измерат, следат, управуваат, контролираат и известуваат ризиците што произлегуваат од тие договори или активности.

2. Со цел да се обезбеди дека е донесен усогласен пристап во поглед на активностите на реосигурување со ограничено преземање ризик, Комисијата може да донесе мерки за спроведување со кои што се прецизираат одредбите на став 1 во поглед на следење, управување и контрола на ризиците што произлегуваат од активности за реосигурување со ограничено преземање ризик.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива, меѓу другото, преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

3. За целите на ставови 1 и 2 реосигурувањето со ограничено преземање ризик означува реосигурување во согласност со кое јасниот максимален потенцијал на загуба, изразен како пренесен максимален економски ризик, што произлегува и од значаен преземен ризик од осигурување и од преземање на временски ризик ја надминува премијата за целиот рок на договорот со ограничена но значајна сума, заедно со најмалку една од следниве карактеристики:

- (а) јасно и материјално разгледување на временската вредност на парите;
- (б) договорни одредби со цел израмнување на економските резултати помеѓу договорните страни за целиот рок на договорот со цел да се овозможи насочен трансфер на ризикот.

Член 211

Ентитети со посебна намена

1. Земјите-членки дозволуваат основање на ентитети со посебна намена во рамки на нивната територија, како предмет на претходно надзорно одобрување.
2. Со цел да се обезбеди усогласен пристап во поглед на ентитети со посебна намена, Комисијата донесува мерки за спроведување со кои се утврдува следното:
 - (а) опсегот на овластување;
 - (б) задолжителни услови што треба да се вклучат во сите издадени договори;
 - (в) погодни и соодветни услови како што е наведено во член 42 за лицата што управуваат со ентитети со посебна намена;
 - (г) погодни и соодветни услови за акционери или членови со квалификувано учество во ентитети со посебна намена;
 - (д) солидни административни и сметководствени постапки, соодветни механизми на внатрешна контрола и услови за управување со ризик;
 - (ѓ) услови за сметководствени, прудентни и статистички информации;
 - (е) услови за солвентност.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива, меѓу другото, преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

3. Ентитети со посебна намена овластени пред 31 октомври 2012 год. се предмет на правото на земјата-членка што му дала дозвола на друштвото со посебна цел. Меѓутоа, секоја нова активност што ја започнува таквото ентитетот со посебна намена по тој датум е предмет на ставови 1 и 2.

НАСЛОВ III

НАДЗОР НА ГРУПА НА ДРУШТВА ЗА ОСИГУРУВАЊЕ И РЕОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I

Групен надзор: дефиниции, случаи на примена, опсег и нивоа

Оддел 1

Дефиниции

Член 212

Дефиниции

1. За целите на овој наслов важат следните дефиниции:

(а) “Друштво-учесник” означува друштво што е или матично или друго друштво со удел или друштво поврзано со друштво преку врска како што е утврдено во член 12(1) на Директива 83/349/ЕЕЗ;

(б) “Поврзано друштво” означува или друштво-подружница или друго друштво во кое се поседува удел или друштво поврзано со друштво преку врска како што е утврдено во член 12(1) на Директива 83/349/ЕЕЗ;

(в) “Група” означува група на друштва која:

(i) се состои од друштво-учесник, нејзините филијали и објекти во кои имаат удел друштвото-учесник или неговите подружници, како и друштвата што се поврзани едно со друго по пат на врска како што е утврдено во член 12(1) на Директива 83/349/ЕЕЗ; или

(ii) се заснова на создавање на цврсти и одржливи финансиски врски помеѓу тие друштва на договорен или на друг начин и дека тие може да вклучат заеднички здруженија или здруженија од заеднички вид под услов дека:

—едно од тие друштва ефикасно применува доминантно влијание над одлуките на другите друштва што се дел од таа група, преку централизирана координација вклучувајќи финансиски одлуки; и

—основање и поништување на таквите врски за целите на овој наслов се предмет на претходно одобрување од групниот надзорник,

кога друштвото што применува централизирана координација се смета за матично друштво и другите друштва се сметаат за подружници;

(г) “Групен надзорник” го означува надзорниот орган што е одговорен за групен надзор, одреден во согласност со член 247;

(д) “Колегиум на надзорни органи” означува постојана но флексибилна структура на соработка и координација помеѓу надзорните органи на засегнатите земји-членки;

(ѓ) “Холдинг компанија за осигурување” означува матично друштво што не е мешано финансиско холдинг друштво во рамки на значењето на Директива 2002/87/ЕЗ и чија главна деловна активност е да стекне и чува удели во подружници, доколку тие подружници се исклучително или во основа друштва за осигурување или реосигурување или друштва за осигурување или ресоигурување од трети земји, меѓу кои најмалку едно од таквите подружници е друштво за осигурување или реосигурување.

(е) “Холдинг компанија за осигурување со мешани активности” означува матично друштво освен друштво за осигурување, друштво за осигурување од трети земји, друштво за реосигурување, холдинг друштво за осигурување или мешано финансиско холдинг друштво во рамки на значењето на Директива 2002/87/ЕЗ, што вклучува најмалку едно друштво за осигурување или реосигурување помеѓу своите подружници.

2. За целите на овој наслов, надзорните органи за матично друштво го сметаат и секое друштво што според мислењето на надзорните органи ефективно спроведува доминантно влијание врз друго друштво.

Исто така тие за подружница сметаат секое друштво над кое што некое матично друштво

ефективно врши доминантно влијание според мислењето на надзорните органи.

Тие исто така за учество го сметаат имањето директно или индиректно на гласачки права или капитал во друштво над кое што, според мислењето на надзорните органи ефективно се врши значително влијание.

Оддел 2

Случаи на примена и опсег

Член 213

Случаи на примена на групен надзор

1. Земјите-членки обезбедуваат надзор, на ниво на група, над друштва за осигурување и реосигурување кои што се дел од групата во согласност со овој наслов.

Одредбите на оваа директива кои што ги утврдуваат правилата за надзор над друштва за осигурување и реосигурување секое посебно и понатаму важат за такви друштва освен доколку не е поинаку предвидено со овој наслов.

2. Земјите-членки обезбедуваат дека надзорот на ниво на групата се применува како што следува:

(а) за друштва за осигурување или реосигурување кои што се друштва учеснички во најмалку едно друштво за осигурување, друштво за осигурување од трети земји или друштво за реосигурување од трети земји во согласност со членови 218 до 258;

(б) за друштва за осигурување или реосигурување, чие матично друштво е холдинг компанија за осигурување со главно седиште во Заедницата во согласност со членови 218 до 258;

(в) за друштва за осигурување или реосигурување, чие матично друштво е холдинг компанија за осигурување со главно седиште надвор од Заедницата или друштво за осигурување или реосигурување на трети земји во согласност со членови 260 до 263;

(г) за друштва за осигурување или реосигурување чие матично друштво е холдинг компанија за осигурување со мешана деловна дејност во согласност со член 265.

3. Во случаите од точки (а) и (б) од став 2, каде што друштвото за осигурување и реосигурување-учесник или холдинг компанијата за осигурување со главно седиште во Заедницата е поврзано друштво на регулиран субјект или мешана финансиска холдинг компанија што подлежи на дополнителен надзор во согласност со член 5(2) на Директива 2002/87/ЕЗ, групниот надзорник, по консултирање на другите засегнати надзорни органи, може да одлучи да не го спроведе надзорот на концентрација на ризикот опфатен во член 244 на оваа директива, надзорот над трансакциите во рамките на групата опфатени во член 245 од оваа директива, или двата вида на надзор на ниво на тоа друштво за осигурување или реосигурување што е учесник или таа холдинг компанија за осигурување.

Член 214

Опсег на групен надзор

1. Вршењето на групен надзор во согласност со член 213 не подразбира дека надзорните органи треба да имаат надзорна улога во поглед на друштвото за осигурување на трети земји, друштвото за реосигурување на трети земји, холдинг компанијата за осигурување или холдинг компанијата за осигурување со мешани активности сите посебно, без да е во спротивност со член 257 до степен до кој се засегнати холдинг компании за осигурување.

2. Групниот надзорник може да одлучи врз основа на секој поединечен случај да не вклучи некое друштво во групниот надзор опфатен во член 213 кога:

(а) друштвото е лоцирано во трета земја каде што постојат правни пречки за пренос на неопходни информации без да е во спротивност со одредбите од член 229;

(б) друштвото што треба да се вклучи е од спореден интерес во поглед на целите на групниот надзор; или

(в) вклучувањето на друштвото би било несоодветно или погрешно во поглед на целите на групниот надзор.

Меѓутоа, кога неколку друштва од истата група, земени посебно може да се исклучат во согласност со точка (б) од првиот потстав, тие сепак мора да се вклучат кога колективно не се од спореден интерес.

Кога групниот надзорник смета дека некое друштво за осигурување или реосигурување не треба да се вклучи во групниот надзор во согласност со точки (б) или (в) од првиот потстав, тогаш се консултира со другите засегнати надзорни органи пред да донесе одлука.

Кога групниот надзорник не вклучи некое друштво за осигурување или реосигурување во групниот надзор во согласност со точка (б) или (в) од првиот потстав, надзорните органи на земјата-членка во која е лоцирано тоа друштво може да го праша друштвото што е на чело на групата за сите информации што би го олесниле нивниот надзор над засегнатото друштво за осигурување или реосигурување.

Оддел 3

Нивоа

Член 215

Највисоко матично друштво на ниво на Заедницата

1. Кога друштвото за осигурување и реосигурување-учесник или холдинг компанијата за осигурување од член 213(2)(а) и (б) е самото подружница на друго друштвото за осигурување или реосигурување или на друга холдинг компанија за осигурување со главно седиште во Заедницата, членови 218 до 258 важат само на ниво а највисокото матично друштво за осигурување или реосигурување или холдинг компанија за осигурување или реосигурување со главно седиште во Заедницата.

2. Кога највисокото матично друштво за осигурување или реосигурување или холдинг компанија за осигурување со главно седиште во Заедницата опфатено во став 1 е подружница на друштво што подлежи на дополнителен надзор во согласност со член 5(2) на Директива 2002/87/EЗ, групниот надзорник може по консултирање на другите засегнати надзорни органи да одлучи да не го спроведе надзорот на концентрација на ризикот опфатен во член 244,

надзорот над трансакциите во рамките на групата опфатени во член 245, или двата вида на надзор на ниво на тоа највисоко матично друштво за осигурување.

Член 216

Највисоко матично друштво на национално ниво

1. Кога друштвото за осигурување или реосигурување-учесник или холдинг компанијата за осигурување со главно седиште во Заедницата опфатени во член 213(2)(а) и (б) нема главно седиште во истата земја-членка како највисоко матично друштво на ниво на Заедницата опфатено во член 215, земјите-членки може да им дозволат на нивните надзорни органи да одлучат по консултирање на групниот надзорник и тоа највисоко матично друштво на ниво на Заедницата, да го стават под групен надзор највисокото матично друштво за осигурување или реосигурување или холдинг компанија за осигурување на национално ниво.

Во таков случај, надзорниот орган ја појаснува својата одлука и на групниот надзорник и на највисокото матично друштво на национално ниво.

Членови 218 до 258 важи *мутатис мутандис* како предмет на одредбите утврдени во ставови 2 до 6.

2. Надзорниот орган може да го ограничи групниот надзор на највисокото матично друштво на национално ниво на еден или неколку оддели на Поглавје II.

3. Кога надзорниот орган одлучи да го примени врз највисокото матично друштво на национално ниво Поглавје II, Оддел 1, изборот на постапка направен во согласност со член 220 од страна на групниот надзорник во поглед на највисокото матично друштво на ниво на Заедницата од член 215 се признава како решавачки и се применува од надзорниот орган на засегнатата земја-членка.

4. Доколку надзорниот орган реши да го примени врз највисокото матично друштво на национално ниво Поглавје II, Оддел 1, и доколку највисокото матично друштво на ниво на Заедницата од член 215 во согласност со член 231 или член 233(5) добило дозвола да го пресмета Условот за солвентност на капиталот како и условот за солвентност на капиталот на друштва за осигурување и реосигурување на групата врз основа на внатрешен модел, таа одлука се признава за решавачка и се применува од надзорниот орган на засегнатата земја-членка.

Во таква состојба, кога надзорниот орган смета дека профилот на ризик на највисокото матично друштво на национално ниво значително отстапува од внатрешниот модел одобрен на ниво на Заедницата и се додека тоа друштво соодветно не ги земе предвид забелешките на надзорниот орган, тој надзорен орган може да реши да наметне додавање капитал на условот за солвентност на капитал на тоа друштво како резултат на примената на таков модел или во исклучителни состојби, доколку таквото капитално додавање не би било соодветно, да побара од тоа друштво да го пресмета својот услов за солвентност на капиталот на групата врз основа на стандардната формула.

Надзорниот орган им ги појаснува таквите одлуки и на групниот надзорник и на друштвото.

5. Кога надзорниот орган решава да го примени Поглавје II, Оддел 1 за највисокото матично друштво на национално ниво, тоа друштво, во согласност со член 236 или 243, нема да смее да воведи барање за дозвола за примена на членови 238 и 239 за која било своја

подружница.

6. Кога земјите-членки им дозволуваат на нивните надзорни органи да ја донесат одлуката од став 1, тие обезбедуваат дека не можат да се донесуваат или да се застапени такви одлуки кога највисокото матично друштво на национално ниво е подружница на највисокото матично друштво на ниво на Заедницата од член 215 и последното добило дозвола за примена на членови 238 и 239 за таа подружница во согласност со членови 237 или 243.

7. Комисијата може да донесе мерки за спроведување за прецизирање на околностите во согласност со кои може да се донесе одлуката од став 1.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

Член 217

Матично друштво што покрива неколку земји-членки

1. Кога земјите-членки им дозволуваат на нивните надзорни органи да ја донесат одлуката од член 216, тие исто така им дозволуваат да одлучат да склучат договор со надзорни органи во други земји-членки во кои е присутно друго поврзано највисоко матично друштво на национално ниво со цел спроведување групен надзор на ниво на подгрупа што опфаќа неколку земји-членки.

Кога засегнатите надзорни органи склучиле договор како што е наведено во првиот потстав, групниот надзор не се врши на ниво на кое било највисоко матично друштво опфатено во член 216 присутно во земји-членки освен земјата-членка во која е лоцирана подгрупата од првиот потстав на овој став.

2. Член 216(2) до (6) важи *мутатис мутандис*.

3. Комисијата може да донесе мерки за спроведување за прецизирање на околностите во согласност со кои може да се донесе одлуката од став 1.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со набљудување од член 301(3).

ПОГЛАВЈЕ II

Финансиска состојба

Оддел 1

Солвентност на групата

Пододдел 1

Општи одредби

Член 218

Надзор над солвентноста на групата

1. Надзорот над солвентноста на групата се врши во согласност со ставови 2 и 3 на овој член, член 246 и Поглавје III.
2. Во случајот наведен во член 213(2)(а), земјите-членки бараат од друштвата за осигурување или реосигурување-учеснички да обезбедат дека прифатливите сопствени фондови се достапни во групата кои секогаш се најмалку еднакви на условот за солвентност на капиталот на групата како што е пресметано во согласност со Пододдели 2, 3 и 4.
3. Во случајот наведен во член 213(2)(б), земјите-членки бараат од друштвата за осигурување или реосигурување на една група да обезбедат дека прифатливите сопствени средства се достапни во групата и се секогаш најмалку еднакви на условот за солвентност на капиталот на групата како што е пресметано во согласност со Пододдел 5.
4. Условите од ставови 2 и 3 подлежат на надзорен преглед од групниот надзорник во согласност со Поглавје III. Член 136 и член 138(1) до (4) важат *мутатис мутандис*.
5. Веднаш штом друштвото учесник забележало и го информирало групниот надзорник дека веќе не постои усогласеност со условот за солвентност на капитал на групата или пак дека постои ризик за неусогласеност во следните три месеци, групниот надзорник ги известува другите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорни органи кои ја анализираат состојбата на групата.

Член 219

Честота на пресметувањето

1. Групниот надзорник предвидува дека пресметките од член 218(2) и (3) се спроведуваат најмалку еднаш годишно од друштвата за осигурување или реосигурување-учесници или од холдинг компанијата за осигурување.

Важните податоци за пресметката и резултатите од истата се доставуваат до групниот надзорник од страна на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник или, доколку групата не е предводена од друштво за осигурување или реосигурување, од холдинг компанијата за осигурување или од друштвото во групата определено од страна на групниот надзорник по консултирање на другите засегнати надзорни органи и самата група.

2. Друштвото за осигурување и реосигурување и холдинг компанијата за осигурување го следи условот за солвентност на капиталот на групата на постојана основа. Кога профилот на ризик на групата значајно отстапува од претпоставките што се основа на последниот пријавен услов за солвентност на капиталот на групата, условот за солвентност на капиталот на групата повторно се пресметува без одложување и за истиот се известува на групниот надзорник.

Кога постојат докази за навестување дека профилот на ризик на групата значително се изменил од датумот на кој за последен пат бил пријавен условот за солвентност на капиталот на групата, групниот надзорник може да побара повторна пресметка на тој услов.

Пододдел 2

Избирање на метод на пресметка и општи начела

Член 220

Избор на метод

1. Пресметувањето на солвентноста на ниво на група на друштва за осигурување и реосигурување опфатени во член 213(2)(а) се спроведува во согласност со техничките начела и еден од методите утврдени во членови 221 до 233.

2. Земјите-членки обезбедуваат дека пресметувањето на солвентноста на ниво на група на друштва за осигурување и реосигурување опфатени во член 213(2)(а) се спроведува во согласност со метод 1 утврден во членови 230 до 232.

Меѓутоа, земјите-членки им дозволуваат на нивните надзорни органи, кога ја преземаат улогата на групен надзорник во поглед на одредена група, по консултирање на другите засегнати надзорни органи и самата група да одлучат да го применат групниот метод 2 што е утврден во членови 233 и 234 или комбинација на методи 1 и 2 при што не е соодветна исклучителната примена на метод 1.

Член 221

Вклучување на пропорционален дел

1. Пресметувањето на солвентност на групата го зема предвид пропорционалниот дел што друштвото-учесник го има кај неговите поврзани друштва.

За целите на првиот потстав, пропорционалниот дел се состои од што било од следното:

(а) кога се користи метод 1, коефициентите што се користат за формирање на консолидираните сметки; или

(б) кога се користи метод 2, делот од запишаниот капитал што го чува директно или индиректно друштвото-учесник.

Меѓутоа, без оглед на користениот метод, доколку поврзаното друштво е подружница и нема доволни прифатливи сопствени средства за покривање на својот услов за солвентност на капиталот се зема предвид вкупниот дефицит на солвентност на подружницата.

Доколку, според мислењето на надзорните органи, одговорноста на матичното друштво што поседува дел од капиталот е строго ограничено на тој дел на капиталот, групниот надзорник може и покрај тоа да овозможи дефицитот на солвентност на подружницата да се земе предвид на пропорционална основа.

2. Групниот надзорник, по консултирање со другите засегнати надзорни органи и самата група, го одредува пропорционалниот дел што се зема предвид во следните случаи:

(а) доколку не постојат капитални врски помеѓу некои од друштвата во група;

(б) доколку некој надзорен орган оценува дека директното или индиректно поседување на гласачки права или на капитал во друштво се смета за учество зашто според него се врши ефективно значајно влијание над тоа друштво;

(в) доколку еден надзорен орган оценил дека едно друштво е матично друштво во однос на

друго бидејќи според него, тоа врши ефективно значајно влијание врз тоа друго друштво.

Член 222

Елиминација на двојна употреба на прифатливи сопствени фондови

1. Не се дозволува двојно користење на прифатливи сопствени средства за условот за солвентност на капиталот кај различните друштва за осигурување или реосигурување земени предвид при таа пресметка.

За таа цел, кога се пресметува групната солвентност и доколку не ја предвидуваат методите опишани во пододдел 4 се исклучуваат следните износи:

(а) вредноста на која било актива на друштвото за осигурување и реосигурување-учесник што го претставува финансирањето на сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на едно од неговите поврзани друштва за осигурување или реосигурување;

(б) вредноста на која било актива на поврзано друштво за осигурување или реосигурување на друштвото за осигурување и реосигурување-учесник што го претставува финансирањето на сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на тоа друштво за осигурување или реосигурување-учесник;

(в) вредноста на која било актива на поврзано друштво за осигурување или реосигурување на друштвото за осигурување и реосигурување-учесник што го претставува финансирањето на сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на секое друго поврзано друштво за осигурување или реосигурување на тоа друштво за осигурување или реосигурување -учесник;

2. Без да е во спротивност со став 1, во пресметката може да се вклучи следното само ако е прифатливо за покривање на условот за солвентност на капиталот на засегнатото поврзано друштво:

(а) вишок средства што спаѓаат под член 91(2) и произлегуваат во поврзано друштво за животно осигурување или реосигурување на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник за кое се пресметува солвентност на групата;

(б) секој запишан но неуплатен капитал на поврзано друштво за осигурување или реосигурување на друштво за осигурување или реосигурување-учесник за кое се пресметува солвентност на групата.

Меѓутоа, во секој случај, следното се исклучува од пресметката:

(i) запишан а неуплатен капитал кој што претставува потенцијална обврска на друштвото-учесник;

(ii) запишан но неуплатен капитал на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник што претставува потенцијална обврска за поврзаното друштво за осигурување или реосигурување;

(iii) запишан но неуплатен капитал на поврзано друштво за осигурување или реосигурување што претставува потенцијална обврска за друго поврзано друштво за осигурување или

реосигурување на истото друштво за осигурување или реосигурување-учесник;

3. Кога надзорните органи сметаат дека одредени сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на поврзано друштво за осигурување или реосигурување освен оние од став 2 не може ефективно да се стават на располагање за покривање на условот за солвентност на капитал на друштво за осигурување или реосигурување-учесник за кое се пресметува солвентноста на групата, тие сопствени средства може да се вклучат во пресметката единствено доколку се прифатливи за покривање на условот за солвентност на капиталот на поврзаното друштво.

4. Износот на сопствени средства од ставови 2 и 3 не го надминува условот за солвентност на капитал на поврзаното друштво за осигурување или реосигурување.

5. Сите прифатливи сопствени средства на поврзано друштво за осигурување или реосигурување на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник за кое се пресметува солвентност на групата а се предмет на претходно одобрување од надзорниот орган во согласност со член 90 се вклучуваат во пресметката само доколку се соодветно одобрени од надзорниот орган одговорен за надзор на тоа поврзано друштво.

Член 223

Елиминација на создавање на капитал во рамки на групата

1. При пресметување на солвентноста на групата, не се земаат предвид никакви сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот што произлегуваат од реципрочно финансирање помеѓу друштвото за осигурување или реосигурување-учесник и кое било од следните:

(а) поврзано друштво;

(б) друштво-учесник;

(в) друго друштво поврзано со кое било од неговите друштва-учеснички.

2. При пресметување на солвентноста на групата не се земаат предвид никакви сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капитал на поврзано друштво за осигурување или реосигурување на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник за кое се пресметува солвентност на групата каде што засегнатите сопствени средства произлегуваат од реципрочно финансирање со кое било друго поврзано друштво на тоа друштво за осигурување или реосигурување-учесник.

3. Се оценува дека постои реципрочно финансирање, во најмала рака доколку едно друштво за осигурување или реосигурување или кое било од неговите поврзани друштва поседува акции или дава кредити на друго друштво кое директно или индиректно чува сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на првото друштво.

Член 224

Вреднување

Вредноста на активите и пасивите се проценува во согласност со член 75.

Пододдел 3

Примена на методите на пресметка

Член 225

Поврзани друштва за осигурување и реосигурување

Кога друштвото за осигурување или реосигурување има повеќе од едно поврзано друштво за осигурување или реосигурување, пресметката на групната солвентност се спроведува со вклучување на секое од тие поврзани друштва за осигурување или реосигурување.

Земјите-членки може да обезбедат дека кога поврзаното друштво за осигурување или реосигурување има главно седиште во земја-членка освен онаа на друштвото за осигурување или реосигурување за кое се врши пресметката на солвентност на капитал, при пресметката се земаат предвид, во поглед на поврзаното друштво, условот за солвентност на капитал и сопствените средства, прифатливи за задоволување на тој услов како што е утврдено во таа друга земја-членка.

Член 226

Посреднички холдинг компании за осигурување

1. При пресметување на групната солвентност на друштво за осигурување и реосигурување што има учество во поврзано друштво за осигурување, поврзано друштво за реосигурување, друштво за осигурување од трета земја или друштво за реосигурување од трета земја преку холдинг компанија за осигурување, се зема предвид состојбата на таквата холдинг компанија.

За единствена цел на тоа пресметување, посредничката холдинг компанија за осигурување се третира како да е друштво за осигурување или реосигурување што подлежи на правилата утврдени во наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1, 2 и 3 во поглед на условот за солвентност на капиталот и како предмет на истите услови како што се утврдени во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 3, Пододдели 1, 2 и 3 во поглед на сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот.

2. Во случаите во кои посредничка холдинг компанија има подреден долг или други прифатливи сопствени средства како предмет на ограничување во согласност со член 98, тие се признаваат како прифатливи сопствени средства до износите што се пресметуваат преку примена на границите утврдени во член 98 до вкупните прифатливи сопствени средства на ниво на група наспрема условот за солвентност на капиталот на ниво на група.

Сите прифатливи сопствени средства на посредничка холдинг компанија за осигурување, за кои што би било неопходно претходно одобрување од надзорниот орган во согласност со член 90 доколку се чуваат од друштво за осигурување или реосигурување може да се вклучат во пресметката на групна солвентност само доколку се соодветно одобрени од групниот надзорник.

Член 227

Поврзани друштва за осигурување и реосигурување на трети земји

1. При пресметката, во согласност со член 233, групната солвентност на друштво за

осигурување или реосигурување што е друштво-учесник во друштво за осигурување или реосигурување на трета земја, последното, единствено за целите на таа пресметка, се третира како поврзано друштво за осигурување или реосигурување.

Меѓутоа, доколку третата земја во која тоа друштво има главно седиште го подложува на одобрување и му наметнува режим на солвентност најмалку еднаков на утврдениот во Наслов I, Поглавје VI, земјите-членки може да предвидат во пресметката да се земат предвид условот за солвентност на капитал и сопствените средства прифатливи за исполнување на условот како што утврдила засегнатата трета земја во поглед на тоа друштво.

2. Потврдувањето дали режимот на третата земја е најмалку еднаков го спроведува групниот надзорник по барање на друштвото учесник или по негова иницијатива.

Притоа групниот надзорник се советува со другите засегнати надзорни органи и КСЕОПП пред да донесе одлука за еднаквоста.

3. Комисијата може да донесе мерки за спроведување за прецизирање на критериумите за да се процени дали режимот за солвентност на трета земја е еднаков на оној утврден во Наслов I, Поглавје VI.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

4. По советување со Комитетот за европско осигурување и професионални пензии и во согласност со регулаторната постапка опфатена во член 301(2) и земајќи ги предвид критериумите донесени во согласност со став 3 на овој член, Комисијата може да донесе одлука за тоа дали режимот на солвентност на трета земја е еднаков на оној утврден во Наслов I, Поглавје VI.

Тие одлуки редовно се прегледуваат за да се земат предвид сите промени на режимот на солвентност утврден во Наслов I, Поглавје VI и на режимот на солвентност на третата земја.

5. Кога во согласност со став 4 комисијата донесува одлука за еднаквост на режимот на солвентност во трета земја, не важи став 2.

Доколку со некоја одлука донесена од Комисијата во согласност со став 4 се заклучува дека не е еднаков режимот на солвентност на некоја трета земја тогаш не се применува можноста опфатена од вториот потстав на став 1 за земање предвид на условот за солвентност на капитал и прифатливи сопствени средства како што утврдила засегнатата трета земја, а друштвото за осигурување или реосигурување на трета земја се третира исклучително во согласност со првиот потстав на став 1.

Член 228

Поврзани кредитни институции, инвестициски фирми и финансиски институции

При пресметување на групната солвентност на друштво за осигурување или реосигурување што е друштво-учесник во кредитна институција, инвестициска фирма или финансиска институција, земјите-членки им дозволуваат на нивните друштва за осигурување и реосигурување-учесници да ги применуваат методите 1 или 2 утврдени во Анекс I кон Директива 2002/87/EЗ *мутатис мутандис*. Меѓутоа, методот 1 утврден во тој Анекс се

применува само доколку е задоволен групниот надзорник со нивото на интегриран менаџмент и внатрешна контрола во поглед на субјектите што би се вклучиле во опсегот на консолидација. Избраниот метод се применува соодветно со текот на времето.

Сепак, земјите-членки им дозволуваат на нивните надзорни органи кога ја преземаат улогата на групен надзорник во поглед на одредена група да одлучат по барање на друштвото-учесник или по нивна иницијатива да отфрлат какво било учество како што е наведено во првиот став од сопствените средства прифатливи за групната солвентност на друштвото-учесник.

Член 229

Недостапност на неопходни информации

Доколку информациите што се неопходни за пресметување на групната солвентност на друштво за осигурување или реосигурување, во поглед на поврзано друштво со главно седиште во земја-членка или трета земја не им се достапни на засегнатите надзорни органи, книговодствената вредност на тоа друштво во друштвото за осигурување или реосигурување-учесник се одзема од сопствените средства, прифатливи за групна солвентност.

Во тој случај, нереализираните добивки поврзани со таквото учество не се признаваат за сопствени средства прифатливи за групната солвентност.

Пододдел 4

Методи на пресметка

Член 230

Метод 1 (стандарден метод): Метод што се базира на сметководствена консолидација

1. Пресметката на групната солвентност на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник се врши врз основа на консолидирани сметки.

Групната солвентност на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник е разликата помеѓу следното:

(а) сопствените средства прифатливи за покривање на условот за солвентност на капиталот пресметани врз основа на консолидирани податоци;

(б) условот за солвентност на капитал на ниво на група пресметан врз основа на консолидирани податоци.

Правилата утврдени во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 3, Пододдели 1, 2 и 3 и во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1, 2 и 3 важат за пресметката на сопствените средства прифатливи за условот на солвентност на капитал и на условот за солвентност на капиталот на групно ниво врз основа на консолидирани податоци.

2. Условот за солвентност на капиталот на групно ниво врз основа на консолидирани податоци (консолидиран групен услов за солвентност на капиталот) се пресметува или врз основа на стандардната формула или врз основа на одобрен внатрешен модел, на начин соодветен со општите начела содржани во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1 и 2 и во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1 и 3.

Консолидираниот услов за солвентност на капиталот на групата го има како минимум следниот износ:

- (а) условот за минимален капитал како што е опфатено во член 129 на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник;
- (б) пропорционалниот дел на условот за минимален капитал на поврзаните друштва за осигурување и реосигурување.

Тој минимум се покрива со прифатливи основни сопствени средства како што е утврдено во член 98(4).

За целите на оценување дали таквите прифатливи сопствени средства се квалификуваат да го покријат минималниот консолидиран услов за солвентност на капиталот на групата, начелата утврдени во членови 221 до 229 важат *мутатис мутандис*. Член 139(1) до (2) важи *мутатис мутандис*.

Член 231

Групен внатрешен модел

1. Во случај на барање на дозвола за пресметка на консолидираниот услов за солвентност на капитал на групата како и условот за солвентност на капиталот на друштвата за осигурување и реосигурување во групата врз основа на внатрешен модел, поднесен од друштво за осигурување или реосигурување и неговите поврзани друштва или заеднички од поврзаните друштва на холдинг компанија за осигурување, засегнатите надзорни органи соработуваат за да одлучат дали да ја дадат таа дозвола и да ги одредат условите на кои подлежи дозволата доколку истите постојат.

Барањето како што е опфатено во првиот потстав се поднесува до групниот надзорник.

Групниот надзорник веднаш ги известува другите засегнати надзорни органи.

2. Засегнатите надзорни органи прават се во нивна моќ да постигнат заедничко решение за барањето во рамки на шест месеци од датумот на прием на целосното барање од групниот надзорник.

Групниот надзорник веднаш го испраќа целосното барање на другите засегнати надзорни органи.

3. За време на периодот од став 2, групниот надзорник и кој било од другите засегнати надзорни органи може да го консултираат КСЕОПП. КСЕОПП исто така се консултира доколку тоа го побара друштвото-учесник.

Кога се консултира КСЕОПП се известуваат сите засегнати надзорни органи и се продолжува периодот од став 2 за два месеци.

4. Кога не е консултиран КСЕОПП во согласност со првиот потстав на став 3 и во отсуство на заедничка одлука на засегнатите надзорни органи во рок од шест месеци од датумот на прием на целосното барање од групниот надзорник, тој бара од КСЕОПП да дадат совет на сите засегнати надзорни органи во рок од следните два месеци. Групниот надзорник донесува одлука во рок од три недели од давањето на советот кој што мора целосно да го земе

предвид.

5. Без оглед на тоа дали е консултиран КСЕОПП, одлуката на групниот надзорник ги дава сите причини и ги зема предвид ставовите од другите засегнати надзорни органи.

Групниот надзорник ги известува за одлуката подносителот на барањето и другите засегнати надзорни органи.

Засегнатите надзорни органи ја почитуваат одлуката.

6. Во отсуство на заедничка одлука во рамки на периодите утврдени во став 2 и соодветно став 3, групниот надзорник донесува сопствена одлука за барањето.

При донесување на својата одлука, групниот надзорник го зема предвид следново на соодветен начин:

(а) сите изразени ставови и резерви на другите засегнати надзорни органи за време на периодот на примена;

(б) доколку е консултиран КСЕОПП, неговиот совет.

Одлуката ги дава сите причини и содржи појаснување на секоја значајна отстапка од ставовите донесени од КСЕОПП.

Групниот надзорник ги известува за одлуката подносителот на барањето и другите засегнати надзорни органи.

Таа одлука се признава за решавачка и ја применуваат засегнатите надзорни органи.

7. Доколку некој од засегнатите надзорни органи смета дека профилот на ризик на друштво за осигурување и реосигурување под негов надзор значително отстапува од претпоставките што лежат во основата на внатрешниот модел одобрен на ниво на групата и се доколку тоа друштво не посветило соодветно внимание на забелешките на надзорниот орган, тој орган може во согласност со член 37 да наметне додаден капитал на условот за солвентност на капиталот на тоа друштво за осигурување или реосигурување пресметан врз основа на примената на таков внатрешен модел.

Во вонредни состојби, во кои не би бил соодветен таков додаден капитал, надзорниот орган може да побара од засегнатото друштво да го пресмета условот за солвентност на капиталот врз основа на стандардната формула од Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1 и 2. Во согласност со член 37(1)(а) и (в), надзорниот орган може да наметне додаден капитал на условот за солвентност на капиталот на тоа друштво за осигурување или реосигурување, пресметан врз основа на стандардната формула.

Надзорниот орган им ги објаснува сите одлуки од првиот и вториот потстав на друштвото за осигурување или за реосигурување и на групниот надзорник.

Член 232

Додаден капитал на групата

При оценување дали консолидираниот услов за солвентност на капитал на групата соодветно

го одразува профилот на ризик на групата, групниот надзорник посветува особено внимание на секој случај во кој може да настанат околностите на ниво на групата, опфатени во член 37(1)(а) до (в) особено кога:

- (а) посебен ризик што постои на ниво на групата не би бил соодветно опфатен со стандардната формула или внатрешниот модел што се користи, бидејќи е тешко да се измери;
- (б) засегнатите надзорни органи наметнуваат додаден капитал на условот за солвентност на капиталот на поврзаното друштво за осигурување или за реосигурување, во согласност со членови 37 и 231(7).

Доколку профилот на ризик на групата не е соодветно одразен може да се наметне додаден капитал на консолидираниот услов за солвентност на капиталот.

Член 37(1) до (5), заедно со мерките за спроведување што се преземени во согласност со член 37(6), важат *мутатис мутандис*.

Член 233

Метод 2 (Алтернативен метод): Метод на дедукција и агрегација

1. Групната солвентност на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник е разликата помеѓу следното:

- (а) агрегираните групни прифатливи сопствени средства како што е предвидено во став 2;
- (б) вредноста во друштвото за осигурување или реосигурување-учесник на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување и агрегираниот услов за солвентност на капитал на групата како што е предвидено во став 3.

2. Агрегираните прифатливи сопствени средства на групата се збир од следново:

- (а) сопствените средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник;
- (б) пропорционалниот дел на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник во сопствените средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување;

3. Агрегираниот услов за солвентност на капиталот на групата е збир од следново:

- (а) условот за солвентност на капиталот на друштвото за осигурување или реосигурување-учесник;
- (б) пропорционалниот дел на условот за солвентност на капиталот на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување.

4. Кога делот во поврзаните друштва за осигурување или реосигурување се состои во дел или во целост од индиректно сопствеништво вредноста во друштвото за осигурување или реосигурување-учесник на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување ја вклучува вредноста на таквото индиректно сопствеништво, земајќи ги предвид важните последователни интереси а во предметите од став 2(б) и став 3(б) влегуваат соодветните пропорционални

делови на сопствените средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување и за условот за солвентност на капиталот на поврзаните друштва за осигурување или реосигурување.

5. Во случај на барање на дозвола за пресметка на условот за солвентност на капиталот на друштвата за осигурување и реосигурување во групата врз основа на внатрешен модел, поднесен од друштво за осигурување или реосигурување и неговите поврзани друштва или заеднички од поврзаните друштва на холдинг компанија за осигурување, член 231 важи *мутатис мутандис*.

6. При одредување дали агрегираниот услов за солвентност на капиталот на групата, пресметан како што е утврдено во став 3 го одразува соодветно профилот на ризик на групата, засегнатите надзорни органи обрнуваат посебно внимание на сите посебни ризици што постојат на ниво на група кои не би биле соодветно покриени бидејќи е тешко да се измерат.

Доколку профилот на ризик на групата значително отстапува од претпоставките што лежат во основата на агрегираниот услов за солвентност на капиталот на групата, може да се наметне додаден капитал на истиот.

Член 37(1) до (5), заедно со мерките за спроведување што се преземени во согласност со член 37(6), важат *мутатис мутандис*.

Член 234

Мерки за спроведување

Комисијата донесува мерки за спроведување за прецизирање на техничките начела и методи утврдени во членови 220 до 229 и примената на членови 230 до 233 за да се обезбеди еднаква примена во рамки на Заедницата.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

Пододдел 5

Надзор на групната солвентност на друштва за осигурување и

реосигурување кои што се подружници на

холдинг компанија за осигурување

Член 235

Групна солвентност на холдинг компанија за осигурување

Доколку друштвата за осигурување и реосигурување се подружници на холдинг компанија за осигурување, групниот надзорник обезбедува дека пресметката за солвентност на групата се спроведува на ниво на холдинг компанија за осигурување со примена на член 220(2) до член 233.

За цел на тоа пресметување, матичната компанија се третира како да е друштво за осигурување

или реосигурување што подлежи на правилата утврдени во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдели 1, 2 и 3 во поглед на условот за солвентност на капиталот и како предмет на истите услови како што се утврдени во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 3, Пододдели 1, 2 и 3 во поглед на сопствени средства прифатливи за условот за солвентност на капиталот.

Пододдел 6

Надзор над групната солвентност за групи со централизирано управување со ризик

Член 236

Подружници на друштва за осигурување и реосигурување: услови

Земјите-членки обезбедуваат дека правилата утврдени во членови 238 и 239 важат за секое друштво за осигурување или реосигурување што е подружница на друштво за осигурување или реосигурување доколку се исполнети сите следни услови:

- (а) подружницата, во поглед на која што групниот надзорник не донел одлука во согласност со член 214(2), е вклучена во групниот надзор што го спроведува групниот надзорник на ниво на матичното друштво во согласност со овој наслов;
- (б) со процесите на управување со ризик и механизмите на внатрешна контрола на матичното друштво што ги покриваат подружницата и матичното друштво им се докажува на засегнатите надзорни органи внимателното управување со подружниците;
- (в) матичното друштво ја добила согласноста од третиот потстав на член 246(4);
- (г) матичното друштво ја добила согласноста од член 256(2);
- (д) матичното друштво поднело барање за дозвола за примена на членови 238 и 239 и донесена е поволна одлука за таква примена во согласност со постапката утврдена во член 237.

Член 237

Подружници на друштво за осигурување или реосигурување: одлука за примена

1. Кога постои барање за дозвола за примена на правилата утврдени во членови 238 и 239, засегнатите надзорни органи целосно соработуваат во рамки на колегиумот на надзорници, за да одлучат дали да ја дадат бараната дозвола и да ги одредат другите услови на кои би подлежела дозволата, доколку ги има.

Барањето како што е опфатено во првиот потстав се поднесува само до надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата. Тој надзорен орган веднаш известува за и го праќа целосното барање на другите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници.

2. Засегнатите надзорни органи прават се во нивна моќ да постигнат заедничко решение за барањето во рамки на три месеци од датумот на прием на целосното барање од сите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници.

3. За време на периодот од став 2, кога постојат различни ставови во поглед на одобрување на барањето од став 1, групниот надзорник и кој било од другите засегнати надзорни органи може да го консултираат КСЕОПП. Кога се консултира КСЕОПП се

известуваат сите засегнати надзорни органи и се продолжува периодот од став 2 за еден месец.

Кога се консултира КСЕОПП, засегнатите надзорни органи ги земаат предвид таквите совети соодветно пред да донесат заедничка одлука.

4. Надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата на барателот му ја обезбедува заедничката одлука опфатена во ставови 2 и 3, ги дава целосните причини и доколку е консултиран КСЕОПП, објаснување за секое значајно отстапување од ставот на КСЕОПП. Таа одлука се признава за решавачка и ја применуваат засегнатите надзорни органи.

5. Во отсуство на заедничка одлука од засегнатите надзорни органи во рамки на периодите утврдени во ставови 2 и 3, групниот надзорник донесува своја одлука во поглед на примената.

При донесување на својата одлука, групниот надзорник го зема предвид следново на соодветен начин:

- (а) сите изразени ставови и резерви на засегнатите надзорни органи за време на периодот на примена;
- (б) сите изразени резерви на другите засегнати надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници за време на периодот на примена;
- (в) доколку е консултиран КСЕОПП, неговиот совет.

Во одлуката се наведуваат сите причини како и објаснување на секое значајно отстапување од резервите на другите засегнати надзорни органи и советот од КСЕОПП. Групниот надзорник им обезбедува на барателот и другите засегнати надзорни органи копија од одлуката.

Член 238

Подружници на друштво за осигурување или реосигурување: Одредување на условот за солвентност на капиталот

1. Без да е во спротивност со член 231, условот за солвентност на капиталот на подружницата се пресметува како што е утврдено во ставови 2, 4 и 5 на овој член.

2. Доколку условот за солвентност на капиталот на подружницата се пресметува врз основа на внатрешен модел одобрен на ниво на група во согласност со член 231 и доколку надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата смета дека профилот на ризик значително отстапува од овој внатрешен модел и доколку тоа друштво не ги земе предвид соодветно забелешките на надзорниот орган, тој орган може во случаите од член 37 да предложи утврдување на додаден капитал кон условот за солвентност на капиталот на таа подружница пресметан врз основа на примената на таков модел или во исклучителни околности кога не би бил соодветен таков додаден капитал, да побара од тоа друштво да го пресмета својот услов за солвентност на капиталот врз основа на стандардната формула. Надзорниот орган го разгледува својот предлог во рамки на колегиумот на надзорници и им ги соопштува причините за таквите предлози на подружницата и колегиумот на надзорници.

3. Доколку условот за солвентност на капиталот на подружницата се пресметува врз основа на стандардната формула и доколку надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата смета дека нејзиниот профил на ризик значително отстапува од претпоставките

што лежат во основата на стандардната формула и се доколку тоа друштво не ги земе соодветно предвид забелешките на надзорниот орган, тогаш тој може во исклучителни околности да му предложи на тоа друштво да замени подгрупа на параметри што се користат во пресметување на стандардната формула со параметри што се карактеристични за тоа друштво при пресметување на модулите на преземање на ризик во животно, неживотно и здравствено осигурување како што е утврдено во член 110 или, во случаите од член 37 да утврди додаден капитал на условот за солвентност на капиталот на таа подружница.

Надзорниот орган го разгледува својот предлог во рамки на колегиумот на надзорници и им ги соопштува причините за таквите предлози на подружницата и колегиумот на надзорници.

4. Колегиумот на надзорници прави се во своја моќ за да постигне согласност за предлогот на надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата или за други можни мерки.

5. Доколку надзорниот орган и групниот надзорник не постигнале согласност, предметот, во рамки на еден месец од предлогот на надзорниот орган се доставува на консултација во КСЕОПП кој од своја страна дава свој совет во рок од два месеци по добивањето.

Надзорниот орган што и дал дозвола на таа подружница го зема предвид тој совет соодветно пред да ја донесе својата конечна одлука.

Во одлуката се наведуваат сите причини и се земаат предвид ставовите што вклучуваат резерви на другите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници како и советот од КСЕОПП.

Одлуката се доставува до подружницата и колегиумот на надзорници.

Член 239

Подружници на друштво за осигурување и реосигурување:

Неусогласеност со барањата за солвентност и минимален

капитал

1. Во случај на неусогласеност со условот за солвентност на капиталот и без да е во спротивност со член 138, надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата без одложување го праќа планот на санација што го доставила подружницата до колегиумот на надзорници со цел да постигне повторно утврдување на нивото на прифатливи сопствени средства или намалување на неговиот профил на ризик во рок од шест месеци по забележувањето на неусогласеност со условот за солвентност на капиталот со цел да се обезбеди усогласеност со условот за солвентност на капиталот.

Колегиумот на надзорници прави се во своја моќ да постигне согласност за предлогот на надзорниот орган во поглед на одобрување на планот за санација во рок од четири месеци по датумот на кој за прв пат е забележана неусогласеност со условот за солвентност на капиталот.

Доколку не постои таква согласност, надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата одлучува дали треба да се одобри планот на санација, земајќи ги предвид ставовите и резервите на другите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници на соодветен начин.

2. Доколку надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата утврди влошени финансиски услови во согласност со член 136, без одложување го известува колегиумот на надзорници за предложените мерки што треба да се преземат. Со исклучок на вонредни ситуации, мерките што треба да се преземат се дискутираат во рамки на колегиумот на надзорници.

Колегиумот на надзорници прави се во своја моќ да постигне согласност за предложените мерки што треба да се преземат во рок од еден месец од известувањето.

Доколку не постои таква согласност, надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата одлучува дали треба да се одобрат предложените мерки, земајќи ги предвид ставовите и резервите на другите надзорни органи во рамки на колегиумот на надзорници на соодветен начин.

3. Во случај на неусогласеност со условот за минимален капитал и без да е во спротивност со член 139, надзорниот орган што и дал дозвола на подружницата без одложување и ја праќа краткорочната финансиска шема што ја доставила подружницата до колегиумот на надзорници со цел да постигне повторно утврдување на нивото на прифатливи сопствени средства со кои што се опфаќа условот за минимален капитал или намалување на неговиот профил на ризик во рок од три месеци по забележувањето на неусогласеност со условот за минимален капитал со цел да се обезбеди усогласеност со тој услов. Колегиумот на надзорници исто така се известува за сите мерки преземени со цел да се спроведе условот за минимален капитал на ниво на подружницата.

Член 240

Подружници на друштво за осигурување или реосигурување: Прекин на отстапките за подружница

1. Предвидените правила во членови 238 и 239 престануваат да важат кога:

- (а) веќе не постои усогласеност со условот од член 236(а);
- (б) веќе не постои усогласеност со условот од член 236(б) и групата не ја враќа усогласеноста со овој услов во соодветниот временски период;
- (в) веќе не постои усогласеност со условите од член 236(в) и (г);

Во случајот од точка (а) на првиот потстав, доколку по консултирање со колегиумот на надзорници групниот надзорник одлучи повеќе да не ја вклучи подружницата во групниот надзор што го спроведува, за ова веднаш го известува засегнатиот надзорен орган и матичното друштво.

За целите на член 236(б), (в) и (г), матичното друштво е одговорно за обезбедување дека постои постојана усогласеност со условите. Доколку постои неусогласеност, го известува надзорниот орган и надзорникот на засегнатата подружница без одложување. Матичното друштво дава план за враќање на усогласеноста во соодветен временски рок.

Без да е во спротивност со третиот потстав, групниот надзорник проверува најмалку еднаш годишно по своја иницијатива дали и понатаму постои усогласеност со условите од член 236(б), (в) и (г). Исто така, групниот надзорник врши таква проверка по барање на засегнатиот надзорен орган, доколку последниов има значајна загриженост во поглед на постојаната

усогласеност со тие услови.

Доколку извршената проверка покажува слабости, групниот надзорник бара од друштвото да даде план за враќање на усогласеноста во рамки на соодветен временски период.

Доколку, по консултирање на колегиумот на надзорници, групниот надзорник оцени дека планот опфатен во третиот или петтиот потстав е недоволен или дополнително, дека не се спроведува во рамки на договорениот временски период, тој заклучува дека условите од член 236(б), (в) и (г) веќе не се почитуваат и веднаш го известува засегнатиот надзорен орган.

2. Предвидениот режим од членови 238 и 239 исто така се применува кога матичното друштво доставува ново барање и добива одобрение во согласност со постапката утврдена во член 237.

Член 241

Подружници на друштво за осигурување или реосигурување: Мерки за спроведување

Со цел да се обезбеди еднаква примена на членови 236 до 240, Комисијата донесува мерки за спроведување за прецизирање на:

(а) критериуми што треба да се применат при проценување дали се исполнети условите од член 236;

(б) критериумите што треба да се применат при проценување што треба да се смета за вонредна состојба во согласност со член 239(2); и

(в) постапките што треба да ги почитуваат надзорните органи при размена на информации, при користење на нивните права и при исполнување на нивните должности во согласност со членови 237 до 240.

Тие мерки, креирани за измена на небитни елементи на оваа директива преку нејзино надополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор од член 301(3).

Член 242

Преглед

1. До 31 октомври 2014 год. Комисијата прави процена на примената на Наслов III, особено во поглед на соработката на надзорните органи во рамките на и функционалноста на Колегиумот на надзорници, правниот статус на КСЕОПП и надзорните практики во поглед на утврдување на додаден капитал и доставува извештај до Европскиот парламент и Советот и доколку е соодветно, предлози за измена на оваа директива.

2. До 31 октомври 2015 год. Комисијата врши процена на придобивките од зајакнување на групниот надзор и управувањето со капитал во рамки на група од друштва за осигурување или реосигурување, притоа земајќи го предвид СОМ(2008)0119 и извештајот на Комитетот за економски и монетарни прашања на Европскиот парламент за овој предлог од 16 октомври 2008 год. (А6-0413/2008). Таа процена вклучува можни мерки за зајакнување на стабилно прекугранично управување со осигурителни групи особено во поглед на ризици и управување со активи. При својата процена, Комисијата меѓу другото, ги зема предвид новите насоки и

напредокот во поглед на:

- (а) усогласена рамка за рана интервенција;
- (б) практики во централизираното управување со групен ризик и функционирањето на групни внатрешни модели што вклучуваат стрес тест;
- (в) трансакции и концентрации на ризик во рамки на групата;
- (г) однесувањето на ефектите на диверзификација и концентрација во тек на времето;
- (д) правно обврзувачка рамка за посредување при надзорни спорови;
- (ѓ) усогласена рамка за можностите за трансфер на активи, постапки за несолвентност и ликвидациони постапки која што ги елиминира националните бариери за можностите за трансфер на активи, поврзани со правото за трговски друштва и корпорации;
- (е) еднакво ниво на заштита на иматели на полиса и корисници од друштва од иста група особено во кризни ситуации;
- (ж) усогласено и соодветно финансирано решение во рамки на ЕУ за гарантна шема за заштита на осигуреното лице;
- (з) усогласена и правно обврзувачка рамка помеѓу надлежните органи, централните банки и министерствата за финансии во поглед на управувањето во кризни ситуации, нивно решавање и делење на финансискиот товар на начин на кој што може да се усогласат надзорните овластувања со фискалните одговорности.

Комисијата доставува извештај до Европскиот парламент и Советот доколку е соодветно, заедно со предлози за измена на оваа директива.

Член 243

Подружници на холдинг компанија за осигурување

Членови 236 до 242 важат *мутатис мутандис* за друштва за осигурување и реосигурување кои што се подружница на холдинг компанија за осигурување.

Оддел 2

Концентрација на ризик и трансакции во рамки на група

Член 244

Надзор на концентрација на ризик

1. Надзор на концентрацијата на ризик на ниво на група се извршува во согласност со ставовите 2 и 3 од овој член, член 246 и Поглавје III.
2. Земјите-членки бараат од друштвата за осигурување и реосигурување или од холдинг-компаниите за осигурување, редовно и најмалку еднаш во годината да поднесат извештај до надзорникот на групата за секоја значајна концентрација на ризик на ниво на група.

Потребните информации се доставуваат до надзорникот на групата од страна на друштвото за осигурување и реосигурување кое е на чело на групата или ако групата не е предводена од страна на друштво за осигурување и реосигурување, од страна на холдинг-компанијата за осигурување или од страна на друштвото за осигурување и реосигурување од групата, утврдена од страна на надзорникот на групата по консултации со другите засегнати надзорни органи и групата.

Концентрациите на ризици подлежат на надзорен преглед од страна на надзорникот на групата.

3. Надзорникот на групата, по консултации со другите засегнати надзорни органи и групата, го утврдува видот на ризици кои друштвата за осигурување и реосигурување во одредена група поднесува извештај во сите околности.

Кога дефинираат или даваат нивно мислење за видот на ризици, надзорникот на групата и другите засегнати надзорни органи ја земаат предвид посебната структура на групата и нејзиното управување со ризик.

Со цел да се утврди значајна концентрација на ризик за која треба да се извести, надзорникот на групата по консултации со другите засегнати надзорни органи и групата, наложува соодветни прагови врз основа на условите за солвентност на капиталот, техничките одредби или и двете.

Кога се прегледуваат концентрациите на ризик, надзорникот на групата особено го следи можниот ризик на ширење во групата, ризикот од конфликт на интереси и нивото или обемот на ризиците.

4. Комисијата може да донесе мерки за спроведување, во однос на дефиницијата и утврдувањето на значајна концентрација на ризик и известувањето за таква концентрација на ризик, за целите на ставовите 2 и 3.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

Член 245

Надзор на трансакции во рамки на група

1. Надзор на трансакции во рамки на група се извршува во согласност со ставовите 2 и 3 од овој член, член 246 и Поглавје III.

2. Земјите-членки бараат од друштвата за осигурување и реосигурување или од холдинг-компаниите за осигурување, редовно и најмалку еднаш во годината да поднесат извештај до надзорникот на групата за сите значајни трансакции во рамките на групата од страна на друштвата за осигурување и реосигурување во рамките на група, вклучувајќи ги оние извршени од страна на физичко лице кое е во тесна врска со друштво од групата.

Освен тоа, земјите-членки бараат известување за многу значајни трансакции во рамки на групата колку што е можно побрзо.

Потребните информации се доставуваат до надзорникот на групата од страна на друштвото за

осигурување и реосигурување кое е на чело на групата или ако групата не е предводена од страна на друштво за осигурување и реосигурување, од страна на холдинг-компанијата за осигурување или од страна на друштвото за осигурување и реосигурување од групата, утврдена од страна на надзорникот на групата по консултации со другите засегнати надзорни органи и групата.

Трансакциите во рамки на групата подлежат на надзорен преглед од страна на надзорникот на групата.

3. Надзорникот на групата, по консултации со другите засегнати надзорни органи и групата, го утврдува видот на ризици кои друштвата за осигурување и реосигурување во одредена група и мора да поднесе извештај во сите околности. Член 244(3) се применува *мутатис мутандис*.

4. Комисијата може да донесе мерки за спроведување, во однос на дефиницијата и утврдувањето на значајна трансакција во рамки на група и известувањето за таква концентрација на ризик, за целите на ставовите 2 и 3.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

Оддел 3

Управување со ризик и внатрешна контрола

Член 246

Надзор на системот за управување

1. Условите утврдени во Наслов I, Поглавје IV, Оддел 2 се применуваат *мутатис мутандис* на ниво на група.

Без да е во спротивност со првиот потстав, системите за управување со ризик и внатрешна контрола и постапките за известување се спроведуваат доследно во сите друштва вклучени во опсегот на надзорот на групата во согласност со Член 213(2)(а) и (б), така што тие системи и постапки за известување можат да се контролираат на ниво на група.

2. Без да е во спротивност со став 1, механизмите за внатрешна контрола на групата го вклучуваат најмалку следново:

(а) соодветни механизми во однос на солвентноста на групата за да се утврдат и измерат сите материјални ризици направени и соодветен однос на прифатливи сопствени средства на ризиците;

(б) постапки за сигурно известување и сметководствени постапки за следење и управување на трансакциите во рамките на групата и концентрацијата на ризик.

3. Постапките за системите и постапките за известување наведени во ставовите 1 и 2 подлежат на надзорен преглед од страна на надзорникот на групата, во согласност со правилата утврдени во Поглавје III.

4. Земјите членки бараат од друштвото за осигурување и реосигурување кое учествува или од холдинг-компанијата за осигурување на ниво на група да го вршат оценувањето предвидено со член 45. Оценувањето за сопствениот ризик и солвентноста спроведено на ниво на група подлежи на надзорен преглед од страна на надзорникот на групата во согласност со Поглавје III.

Кога пресметувањето на солвентноста на ниво на група се извршува во согласност со метод 1, во врска со член 230, друштвото за осигурување и реосигурување или холдинг-компанијата за осигурување коишто учествуваат, обезбедуваат на надзорникот на групата соодветно согледување на разликите помеѓу сумата од Условот за солвентност на капиталот на сите поврзани друштва за осигурување и реосигурување на групата и Консолидираниот услов за солвентност на капиталот на групата.

Кога друштвото за осигурување и реосигурување или холдинг-компанијата за осигурување коишто учествуваат, одлучат така и според согласноста на надзорникот на групата, може да ги вршат сите оценувања предвидени со член 45 на ниво на група и на ниво на секоја подружница од групата во исто време и може да изработи еден документ кој ги опфаќа сите оценувања.

Пред да се даде согласност во согласност со третиот потстав, надзорникот на групата се консултира со членовите од колегиумот на надзорници и разумно ги зема предвид нивните погледи и оградувања.

Кога групата ја извршува опцијата предвидена во третиот потстав, го доставува документот до сите надзорни органи засегнати во исто време. Извршувањето на таа опција не ги иззема засегнатите подружници од обврската за да се гарантира дека условите од член 45 се задоволени.

ПОГЛАВЈЕ III

Мерки за олеснување на надзор на група

Член 247

Надзорник на група

1. Се одредува еден надзорник одговорен за координација и извршување на надзор на група (надзорник на група) од надзорните органи на засегнатите земји-членки.

2. Кога истиот надзорен орган е надлежен за сите друштва за осигурување и реосигурување во група, задачата на надзорникот на групата се извршува од страна на тој надзорен орган.

Во сите други случаи и според став 3, задачата на надзорникот на групата се извршува:

(а) кога на чело на група е друштво за осигурување и реосигурување, од страна на надзорниот орган кој го овластил тоа друштво;

(б) кога на чело на група не е друштво за осигурување и реосигурување, од страна на надзорниот орган утврдено во согласност со следново:

(i) кога матичното друштво за осигурување и реосигурување е холдинг-компанија за осигурување, од страна на надзорниот орган кој го овластил тоа друштво за

осигурување и реосигурување;

(ii) кога повеќе од едно друштво за осигурување и реосигурување со главно седиште во Заедницата има како матично друштво иста холдинг-компанија за осигурување и едно од тие друштва е овластено во земјата-членка каде холдинг-компанијата за осигурување има свое главно седиште, од страна на надлежниот орган на друштвото за осигурување и реосигурување овластено во таа земја-членка;

(iii) кога на чело на групата е повеќе од една холдинг-компанија за осигурување со главно седиште во различни земји-членки и кога има друштво за осигурување и реосигурување во секоја од тие земји-членки, од страна на надлежниот орган на друштвото за осигурување и реосигурување со најголем вкупен биланс на состојба;

(iv) кога повеќе од едно друштво за осигурување и реосигурување со главно седиште во Заедницата има како матично друштво иста холдинг-компанија за осигурување и никое од тие друштва не е овластено во земјата-членка каде холдинг-компанијата за осигурување има свое главно седиште, од страна на надлежниот орган кој го овластил друштвото за осигурување и реосигурување со најголем вкупен биланс на состојба; или

(v) кога групата е група без матично друштво или во сите случаи кои не се наведени во точките од (i) до (iv) од страна на надлежниот орган кој го овластил друштвото за осигурување и реосигурување со најголем вкупен биланс на состојба.

3. Во одредени случаи, засегнатите надлежни органи можат, на барање на сите органи, да донесат заедничка одлука за отстапување од критериумите утврдени во став 2 кога нивната примена би била несоодветна, земајќи ја предвид структурата на групата и релативната важност на активностите на друштвата за осигурување и реосигурување во други земји и одредување на различен надлежен орган како надзорник на група.

За таа цел, сите засегнати надлежни органи може да бараат отворање на дискусија за тоа дали критериумите наведени во став 2 се соодветни. Таква дискусија не може да се прави повеќе од еднаш во годината.

Засегнатите надлежни органи прават се што е во рамките на нивната моќ да постигнат заедничка одлука на избор на надзорникот на групата во рок од три месеци од барањето за дискусија. Пред донесување на нивна одлука, засегнатите надлежни органи и даваат можност на групата да го кажат своето мислење.

4. За време на тримесечен период наведен во третиот потстав од став 3, сите засегнати органи можат да бараат да се советуваат со КСЕОПП. Во случај на советување со КСЕОПП, тој период се продолжува за два месеца.

5. Во случај на советување со КСЕОПП, засегнатите надлежни органи разумно го земаат предвид советот на КСЕОПП пред донесување на нивната заедничка одлука. Заедничката одлука ги посочува сите причини и содржи објаснување за секое значајно отстапување од секој совет даден од страна на КСЕОПП.

6. Во отсуство на заедничка одлука со отстапување од критериумите утврдени во став 2, задачата на надзорникот на групата се извршува од страна на надлежниот орган утврден во согласност со став 2.

7. КСЕОПП го информира Европскиот парламент, Советот и Комисијата, најмалку еднаш

годишно, за сите главни потешкотии во примената на ставовите 2, 3 и 6.

Во случај кога сите главни потешкотии произлегуваат од примената на критериумите утврдени во ставовите 2 и 3, Комисијата ги донесува мерките за спроведување кои ги определуваат тие критериуми.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

8. Кога земја-членка има повеќе од еден надзорен орган за бонитетната супервизија на друштвата за осигурување и реосигурување, таквата земја-членка ги презема потребните мерки за да се гарантира координација помеѓу тие органи.

Член 248

Права и обврски на надзорникот на групата и другите надзорници од Колегиум на надзорници

1. Правата и обврските доделени на надзорникот на групата во поглед на надзорот на групата го содржат следново:

(а) координација на собирањето и ширењето на релевантни или битни информации за време на континуитетот на деловноста и при итни ситуации, вклучувајќи го ширењето на информации кои се важни за надзорната задача на надлежниот орган;

(б) надзорен преглед и оценување на финансиската состојба на групата;

(в) оценување на усогласување на групата со правилата за солвентност, концентрација на ризик и трансакции во рамки на група како што е утврдено во членовите од 218 до 245;

(г) оценување на системот на управување со групата, како што е утврдено во член 246 и дали членовите на административното, управното или надзорното тело на друштвото кое учествува, ги задоволуваат условите утврдени во членовите 42 и 257;

(д) планирање и координација на надзорните активности преку редовни состаноци одржани најмалку еднаш годишно или преку други соодветни начини, за време на континуитетот на деловноста и при итни ситуации, во соработка со засегнатите надзорни органи и земајќи ја предвид природата, опсегот и сложеноста на ризиците својствени за деловната активност на сите друштва кои се дел од групата;

(ѓ) други задачи, мерки и одлуки доделени на надзорникот на групата од страна на оваа директива или произлезени од примената на оваа директива, особено управување со процесот за потврдување на секој внатрешен модел на ниво на група како што е утврдено во членовите 231 и 233 и управување со процесот за одобрување на примената на режимот утврден во членовите од 237 до 240.

2. Со цел да се олесни извршувањето на задачите за надзор на групата наведени во став 1, се формира колегиум на надзорници со кој претседава надзорникот на групата.

Колегиумот на надзорниците гарантира дека процесите на соработка, размена на информации и консултација помеѓу надзорните органи кои се членови на колегиумот на надзорници,

ефикасно се применуваат во согласност со Наслов III, со цел да се поттикне приближувањето на нивните соодветни одлуки и активности.

3. Членството во колегиумот на надзорници ги вклучува надзорникот на групата и надзорните органи од сите земји-членки каде се наоѓа главното седиште на сите подружни друштва.

Исто така им се овозможува на надзорните органи на значајните филијали и сродните друштва да учествуваат во колегиумот на надзорниците. Меѓутоа, нивното учество се ограничува на постигнување на целта за ефективна размена на информации.

Ефективното функционирање на колегиумот на надзорници може да бара некои активности да се извршат со намален број на надзорни органи во него.

4. Без да е во спротивност со сите мерки донесени во согласност со оваа директива, формирањето и функционирањето на колегиумот на надзорници се базира врз координативните постапки склучени од страна на надзорникот на групата и другите засегнати надзорни органи.

Во случај на несогласување со ставовите во однос на координативните постапки, секој член на колегиумот на надзорници може да го упати предметот до КСЕОПП.

По консултации со засегнатите надзорни органи, надзорникот на групата разумно го разгледува секој совет даден од страна на КСЕОПП во рок од два месеци од примањето на истиот пред донесување на неговата конечна одлука. Одлуката ги посочува сите причини и содржи објаснување за секое значајно отстапување од секој совет даден од страна на КСЕОПП. Надзорникот на групата ја пренесува одлуката до другите засегнати надлежни органи.

5. Без да е во спротивност со секоја мерка донесена во согласност со оваа директива, координативните постапки наведени во став 4 ги определуваат постапките за:

(а) процесот на донесување на одлука помеѓу засегнатите надлежните органи во согласност со членовите 231, 232 и 247;

(б) консултација според став 4 од овој член и според член 218(5).

Без да е во спротивност со правата и обврските доделени од страна на оваа директива на надзорникот на групата и на другите надлежни органи, координативните постапки можат да доверат дополнителни задачи на надзорникот на групата или другите надзорни органи каде ова би резултирало со поефективен надзор на групата и не би ги нарушило надзорните активности на членовите на колегиумот на надзорници во однос на нивните индивидуални одговорности.

Дополнително, координативните постапки можат да ги утврдат процедурите за:

(а) консултација помеѓу засегнатите надзорните органи, особено во врска со членовите од 213 до 217, од 219 до 221, 227, од 244 до 246, 250, 256, 260 и 262;

(б) соработка со други надзорни органи.

6. КСЕОПП изработува насоки за оперативното функционирање на колегиумите на

надзорници врз основа на детални прегледи на нивната работа со цел да се оцени нивото на приближување помеѓу нив. Таквите прегледи се извршуваат најмалку на секои три години. Земјите-членки гарантираат дека надзорникот на групата ги пренесува до КСЕОПП информациите за функционирањето на колегиумите на надзорници и за сите потешкотии со кои се соочуваат, а се релевантни за тие прегледи.

7. Комисијата донесува мерки за спроведување за координација на надзорот на групата за целите на ставовите од 1 до 6, вклучувајќи ја дефиницијата за ‘значајна филијала’.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

Член 249

Соработка и размена на информации помеѓу надлежните органи

1. Органите одговорни за надзорот на поединечните друштва за осигурување и реосигурување во група и надзорникот на групата тесно соработуваат, особено во случаи кога друштво за осигурување и реосигурување се соочува со финансиски потешкотии.

Со цел да се гарантира дека надзорните органи, вклучувајќи го надзорникот на групата, имаат пристап до истото количество на релевантни информации, без да е во спротивност со нивните својствени одговорности и без обзир на тоа дали се утврдени во истата земја-членка, тие обезбедуваат разменување на такви информации со цел да се овозможи и олесни извршувањето на надзорните задачи на другите органи според оваа директива. Во тој поглед, засегнатите надзорни органи и надзорникот на групата ги доставуваат еден на друг сите релевантни информации без одлагање, веднаш штом добијат пристап до нив. Информациите наведени во овој потстав ги вклучуваат, но не се ограничуваат само до информациите за активностите на групата, надзорните органи и информациите обезбедени од страна на групата.

2. Органите одговорни за надзорот на поединечните друштва за осигурување и реосигурување во група и надзорникот на групата веднаш свикуваат состанок за сите вклучени надзорни органи во надзорот на групата во најмалку следниве случаи:

(а) кога тие се свесни за значајна повреда на Условот за солвентност на капиталот или повреда на Условот за минимален капитал на поединечно друштво за осигурување и реосигурување;

(б) кога тие се свесни за значајна повреда на Условот за солвентност на капиталот на ниво на група, пресметано врз основа на консолидирани податоци или на Вкупниот услов за солвентност на капиталот на групата, во согласност со кој било метод употребен за пресметување во согласност со Наслов III, Поглавје II, Оддел 1, Пододдел 4;

(в) кога други исклучителни случаи се појавуваат или се појавиле.

3. Комисијата ги донесува мерките за спроведување кои ги утврдуваат предметите кои треба да се соберат на систематска основа од страна на надзорникот на групата и да се дадат на другите засегнатите надзорни органи или да се пренесат до надзорникот на групата од страна на другите засегнати надзорни органи.

Комисијата ги донесува мерките за спроведување кои ги определуваат предметите битни или релевантни за надзорот на ниво на група со цел да го подобри приближувањето на надзорното

известување.

Тие мерки наведени во овој став, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

Член 250

Консултација помеѓу надзорните органи

1. Без да е во спротивност со член 248, засегнатите надзорни органи, кога одлуката е со важност за надзорните задачи на други надзорни органи, пред таа одлука, се консултираат меѓу себе на колегиумот на надзорници во однос на следново:

(а) промени во структурата на акционерот, организациска или управна структура на друштвата за осигурување и реосигурување во група, коишто бараат одобрување или овластување од надзорните органи; и

(б) големи санкции или исклучителни мерки преземени од страна на надзорните органи, вклучувајќи го воведувањето на додаден капитал на Условот за солвентност на капиталот според член 37 и воведувањето на секое ограничување за употребата на внатрешен модел за пресметувањето на Условот за солвентноста на капиталот според Наслов I, Поглавје VI, Оддел 4, Пододдел 3.

За целите на точка (б), секогаш се консултира надзорникот на групата.

Дополнително, засегнатите надзорни органи, кога одлуката е врз основа на информациите добиени од други надзорни органи, се консултираат меѓу себе пред таа одлука.

2. Без да е во спротивност со член 248, надлежен орган може да одлучи да не консултира во случаи на итност или кога таква консултација може да ја загрози ефективноста на одлуката. Во тој случај, без одлагање, надлежниот орган ги информира другите засегнати надлежни органи.

Член 251

Барања од надзорникот на групата до други надзорни органи

Надзорникот на групата може да ги повика надзорните органи на земјата-членка каде матичното друштво има свое главно седиште и кога тие самите не извршиле надзор на групата во согласност со член 247, да ги бараат сите информации кои би биле релевантни од матичното друштво за извршувањето на неговите координативни права и обврски како што е утврдено во член 248 и да ги пренесе тие информации до надзорникот на групата.

Надзорникот на групата, кога му се потребни информации наведени од член 254(2) кои се веќе дадени на друг надлежен орган, го контактира тој орган кога е тоа можно со цел да се избегне дуплирање на известување на различните органи вклучени во надзорот.

Член 252

Соработка со органи одговорни за кредитни институции и инвестициони фирми

Кога друштво за осигурување и реосигурување и или кредитна институција како што е дефинирано во Директива 2006/48/ЕЗ или инвестициона фирма како што е дефинирано во Директива 2006/48/ЕЗ или двете, се директно или индиректно поврзани или имаат заедничко друштво кое учествува, засегнатите надзорни органи и органите одговорни за надзорот на тие други друштва соработуваат тесно.

Без да е во спротивност со нивните својствени одговорности, тие органи се обезбедуваат меѓусебно со сите информации со кои може да се поедностави нивната задача, особено како што е утврдено во овој наслов.

Член 253

Професионална тајност и доверливост

Земјите-членки ја овластуваат размената на информациите помеѓу нивните надзорни органи и помеѓу нивните надзорни органи и други органи, во врска со членовите од 249 до 252.

Добиените информации во рамката на надзорот на групата, а особено секоја размена на информации помеѓу надзорните органи и помеѓу надзорните органи и други органи која е предвидена во овој наслов, подлежи на одредбите од член 295.

Член 254

Пристап до информации

1. Земјите-членки гарантираат дека физичките и правните лица вклучени во рамките на обемот на надзорот на групата и нивните сродни друштва и друштвата кои учествуваат, се во можност да ги разменат сите информации кои би можеле да се релевантни за целите на надзорот на групата.

2. Земјите-членки обезбедуваат дека нивните органи одговорни за извршување на надзорот на групата имаат пристап до сите информации релевантни за целите на тој надзор без разлика на природата на засегнатото друштво. Член 35 се применува *мутатис мутандис*.

Засегнатите надзорни органи можат да се обратат до друштвата во групата за да се добијат директно потребните информации, само кога таквите информации се побарани од друштвото за осигурување или друштвото за реосигурување кое подлежи на надзор на група и кое не обезбедило информации во рамки на разумен временски период.

Член 255

Проверка на информации

1. Земјите-членки гарантираат дека нивните надзорни органи можат да спроведат во рамките на нивната територија, или директно или преку посредување на лица назначени за таа цел, проверка на информациите на лице место наведени во член 254 во просториите на секое од следниве:

(а) друштвото за осигурување или реосигурување кое подлежи на надзор на група;

(б) сродни друштва од тоа друштво за осигурување или реосигурување;

(в) матични друштва од тоа друштво за осигурување или реосигурување;

(г) сродни друштва на матично друштво од тоа друштво за осигурување или реосигурување.

2. Кога надлежните органи посакуваат во посебни случаи да ги проверат информациите во однос на друштво, дали регулирано или не, кое е дел од група и се наоѓа во друга земја-членка, тие бараат од надлежните органи на таа земја-членка да ја извршат проверката.

Органите кои дибиваат такво барање, во рамките на нивните надлежности, постапуваат по тоа барање дали преку извршување на проверката директно, преку овозможување на ревизор или експерт да ја изврши или преку овозможување на органот кој го направил барањето да ја изврши сам. Надзорникот на групата се информира за преземената акција.

Надзорниот орган кој го направил барањето може, ако посака, да учествува во проверката ако не ја извршува директно проверката.

Член 256

Извештај за солвентност на група и финансиска состојба

1. Земјите-членки бараат од друштвата за осигурување и реосигурување кои учествуваат или од холдинг-компаниите за осигурување јавно да објават, на годишна основа, извештај за солвентноста и финансиската состојба на ниво на група. Членовите 51 и од 53 до 55 се применува *мутатис мутандис*.

2. Ако друштво за осигурување или реосигурување кое учествува или холдинг-компанија за осигурување одлучи и според согласноста на надзорникот на групата, тоа може да обезбеди единствен извештај за солвентност и финансиска состојба којшто го содржи следново:

(а) информациите на ниво на група коишто мораат да се објават во согласност со став 1;

(б) информациите за сите подружници во рамки на групата кои мораат да се поединечно утврдени и објавени во согласност со членовите 51 и од 53 до 55.

Пред да се даде согласност во согласност со првиот потстав, надзорникот на групата се консултира со членовите од колегиумот на надзорници и разумно ги зема предвид сите погледи и оградувања.

3. Ако извештајот наведен во став 2 не ги вклучи информациите кои надлежниот орган овластувајќи подружница во рамки на групата која бара споредливи друштва да обезбедат и кога пропустот е материјален, засегнатиот надзорен орган има моќ да бара од засегнатата подружница да ги објави потребните дополнителни информации.

4. Комисијата ги донесува мерките за спроведување за дополнително определување на информациите коишто мора да се објават и средствата преку кои ова се посигнува во однос на извештајот за солвентност на група и финансиска состојба.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).

Член 257

Административно, управно или надзорно тело на холдинг-компанија за осигурување

Земјите-членки бараат сите лица кои ефективно управуваат со холдинг-компанијата за осигурување да се соодветни и прави за извршување на нивните обврски.

Член 42 се применува *мутатис мутандис*.

Член 258

Мерки за спроведување

1. Кога друштвата за осигурување и реосигурување во група не се усогласуваат со условите наведени во членовите од 218 до 246 или кога условите се задоволени но сепак солвентноста може да е загрозена или кога трансакциите во рамки на група или концентрациите на ризици се закана за финансиската состојба на друштвата за осигурување или реосигурување, следниве субјекти бараат преземање на потребни мерки со цел да се поправи состојбата во најкраток можен рок:

(а) надзорникот на групата во однос на холдинг-компанијата за осигурување;

(б) надзорните органи во однос на друштвата за осигурување и реосигурување.

Кога во случајот наведен во точка (а) од првиот потстав, надзорникот на групата не е од надзорните органи на земјата-членка каде холдинг-компанијата за осигурување има главно седиште, надзорникот на групата ги информира тие надзорни органи за своите наоди со цел да им овозможи да ги преземат потребните мерки.

Кога во случајот наведен во точка (б) од првиот потстав, надзорникот на групата не е од надзорните органи на земјата-членка каде холдинг-компанијата за осигурување има главно седиште, надзорникот на групата ги информира тие надзорни органи за своите наоди со цел да им овозможи да ги преземат потребните мерки.

Без да е во спротивност со став 2, земјите-членки ги одредуваат мерките кои може да се преземат од страна на нивните надзорни органи во однос на холдинг-компаниите за осигурување.

Засегнатите надлежни органи, вклучувајќи го надзорникот на групата, кога е соодветно да ги координира нивните мерки за спроведување.

2. Без да е во спротивност со нивните одредби од кривичното право, земјите-членки гарантираат дека санкциите или мерките може да се наметнат врз холдинг-компаниите за осигурување кои ги прекршуваат законите, регулативите или административните одредби донесени за спроведување на овој наслов или врз лицето кој ефективно управува со тие компании. Надлежните органи тесно соработуваат за да се гарантира дека таквите санкции или мерки се ефективни, особено кога централната управа или главното управување на холдинг-компанијата за осигурување не се наоѓа во своето главно седиште.

3. Комисијата може да донесе мерки за спроведување за координација на мерките за спроведување наведени во ставовите 1 и 2.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во

член 301 (3).

Член 259

Известување на КСЕОПП

1. КСЕОПП го посетува Европскиот парламент еднаш во годината за општо сослушување во парламентарниот комитет. Кога таквата посета се совпаѓа со условот за известување на КСЕОПП според член 71(3), тој услов се задоволува, во однос на Европскиот парламент, со присуство на КСЕОПП на тоа сослушување.
2. На сослушувањето наведено во став 1, КСЕОПП известува, *меѓу другото*, за сите релевантни и значајни искуства од надзорните активности и соработката помеѓу надзорниците во рамката на Наслов III, а особено за:
 - (а) процесот на назначувањето на надзорникот на групата, бројот на надзорниците на групата и географската распространетост;
 - (б) работењето на колегиумот на надзорници, особено вклучувањето и залошбата на надлежните органи кога тие не се надзорникот на групата.
3. КСЕОПП може, за целите на став 1, исто така да поднесе извештај за главните поуки извлечени од прегледите наведени во член 248(6), кога е соодветно.

ПОГЛАВЈЕ IV

Трети земји

Член 260

Матични друштва надвор од Заедницата: проверка на усогласеност

1. Во случајот наведен во член 213(2)(в), засегнатите надлежни органи ги проверуваат дали друштвата за осигурување или реосигурување, матичното друштво кое има свое главно седиште надвор од Заедницата, подлежат на надзор, од страна на надзорен орган од трета земја, кој е ист со тој предвиден со овој наслов за надзорот на ниво на група на друштвата за осигурување или реосигурување наведен во член 213(2)(а) и (б).

Проверката се извршува од страна на надзорен орган кој би можел да е надзорник на групата ако критериумите утврдени во член 247(2) се применуваат, на барање на матичното друштво или на сите друштва за осигурување и реосигурување овластени во Заедницата или на своја сопствена иницијатива, доколку Комисијата претходно заклучи во однос на усогласеноста на засегнатата трета земја. При извршувањето, тој надзорен орган се консултира со другите засегнати надзорни органи и КСЕОПП, пред донесување на одлука.

2. Комисијата може да донесе мерки за спроведување кои ги определуваат критериумите за оценување на тоа, дали бонитетниот режим во трета земја за надзорот на групи е ист со тој утврден во овој наслов. Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 301 (3).
3. Комисијата може да донесе, по консултации со Комитетот за европско осигурување и

професионални пензии и во согласност со регулаторната постапка наведена во член 301(2) и земајќи ги предвид критериумите донесени во согласност со став 2, одлука за тоа дали бонитетниот режим за надзор на групите во трета земја е ист со тој утврден во овој наслов.

Тие одлуки се прегледуваат редовно за да се земат предвид сите промени кај бонитетниот режим за надзор на групите утврден во овој наслов и кај бонитетниот режим во третата земја за надзор на групите и секоја друга промена во регулирање која може да влијае на одлуката за усогласување.

Кога се донесува одлука од страна на Комисијата, во согласност со првиот потстав, во однос на трета земја, таа одлука се прифаќа како одлучувачка за целите на проверката наведена во став 1.

Член 261

Матични друштва надвор од Заедницата: усогласување

1. Во случај на ист надзор наведен во член 260, земјите-членки се потпираат на истиот надзор на групата извршен од страна на надлежните органи од трети земји, во согласност со став 2.
2. Членовите од 247 до 258 се применува *мутатис мутандис* на соработката со надлежните органи од трети земји.

Член 262

Матични друштва надвор од Заедницата: отсуство на усогласување

1. Во отсуство на ист надзор наведен во член 260, земјите-членки применуваат *мутатис мутандис* за друштвата за осигурување и реосигурување, или членовите од 218 до 258 и освен членовите од 236 до 243 или еден од методите утврдени во став 2.

Општите начела и методите утврдени во членовите од 218 до 258 се применуваат на ниво на холдинг-компанија за осигурување, друштво за осигурување од трета земја или друштво за реосигурување од трета земја.

Единствено за целта на пресметувањето на солвентноста на групата, со матичното друштво се постапува како да било друштво за осигурување или реосигурување кое подлежи на истите услови како што е утврдено во Наслов I, Поглавје VI, Оддел 3, Пододдел 1, 2 и 3 во однос на сопствените средства прифатливи за Условот за солвентност на капиталот и за еден од следниве услови:

- (а) Услов за солвентност на капитал утврден во согласност со начелата од член 226, во случај на холдинг-компанија за осигурување;
 - (б) Услов за солвентност на капитал утврден во согласност со начелата од член 227, во случај на друштво за осигурување од трета земја или друштво за реосигурување од трета земја.
2. Земјите-членки овозможуваат на нивните надзорни органи да применат други методи кои гарантираа соодветен надзор на друштвата за осигурување и реосигурување во група. Тие методи мора да се одобрат од страна на надзорникот на групата, по консултации со другите засегнати надзорни органи.

Надзорните органи можат, особено да бараат основање на холдинг-компанија за осигурување која има главно седиште во Заедницата и да го применуваат овој наслов за друштвата за осигурување и реосигурување во групата предводена од страна на таа холдинг-компанија за осигурување.

Избраните методи овозможуваат целите на надзорот на групата како што се утврдиле во овој наслов да се постигнат и треба да се соопштат на другите засегнати надзорни органи и Комисијата.

Член 263

Матични друштва надвор од Заедницата: нивоа

Кога матичното друштво наведено во член 260 е самото на себе подружница на холдинг-компанија за осигурување која има свое главно седиште надвор од Заедницата или на друштво за осигурување или реосигурување од трета земја, земјите-членки ја применуваат проверката предвидена во член 260 само на ниво на крајно матично друштво кое е холдинг-компанија од трета земја, друштво за осигурување од трета земја или друштво за реосигурување од трета земја.

Меѓутоа, земјите-членки овозможуваат на нивните надзорни органи да одлучат, во отсуство на ист надзор наведен во член 260, да извршат нова проверка на пониско ниво кога постои матично друштво за осигурување или реосигурување, кое може да е холдинг-компанија од трета земја, друштво за осигурување од трета земја или друштво за реосигурување од трета земја.

Во таков случај, надлежниот орган наведен во вториот потстав од член 260(1) ја објаснува својата одлука на групата.

Член 262 се применува *мутатис мутандис*.

Член 264

Соработка со надзорни органи од трета земја

1. Комисијата може да поднесе предлози до Советот за преговарање на спогодби со една или повеќе трети земји во однос на начините за извршување на надзор на група врз:

(а) друштва за осигурување или реосигурување што имаат, како друштва кои учествуваат, друштва во рамките на значењето на член 213 кои имаат нивно главно седиште кое се наоѓа во трета земја; и

(б) друштва за осигурување од трета земја или друштва за реосигурување од трета земја што имаат, како друштва кои учествуваат, друштва во рамките на значењето на член 213 кои имаат нивно главно седиште во Заедницата.

2. Спогодбите наведени во став 1 настојуваат да гарантираат дека:

(а) надзорните органи на земјите-членки се во можност да добијат информации потребни за надзорот на ниво на група на друштвата за осигурување и реосигурување кои имаат нивно главно седиште во Заедницата и кои имаат подружници или учествуваат во друштвата надвор од Заедницата; и

(а) надзорните органи од земјите-членки се во можност да добијат информации потребни за надзорот на ниво на група на друштвата за осигурување и реосигурување од трети земји кои имаат нивно главно седиште во нивните територии и кои имаат подружници или учествуваат во друштвата во една или повеќе земји-членки.

3. Без да е во спротивност со член 300(1) и (2) од Договорот, Комисијата го разгледува резултатот од преговорите наведени во став 1 со помош на Комитетот за европско осигурување и професионални пензии.

ПОГЛАВЈЕ V

Холдинг-компаниии за осигурување со мешани активности

Член 265

Трансакции во рамки на група

1. Земјите-членки гарантираат, кога матичното друштво на едно или повеќе друштва за осигурување и реосигурување е холдинг-компанија за осигурување со мешани активности, надзорните органи одговорни за надзорот на тие друштва за осигурување и реосигурување го извршуваат општиот надзор врз трансакциите помеѓу тие друштва за осигурување и реосигурување и холдинг-компанијата со мешани активности и нејзините сродни друштва.

2. Членовите 245, од 249 до 255 и 258 се применува *мутатис мутандис*.

Член 266

Соработка со трети земји

Што се однесува до соработка со трети земји, член 264 се применува *мутатис мутандис*.

НАСЛОВ IV

РЕОРГАНИЗАЦИЈА И ЛИКВИДАЦИЈА НА ДРУШТВА ЗА ОСИГУРУВАЊЕ

ПОГЛАВЈЕ I

Опсег и дефиниции

Член 267

Опсег на овој наслов

Овој наслов се применува за мерки за реорганизација и ликвидациски постапки во однос на следново:

(а) друштва за осигурување;

(б) филијали на друштва за осигурување од трета земја кои се наоѓаат на територијата на Заедницата.

Член 268

Дефиниции

1. За целите на овој наслов се применуваат следниве дефиниции:

(а) ‘надлежни органи’ значи административни или судски органи на земјите-членки кои се надлежни за целите на мерките за реорганизација или за ликвидациските постапки;

(б) ‘филијала’ значи постојано присуство на друштво за осигурување на територијата на земја-членка различно од матичната земја-членка која врши осигурителни активности;

(в) ‘мерки за реорганизација’ значи мерките кои ја вклучуваат секоја интервенција од страна на компетентните органи кои се со намера да ја зачуваат или да ја обноват финансиската состојба на друштво за осигурување и кои влијаат врз постојните права на страните различни од самото друштво за осигурување, вклучувајќи, но не само мерки кои ја вклучуваат можноста на суспензија на плаќања, суспензија на мерки за примена или намалување на оштети;

(г) ‘ликвидациски постапки’ значи заеднички постапки вклучувајќи ја реализацијата на средствата од друштво за осигурување и распределба на приходот помеѓу кредиторите, акционерите или членовите како што е соодветно, кои неопходно ја вклучуваат секоја интервенција од страна на надлежните органи, вклучувајќи кога колективните постапки завршуваат со договор или друга слична мерка, без разлика дали тие се основани врз несолвентност или се доброволни или задолжителни;

(д) ‘управител’ значи лице или тело назначено од страна на надлежните органи за целите на спроведување на мерките за реорганизација;

(ѓ) ‘ликвидатор’ значи лице или тело назначено од страна на надлежните органи или од страна на управните тела од друштво за осигурување за целите на спроведувањето на ликвидациските постапки;

(е) ‘барање за оштета’ значи износот кој се должи од страна на друштво за осигурување на осигурениците, иматели на полиса, корисници или на секоја повредена страна која има директно право на акција против друштвото за осигурување и што произлегува од договор за осигурување или од секоја активност предвидена со член 2(3)(б) и (в) во директната осигурителна активност, вклучувајќи износ одвоен за тие лица, кога некои делови од долгот не се уште познати.

Премиијата која се должи од страна на друштво за осигурување како резултат на несклучувањето или откажувањето од договор за осигурување или активност наведени во точка (е) од првиот потстав во согласност со правото применлив за таков договор или активност пред отпочнувањето на ликвидациски постапки, исто така се смета како барање за оштета.

2. За целите на применувањето на овој наслов за мерките за реорганизација и ликвидациските постапки во однос на филијала која се наоѓа во земја-членка на друштво за осигурување од трета земја, се применуваат следниве дефиниции:

(а) ‘матична земја-членка’ значи земјите-членки каде на филијалата и се дала овластување во согласност со членовите од 145 до 149;

(б) ‘надзорни органи’ значи надзорните органи на матичната земја-членка;

(в) 'надлежни органи' значи надлежните органи на матичната земја-членка.

ПОГЛАВЈЕ II

Мерки за реорганизација

Член 269

Донесување на мерки за реорганизација - применливо право

1. Само надлежните органи на матичната земја-членка се овластуваат да одлучат за мерките на реорганизација во однос на друштво за осигурување, вклучувајќи ги неговите филијали.
2. Мерките за реорганизација нема да го попречуваат отпочнувањето на ликвидациските постапки од страна на матичната земја-членка.
3. Мерките за реорганизација се регулирани со законите, регулативите и постапките применливи во матичната земја-членка, доколку не е предвидено во членовите од 285 до 292.
4. Мерките за реорганизација преземени во согласност со законодавството на матичната земја-членка се целосно ефикасни низ Заедницата без сите дополнителни формалности, вклучувајќи за трети страни во други земји-членки, дури и кога законодавството на тие други земји-членки не предвидува такви мерки за реорганизација или алтернативно го прави нивното спроведување да подлежи на условите кои не се исполнети.
5. Мерките за реорганизација се ефективни низ Заедницата веднаш кога тие стануваат ефективни во матичната земја-членка.

Член 270

Информации за надлежните органи

Надлежните органи на матичната земја-членка веднаш ги информираат надлежните органи на земјата-членка за нивната одлука за секоја мерка за реорганизација, кога е возможно пред донесувањето на таква мерка и ако не, веднаш потоа.

Надлежните органи на матичната земја-членка веднаш ги информираат надлежните органи на сите други земји-членки за одлуката за донесување на мерки за реорганизација, вклучувајќи ги можните практични влијанија на таквите мерки.

Член 271

Објавување на одлуки за мерки за реорганизација

1. Кога е можно жалба во матичната земја-членка против мерка за реорганизација, надлежните органи на матичната земја-членка, управителот или секое лице овластено за тоа, во матичната земја-членка ја објавуваат одлуката за мерка за реорганизација во согласност со објавувањето на постапките предвидени во матичната земја-членка и освен тоа, во најкраток можен рок се објавува извадок од документот за утврдување на мерката за реорганизација во *Службениот весник на Европската унија*.

Надлежните органи на другите земји-членки кои се информирани за одлуката за мерка за реорганизација во согласност со член 270, можат да го гарантираат објавувањето на таквата одлука на начин на кој тие сметаат дека е соодветен во рамките на нивната територија.

2. Објавувањата предвидени во став 1 ги определуваат надлежните органи од матичната земја-членка, применливото право како што е предвидено во член 269(3) и назначениот управител, ако има таков. Објавувањето се врши на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на земјата-членка каде информациите се објавуваат.

3. Мерките за реорганизација се применуваат без разлика на одредбите во врска со објавувањето утврдено во ставовите 1 и 2 и се целосно ефективни наспрема кредиторите, доколку надлежните органи на матичната земја-членка или правото на земјата-членка предвиди друго.

4. Кога мерките за реорганизација влијаат исклучиво врз правата на акционерите, членовите или вработените во друштво за осигурување, гледано за тоа, ставовите 1,2 и 3 не се применуваат доколку применливото право за мерките за реорганизација не предвиди друго.

Надлежните органи го одредуваат начинот на кој страните наведени во првиот потстав треба да се информираат во согласност со применливото право.

Член 272

Информации за познати кредитори - право за поднесување на барања

1. Кога правото на матичната земја-членка бара барање кое треба да се поднесе со цел да се прифати или да се обезбеди задолжително известување за мерка за реорганизација до кредиторите чишто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во таа земја-членка, надлежните органи на матичната земја-членка или управителот ги информира познатите кредитори чишто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во таа земја-членка, во согласност со член 281 и член 283(1).

2. Кога правото на матичната земја-членка предвидува за правото на кредиторите чишто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште кое се наоѓа во таа земја-членка да поднесат барања или да приложат забелешки во врска со нивните барања, кредиторите чишто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во таа земја-членка, во согласност со член 282 и член 283(2).

ПОГЛАВЈЕ III

Ликвидациски постапки

Член 273

Отпочнување на ликвидациски постапки - информации за надзорните органи

1. Само земјите-членки на матичната земја-членка се овластуваат да донесат одлука во врска со отпочнувањето на ликвидациските постапки во однос на друштво за осигурување, вклучувајќи ги неговите филијали во друга земја-членка. Оваа одлука може да се донесе во отсуство или по донесувањето на мерките за реорганизација.

2. Одлука во врска со отпочнувањето на ликвидациските постапки на друштво за

осигурување, вклучувајќи ги неговите филијали во други земји-членки, донесена во согласност со законодавството на матичната земја-членка, се признава без дополнителна формалност низ Заедницата и таму е ефективна веднаш штом одлуката е ефективна во земјата-членка каде постапките се отпочнати.

3. Надлежните органи на матичната земја-членка веднаш ги информираат надлежните органи на земјата-членка за одлуката за отпочнување на ликвидациски постапки, кога е возможно пред отпочнувањето на постапките и ако не, веднаш потоа.

Надлежните органи на матичната земја-членка веднаш ги информираат надлежните органи на сите други земји-членки за одлуката за отпочнување на ликвидациски постапки, вклучувајќи ги можните практични влијанија на таквите постапки.

Член 274

Применливо право

1. Одлуката за отпочнување на ликвидациски постапки во однос на друштво за осигурување, ликвидациските постапки и нивните ефекти се регулираат со право применливо во матичната земја-членка доколку не е друго предвидено во членовите од 285 до 292.

2. Правото на матичната земја-членка го одредува најмалку следново:

(а) средствата што формираат дел од недвижниот имот и постапување со средствата од страна на или префрлени на друштвото за осигурување по отпочнувањето на постапките;

(б) соодветните овластувања на друштвото за осигурување и ликвидаторот;

(в) условите според кои израмнувањето се применува;

(г) влијанијата на ликвидациските постапки врз тековните договори каде друштвото за осигурување е страна;

(д) влијанијата на ликвидациските постапки врз постапките иницирани од страна на поединечните кредитори, освен за тужбите во постапка наведени во член 292;

(ѓ) барањата кои се поднесуваат за недвижниот имот на друштвото за осигурување и постапувањето со барањата коишто произлегуваат по отпочнувањето на ликвидациските постапки;

(е) правилата за уредување на поднесувањето, проверка и прием на барања;

(ж) правилата за уредување на распределба на приходот од реализацијата на средствата, рангирањето на барањата и правата на кредиторите кои се делумно задоволни по отпочнувањето на ликвидациските постапки врз основа на вистинско право или преку израмнување;

(з) условите за и влијанијата на затворањето на ликвидациските постапки, особено преку договор;

(с) права на кредиторите по затворањето на ликвидациските постапки;

- (и) страната која ги сноси трошоците и трошоците направени за ликвидациските постапки; и
- (ј) правилата во однос на неважноста, анулирањето или неспроведливоста на правните акти штетни за сите кредитори.

Член 275

Постапување со барања за осигурување

1. Земјите-членки гарантираат дека барањата за осигурување имаат предност пред други барања од друштвото за осигурување на еден или двата следни начини:

(а) во однос на средства кои ги претставуваат техничките одредби, барањата за осигурување имаат апсолутна предност пред секое друго барање од друштвото за осигурување; или

(б) во однос на целостта на средствата од друштвото за осигурување, барањата за осигурување имаат предност пред секое друго барање од друштвото за осигурување со само еден можен следен исклучок:

(i) барања од страна на вработени што произлегуваат од договорите за вработување и работните односи;

(ii) даночни барања од страна на јавни тела;

(iii) барања од страна на системите за социјално осигурување;

(iv) барања за средства кои подлежат на вистински права.

2. Без да е во спротивност со став 1, земјите-членки можат да обезбедат сите или дел од трошоците кои произлегуваат од ликвидациските постапки, како што е утврдено со нивното национално право, да имаат предност пред барањата за осигурување.

3. Земјите-членки што ја избрале опцијата предвидена во став 1(а) бараат од друштвата за осигурување да основаат и да водат посебен регистар во согласност со член 276.

Член 276

Посебен регистар

1. Секое друштво за осигурување води посебен регистар во своето главно седиште за средствата употребени за опфаќање за техничките одредби пресметани и инвестирани во согласност со правото на матичната земја-членка.

2. Кога друштво за осигурување врши истовремено две активности за животно и неживотно осигурување, води во своето главно седиште одделни регистри за секој вид на деловна активност.

Меѓутоа, кога земја-членка овластува друштва за осигурување кои опфаќаат живот и ризиците наведени во класите 1 и 2 на Дел А од Анекс I, тоа може да обезбеди тие друштва за осигурување да мораат да водат единствен регистар за сите нивни активности.

3. Вкупната вредност на внесените средства, вреднувани во согласност со правото

применливо во матичната земја-членка, не може да е помала од вредноста на техничките одредби.

4. Кога средства внесени во регистарот подлежат на вистинско право во однос на кредитор или трета страна, како резултат на тоа, дел од вредноста на средствата не се достапни за целите на покриените заложби, тој факт се внесува во регистарот и недостапниот износ не се вклучува во вкупната вредност наведена во став 3.

5. Постапувањето со средства во случај на ликвидација на друштво за осигурување во однос на опцијата предвидена во член 275(1)(а), се утврдува со законодавството на матичната земја-членка, со исклучок на тие средства, за кои се применуваат членовите 286, 287 или 288, кога:

(а) средствата употребени да ги опфатат техничките одредби, подлежат на вистинско право во однос на кредитор или трета страна, без да ги задоволи условите утврдени во став 4;

(б) такви средства подлежат на задржување на правото на сопственост во однос на кредитор или на трета страна; или

(в) кредитор има право да побара израмнување на неговото барање со барањето на друштвото за осигурување.

6. Веднаш по отпочнувањето на ликвидациските постапки, списокот на средствата внесени во регистарот во согласност со ставовите од 1 до 5 нема да се промени и ништо нема да се измени освен правење на исправка на чисто технички грешки во регистрите, со исклучок на овластување на надлежен орган.

Меѓутоа, ликвидаторите оттаму го додаваат приходот на тие средства и вредноста на чистите премии добиени во однос на класата на засегнато осигурување помеѓу отпочнувањето на ликвидациските постапки и периодот на плаќање на барањата за осигурување или до остварување на секој пренос на протфолио.

7. Кога резултатот на реализацијата на средствата е помал од нивната проценета вредност во регистрите, ова го оправдуваат ликвидаторите пред надзорните органи на матичната земја-членка.

Член 277

Замена на гарантна шема

Матичната земја-членка може да предвиди, кога правата на кредиторите за осигурување можат да се заменат со гарантна шема утврдена во таа земја-членка, барањата според таа шема нема да ги користат одредбите од член 275(1).

Член 278

Покривање на преференцијални барања со средства

Земјите-членки што ја избираат опцијата утврдена во член 275(1)(б), бараат од секое друштво за осигурување да гарантира дека барањата кои можат да имаат предност пред барања за осигурување во согласност со член 275(1)(б) и се регистрирани во сметководствени извештаи на друштвото за осигурување се покриени со средства во секој момент и без разлика на можна

ликвидација.

Член 279

Одземање на овластувањето

1. Кога отпочнувањето на ликвидациските постапки е одлучено во однос на друштво за осигурување, овластувањето на тоа друштво се одзема во согласност со постапката утврдена во член 144, освен по потреба за целите на став 2.

2. Одземањето на овластување во согласност со став 1 нема да го спречи ликвидаторот или секое друго лице назначено од страна на надлежните органи од извршување на некои од активностите на друштвото за осигурување доколку тоа е потребно или соодветно за целите на ликвидацијата.

Матичната земја-членка може да обезбеди таквите активности да се извршат во согласност со и под надзор на надзорните органи на таа земја-членка.

Член 280

Објавување на одлуки за ликвидациски постапки

1. Надлежниот орган, ликвидаторот или секое лице назначено за таа цел од страна на надлежниот органи ја објавува одлуката за отпочнување на ликвидациски постапки во согласност со постапките за објавување предвидени во матичната земја-членка и исто така објавува извадок од одлуката за ликвидација во *Службениот весник на Европската унија*.

Надзорните органи на сите други земји-членки кои се информирани за одлуката за отпочнување на ликвидациски постапки во согласност со член 273(3), можат да го гарантираат објавувањето на таквата одлука на начин на кој тие сметаат дека е соодветен во рамките на нивната територија.

2. Објавувањето наведено во став 1 го определува надлежниот орган на матичната земја-членка, применливото право и назначениот ликвидатор. Објавувањето се врши на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на земјата-членка каде информациите се објавуваат.

Член 281

Информации за познати кредитори

1. Кога ликвидациските постапки се отпочнати, надлежните органи на матичната земја-членка, ликвидаторот или секое лице назначено за таа цел од страна на надлежните органи, без одлагање посебно го информираат со писмена изјава секој познат кредитор чиешто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во друга земја-членка.

2. Изјавата наведена во став 1 ги опфаќа роковите, санкциите утврдени во однос на тие рокови, телото или органот овластен да го прифати поднесувањето на барањата или забелешки во однос на барања и сите други мерки.

Изјавата исто така посочува дали кредиторите чии побарувања се преференцијални или гарантирани со вистинска гаранција, треба да ги поднесат нивните барања.

Во случај на барања за осигурување, изјавата дополнително ги посочува општите влијанија од ликвидациските постапки врз осигурителните договори, особено датумот на кој осигурителните договори или активностите ќе престанат за да создадат влијанија и правата и обврските на осигурените лица во однос на договорот или активността.

Член 282

Право за поднесување на барања

1. Секој кредитор, вклучувајќи ги јавните органи на земјите-членки, чиешто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во земја-членка, различна од матичната земја-членка, го има правото да поднесе барања или да поднесе писмени забелешки во однос на барања.

2. Со барањата на сите кредитори наведени во став 1 се постапува на ист начин и се дава исто рангирање како на барања со иста природа што можат да се поднесат од страна на кредитори чиешто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во матичната земја-членка. Затоа, надлежните органи управуваат без дискриминација на ниво на Заедница.

3. Освен во случаи кога правото на матичната земја-членка дозволува друго, кредитор испраќа копии од сите докази до надлежниот орган и го посочува следново:

(а) природата и износот на барањето;

(б) датумот на кој барањето се поднесува;

(в) дали наведува предност, вистинска гаранција или задржување на право на сопственост во однос на барањето;

(г) кога е соодветно, кои средства се опфатени со неговата гаранција.

Не треба да се посочи дадената предност за барање за осигурување според член 275.

Член 283

Јазици и форма

1. Информациите во изјавата наведени во член 281(1) се пишуваат на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на матичната земја-членка.

За таа цел, се употребува форма која содржи еден од следниве наслови на сите официјални јазици на Европската унија:

(а) 'Повик за поднесување на барање; почитувајте ги роковите'; или

(б) кога правото на матичната земја-членка предвидува за поднесувањето на забелешки во однос на барања, 'Повик за поднесување на забелешки во однос на барање; почитувајте ги роковите'.

Меѓутоа, кога познат кредитор е носител на барање за осигурување, информациите во изјавата наведени во член 281(1) се пишуваат на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на земјата-членка каде се наоѓа вообичаениот престој, живеалиштето или главното

седиште на кредиторот.

2. Кредиторите чиешто вообичаен престој, живеалиште или главно седиште се наоѓа во земја-членка, различна од матичната земја-членка, можат да ги поднесат нивните барања или да поднесат забелешки во однос на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на таа друга земја-членка.

Меѓутоа, во тој случај, поднесувањето на нивните барања или поднесувањето на забелешките за нивните барања, кога е соодветно, го носат насловот ‘Поднесување на барање’ или ‘Поднесување на забелешки во однос на барања’, кога е соодветно, на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на матичната земја-членка.

Член 284

Редовни информации за кредиторите

1. Ликвидаторите редовно ги информираат кредиторите на соодветен начин за напредокот на ликвидацијата.
2. Надлежните органи на земјата-членка можат да побараат информации за развојот на ликвидациската постапка од надлежните органи на матичната земја-членка.

ПОГЛАВЈЕ IV

Општи одредби

Член 285

Влијанија врз одредени договори и права

По пат на отстапување од членовите 269 и 274, влијанијата врз донесувањето на мерките за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациските постапки, се уредуваат како што следува:

- (а) во однос на договори за вработување и работни односи, исклучиво со правото на земјата-членка применливо за договорот за вработување или работниот однос;
- (б) во однос на договори кои даваат право на користење на или стекнување на недвижен имот, исклучиво со правото на земјата-членка каде се наоѓа недвижниот имот; и
- (в) во однос на права на друштвото за осигурување во однос на недвижен имот, брод или воздухоплов кои се внесени во јавен регистар, исклучиво под надлежност на правото на земјата-членка каде се води регистарот.

Член 286

Вистински права на трети страни

1. Донесувањето на мерките за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациските постапки нема да влијае на вистинските права на кредитори или трети страни во однос на материјалните и нематеријалните добра, движниот и недвижниот имот – заедно како посебен имот и збир на неопределен имот во целост кој се променува од време на време – кој припаѓа

на друштвото за осигурување и кои се наоѓаат во рамките на територијата на друга земја-членка во периодот на донесувањето на таквите мерки или отпочнувањето на таквите постапки.

2. Правата наведени во став 1 најмалку вклучуваат:

(а) правото на располагање со средства или да се реализираат и да се добие обештетување од приходот на или доходот од тие средства, особено врз основа на залог или хипотека;

(в) исклучивото право за задоволување на барање, особено право гарантирано со залог во однос на барањето или преку пренос на барањето по пат на гаранција;

(в) правото да се бара имотот од или да се бара враќање од страна на секој кој има во посед или го користи против волјата на страната која е овластена;

(г) право за користење на средствата.

3. Правото, запишано во јавен регистар и применливо за трети страни, според кое вистинско право во рамките на значењето на став 1 може да се добие, се смета како вистинско право.

4. Став 1 не спречува активности за неважност, анулирање или неспроведливост наведени во член 274(2)(1).

Член 287

Задржување на право на сопственост

1. Донесувањето на мерките за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациските постапки за друштво за осигурување кое купува средства, нема да влијае врз правата на продавачот кои се врз основа на задржување на право на сопственост кога имотот во периодот на донесувањето на таквите мерки за реорганизација или отпочнувањето на таквите ликвидациски постапки, се наоѓа во рамките на територијата на земја-членка различна од таа каде таквите мерки биле донесени или таквите постапки биле отпочнати.

2. Донесувањето, по обезбедувањето на средствата, на мерките за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациските мерки за друштво на осигурување кое продава средства, нема да претставува причина за укинување или прекинување на продажбата и нема да го спречи купувачот од стекнување на право на сопственост кога во периодот на донесување на такви мерки или отпочнување на такви постапки, продадените средства се наоѓаат во рамките на територијата на земја-членка различна од таа каде таквите мерки биле донесени или таквите постапки биле отпочнати.

3. Ставовите 1 и 2 не ги спречуваат активности за неважност, анулирање или неспроведливост наведени во член 274(2)(1).

Член 288

Израмнување

1. Донесувањето на мерки за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациските мерки нема да влијаат на правото на кредиторите да побараат израмнување на нивните барања за

барањата на друштвото за осигурување, кога такво израмнување е овозможено со правото применливо за барањето на друштвото за осигурување.

2. Став 1 не спречува активности за неважност, анулирање или неспроведливост наведени во член 274(2)(1).

Член 289

Регулирани пазари

1. Без да е во спротивност со член 286, влијанијата на мерка за реорганизација или отпочнувањето на ликвидациски мерки врз правата и обврските на страните на регулиран пазар се уредуваат само преку правото применливо за тој пазар.

2. Став 1 не спречува активности за неважност, анулирање или неспроведливост наведени во член 274(2)(1) што може да се должи на издвоени исплати или трансакции според правото применливо за тој пазар.

Член 290

Штетни дејства

Член 274(2)(1) не се применува кога лице кое има корист од правен акт кој е штетен за сите кредитори, обезбедува доказ дека тој акт кој подлежи на правото на земја-членка различна од матичната земја-членка и доказ дека тоа право не допушта никакви средства за оспорување на тој акт во релевантниот случај.

Член 291

Заштита на купувачи од трета страна

Следново право се применува кога преку склучен акт по донесувањето на мерка за реорганизација или по отпочнувањето на ликвидациски постапки, друштво за осигурување располага, преку разгледување со секое од следново:

(а) во однос на недвижности, правото на земјата-членка каде се наоѓа недвижниот имот;

(б) во однос на бродови или воздухоплов кои се внесени во јавен регистар, под надлежност на правото на земјата-членка каде се води регистарот;

(в) во однос на преносливи или други хартии од вредност, чие присуство или пренос претставува влегување во регистар или сметка утврдена со закон или се ставени во централниот систем на депозити уредуван со правото на земјата-членка, под надлежност на правото на земјата-членка каде се води регистарот, сметката или системот.

Член 292

Тужби во постапка

Влијанијата на мерките за реорганизација или на ликвидациските постапки врз тужба во постапка во врска со средства или право кое е одземено од друштвото за осигурување, се уредуваат само преку правото на земјата-членка каде тужбата е во постапка.

Член 293

Управители и ликвидатори

1. Назначувањето на управителот или ликвидаторот се докажува со заверена копија од оригиналната одлука од назначувањето или со секоја друга потврда издадена од страна на надлежните органи на матичната земја-членка.

Земјата-членка во која, кога управителот или ликвидаторот сака да постапи, може да побара превод на официјалниот јазик или на еден од официјалните јазици на таа земја-членка. Не се бара официјално потврдување за тој превод или друга слична формалност.

2. Управителите и ликвидаторите имаат право да ги извршуваат сите овластувања во рамките на територијата на сите земји-членки, за кои имаат право да ги извршуваат во рамките на територијата на матичната земја-членка.

Може да се назначат лица да им помагаат или да ги претставуваат управителите и ликвидаторите, во согласност со правото на матичната земја-членка, во однос на мерката за реорганизација или ликвидациските постапки, особено во земјите-членки-домаќини и посебно, со цел помагање за надминување на сите сретнати потешкотии од страна на кредиторите во таа земја.

3. При извршување на нивните овластувања според правото на матичната земја-членка, администраторите или ликвидаторите се усогласуваат со правото на земјите-членки во кои тие сакаат да преземат активност, особено во однос на постапките за реализацијата на средствата и информирањето на вработените.

Тие овластувања не ја вклучуваат употребата на сила или правото на одлучување во судски постапки или спорови.

Член 294

Регистрација во јавен регистар

1. Администраторот, ликвидаторот или секој друг орган или лице прописно овластено во матичната земја-членка, можат да побараат мерка за реорганизација или одлуката за отпочнување на ликвидациските постапки да се регистрираат во секој релевантен јавен регистар воден во другите земји-членки.

Меѓутоа, кога земја-членка предвидува задолжителна регистрација, органот или лицето наведено во првиот потстав ги презема сите потребни мерки за гарантирање на таква регистрација.

2. Трошоците за регистрација се земаат како трошоци и трошоци направени за постапките.

Член 295

Професионална тајност

Сите лица повикани да добијат или да откријат информации во врска со постапките утврдени во членовите 270, 273 и 296 се обврзуваат од страна на одредбите за професионална тајност,

како што е утврдено во членовите од 64 до 69, со исклучок на сите правни органи за кои се применуваат постојните национални одредби.

Член 296

Постапување со филијали на друштва за осигурување од трета земја

Кога друштво за осигурување од трета земја има филијали основани во повеќе од една земја-членка, со секоја филијала се постапува независно во однос на примената на овој наслов.

Надлежните органи и надзорните органи на тие земји-членки настојуваат да ги координираат нивните активности.

Исто така, сите управители или ликвидатори настојуваат да ги координираат нивните активности.

НАСЛОВ V

ДРУГИ ОДРЕДБИ

Член 297

Право на жалба

Земјите-членки гарантираат дека одлуките донесени во однос на друштво за осигурување или реосигурување според законите, регулативите и административните одредби за спроведување на оваа директива, подлежат на правото на жалба.

Член 298

Соработка помеѓу земјите-членки и Комисијата

1. Земјите-членки соработуваат меѓусебно за целите на олеснување на надзорот на осигурување или реосигурување во рамките на Заедницата и примената на оваа директива.
2. Комисијата и надзорните органи на земјите-членки тесно соработуваат меѓусебно за целите на олеснување на надзорот на осигурување или реосигурување во рамките на Заедницата и на разгледување на сите потешкотии кои можат да произлезат од примената на оваа директива.
3. Земјите-членки ја информираат Комисијата за сите големи потешкотии, произлезени од примената на оваа директива.

Комисијата и надзорните органи на засегнатите земји-членки веднаш ги разгледуваат тие потешкотии со цел да се најде соодветно решение.

Член 299

Евро

Кога оваа директива упатува на *еврото*, разменетата вредност во националните валути е вредноста која се применува на последниот ден од изминатиот октомври, која се употребува со важност од 31 декември секоја година, за што разменетите вредности за *еврото* се достапни во

сите валути во Заедницата.

Член 300

Ревизија на износите изразени во евро

Износите изразени во евро во оваа директива се ревидираат на секои пет години, преку зголемување на основниот износ во евро со промена на процентот кај Усогласените индекси на потрошувачки цени на сите земји-членки, како што е објавено од страна на Евростат со почеток од 31 октомври 2012 година до датумот на ревизија и заокружувањето на повеќе од 100 000 ЕУР.

Износите нема да се ревидираат, ако промената на процентот од претходната ревизија е помал од 5 %.

Комисијата ги објавува ревидираните износи во *Официјалниот весник на Европската унија*.

Ревидираните износи се спроведуваат од страна на земјите-членки во рок од 12 месеци од објавувањето во *Службениот весник на Европската унија*.

Член 301

Постапка на Комитетот

1. На Комисијата и помага Комитетот за европско осигурување и професионални пензии.
2. Кога се упатува на овој став, членовите 5 и 7 од Одлука 1999/468/ЕЗ се применуваат, имајќи ги предвид одредбите на член 9 од истата.
3. Кога се упатува на овој став, членот 5а од (1) до (4) и член 7 од Одлуката 4/7/ЕЗ се применуваат, имајќи ги предвид одредбите на член 8 од истата.

Член 302

Известувања поднесени пред влегувањето во сила на законите, регулативите и административните одредби потребни за усогласување со членовите од 57 до 63

Постапката за оценување применета за предложените стекнувања за кои известувањата наведени во член 57 се поднеле до надлежните органи пред влегувањето во сила на законите, регулативите и административните одредби потребни за усогласување со членовите од 57 до 63, се спроведува во согласност со националното право во сила на земјите-членки во периодот на известување.

Член 303

Измени на Директива 2003/41/ЕЗ

Директива 2003/41/ЕЗ се изменува како што следува:

1. Член 17(2) се заменува како што следува:
- ‘2. За целите на пресметување на минималниот износ на дополнителни средства, се применуваат правилата утврдени во членовите 17 од а до г.’.

2. Се вметнуваат следниве членови:

‘Член 17а

Достапна граница на солвенстност

1. Секоја земја-членка бара од секоја институција наведена во член 17(1), која се наоѓа во неговата територија да има постојано соодветна достапна граница на солвенстност во однос на неговата целосна деловна активност, која таа е најмалку иста со барањата од оваа директива.

2. Достапната граница на солвенстност се состои од средства на институцијата, ослободена од сите предвидливи обврски, со помалку нематеријални средства, вклучувајќи:

(а) исплатениот акционерски капитал, или во случај на институција во функција на заедничко друштво, ефикасниот почетен фонд плус сите сметки од членовите на заедничкото друштво кое ги исполнува следниве критериуми:

(i) меморандумот и статутите мораат да пропишат дека плаќањата мораат да се прават од тие сметки на членовите од заедничкото претпријатие само доколку ова не предизвикува достапната граница на солвенстност да падне под потребното ниво или по распаѓањето на друштвото, кога се подмируваат сите други долгови на друштвото;

(ii) меморандумот и статутите мораат да пропишат, во однос на сите плаќања наведени во точка (i) за целите различни од поединечниот престанок на членството во заедничкото друштво, дека надлежните органи мораат да се известуваат најмалку еден месец однапред и можат да го забранат плаќањето во рамките на тој период; и

(iii) релевантните одредби од меморандумот и статутите можат да се изменат само по изјавувањето на надлежните органи дека тие немаат забелешка за измената, без да е во спротивност со критериумите посочени во точките (i) и (ii);

(б) резерви (законски и слободни) што не одговараат на преземени обврски;

(в) добивката или загубата испратена по намалување на дивидендите што треба да се платат; и

(г) доколку е одобрено со национално право, резерви од добивка што се појавуваат во билансот на состојбата, кога тие можат да се употребуваат за покривање на сите загуби кои можат да произлезат и кога тие не се достапни за распределба помеѓу членовите и корисниците.

Достапната граница на солвенстност се намалува со износот на сопствени акции кој директно го има институцијата.

3. Земјите-членки можат да предвидат дека достапната граница на солвенстност може исто така да се состои од:

(а) кумулативно преференцијалниот акционерски капитал и субординиран заемен капитал до 50% од помалата вредност од достапната граница на солвенстност и потребната граница на солвенстност, не повеќе од 25% од тоа, се состои од субординирани заеми со утврдена доспеаност, или кумулативно преференцијалниот акционерски капитал со утврден рок, доколку постојат обврзувачки договори, според кои, во случај на стечај или ликвидација на институцијата, субординираниот заемен капитал или преференцијалниот акционерски капитал

се рангираат по барањата од сите кредитори и не се отплаќаат се до периодот кога сите други ненаплатени долгови не се подмират;

(б) хартии од вредност без определен датум на доспеаност и други инструменти, вклучувајќи кумулативно преференцијални акции различни од оние наведени во точка (а), за максимум од 50% од помалата вредност од достапната граница на солвентност или од потребната граница на солвентност, без разлика кој помалку, за сумата на тие хартии од вредност и субординираниот заемен капитал наведени во точка (а), доколку тие ги исполнуваат следниве услови:

(i) тие не треба да се отплатат на иницијатива на носителот или без претходна согласност од надлежниот орган;

(ii) договорот за емисија мора да и овозможи на институцијата да го одложи плаќањето на каматата од заемот;

(iii) барањата на заемодавачот на институцијата мораат целосно да се рангираат по оние од несубординираните кредитори;

(iv) документите за уредување на емисијата на хартии од вредност, мораат да ја предвидат можноста за апсорпција на загубата од долгот и неплатената камата и во исто време да и овозможат на институцијата да продолжи со својата деловна активност; и

(v) мораат да се земат предвид само целосно исплатени износи.

За целите на точка (а), субординираниот заемен капитал, исто така ги исполнува следниве услови:

(i) се земаат предвид само целосно исплатени фондови;

(ii) оригиналната доспеаност е најмалку пет години за заеми со утврдена доспеаност. Не подоцна од една година пред датумот на отплаќање, институцијата поднесува до надлежните органи план за одобрување, кој покажува како достапната граница на солвентност се држи на или се доведува до потребното ниво на доспеаност, освен ако во опсегот во кој, може да се рангира заемот како компонента на достапна граница на солвентност постепено се намалува за време од најмалку пет години пред датумот на отплаќање. Надлежните органи можат да одобрат предвременото отплаќање на такви заеми, под услов да се направи барање од страна на институција за емисија и дека нејзината достапна граница на солвентност нема да падне под потребното ниво;

(iii) заеми, чиешто рок на доспевање не е утврден, се отплаќаат само по рокот за известување од пет години, доколку заемите повеќе не се сметаат како компонента на достапната граница на солвентност или доколку претходната согласност од надлежните органи е посебно побарана за предвремени отплаќања. Во вториот случај, институцијата ги известува надлежните органи најмалку шест месеци пред датумот на предложеното отплаќање, определувајќи ги двете, достапната граница на солвентност и потребната граница на солвентност пред и по отплаќањето. Надлежните органи го одобруваат отплаќање само кога достапната граница на солвентност на институцијата нема да падне под потребното ниво;

(iv) договорот за заем не вклучува никаква клауза, која предвидува во одредени

околноста, различни од ликвидацијата на институцијата, долгот ќе се отплати пред договорените датуми за отплаќање; и

(v) договорот за заем може да се измени само по изјавувањето на надлежните органи дека тие немаат забелешка за измената.

4. На барање, со приложен доказ, од страна на институцијата до надлежниот орган на матичната земја-членка и со договор со тој надлежен орган, достапната граница на солвентноста исто така може да се состои од:

(а) кога не се практикува цилмеризација или кога се практикува, што е помалку во однос на додавањето на трошоците за стекнување вклучени во премијата, разликата помеѓу нецилмеризираната или делумно цилимеризираната математичка резерва и математичка резерва, цилмеризирана со стапка еднаква на додавањето за трошоците за стекнување вклучени во премијата;

(б) сите скриени нето-резерви што произлегуваат од вреднувањето на средствата, доколку таквите нето-резерви не се од исклучителна природа;

(в) една половина од неплатениот акционерски капитал или неплатениот почетен фонд, кога исплатениот дел од износите изнесува 25% од акционерскиот капитал што или фонд или до 50% од помалата вредност од достапната или потребната граница на солвентност.

Сумата наведена во точка (а) нема да надмине 3,5 % од износот на разликите помеѓу релевантните капитални износи на активностите за обезбедување на живот и активностите за осигурување на професионална пензија и математичките резерви за сите полиси за кои е можна цилмеризација. Разликата се намалува од износот на сите непредвидени стекнати трошоци пријавени како средства.

5. Комисијата може да донесе мерки за спроведување во однос на ставовите од 2 до 4 со цел да го земат предвид развојот кој го оправдува техничкото приспособување на елементите прифатливи за достапната граница на солвентност.

Тие мерки, наменети за изменување на небитни елементи од оваа директива преку дополнување, се донесуваат во согласност со регулаторната постапка со надзор наведена во член 21б.

Член 17б

Потребна граница на солвентност

1. Потребната граница на солвентност која подлежи на член 17в се одредува како што е утврдено во ставовите од 2 до 6 според преземените обврски.

2. Потребната граница на солвентност е еднаква со сумата од следниве резултати:

(а) првиот резултат:

дел од 4 % од математичките резерви во однос на директната деловна активност и реосигурителни акцепти без одбивање на реосигурителни цесии, се множи со коефициентот, кој не е помал од 85 % за претходната финансиска година од математичките нето-резерви на реосигурителни цесии без одбивање на вкупните математички резерви;

(б) вториот резултат:

за полисите каде капиталот на ризик не е негативен износ, дел од 0,3 % од таквиот преземен капитал од страна на институцијата се множи со коефициентот, кој не е помал од 50 %, за претходната финансиска година од вкупниот капитал на ризик задржан како обврска на институцијата по реосигурителните цесии и ретроцесии на вкупниот капитал на ризик без одбивање на реосигурување.

За привремени осигурувања за смрт со максимален рок од три години, делот е 0,1 %. За такво осигурување со рок од повеќе од три години, но не повеќе од пет години, тој дел е 0,15 %.

3. За дополнителни осигурувања наведени во член 2(3)(а)(iii) од Директива 2009/138/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 25 ноември 2009 година за започнување и вршење на деловната активност со осигурување и реосигурување (Солвентност II)(*), потребната граница на солвентност е еднаква со потребната граница на солвентност за институции наведена во член 17г.

4. За активности за отплаќање на капитал наведени во член 2(3)(б)(ii) од Директива 2009/138/ЕЗ, потребната граница на солвентност е еднаква на дел од 4 % од математичките резерви пресметани во согласност со став 2(а).

5. За активности наведени во член 2(3)(б)(i) од Директива 2009/138/ЕЗ, потребната граница на солвентност е еднаква на 1 % од нивните средства.

6. За осигурувања опфатени со член 2(3)(а)(i) и (ii) од Директива 2009/138/ЕЗ, поврзани со инвестициони фондови и за активностите наведени во член 2(3)(б)(iii), (iv) и (v) од Директива 2009/138/ЕЗ, потребната граница на солвентност е еднаква со сумата од следново:

(а) доколку институцијата сноси инвестиционен ризик, дел од 4 % од техничките резерви, пресметани во согласност со став 2(а);

(б) доколку институцијата не сноси инвестиционен ризик, но распределбата за покривање на трошоците за управување е утврдена за период кој надминува пет години дел, дел од 1 % од техничките резерви, пресметани во согласност со став 2(а);

(в) доколку институцијата не сноси инвестиционен ризик и распределбата за покривање на трошоците за управување не е утврдена за период кој надминува пет години, износ еднаков на 25 % од нето административните трошоци од претходната финансиска година, кој припаѓа на таква деловна активност;

(г) доколку институцијата покрива ризик од смрт, дел од 0,3 % од капиталот на ризик, пресметан во согласност со став 2(б);

Член 17в

Гарантен фонд

1. Земјите-членки можат да предвидат дека една третина од потребната граница на солвентност го претставува гарантниот фонд како што е определено во член 17б. Тој фонд се состои од ставките наведени во член 17а(2) и (3) и подлежи на договорот од надлежните органи на матичната земја-членка во член а(4)(б).

2. Гарантниот фонд не е помал од 3 милиони ЕУР. Секоја земја-членка може да предвиди намалување од 25 % на минималниот гарантен фонд во случај на заеднички друштва и друштва од заеднички вид.

Член 172

Потребна граница на солвентност за целите на член 176(3)

1. Потребната граница на солвентност се одредува или врз основа на годишниот износ од премиите или придонесите или врз основа на просечното оптоварување на барањата за последните три финансиски години.

2. Износот на потребната граница на солвентност е еднаков со повисоката вредност од двата резултата како што е утврдено во ставовите 3 и 4.

3. Основата на премијата се пресметува употребувајќи ја повисоката вредност од бруто запишаните премии или придонеси како што е пресметано подолу и бруто преносливи премии или придонеси.

Се агрегираат премиите или придонесите (вклучувајќи дополнителни давачи за премии или придонеси) во рамките на директна деловна активност во претходната финансиска година.

На таа сума, се додава износот на премиите прифатени за сите реосигурувања во претходната финансиска година.

Потоа, од таа сума се одбива вкупниот износ од премиите или придонесите поништени во претходната финансиска година, како и вкупниот износ од даноци и надоместоци, кој припаѓа на премиите или придонесите кои спаѓаат во вкупниот износ.

Така, добиениот износ се дели на два дела, првиот достигнува до 50 милиони ЕУР, вториот се состои до надминувањето; се собираат заедно 18 % од првиот дел и 16 % од вториот.

Така, добиената сума се множи со постојниот коефициент во однос на сумата од претходните три финансиски години помеѓу износот на барањата кои се на товар на институцијата по намалување на износите обновливи според реосигурување и бруто износот на барањата. Тој коефициент не е помал од 50 %.

4. Основата на барањата се пресметуваат, како што следува:

Се агрегираат испатените износи на барањата во однос на директната деловна активност (без никакво намалување на барањата кои се на товар на реосигурителите и ретроцесионерите) во периодите определени во став 1.

На таа сума, се додава износот на испатените барања во однос на реосигурувања или ретроцесии прифатени за време на истите периоди и износот на провизиите за ненаплатени барања, утврден на крајот од претходната финансиска година како за директната активност, така и за реосигурителните акцепти.

Од таа сума се одбива износот на оштетите, исплатени за време на периодите определени во став 1.

Потоа, од сумата што преостанува, се одбива износот од провизиите за ненаплатени барања,

утврдени на почетокот од втората финансиска година која претходи на последната финансиска година за која има сметки, како за директната деловна активност, така и за реосигурителните акцепти.

Така, една третина од добиениот износ се дели на два дела, првиот достигнува до 35 милиони ЕУР, а вториот се состои до надминувањето; се собираат заедно 26 % од првиот дел и 23 % од вториот.

Така, добиената сума се множи со постојниот коефициент во однос на сумата од претходните три финансиски години помеѓу износот на барањата кои се на товар на институцијата по намалување на износите обновливи според реосигурување и бруто износот на барањата. Тој коефициент не е помал од 50 %.

5. Кога потребната граница на солвентност, како што е пресметана во ставовите од 2 до 4 е помала од потребната граница на солвентност од претходната година, потребната граница на солвентност е најмалку еднаква со потребната граница на солвентност од претходната година, помножена со коефициентот од износот на техничките резерви за ненаплатени барања од крајот на претходната финансиска година и износот на техничките одредби за ненаплатени барања од почетокот на претходната финансиска година. При овие пресметувања, техничките резерви се пресметуваат како нето од реосигурување, но коефициентот не треба да е повисок од 1.

(*) Сл. весник L 335, 17 декември 2009 год., стр. 1'. 1'.

3. Се вметнуваат следниве членови:

Член 21а

Преглед на износот на гарантниот фонд

1. Износот во евро, како што е утврдено во член 17в(2), се прегледува еднаш во годината со почеток од 31 октомври 2012 година, со цел да се земат предвид промените кај Усогласените индекси на потрошувачки цени на сите земји-членки, како што е објавено од страна на Евростат.

Тој износ се приспособува автоматски, преку зголемување на основниот износ во евро со промена на процентот на тој индекс, за периодот помеѓу 31 декември 2009 година и датумот на преглед и заокружувањето на повеќе од 100 000 ЕУР.

Не се прави приспособување, ако промената на процентот од претходното приспособување е помал од 5 %.

2. Комисијата го информира еднаш годишно Европскиот парламент и Советот за прегледот и приспособениот износ, наведени во став 1.

Член 21б

Постапка на Комитетот

1. На Комисијата и помага Комитетот за европско осигурување и професионални пензии, формиран со Одлука 2004/9/ЕЗ () на Комисијата.

2. Кога се упатува на овој став, членот 5а од (1) до (4) и член 7 од Одлуката 4/7/ЕЗ се применуваат, имајќи ги предвид одредбите на член 8 од истата.

(*) Сл. весник L 3, 7 јануари 2004 год., стр. 34'. 34'.

Член 304

Подмодул на ризик за акции базирани на рок

1. Земјите-членки можат да овластат друштва за животно осигурување кои обезбедуваат:

(а) деловната активност за обезбедување на професионална пензија во согласност со член 4 од Директива 2003/41/ЕЗ, или

(б) пензиски надоместоци обезбедени за земање или со цел на земање на пензија кога премиите платени за тие надоместоци имаат одбивање на данок кој е одобрен за носители на полиса во согласност со националното законодавство на земјата-членка која го овластила друштвото;

кога

(i) сите средства и обврски во однос на деловната активност се чуваат за посебна намена, се управуваат и организираат посебно од другите активности на друштвата за осигурување, без никаква можност за пренос;

(ii) активностите на друштвото за осигурување сродни со точките (а) и (б), во однос на пристапот според кој се применуваат, наведен во овој став, се извршуваат само во земјата-членка каде друштвото е овластено; и

(iii) просечното времетраење на обврските во однос на деловната активност на друштвото го надминува просекот од 12 години;

за примена на подмодулот на ризик за акции на Условот за солвентност на капиталот, кој се одредува со употреба на мерка за процена на ризик, за одреден период кој е ист со карактеристичниот период за чување на инвестирањата во акции на засегнатото друштво, со ниво на доверба кое им обезбедува на носителите на полиса и корисниците, ниво на заштита еднакво со тоа утврдено во член 101, кога пристапот предвиден во овој член се употребува само во однос на тие средства и обврски наведени во точка (i). Во пресметувањето на Условот за солвентност на капиталот, тие средства и обврски целосно се земаат предвид, за целите на оценување на влијанијата на диверзификација, без да е во спротивност потребата за спасување на интересите на носителите на полиса и корисниците во други земји-членки.

По одобрување од надзорните органи, пристапот утврден во првиот потстав се употребува само кога солвентната и ликвидната позиција, како и стратегиите, процесите и постапките за известување на засегнатото друштво во однос на управувањето со средствата и обврските се такви, за да се гарантира редовно дека тоа е во можност да чува инвестирања во средства за период кој е ист со карактеристичниот период за чување на инвестирањата во акции на засегнатото друштво. Друштвото е во можност да докаже пред надзорниот орган дека тој услов е потврден со нивото на доверба потребно за обезбедување на носителите на полиса и корисниците со ниво на заштита еднакво со тоа утврдено во член 101.

Друштвата за осигурување и реосигурување не бегаат од примена на пристапот утврден во

член 105, освен во разумно оправдани случаи и по одобрување од надзорните органи.

2. Комисијата поднесува до Комитетот за европско осигурување и професионални пензии и Европскиот парламент, извештај до 31 октомври 2015 година, за примената на пристапот утврден во став 1 и примена на практиките на надзорните органи донесени во согласност со став 1, придружени каде е соодветно, со соодветни предлози. Тој извештај ги опишува особено, прекуграничните влијанија врз употребата на тој пристап, со цел спречување на регулаторна арбитража од страна друштвата за осигурување и реосигурување.

НАСЛОВ VI

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

ПОГЛАВЈЕ I

Преодни одредби

Оддел 1

Осигурување

Член 305

Отстапување и укинување на рестриктивни мерки

1. Земјите-членки можат да ги изземат друштвата за неживотно осигурување кои на 31 јануари 1975 година не се усогласија со условите на членовите 16 и 17 од Директива 73/239/ЕЕЗ чии годишен приход на премија или придонес на 31 јули 1978 година, падна за шест пати од износот на минималниот гарантен фонд баран со член 17(2) од Директива 73/239/ЕЕЗ, изземени од условот да се основа таков минимален гарантен фонд пред крајот на финансиската година во однос на приходот на премија или придонес кој го постигнува таквиот минимален гарантен фонд за шест пати. По разгледување на резултатите од проверката предвидена со член 298(2), Советот едногласно одлучува, на предлог на Комисијата, кога тоа иземање се укинува од страна на земјите-членки.

2. Друштвата за неживотно осигурување основани во Обединетото Кралство со Кралска повелба или со посебен приватен акт, можат да продолжат да ја извршуваат својата деловна активност во правната форма во која, тие биле формирани на 31 јули 1973 година на неопределен период.

Друштвата за животно осигурување основани во Обединетото Кралство со Кралска повелба или со посебен приватен акт, можат да продолжат да ја извршуваат својата деловна активност во правната форма во која, тие биле формирани на 15 март 1979 година за неопределен период.

Обединетото Кралство изработува список на друштвата, наведени во првиот и вториот потстав и го доставува до другите земји-членки и Комисијата.

3. Здруженија регистрирани во Обединетото Кралство според Законите за заеднички здруженија, можат да продолжат со активностите за животно осигурување и активностите за штедење кои во согласност со нивните цели, тие ги извршуваат од 15 март 1979 година.

4. На барање на друштвата за неживотно осигурување, коишто се усогласуваат со

условите утврдени во Наслов I, Поглавје VI, Оддели 2, 4 и 5, земјите-членки престануваат да ги применуваат рестриктивните мерки како тие што се однесуваат на хипотеките, депозитите и хартиите од вредност.

Член 306

Права стекнати од страна на постојни филијали и друштва за осигурување

1. Се претпоставува дека филијалите кои започнале деловна активност, во согласност со одредбите во сила во земјата-членка каде таа филијала се наоѓа, пред 1 јули 1994 година, се предмет на постапката утврдена во членовите 145 и 146.
2. Членовите 147 и 148 не влијаат на правата стекнати од страна на друштвата за осигурување, кои продолжуваат со деловна активност според слободата за обезбедување на услуги до 1 јули 1994 година.

Оддел 2

Реосигурување

Член 307

Преоден период за членовите 57(3) и 60(6) од Директива 2005/68/ЕЗ

Земја-членка може да ја одложи примената на одредбите на член 57(3) од Директива 2005/68/ЕЗ, за измена на член 15(3) од Директива 73/239/ЕЕЗ и на одредбата од член 60(6) од Директива 2005/68/ЕЗ до 10 декември 2008 година.

Член 308

Право стекнато од страна на постојните друштва за осигурување

1. Друштва за реосигурување се сметаат за овластени во согласност со член 14, кои се предмет на оваа директива и биле овластени или имале право на вршење на деловна активност за реосигурување, во согласност со одредбите на земјата-членка, каде тие имаат свои главни седишта до 10 декември 2005 година.
Меѓутоа, тие се обврзуваат да се усогласат со одредбите од оваа директива во однос на вршењето на деловната активност на реосигурувањето и со условите утврдени во точки (б) и од (г) до (е) од член 18(1), членови 19, 20 и 24 и Наслов I Поглавје VI, Оддели 2, 3 и 4.
2. Земјите-членки можат да им дозволат на друштвата за реосигурување, наведени во став 2 кои на 10 декември 2005 година, да не се усогласат со член 18(1)(б), членови 19 и 20 и Наслов I Поглавје VI, Оддели 2, 3 и 4 до 10 декември 2008 година, со цел да се усогласат со таквите услови.

ПОГЛАВЈЕ II

Завршни одредби

Член 309

Транспозиција

1. Земјите-членки ги спроведуваат законите, регулативите и административните одредби потребни за усогласување со членовите 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 и 304 и Анексите III и IV до 31 октомври 2012 година.

Кога тие се донесуваат од страна на земјите-членки, тие мерки содржат упатување кон оваа директива или се придружени со такво упатување при нивното официјално објавување. Тие исто така вклучуваат изјава која упатува на постојните закони, регулативи и административни одредби кон директивите укинати со оваа директива, се сфаќаат како упатување кон оваа директива. Земјите-членки одредуваат како ќе се изготви тоа упатување и како таа изјава ќе се формулира.

2. Земјите-членки го доставуваат до Комисијата текстот на главните одредби од националното законодавство, што се донесуваат во областа опфатена со оваа директива.

Член 310

Укинување

Директивите 64/225/ЕЕЗ, 73/239/ЕЕЗ, 73/240/ЕЕЗ, 76/580/ЕЕЗ, 78/473/ЕЕЗ, 84/641/ЕЕЗ, 87/344/ЕЕЗ, 88/357/ЕЕЗ, 92/49/ЕЕЗ, 98/78/ЕЗ, 2001/17/ЕЗ, 2002/83/ЕЗ и 2005/68/ЕЗ, како што се изменети со актите наведени во Дел А од Анекс VI, се укинуваат со важност од 1 ноември 2012 година, без да е во спротивност со обврските на земјите-членки во однос на роковите за транспозиција во националното законодавство и примената на директивите, утврдени во Дел Б од Анекс VI.

Се однесува на укинатите директиви кои се преформулираат како упатување кон оваа директива и се читаат во согласност со кореспондентната табела во Анекс VII.

Член 311

Влегување во сила

Оваа директива влегува во сила на 20-тиот ден по нејзиното објавување во Службениот весник на Европската унија.

Членовите 1-3, 5-9, 11, 12, 15-17, 19-22, 24, 25, 33, 56-66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302, 305-308 и Анексите I и II, V, VI и VII се применуваат од 1 ноември 2012 година.

Член 312

Адресати

Оваа директива се однесува на земјите-членки.

За Европскиот парламент

Претседател
Претседател

Ј. БУЗЕК
ТОРСТЕНСОН

За Советот

Аса

КЛАСИ НА НЕЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ

A. Класификација на ризици во согласност со класите на осигурување

1. *Несреќен случај* (вклучувајќи индустриска повреда и професионални заболувања):

- фиксни парични бенефиции,
- бенефиции во вид на надомест,
- комбинација од двете,
- повреда на патници,

2. *Болест*:

- фиксни парични бенефиции,
- бенефиции во вид на надомест,
- комбинација од двете,

3. *Копнени возила* (со исклучок на шински возила)

Секоја штета или загуба на:

- копнени моторни возила,
- копнените возила со исклучок на моторните возила,

4. *Шински возила*

Секоја штета или загуба на шински возила.

5. *Воздухопловни средства*

Секоја штета или загуба на воздухопловни средства.

6. *Бродови (поморски, езерски, речни и каналски пловни објекти)*

Секоја штета или загуба на:

- речни и каналски пловни објекти,
- езерски пловни објекти,
- морски пловни објекти,

7. *Стока во превоз (вклучувајќи добра, бага, и сите други добра)*

Секоја штета или загуба на добра во транзит или багаж, без разлика на формата на транспорт.

8. *Пожар и природни непогоди*

Секоја штета или загуба на имот (со исклучок на имот вклучен во класите 3, 4, 5, 6 и 7) поради:

- пожар,
- експлозоја,
- бура,
- природни непогоди освен бура,
- нуклеарна енергија,
- земјиште што тоне или се лизга,

9. *Останата штета на имот*

Секоја штета или загуба на имот (со исклучок на имот вклучен во класите 3, 4, 5, 6 и 7) поради град или мраз, и било кој настан како што е кражба, освен оние спомнати во 8.

10. *Осигурување од одговорност од употреба на моторни возила*

Сите одговорности кои се јавуваат од употребата на моторни возила кои сообраќаат на копно (вклучувајќи ја одговорноста на пренесувачот).

11. *Осигурување од одговорности од употреба на воздухопловни средства*

Сите одговорности кои се јавуваат од употребата на воздухопловни средства (вклучувајќи ја одговорноста на пренесувачот).

12. *Осигурување од одговорност од употреба на бродови (поморски, езерски, речни и каналски пловни објекти)*

Сите одговорности кои се јавуваат од употребата на бродови, пловни објекти или чамци на море, реки или канали (вклучувајќи ја одговорноста на пренесувачот).

13. *Општо осигурување од одговорност*

Секое осигурување од одговорност со исклучок на оние форми спомнати во класите 10, 11 и 12.

14. *Осигурување на кредит:*

- несолвентност (општо),
- извозен кредит,
- кредит со отплата на рати,
- хипотекарен кредит,
- земјоделски кредит,

15. *Осигурување на гаранција:*

- осигурување на гаранција (директно),

— осигурување на гаранција (индиректно),

16. *Осигурување од разни финансиски загуби:*

- ризици при вработување,
- недоволен приход (општо),
- временски неприлики,
- загубен приход,
- непредвидени општи трошоци,
- непредвидени трговски трошоци,
 - загуба на пазарна вредност,
 - загуба на рента или приход,
 - други индиректни трговски загуби,
 - други нетрговски финансиски загуби,
 - други видови на финансиски загуби,

17. *Трошоци за правна помош*

Трошоци за правна помош и судски спорови.

18. *Помош*

Помош за лицата кои имаат проблеми при патување, додека се надвор од нивниот дом или нивното вообичаено престојувалиште.

Б. Опис на овластувањата издадени за повеќе од една класа на осигурување

Следниве имиња се даваат за овластувањата кои истовремено ги опфаќаат следниве класи:

- (a) Класите 1 и 2: „Осигурување во случај на несреќен случај и здравствено осигурување“;
- (b) Класа 1 (четврта алинеја), 3, 7 и 10: „Осигурување на моторни возила“;
- (c) Класа 1 (четврта алинеја), 4, 6, 7 и 12: „Осигурување на поморство и транспорт“;
- (d) Класа 1 (четврта алинеја), 5, 7 и 11: „Осигурување на воздухопловство“;
- (e) Класи 8 и 9: „Осигурување во случај на пожар и друга штета на имот“;
- (f) Класи 10, 11, 12 и 13: „Осигурување на обврски“;
- (g) Класи 14 и 15: „Осигурување на кредит и гаранција“;
- (ж) Сите класи се нарекуваат по избор на односната земја-членка, која ги известува другите земји-членки и Комисијата за својот избор.

АНЕКС II

КЛАСИ НА ЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ

- I. Животното осигурување наведено во точките (а) (i), (ii) и (iii) од член 2(3), со исклучок на оние наведени во II и III;
- II. Осигурување на брак, осигурување на породување;
- III. Осигурувањето наведено во точките (а)(i) и (ii) од член 2(3), кои се поврзани со инвестициски фондови;
- IV. Трајно здравствено осигурување, наведено во точка (а)(iv) од член 2(3);
- V. Тонтини, наведени во точка (б)(i) од член 2(3);
- VI. Осигурување на средства за исплата, наведени во точка (б)(ii) од член 2(3);
- VII. Управување со група пензиски фондови, наведени во точка (б)(iii) и (iv) од член 2(3);
- VIII. Дејностите наведени во точка (б)(v) од член 2(3);
- IX. Дејностите наведени во член 2(3)(в).

ПРАВНИ ФОРМИ НА ДРУШТВА

А. Форми на друштва за неживотно осигурување:

- (1) во случај на Кралството Белгија: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand“;
- (2) во случај на Република Бугарија: „акционерно дружество“;
- (3) во случај на Република Чешка: „akciová společnost“, „družstvo“;
- (4) во случај на Кралството Данска: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- (5) во случај на Сојузна Република Германија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) во случај на Република Естонија: „aktsiaselts“;
- (7) во случај на Ирска: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
- (8) во случај на Република Грција: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- (9) во случај на Кралството Шпанија: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
- (10) во случај на Република Франција: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
- (11) во случај на Република Италија: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
- (12) во случај на Република Кипар: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
- (13) во случај на Република Латвија: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
- (14) во случај на Република Литванија: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
- (15) во случај на Големото Војводство Луксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
- (16) во случај на Република Унгарија: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
- (17) во случај на Република Малта: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“;
- (18) во случај на Кралството Холандија: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- (19) во случај на Република Австрија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- (20) во случај на Република Полска: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
- (21) во случај на Република Португалија: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
- (22) во случај на Романија: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;

- (23) во случај на Република Словенија: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
- (24) во случај на Република Словачка: „akciová spoločnosť“;
- (25) во случај на Република Финска: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
- (26) во случај на Кралството Шведска: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
- (27) во случај на Обединетото Кралство: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd’s“;
- (28) во секој случај и, како алтернатива на видовите друштва за неживотно осигурување наведени во точките од (1) до (27), видот на Европската компанија (SE) како што е одредено во Регулацијата (ЕЗ) бр. 2157/2001 на Советот¹.

Б. Форми на друштва за животно осигурување:

- (1) во случај на Кралството Белгија: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
- (2) во случај на Република Бугарија: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперација“;
- (3) во случај на Република Чешка: „akciová společnost“, „družstvo“;
- (4) во случај на Кралството Данска: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“;
- (5) во случај на Сојузна Република Германија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) во случај на Република Естонија: „aktsiaselts“;
- (7) во случај на Ирска: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“;
- (8) во случај на Република Грција: „ανώνυμη εταιρία“;
- (9) во случај на Кралството Шпанија: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
- (10) во случај на Република Франција: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
- (11) во случај на Република Италија: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
- (12) во случај на Република Кипар: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;
- (13) во случај на Република Летонија: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
- (14) во случај на Република Литванија: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;

¹ Сл. весник L 294, 10.11.2001, стр. 1.

- (15) во случај на Големото Војводство Луксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
- (16) во случај на Република Унгарија: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
- (17) во случај на Република Малта: „limited liability company/kumpanija b' responsabbilta' limitata“;
- (18) во случај на Кралството Холандија: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- (19) во случај на Република Австрија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- (20) во случај на Република Полска: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
- (21) во случај на Република Португалија: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
- (22) во случај на Романија: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
- (23) во случај на Република Словенија: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
- (24) во случај на Република Словачка: „akciová spoločnosť“;
- (25) во случај на Република Финска: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
- (26) во случај на Кралството Шведска: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
- (27) во случај на Обединетото Кралство: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“;
- (28) во секој случај и, како алтернатива на видовите друштва за животно осигурување наведени во точките од (1) до (27), видот на Европската компанија (SE) како што е одредено во Регулативата (ЕЗ) бр. 2157/2001.

В. Форми на друштва за реосигурување:

- (1) во случај на Кралството Белгија: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
- (2) во случај на Република Бугарија: „акционерно дружество“;
- (3) во случај на Република Чешка: „akciová společnost“;
- (4) во случај на Кралството Данска: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- (5) во случај на Сојузна Република Германија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) во случај на Република Естонија: „aktsiaselts“;
- (7) во случај на Ирска: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
- (8) во случај на Република Грција: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- (9) во случај на Кралството Шпанија: „sociedad anónima“;
- (10) во случај на Република Франција: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de

prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

(11) во случај на Република Италија: „società per azioni“;

(12) во случај на Република Кипар: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;

(13) во случај на Република Латвија: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

(14) во случај на Република Литванија: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;

(15) во случај на Големото Војводство Луксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

(16) во случај на Република Унгарија: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;

(17) во случај на Република Малта: „limited liability company/kumpanija ta responsabbiltà limitata“;

(18) во случај на Кралството Холандија: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

(19) во случај на Република Австрија: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

(20) во случај на Република Полска: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

(21) во случај на Република Португалија: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

(22) во случај на Романија: „societate pe actiuni“;

(23) во случај на Република Словенија: „delniška družba“;

(24) во случај на Република Словачка: „akciová spoločnosť“;

(25) во случај на Република Финска: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt Försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

(26) во случај на Кралството Шведска: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;

(27) во случај на Обединетото Кралство: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd’s“;

(28) во секој случај и, како алтернатива на видовите друштва за реосигурување наведени во точките од (1) до (27), видот на Европската компанија (SE) како што е одредено во Регулативата (ЕЗ) бр. 2157/2001.

АНЕКС IV

СТАНДАРДНА ФОРМУЛА ЗА УСЛОВОТ ЗА СОЛВЕНТНОСТ НА КАПИТАЛОТ (SCR)

1. Пресметување на Основниот услов за солвентност на капиталот

Основниот услов за солвентност на капиталот утврден во член 104(1) е еднаков на следново:

$$\text{Основен SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

при што SCR_i го означува модулот на ризик i и SCR_j го означува модулот на ризик j , и при што „ i, j “ значи дека збирот на различните поими треба да ги покрие сите можни комбинации на i и j . Во пресметувањето, SCR_i и SCR_j се заменуваат со следново:

- $\text{SCR}_{\text{non-life}}$ го означува модулот на преземање на ризик при неживотно осигурување,
- SCR_{life} го означува модулот на преземање на ризик при животно осигурување,
- $\text{SCR}_{\text{health}}$ го означува модулот на преземање на ризик при здравствено осигурување,
- $\text{SCR}_{\text{market}}$ го означува модулот на пазарен ризик,
- $\text{SCR}_{\text{default}}$ го означува модулот на ризик на неисплаќање од договорната страна,

Факторот $\text{Corr}_{i,j}$ ја означува ставката утврдена во ред i и во колона j во следнава кореспондентна матрица:

ij	Пазар	Неисплаќање	Животно	Здравствено	Неживотно
Пазар	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Неисплаќање	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Животно	0,25	0,25	1	0,25	0
Здравствено	0,25	0,25	0,25	1	0
Неживотно	0,25	0,5	0	0	1

2. Пресметување на модулот на преземање на ризик при неживотно осигурување

Модулот на преземање на ризик при неживотно осигурување утврден во член 105(2) е еднаков на следново:

$$\text{SCR}_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

при што SCR_i го означува модулот на ризик i и SCR_j го означува модулот на ризик j , и при што „ i, j “ значи дека збирот на различните поими треба да ги покрие сите можни комбинации на i и j . Во пресметувањето, SCR_i и SCR_j се заменуваат со следново:

- $\text{SCR}_{\text{nl premium and reserve}}$ ги означува премијата од неживотно осигурување и подмодул на ризик на резерва,
- $\text{SCR}_{\text{nl catastrophe}}$ го означува помодулот на ризик на катастрофа при неживотно осигурување,

3. Пресметување на модулот на преземање на ризик при животно осигурување

Модулот на преземање на ризик при животно осигурување утврден во член 105(3) е еднаков на следново:

$$SCR_{life} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

при што SCR_i го означува модулот на ризик i и SCR_j го означува модулот на ризик j , и при што „ i, j “ значи дека збирот на различните поими треба да ги покрие сите можни комбинации на i и j . Во пресметувањето, SCR_i и SCR_j се заменуваат со следново:

- $SCR_{mortality}$ го означува подмодулот на ризик на смртност,
- $SCR_{longevity}$ го означува подмодулот на ризик на долговечност,
- $SCR_{disability}$ го означува подмодулот на ризикот на неспособност – морбидитет,
- $SCR_{life\ expense}$ го означува подмодулот на ризик на животен трошок,
- $SCR_{revision}$ го означува подмодулот на ризик на ревизија,
- SCR_{lapse} го означува подмодулот на ризик на предвремено раскинување,
- $SCR_{life\ catastrophe}$ го означува подмодулот на ризик на катастрофа при животно осигурување,

4. Пресметување на модулот на пазарен ризик

Структура на модулот на пазарен ризик

Модулот на пазарен ризик утврден во член 105(5) е еднаков на следново:

$$SCR_{market} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

при што SCR_i го означува модулот на ризик i и SCR_j го означува модулот на ризик j , и при што „ i, j “ значи дека збирот на различните поими треба да ги покрие сите можни комбинации на i и j . Во пресметувањето, SCR_i и SCR_j се заменуваат со следново:

- $SCR_{interest\ rate}$ го означува подмодулот на ризик на каматна стапка,
- SCR_{equity} го означува подмодулот на ризик на сопственички хартии од вредност,
- $SCR_{property}$ го означува подмодулот на ризик на недвижности,
- SCR_{spread} го означува подмодулот на ризик на ширење,
- $SCR_{concentration}$ го означува подмодулот на ризик на пазарни концентрации,
- $SCR_{currency}$ го означува подмодулот на ризик на валута,

АНЕКС V

**ГРУПИ НА КЛАСИ ЗА НЕЖИВОТНО ОСИГУРУВАЊЕ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЧЛЕН
159**

1. Несрекен случај и болест (класи 1 и 2 од Анекс I),
2. Автомобилска (Класи 3, 7 и 10 од Анекс I, цифрите за класа 10, исклучувајќи ја одговорноста на носителот, која што се дава одделно),
3. Пожар и друга имотна штета (класи 8 и 9 од Анекс I),
4. Воздухопловство, морски транспорт и транспорт (класи 4, 5, 6, 7, 11 и 12 од Анекс I),
5. Општа одговорност (класа 13 од Анекс I),
6. Кредитно и гаранциско осигурување (класи 14 и 15 од Анекс I),
7. Други класи (класи 16, 17 и 18 од Анекс I).

АНЕКС VI

ДЕЛ А

Укинати директиви со список на нивни последователни измени

(наведено во член 310)

Директива 64/225/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 56, 4.4.1964, р. 878).

Акт за пристапување од 1973 година, член 29,
Анекс I, точка III (Е)(1)
(ОЈ Л 73, 27.3.1972, р. 89).

Прва директива 73/239/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 228, 16.8.1973, р. 3).

Акт за пристапување од 1994 година, член 29,
Анекс I(XI)(Б)(II)(1)
(ОЈ С 241, 29.8.1994, р. 197).

(како што се заменува со Одлука 95/1/ЕЗ на
Советот)
(ОЈ Л 1, 1.1.1995, р. 1).

Акт за пристапување од 2003 година, член 20,
Анекс II(3)(1)
(ОЈ Л 236, 23.9.2003, р. 335).

Акт за пристапување од 1985 година, член 26,
Анекс I(II)(в)(1)(а)
(ОЈ Л 302, 15.11.1985, р. 156).

Директива 76/580/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 189, 13.7.1976, р. 13).

само член 1

Директива 84/641/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 339, 27.12.1984, р. 21).

само членовите од 1 до 14

Директива 87/343/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 185, 4.7.1987, р. 72).

само член 1 и Анекс

Директива 87/344/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 185, 4.7.1987, р. 77).

само член 9

Втора директива 88/357/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 172, 4.7.1988, р. 1).

само членови 9,10 и 11

Директива 90/618/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 330, 29.11.1990, р. 44).

само членови 2,3 и 4

Директива 92/49/ЕЕЗ на Советот
(ОЈ Л 228, 11.8.1992, р. 1).

само членови 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24,
32, 33 и 53

Европски парламент и Директива 95/26/ЕЗ на
Советот
(ОЈ Л 168, 18.7.1995, р. 7).

само членови 1, 2(2), трета алинеја и член 3(1)

Директива 2000/26/ЕЗ на Европскиот парламент и
на Советот
(ОЈ Л 181, 20.7.2000, р. 65).

само член 8

Директива 2002/13/ЕЗ на Европскиот парламент и
на Советот
(ОЈ Л 77, 20.3.2002, р. 17).

само член 1

Директива 2002/87/ЕЗ на Европскиот парламент и само член 22
на Советот
(OJ L 35, 11.2.2003, p. 1).

Директива 2005/1/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).	само член 4
Директива 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1).	само член 57
Директива 2006/101/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 363, 20.12.2006, p. 238).	Само член 1 и Анекс, точка (1)
Директива 73/240/ЕЕЗ на Советот (OJ L 228, 16.8.1973, p. 20).	
Директива 76/580/ЕЕЗ на Советот (OJ L 189, 13.7.1976, p. 13).	
Директива 78/473/ЕЕЗ на Советот (OJ L 151, 7.6.1978, p. 25).	
Директива 84/641/ЕЕЗ на Советот (OJ L 339, 27.12.1984, p. 21).	
Директива 87/344/ЕЕЗ на Советот (OJ L 185, 4.7.1987, p. 77).	
Втора директива 88/357/ЕЕЗ на Советот (OJ L 172, 4.7.1988, p. 1).	
Директива 90/618/ЕЕЗ на Советот (OJ L 330, 29.11.1990, p. 44).	само членовите од 5 до 10
Директива 92/49/ЕЕЗ на Советот (OJ L 228, 11.8.1992, p. 1).	само членови 12(1), 19, 23, 27, 30(1), 34, 35, 36, 37, 39(1), 40(1), 42(1), 43(1), 44(1), 45(1) и 46(1)
Директива 2000/26/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 181, 20.7.2000, p. 65).	само член 9
Директива 2005/14/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 149, 11.6.2005, p. 14).	само член 3
Директива 92/49/ЕЕЗ на Советот (OJ L 228, 11.8.1992, p. 1).	
Европски парламент и Директива 95/26/ЕЗ на Советот (OJ L 168, 18.7.1995, p. 7).	само член 1, втора алинеја, член 2(1), прва алинеја, член 4(1), (3) и (5) и член 5, втора алинеја
Директива 2000/64/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 290, 17.11.2000, p. 27).	само член 2
Директива 2002/87/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 35, 11.2.2003, p. 1).	само член 24
Директива 2005/1/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).	само член 6
Директива 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламнт и Советот (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1).	само член 58

Директива 2007/44/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 247, 21.9.2007, р. 1).	само член 1
Директива 98/78/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 330, 5.12.1998, р. 1).	
Директива 2002/87/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 35, 11.2.2003, р. 1).	само член 28
Директива 2005/1/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 79, 24.3.2005, р. 9).	само член 7
Директива 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 323, 9.12.2005, р. 1).	само член 59
Директива 2001/17/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 110, 20.4.2001, р. 28).	
Директива 2002/83/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 345, 19.12.2002, р. 1).	
Директива 2004/66/ЕЗ на Советот (OJ L 168, 1.5.2004, р. 35).	само точка II од Анексот
Директива 2005/1/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 79, 24.3.2005, р. 9).	само член 8
Директива 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 323, 9.12.2005, р. 1).	само член 60
Директива 2006/101/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 363, 20.12.2006, р. 238).	само член 1 и точка 3 од Анексот
Директива 2007/44/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 247, 21.9.2007, р. 1).	само член 2
Директива 2008/19/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 76, 19.3.2008, р. 44).	само член 1
Директива 2005/68/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 323, 9.12.2005, р. 1).	
Директива 2007/44/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 247, 21.9.2007, р. 1).	само член 4
Директива 2008/19/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 76, 19.3.2008, р. 44).	само член 1
Директива 2008/37/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот (OJ L 81, 20.3.2008, р. 1).	само член 1

Дел Б

Список на рокови за транспозиција во националното законодавство

(наведено во член 310)

Директива	Рок за транспозиција	Рок за примена
64/225/ЕЕЗ	26 август 1965 година	
73/239/ЕЕЗ	27 јануари 1975 година	27 јануари 1976 година
73/240/ЕЕЗ	27 јануари 1975 година	
76/580/ЕЕЗ	31 декември 1976 година	
78/473/ЕЕЗ	2 декември 1979 година	2 јуни 1980 година
84/641/ЕЕЗ	30 јуни 1987 година	1 јануари 1988 година
87/343/ЕЕЗ	1 јануари 1990 година	1 јули 1990 година
87/344/ЕЕЗ	1 јануари 1990 година	1 јули 1990 година
88/357/ЕЕЗ	30 декември 1989 година	30 јуни 1990 година
90/618/ЕЕЗ	20 мај 1992 година	20 ноември 1992 година
92/49/ЕЕЗ	31 декември 1993 година	1 јули 1994 година
95/26/ЕЗ	18 јули 1996 година	18 јули 1996 година
98/78/ЕЗ	5 јуни 2000 година	
2000/26/ЕЗ	20 јули 2002 година	20 јануари 2003 година
2000/64/ЕЗ	17 ноември 2002 година	
2001/17/ЕЗ	20 април 2003 година	
2002/13/ЕЗ	20 септември 2003 година	
2002/83/ЕЗ	17 ноември 2002 година, 20 септември 2003 година, 19 јуни 2004 година (во зависност од одредена одредба)	
2002/87/ЕЗ	11 август 2004 година	
2004/66/ЕЗ	1 мај 2004 година	
2005/1/ЕЗ	13 мај 2005 година	
2005/14/ЕЗ	11 јуни 2007 година	
2005/68/ЕЗ	10 декември 2007 година	
2006/101/ЕЗ	1 јануари 2007 година	
2008/19/ЕЗ	Не се применува	
2008/37/ЕЗ	Не се применува	

AHEKC VII

КОРЕСПОДЕНТНА ТАБЕЛА

[illegible]

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 3(1), потставови ОД ПРВИОТ ДО ВТОРИОТ										—
член 3(1), ТРЕТИОТ потстав										член 4(5)
член 3(2)										член 7
Член 4, ПРВА реченица										Член 8, ПРВА реченица
член 4, точка (а)										член 8(2)
член 4, точка (б)										—
член 4, точка (в)										член 8(3)
член 4, точка (д)										—
член 4, точка (ѓ)										член 8(1)
член 4, точка (е)										член 8(4)
член 5, точка (а)										—
член 5, точка (б)							член 1(1), точка (м)			—
член 5, точка (в)							член 1(1), точка (н)			член 134(1)
член 5, точка (г)										—
член 6				член 4			член 4	член 3		член 14(1), (2), точки (а) и (б)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 7(1) и (2), ПРВИОТ ПОТСТАВ				член 5(1) и (2), ПРВИОТ ПОТСТАВ			член 5(1) и (2), ПРВИОТ ПОТСТАВ			член 15(1) и (2), ПРВИОТ ПОТСТАВ
член 7(2), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (а)				член 5(2), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (а)						член 15(3), ПРВИОТ ПОТСТАВ
член 7(2), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (б)				член 5(2), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (б)						—
член 8(1), точка (а)				член 6(1), точка (а)			член 6(1), точка (а)	Анекс I		Анекс IIIа и Б
член 8(1), точка (а), последен став								член 5(2)		член 17(2)
член 8(1), точка (б)				член 6(1), точка (б)			член 6(1), точка (б)	член 6, точка (а)		член 18(1), точка (а)
								член 6, точка (а)		член 18(1), точка (б)
член 8(1), точка (в)				член 6(1), точка (в)			член 6(1), точка (в)	член 6, точка (б)		член 18(1), точка (в)
член 8(1), точка (г)				член 6(1), точка (г)			член 6(1), точка (г)	член 6, точка (в)		член 18(1), точка (г)
член 8(1), точка (д)				член 6(1), точка (д)			член 6(1), точка (д)	член 6, точка (г)		член 18, точка (е)
член 8(1), точка (ѓ)										член 18, точка (ж)
член 8(1), потставови ОД ВТОРИОТ ДО ЧЕТВРТИОТ							член 6(2)	член 7		Член 19

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 8(1а)							член 6(3)	член 8		Член 20
член 8(2)				член 6(2)			член 6(4)			член 18(2)
член 8(3), ПЕТТИ потстав				член 6(3), ПРВИОТ потстав			член 6(5), ТРЕТИОТ потстав	член 9(1)		член 21(4)
член 8(3), ВТОРИОТ потстав				член 6(3) ВТОРИОТ потстав и член 29 ПРВИОТ потстав, ПРВАТА реченица			член 6(5), ПРВИОТ потстав	член 9(2)		членови 21(1) ПРВИОТ потстав
член 8(3), ТРЕТИОТ потстав				член 6(3) ТРЕТИОТ потстав и член 29 ВТОРИОТ потстав						член 21(2)
член 8(3), ЧЕТВРТИОТ потстав				член 6(3) ЧЕТВРТИОТ потстав						член 21(3)
член 8(4)				член 6(4)			член 6(6)	Член 10		Член 22
член 9, точка (а)-(г)				член 7, точки (а)-(г)			член 7, точки (а)-(г)	член 11(1), точки (а), (в), (г) и (д)		член 23(1), точки (а), (в), (г) и (д)
член 9, точки (д) и (ѓ)				член 7, точки (д) и (ѓ)				член 11(2), точки (а) и (б)		Член 23(2), точка (д)
член 9, точки (е) и (ж)				член 7, точки (е) и (ж)			член 7(ѓ) и (е)	член 11(2)(в) и (г)		член 23(2)(а) и (г)
член 10(1)				член 32(1)			член 40(1)			член 145(1), ПРВИОТ потстав

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 10(2), ПРВИОТ потстав				член 32(2) ПРВИОТ потстав			член 40(2)			член 145(2)
член 10(2), ВТОРИОТ потстав				член 32(2) ВТОРИОТ потстав						член 145(3)
член 10(3)				член 32(3)			член 40(3)			член 146(1) и (2)
член 10(4)				член 32(4)			член 40(4)			член 146(3)
член 10(5)				член 32(5)			член 40(5)			член 146(3), ВТОРИОТ потстав
член 10(6)				член 32(6)			член 40(6)			член 145(4)
член 11				член 33						—
член 12				член 56			член 9	член 13		член 25, ВТОРИОТ потстав
член 12а							член 9а	Членови 14 и 60(2)		член 26
член 13(1) и (2), ПРВИОТ потстав				член 9(1) и (2), ПРВИОТ потстав			член 10(1), првата реченица и (2), ПРВИОТ потстав	член 15(1), првиот потстав и (2)		член 30(1), (2), ПРВИОТ потстав
член 13(2), ВТОРИОТ потстав				член 9(2), ВТОРИОТ потстав						член 30(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ
							член 10(1), втората и третата реченица	Член 15 (1), потстав 2		член 30(3)
член 13(2), ТРЕТИОТ потстав							член 10(2) ВТОРИОТ потстав	член 60(3)		член 32(1)
член 13(3)				член 9(3)			член 10(3)	член 15(4)		—

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 14				член 10			член 11	член 16		член 33
член 15(1), (2) и (3), ВТОРИОТ потстав				член 17			член 20(1)-(3) и (4), ВТОРИОТ потстав	член 32(1) и (3)		членови од 76 до 86
член 15(3), ПРВИОТ потстав							член 20(4), ПРВИОТ потстав	член 32(2)		член 134(2) и 173
член 15а				член 18				член 33		—
член 16							член 27	членови 35, 36, 60(8)		членови 87-99
член 16а							член 28	членови 37-39, 60(9)		членови 100- 127
член 17(1);							член 29(1)	член 40(1)		членови 128 и 129(1) точки (а)-(в) и (2)
член 17(2)							член 29(2)	член 40(2)		член 129(1) точка (г)
член 17а							член 30	член 41		—
член 17б							членови 28 и 28, точка (а)	член 60(10)		—
член 18							член 31			—
член 14							член 11	член 16		член 33
член 19(2)				член 11(2)			член 13(2)	член 17(2)		член 35
член 19(3), ПРВИОТ и вториот потстав, точки (а) и (б)			член 10	член 11(3), ПРВИОТ И ВТОРИОТ потстав, точки (а) и (б)			член 13(3), ПРВИОТ И ВТОРИОТ потстав 1 и 2(а) и (б)	член 17(3) и (4), ПРВИОТ потстав, точки (а) и (б)		Член 34(1)-(3), (5), (6) И (7)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 19(3), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (в)			член 10	член 11(3), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (в)			член 13(3), ВТОРИОТ потстав, ТОЧКА (в)	член 17(4), ПРВИОТ Потстав, ТОЧКА (в)		член 34(8)
член 19(3), ТРЕТИОТ ПОТСТАВ			член 10	член 11(3) ТРЕТИОТ ПОТСТАВ			член 13(3), ТРЕТИОТ ПОТСТАВ	член 17(4) ВТОРИОТ ПОТСТАВ		член 35(2), точка (б)
член 20(1)							член 37(1)	член 42(1)		член 137
член 20(2), ПРВИОТ ПОТСТАВ				член 13(2) ПРВИОТ ПОТСТАВ			член 37(2), ПРВИОТ ПОТСТАВ	член 42(2), ПРВИОТ ПОТСТАВ		—
член 20(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ				член 13(2) ВТОРИОТ ПОТСТАВ			член 37(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ	член 42(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ		член 138(5)
член 20(3), ПРВИОТ ПОТСТАВ				член 13(3) ПРВИОТ ПОТСТАВ			член 37(3), ПРВИОТ ПОТСТАВ	член 42(3), ПРВИОТ ПОТСТАВ		—
член 20(3), ВТОРИОТ ПОТСТАВ				член 13(3) ВТОРИОТ ПОТСТАВ			член 37(3), ВТОРИОТ ПОТСТАВ	член 42(3), ВТОРИОТ ПОТСТАВ		член 139(3)
член 20(4)				член 13(4)						—
член 20(5)				член 13(2), вториот потстав и (5)			член 37(2), вториот потстав и (5)	член 42(2), вториот потстав и (4)		член 138(5)
член 20а(1), ПРВИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА реченица							Член 38(1), ПРВАТА реченица	член 43(1)		член 138(2) и член 139(2)
член 20а(1), ПРВИОТ ПОТСТАВ, ВТОРАТА реченица, ТОЧКИ (а)-(д)							член 38(1), ВТОРАТА реченица, ТОЧКИ (а)-(д)	Член 43(2), ТОЧКИ (а)-(д)		член 142(1)
член 20а(2)							член 38(2)			член 141

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 20а(3)							член 38(3)	член 43(4)		член 140(2)
член 20а(4)							член 38(4)	член 43(5)		—
член 20а(5)							член 38(5)	член 43(6)		член 142(2)
член 21			член 11(1)							—
Член 22(1) ПРВИОТ ПОТСТАВ, точки (а), (б) и (г)				член 14			член 39(1) ПРВИОТ ПОТСТАВ, точки (а), (б) и (г)	член 44(1) ПРВИОТ ПОТСТАВ, точки (а), (б) и (г)		член 144(1), точки (а), (б) и (в)
Член 22(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА реченица							член 39(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА РЕЧЕНИЦА	член 44(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ,		член 144(2), ПРВИОТ ПОТСТАВ
член 22(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ, ВТОРАТА РЕЧЕНИЦА							член 39(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ, ВТОРАТА РЕЧЕНИЦА			член 144(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ
член 22(2)							член 39(2)	член 44(2)		член 144(3)
член 23(1)							член 51(1)			член 162(1)
член 23(2)(а)-(е)							член 51(2)			член 162(2), точки (а)-(f) и (ж)
член 23(2), точка (ж)										член 162(2), точка (е)
член 24 ПРВИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА РЕЧЕНИЦА							член 54 ПРВИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА РЕЧЕНИЦА			Член 165, ПРВАТА РЕЧЕНИЦА
член 24 ПРВИОТ ПОТСТАВ, ВТОРАТА РЕЧЕНИЦА и ТРЕТИОТ ПОТСТАВ							член 54, ПРВИОТ ПОТСТАВ, ВТОРАТА РЕЧЕНИЦА – ТРЕТИОТ ПОТСТАВ			—
член 25							член 55			член 166

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
член 26							член 56			член 167
член 27, ПРВИОТ ПОТСТАВ							член 52(2) ПРВИОТ ПОТСТАВ			член 168, ПРВИОТ ПОТСТАВ
член 27 ВТОРИОТ ПОТСТАВ							член 52(2), ВТОРИОТ ПОТСТАВ			член 168, ВТОРИОТ ПОТСТАВ
член 28							член 52(3)			член 170
член 28а				член 53			член 53			член 164
член 29							член 57			член 171
член 29а							член 58			Член 176, од првиот до третиот потстав
член 29б(1) и (2)							член 59(1) и (2)	член 52(1) и (2)		член 177(1) и (2)
член 29б(3)-(6)							член 59(3)-(6)	член 52(3) и (4)		—
член 30(1) и (2), точка (а)										—
член 30(2), точка (б)										член 305(1)
член 30(4)										член 305(2)
член 30(5)										член 305(4)
член 31										—
член 32										—
член 33			член 28				член 62	член 54(2)		член 298(2) и (3)

[illegible]

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
	член 6									член 195
	член 7									член 194
	член 8									член 196
		член 1								—
		член 2								член 198
		член 3(1)								член 199
		член 3(2) ПРВИОТ ПОТСТАВ, ПРВАТА РЕЧЕНИЦА								член 200(1) ПРВИОТ ПОТСТАВ
		Член 3(2), точки (а)- (в)								член 200(2)-(4)
		член 3(3)								член 200(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ
		член 4								член 201
		член 5								член 202
		член 6								член 203
		член 7								член 204
		член 8								член 205
		член 9								член 16(2)
			член 1							—
			член 2, точки (а) и (б) и (д)							—
			член 2, точка (в)				член 1(1), точка (в)	член 2(1), точка (д)		—
			член 2, точка (г)							член 13(13)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
			член 2, точка (ѓ)	член 1, точка (д)			член 1(1), точка (ж)			—
			член 3				член 1, точка (б), ВТОРАТА РЕЧЕНИЦА			член 145(1), вториот потстав
			член 4							член 187
			член 6							—
			член 7(1), точки (а)-(д)							—
			член 7(1), точка (ѓ)	член 27						—
			Член 7(1), точка (е) и (3)							—
			член 8(1) и (2)							член 179(1) и (2)
			член 8(3)							—
			член 8(4), точки (а) и (в)	член 30(1)						—
			член 8(4), точка (г)							член 179(3)
			член 8(5)							член 179(4)
			член 12							—
			член 12а(1)-(3)							член 150

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
			член 12а(4) ПРВИОТ ПОТСТАВ							член 151
			член 12а(4) од вториот до шестиот потстав							член 152
			член 14	член 34			член 41			член 147
			член 16(1), првиот и вториот потстав	член 35			член 42			член 148
			член 16(1) ТРЕТИОТ ПОТСТАВ	член 35						член 148(2)
			член 17	член 36			член 43			член 149
			член 26							—
			член 27							—
			член 31							член 299
			член 31				член 68(2)			член 300
			Анекс I	член 23			Анекс II			—
			Анекс 2А							—
			Анекс 2Б							—
			членови 5, 9, 10, 11							—
				член 1, точка (а)	член 1, точка (а)	член 2, точка (а)	член 1(1), точка (а)			член 13(1)
				член 1, точка (б)			член 1(1), точка (б)	член 2(1), точка (г)		член 13(11)
				член 1, точка (в)		член 2, точка (д)	член 1(1), точка (д)	член 2(1), точка (ѓ)		член 13(8), точка (а)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
				член 1, точка (г)			член 1(1), точка (f)	член 2(1), точка (e)		—
				член 1, точка (f)			член 1(1), точка (з)	член 2(1), точка (з)		член 13(18)
				член 1, точка (e)			член 1(1), точка (s)	член 2(1), точка (s)		член 13(21) и член 24(2) и член 63
				член 1, точка (ж)	член 1, точка (г)		член 1(1), точка (и)	член 2(1), точка (и)		член 13(15)
				член 1, точка (з)	член 1, точка (д)		член 1(1), точка (1)	член 2(1), точка (1)		член 13(16)
				член 1, точка (s)			член 1(1), точка (к)			член 13(22)
				член 1, точка (и)	член 1, точка (и)	член 2(ж)	член 1(1), точка (л)	член 2(1), точка (к)		член 13(10)
				член 1, точка (1)			член 1(1), точка (њ)	член 2(1), точка (л)		член 13(17)
				член 1, точка (1)(a)	член 1, точка (f)		член 1(1), точка (њ)(i)	член 2(1), точка (л)(i)		член 13(20)
				член 1, точка (1)(б)			член 1(1), точка (њ)(ii)	член 2(1), точка (л)(ii)		член 13(18)
				член 3						член 188
				член 8				ЧЛЕН 12		член 24(1)
				член 12(2)			член 14(1)	член 18		член 39(1)
				член 12(3)-(6)			член 14(2)-(5)			член 39(2)-(6)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
				член 15(1) и (2)			член 15(1) и (2)	член 19(1)		член 57
				член 15(3)			член 15(3)	член 22		член 61
				член 15(4)			член 15(4)	член 23		член 62
				член 15а			член 15а	член 19(2)-(8)		член 58(1)-(7)
				член 15б			член 15б	член 19а		член 59
				член 15в			член 15в	член 20		член 60
				член 16(1)			член 16(1)	член 24		член 64
				член 16(2)			член 16(2)	член 25		член 65
				член 16(3)			член 16(3)	член 26		член 66
				член 16(4)			член 16(4)	член 27		член 67
				член 16(5)			член 16(5)	член 28(1)		член 68(1)
				член 16(5б), потставови од првиот до четвртиот			член 16(7), потставови од првиот до четвртиот	член 28(3), потставови од првиот до четвртиот		член 68(3)
				член 16(5б) ПЕТТИОТ ПОТСТАВ			член 16(7) ПЕТТИОТ ПОТСТАВ	член 28(3) ПЕТТИОТ ПОТСТАВ		член 68(4)
				член 16(3)						член 66
				член 16(5в)			член 16(8)	член 29		член 70
				член 16(5а)			член 16(6)	член 28(2)		член 68(2)
				член 16а(1), точка (а)			член 17(1), точка (а)	член 31(1), првиот потстав		Член 72(1), точки (а)-(в)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
				член 16а(1), точка (б)			член 17(1)(б)	член 31(1), вториот потстав		член 72(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ
				член 16а(2)			член 17(2)	член 31(2)		член 72(2)
				член 20			член 22			—
				член 21			член 23	член 34(1)-(3)		—
				член 22			член 24	член 34(4)		—
				член 25						—
				член 28			член 33			член 180
				член 29						член 181(1) и (3)
				член 30(2)						член 181(2)
				член 31						член 183
				член 38			член 44			член 153
				член 39(2) и (3)			член 45			член 154
				член 40(2)			член 46(1)			член 155(8)
				член 40(3)			член 46(2)			член 155(1)
				член 40(4), (6)- (8) и (10)			член 46(3), (5)- (7) и (9)			член 155(2), (4)- (6) и (9)
				член 40(5)			член 46(4)			член 155(3)
				член 40(9)			член 46(8)			член 155(7)
				член 41			член 47			член 156
				член 42(2)			член 48			член 160
				член 43(2) и (3)						член 184

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
				член 44(2)			член 49			член 159 и Анекс V
				член 45(2)						член 189
				член 46(2), првиот и третиот потстав.			член 50(1), првиот и третиот потстав и (2)			член 157
				членови 47-50						—
				член 51			член 64	член 56		—
				член 51, последна алинеја					член 1(4)	член 58(8)
				член 52						—
				член 54						член 206
				член 55						член 207
				членови 24 и 26						—
				членови 12(1), 19, 33, 37, 39(1), 40(1), 42(1), 43(1), 44(1), 45(1), 46(1),						—
					член 1, точка (6)					член 13(3)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
					член 1, точка (в)		член 1(1), точка (о)	член 2(1), точка (в)		член 13(4)
					член 1, точка (е)					член 212(1), точка (а)
					член 1, точка (ж)					член 212(1), точка (б)
					член 1, точка (з)			член 59(2), точка (а)(i)		член 210(1), точка (ѓ)
					член 1, точка (с)			член 59(2), точка (а)(s)		член 210(1), точка (е)
					член 1, точка (1)			член 59(2), точка (б)		член 13(б)
					член 2			член 59(3)		член 214(1)
					член 3			член 59(3)		член 214(1) и (2), првиот и вториот потстав
					член 4			член 59(3)		член 247(1)
					член 5(1)			член 59(4)		член 246
					член 5(2)					член 254(1)
					член 6			член 59(5)		членови 254(2), 255(1) и (2)
					член 7			член 59(5)		членови 249(1), 252, 253

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
					член 8			член 59(5)		членови 245, 246, 258(1)
					член 9			член 59(6)		членови 218, 219, 258(1)
					член 10			член 59(7)		членови 218, 219, 258(1), 260-263
					член 10а			член 59(8)		член 264
					член 10б					член 257
					член 12	член 32	член 73	член 65	член 8(1)	член 311
					Анекс I			член 59(9) и Анекс II		членови 213- 215, 218-246
					Анекс II			член 59(9) и Анекс II		членови 215- 217, 220-243
						член 1(2)				член 267
						член 2, точка (б)				член 268(1), точка (б)
						член 2, точка (в)				член 268(1), точка (в)
						член 2, точка (г)				член 268(1), точка (г)
						член 2, точка (ѓ)		член 2(1), точка (ж)		член 13(9)
						член 2, точка (е)				член 268(1), точка (а)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
						член 2, точка (з)				член 268(1), точка (д)
						член 2, точка (s)				член 268(1), точка (í)
						член 2, точка (и)				член 268(1), точка (e)
						член 3				—
						член 4				член 269
						член 5				член 270
						член 6				член 271
						член 7				член 272
						член 8				член 273
						член 9				член 274
						член 10				член 275
						член 11				член 277
						член 12				член 278
						член 13				член 279
						член 14				член 280
						член 15				член 281
						член 16				член 282
						член 17				член 283
						член 18				член 284
						член 19				член 285
						член 20				член 286
						член 21				член 287
						член 22				член 288
						член 23				член 289
						член 24				член 290
						член 25				член 291
						член 26				член 292

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
						член 27				член 293
						член 28				член 294
						член 29				член 295
						член 30(1)				член 268(2)
						член 30(2)				член 296
						Анекс				член 276
							член 1(1), точка (г)			—
							член 1(1), точка (е)			член 13(14)
							член 1(1), точка (н)			—
							член 1(2)	член 2(3)		—
							член 2(1)			член 2(3)
							член 3(2) и (3) и (8)			член 9
							член 3(5) и (7)			член 10
							член 3(6)			—
							член 5(2), вториот и третиот потстав			член 15(2) ТРЕТИОТ ПОТСТАВ и (3) ВТОРИОТ ПОТСТАВ
							член 6(5), првиот и вториот потстав			член 21(1)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
							член 7, точка (д)			член 23(2), точка (г)
							член 8	член 12		член 24(1)
							член 12			член 208
							член 16(9)	член 30		член 69
							член 18 од (1) до (6)			член 73
							член 18(7)			—
							член 19(1) ПРВИОТ ПОТСТАВ, првата алинеја			член 74(1)
							член 19(1) ВТОРИОТ ПОТСТАВ, втората алинеја			член 74(3), ВТОРИОТ ПОТСТАВ
							член 19(1), ВТОРИОТ ПОТСТАВ, (2) и (3)			член 74(4)-(7)
							член 21			член 209
							член 25			—
							член 26			—
							член 32			—
							член 34			член 182
							член 35			член 186
							член 36(1)			член 185(1)
							член 36(2)			член 185(4), ПРВАТА РЕЧЕНИЦА
							Анекс III(A)			член 185(6)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
							член 36(3)			член 185(7)
							член 41			член 147
							член 42(1)-(3)			член 148(1), (3) и (4)
							член 43			член 149
							член 45			—
							член 48			член 160
							член 49			член 159
							член 51(2), точки од (а) до (е)			член 162(2), точки (а)-(д), (е) и (ж)
							член 51(3) и (4)			член 163
							член 52(1)			член 169
							член 55(1) и (2)			член 166(1) и (2)
							член 56			член 167
							член 59(1) и (2)	член 52(1) и (2)		член 177(1) и (2)
							член 59(3) и (6)	член 52(3) и (4)		—
							член 60(1)			член 305(2), вториот и третиот потстав
							член 60(2)			член 305(3)
			член 31				член 61			член 43
							член 65	член 55		член 301(1) и (3)

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
							член 66			член 308
							член 67	член 53		член 297
							член 68(1)			—
							член 71			—
							член 72			член 310
							Анекс I			Анекс II
							Анекс III			член 185(2) и (3), точки (а)- (в), (3) и(5), ПРВИОТ ПОТСТАВ
							Анекс IV			—
							Анекс V			Анекс VI
							Анекс VI			Анекс VII
								член 1(2), точка (г)		член 11
								член 2(1), точка (а)		член 13(7)
								член 2(1), точка (б)		—
								член 2(1), точка (ж)		член 13(9)
								член 2(1), точка (м)		член 13(25)
								член 2(1), точка (н)		член 13(26)
								член 2(1), точка (н)		член 210(3)
								член 2(2)		—

Директива 73/239/ЕЕЗ	Директива 78/473/ЕЕЗ	Директива 87/344/ЕЕЗ	Директива 88/357/ЕЕЗ	Директива 92/49/ЕЕЗ	Директива 98/78/ЕЗ	Директива 2001/17/ЕЗ	Директива 2002/83/ЕЗ	Директива 2005/68/ЕЗ	Директива 2007/44/ЕЗ	Оваа директива
								член 4(2)		член 15(5)
								член 5(1), ПРВИОТ ПОТСТАВ и (2)		член 17(1) и (2), Анекс ПИБ;
								член 9(1)		член 21(4)
								член 11(1), точка (б)		член 23(1), точка (б)
								член 15(3)		член 32(2)
								член 21		—
								член 45		—
								член 46		член 211(1) и (2)
								член 47		член 158
								член 48		член 161
								член 50		член 175
								член 51		член 176
								член 54(1)		член 298(1)
								член 61		член 308
								член 62		член 12
								член 63		член 307
								членови 57, 58, 59 и 60, Анекс II,		—
									членови 1(4), 2(4) и 4(6)	член 58(8)
									член 8(2)	член 312